

BROZ-BORANIĆ:
HRVATSKI
PRAVOPIS

Charles E. Gribble
Slavic Dept. Indiana U.
Bloomington, Indiana 47401

10 —

Group. Molezi

Prof. Dr. H. J. J. J. J.

Prof. J. J. J. J.

DRA. IVANA BROZA

HRVATSKI PRAVOPIS.

PIREDIO

DR. D. BORANIĆ,

KR. SVEUČILIŠNI PROFESOR.

ŠESTO IZDANJE.

UKORIČEN STOJI 2 KRUNE.

U ZAGREBU 1915.

TROŠAK I NAKLADA KR. HRV.-SLAV.-DALM. ZEMALJSKE VLADE.

Ova se knjiga ne smije prodavati skuplje, nego za cijenu naznačenu na prednjoj strani.

Sva su prava pridržana.

Gdje je što.

Strana

Prvi dio.

Kako se pišu pojedini glasovi	3.
Kako se pišu skupovi suglasnika	19.

Drugi dio.

Kad se pišu riječi s velikim slovom početnim	32.
Kako se pišu sastavljene riječi	40.
Kako se pišu tuđe riječi	49.
Kako se dijelovi riječi prenose iz jedne vrste u drugu	60.
Kakvi se znaci upotrebljavaju u pisanju riječi	63.

Treći dio.

Kakvi se znaci bilježe u pisanju rečenica.

Točka	67.
Upitnik	68.
Uzvičnik	68.
Zarez	70.
Točka i zarez	73.
Dvotočje	74.
Stanka	75.
Navodnici	77.
Zagrada	79.
Dodatak razgocima	80.
Rječnik	81.
Ključ	233.

10. 11. 2019

11. 11. 2019

12. 11. 2019

13. 11. 2019

PRAVILA.

Prvi dio.

A.

Kako se pišu pojedini glasovi.

Glasovi u jeziku hrvatskom pišu se ovim slovima: 1

A a	G g	O o
B b	H h	P p
C c	I i	R r
Č č	J j	S s
Ć ć	K k	Š š
D d	L l	T t
Dž dž	Lj lj	U u
Đ đ	M m	V v
E e	N n	Z z
F f	Nj nj	Ž ž.

Glasovi *a, e, i, o, u* zovu se samoglasnici, a svi 2
ostali suglasnici.

Glas *r* služi i kao suglasnik i kao samoglasnik; vidi pod 17—19.

Tri glasa nemaju osobitoga slova, već se pišu zdru- 3
ženim slovima:

lj, na pr. *ljepota*
nj, „ „ *konj*
dž, „ „ *svjedodžba*.

Neki i ova tri glasa pišu osobitim slovima *lj, nj, dž*. 4

U složenim riječima, gdje se prvi dio svršuje sa *d*, a drugi po- 5
činje sa *ž*, izgovara se i *đ* i *ž* svako napose; na pr. *nadžeti, podžeti* ...

Glasovi u riječima hrvatskim i u riječima, koje se govore za hrvatske, pišu se redovno onako, kako ih uho čuje da se izgovaraju.

I. ije — je.

- 6 U narječju štokavskome razlikuju se tri glavna govora: ekavski (istočni), ikavski (zapadni) i ijekavski (južni). Ta se tri govora razlikuju između sebe po tome, što ima u određenim riječima po ekavskom*) govoru *e*, po ikavskom *i*, a po ijekavskom *ije*, *je*. Tako se na pr. govori po govoru

ekavskom	ikavskom	ijekavskom
<i>mléko</i>	<i>mlíko</i>	<i>mlíjèko</i>
<i>lèk</i>	<i>lík</i>	<i>líjek</i>
<i>àvèk</i>	<i>àvik</i>	<i>àvijek</i>
<i>vèra</i>	<i>víra</i>	<i>vjíra</i>
<i>svèdok</i>	<i>svídok</i>	<i>svíjèdok . . .</i>

Prema tome:

- 7 I. 1. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskome) *dugo ē*, a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskome) *dugo i*, onda je u ijekavskom govoru redovno *ije*; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>smèh</i>	<i>smíh</i>	<i>smíjeh</i>
<i>déte</i>	<i>díte</i>	<i>díjète</i>
<i>prípovèst</i>	<i>prípovíst</i>	<i>prípovíjèst . . .</i>

2. Prema dugome ekavskom *ē* i ikavskom *i* ipak nije u ijekavskom govoru *ije*, nego samo *dugo jē*:

- 8 a) u genitivu množine onih imenica, koje u nominativu jednine imaju *kratko je* (s akcentom ili bez njega); na pr.

*) U tome se podudara u glavnom narječje kajkavsko s govorom ekavskim, a narječje čakavsko s govorom ikavskim.

ekavski	ikavski	ijekavski	
<i>vêrâ</i>	<i>vîrâ</i>	<i>vjêrâ</i>	(nom. jed. <i>vjêra</i>)
<i>mêstâ</i>	<i>mîstâ</i>	<i>mjêstâ</i>	(" " <i>mjêsto</i>)
<i>mêdvêdâ</i>	<i>mêdvîdâ</i>	<i>mêdvjêdâ</i>	(" " <i>mêdvjed</i>) ..

b) u prošlom prilogu glagolâ, koji se u inf- 9
nitivu svršuju na *-jeti*; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>ûmêvši</i>	<i>ûmîvši</i>	<i>ûmjêvši</i>
<i>vîdêvši</i>	<i>vîdîvši</i>	<i>vîdjêvši</i>
<i>zâdêvši</i>	<i>zâdîvši</i>	<i>zâdjêvši</i> . . .

c) u pojedinim riječima, kao što su na pr. 10

ekavski	ikavski	ijekavski	
<i>dêva</i>	<i>dîva</i>	<i>djêva</i>	<i>sjêva, f</i>
<i>vêstac</i>	<i>vîstac</i>	<i>vjêstac</i>	<i>razgojêlac (?)</i>
<i>vêrnost</i>	<i>vîrnost</i>	<i>vjêrnost</i>	<i>bjêga, n. p. l. n.</i>
<i>nedêljak</i>	<i>nedîljak</i>	<i>nedjêljak</i>	
<i>sênka</i>	<i>sînka</i>	<i>sjênka</i>	
<i>inòvêrka</i>	<i>inòvîrka</i>	<i>inòvjêrka</i> . . .	

Koje riječi prema ekavskome dugom *ê* ili ikavskome dugom *î* imaju u ijekavskom govoru dugo *jê*, to je naznačeno ostrag u rječniku.

II. 1. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru (ili 11
u narječju kajkavskome) **kratko e**, a u ikavskom govoru
(ili u narječju čakavskome) **kratko i**, onda je u ijekav-
skom govoru redovno **kratko je**; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>mêsto</i>	<i>mîsto</i>	<i>mjêsto</i>
<i>bêžati</i>	<i>bîžati</i>	<i>bjêžati</i>
<i>vetròvit</i>	<i>vîtròvit</i>	<i>vjetròvit</i>
<i>zâsesti</i>	<i>zâsîsti</i>	<i>zâsjesti</i> . . .

2. Ako s promjenom riječi od dugoga sloga postane 12
kratki, onda se (govori i) piše **je**; na pr.

od	<i>dijete: djèteta</i>	(ekav. <i>dèteta</i> ,	ikav. <i>dìteta</i>)
"	<i>ljep: ljèpsi</i>	(" <i>lèpsi</i> ,	" <i>lìpsi</i>)
"	<i>bijedan: bjèdniji</i>	(" <i>bèdniji</i> ,	" <i>bìdniji</i>)
"	<i>bijesan: bjesnòća</i>	(" <i>besnòća</i> ,	" <i>bìsnòća</i>)
"	<i>navijèstiti: navješćivati</i>	(" <i>navešćivati</i> ,	" <i>navišćivati</i>)
"	<i>osvijèlliti: osvjetljivati</i>	(" <i>osvetljivati</i> ,	" <i>osvìtljivati</i>)
"	<i>mlijèko: mljèkâr</i>	(" <i>mlèkâr</i>	" <i>mlìkâr</i>) . . .

- 13 3. U takvim riječima, kad **je** stoji iza **r**, gubi se glas **je** te ostaje samo **e**; na pr.

od	<i>vrijeme: vremena</i>	(ekav. <i>vremena</i> ,	ikav. <i>vrìmena</i>)
"	<i>brijeg: bregovi</i>	(" <i>bregovi</i> ,	" <i>brìgovi</i>)
"	<i>prijekî: prèçi</i>	(" <i>prèçi</i> ,	" <i>prìçi</i>)
"	<i>vrtjedan: vredniji</i>	(" <i>vredniji</i> ,	" <i>vrìdniji</i>)
"	<i>prjelaz: prelaziti</i>	(" <i>prelaziti</i>	" <i>prìlaziti</i>) . .

- 14 U nekim riječima ostaje **j** iza **r**; na pr. prema *grtjeh*: *grješnik*, *pogrješka* . . ; prema *rtječ*: *rječit*, *rječnik* . . ; prema *rtjedak*: *rjeđi*, *prorjeđivati* . . ; prema *rtješiti*: *rješavati*, *rješidba* . . .

Koje riječi valja pisati s **j**, koje li bez njega, one su naznačene ostrag u rječniku.

- 15 III. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru **e**, a u ikavskom **i** pred samoglasnikom **o** ili pred suglasnikom **j**, onda je u ijekavskom govoru redovno **i** mjesto **je**; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>cěo</i>	<i>cïo</i>	<i>cïo</i>
<i>Beđgrad</i>	<i>Biđgrad</i>	<i>Biđgrad</i>
<i>vějati</i>	<i>vïjati</i>	<i>vïjati</i>
<i>grějati</i>	<i>grïjati</i>	<i>grïjati</i> . . .

- 16 U muškom rodu akt. part. kadšto se (govori i) piše **je** mjesto **i**; na pr. *sjěo* i *sïo*, *jěo* i *ïo*, *srěo* (t. j. *srjeo*, vidi pod 13) i *srïo*, *vrěo* (t. j. *vrjeo*) i *vrïo*.

II. r.

Glas **r** služi kao samoglasnik:

1. kad stoji 17
 - a) između dva suglasnika; na pr. *krv*, *satrven*, *crkva*, *skr^hbnik* . . . ;
 - b) na početku riječi pred suglasnikom (osim *j*); na pr. *rvanje*, *rzati*, *rt* . . . ;
 - c) na svršetku riječi iza suglasnika; na pr. *utr*, *satr* . .
- Gdjekoje se strane riječi pogrješno pišu s takvim glasom **r**; tako 18
na pr. ne valja pisati *drviš*, *skrlet* . . . nego *derviš*, *skerlet* . . .
2. Glas **r** kadšto služi kao samoglasnik stojeći pred 19
samoglasnikom ili za njim; onda se između **r** i samo-
glasnika bilježi znak ' ; na pr. *gr^ooce*, *umr^oo*, *satr^oo*; —
su^rržica, *po^rrvati se*, *za^rrzati* . . .

Ipak se takvo **r** piše bez rečenih znakova: 20

- a) kad je obilježeno akcentom; tako se na primjer
po^rrđati . . . obilježeno akcentom piše *po^rrđati* . . . ;
- b) kad se slogovi riječi prenose iz jedne vrste u
drugu, pa **r** iziđe na svršetku sloga iza suglasnika (17 c)
ili na početku sloga pred suglasnikom (17 b); tako se
na pr. riječi *gr^ooce*, *su^rržica* . . . rastavljajući pišu *gr-oce*,
su-ržica . . .

III. č — ć.

1.

Glas **č** govori se a prema tome i piše u obli- 21
cima i riječima, u kojima je postao prema gla-
sovima **c** i **k**.

Prema tome piše se **č**

I. u oblicima, i to

A. u imeničnim oblicima: 22

1. pred nastavkom **-e** u vokativu jednine muških
imenica, kao na pr. što je *jun^ače*, *star^eče* . . . prema
junak, *starac* . . . ;

2. pred nastavkom **-evī** u nominativu množine (a prema njemu i u ostalim padežima) muških imenica; na pr. *jarčevi, stričevi, zečevi* . . . prema *jarac, stric, zec* . . .;

- 23 **B.** u komparativu i superlativu onih pridjeva, koji se u nominativu jednine za pozitiv svršuju na **k**; tako je na pr. *jači, najkrepčiji* . . . prema *jak, krepak* . . .;

- 24 **C.** u glagolskim oblicima:

1. u prezentu

a) od glagolâ 4. razreda I. vrste; tako je na pr. *pečem, rečeš, sijče, tečemo, tučete* . . . prema *peku, reku, sijeku, tuku* . . .

Ti glagoli u infinitivu imaju *ć*: *peći, reći* . . .; vidi pod 46₅.

b) od glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga **a** imaju suglasnik **c** ili **k**; tako je na pr. *jaučem, plačeš, viče, mičemo, naričete, niču* . . . prema *jaukati, plakati, vikati, micati, naricati, nicati* . . .;

2. u imperfektu od glagolâ 4. razreda I. vrste; na pr. *pečah* . . . prema *pečijah* (isp. sprijed pod 1a);

3. u aoristu od glagolâ 4. razreda I. vrste i II. vrste; na pr. *pěče* . . . prema *pekoh* . . . (isp. sprijed pod 1a), *kliče* . . . prema *klikoh, kliknuti* . . .;

4. u sadašnjem prilogu od glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga **a** imaju suglasnik **c** ili **k**; tako je na pr. *mičući, jaučući* . . . prema *micati mičem, jaukati jaučem* . . . (isp. sprijed pod 1a);

5. u pasivnom participu od glagolâ 4. razreda I. vrste; na pr. *tučen* . . . prema akt. part. *tukao* . . . (isp. sprijed pod 1a).

- 25 **II.** U izvedenim riječima stoji **č** (a **č** može biti po 99 i mjesto **dč** i **tč**) prema glasovima **k, c, č** osnovnih oblika i riječi; na pr.

prema	<i>mlije</i> ko :	<i>mlije</i> č
"	<i>plak</i> ati :	<i>pl</i> ač
"	<i>poklik</i> nuti :	<i>pokli</i> č
"	<i>nej</i> ak :	<i>neja</i> č
"	<i>Gr</i> k :	<i>Gr</i> će
"	<i>obl</i> ik :	<i>obl</i> ičje
"	<i>vu</i> k :	<i>vu</i> čji
"	<i>juna</i> k :	<i>juna</i> čina
"	<i>opan</i> ak :	<i>opan</i> čar
"	<i>tr</i> ka :	<i>tr</i> čati
"	<i>poru</i> ka :	<i>poru</i> čiti
"	<i>da</i> ska :	<i>da</i> ščara
"	<i>pu</i> ška :	<i>pu</i> ščani
"	<i>slada</i> k :	<i>sla</i> čica (mj. <i>slad</i> čica)
"	<i>glav</i> nica :	<i>glav</i> ničar
"	<i>vran</i> ac :	<i>vran</i> čina
"	<i>ze</i> c :	<i>ze</i> čić
"	<i>stri</i> c :	<i>stri</i> čev
"	<i>ota</i> c :	<i>o</i> čuh (mj. <i>ot</i> čuh)
"	<i>tu</i> čen :	<i>tu</i> čnik
"	<i>pe</i> čen :	<i>pe</i> čenka
"	<i>ora</i> č :	<i>ora</i> čki
"	<i>tr</i> čati :	<i>tr</i> čkati
"	<i>vra</i> č :	<i>vra</i> čati . . .

U nekim se riječima mjesto *šč* (govori i) piše i *št*; na pr. *ljustika* 26
(mjesto *ljustičika* prema *ljuska*), *voštanica* (mjesto *roščanica* prema *vosak*;
voska), *gorštak* (mjesto *gorščak* prema *gorski*) . . .

af. p. 27

III. Ovi se **nastavci** pišu sa **č**:

1. **-ač** u imenicâ muškoga roda, koje su postale 27
prema glagolskim osnovama (ponajviše V. i VI. vrste);
na pr.

prema	<i>brija</i> ti :	<i>brija</i> č	prema	<i>spava</i> ti :	<i>spava</i> č
"	<i>mijen</i> jati :	<i>mjenja</i> č	"	<i>uvija</i> ti :	<i>uvija</i> č
"	<i>nabavl</i> jati :	<i>nabavlja</i> č	"	<i>vez</i> ati :	<i>veza</i> č

prema <i>otimati</i> :	<i>otimač</i>	prema <i>davati</i> :	<i>davač</i>
„ <i>prostirati</i> :	<i>prostirač</i>	„ <i>kovati</i> :	<i>kovač</i>
„ <i>rezati</i> :	<i>rezač</i>	„ <i>pokrivati</i> :	<i>pokrivač...</i>

- 28 2. **-ača** u imenicâ ženskoga roda, koje su postale ponajviše od imeničnih i pridjevnih, a rjeđe od glagolskih osnova (V. i VI. vrste); na pr.

prema <i>bodlja</i> :	<i>bodljača</i>	prema <i>cerov</i> :	<i>cerovača</i>
„ <i>ruda</i> :	<i>rudača</i>	„ <i>ilov</i> :	<i>ilovača</i>
„ <i>sjeme</i> :	<i>sjemenjača</i>	„ <i>jabukov</i> :	<i>jabukovača</i>
	prema <i>cijepati</i> :	<i>cjepača</i>	
	„ <i>drljati</i> :	<i>drljača</i>	
	„ <i>udavati</i> :	<i>udavača . . .</i>	

- 29 3. **-ač(a)k** u pridjevâ s umanjenim ponajviše značenjem; na pr.

prema <i>slab</i> :	<i>slabačak</i>
„ <i>pun</i> :	<i>punačak</i>
„ <i>dug</i> :	<i>dugačak . . .</i>

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *nejačak*, *uzačak* . . ., u kojima je *č* prema *k* (21) u *nejak*, *uzak* . . .

- 30 4. **-ač(a)n** u pridjevâ; na pr. *mladačan*, *ubitačan* . . .

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *probitačan*, *srdučan* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u *probitak*, *sr(d)ce* . . .

- 31 5. **-ačina** u imenicâ ženskoga roda, koje su postale od glagolskih osnova (ponajviše V. vrste); na pr.

prema <i>derati</i> :	<i>deračina</i>
„ <i>premetati</i> :	<i>premetačina</i>
„ <i>mjeriti</i> :	<i>mjeračina . . .</i>

- 32 6. **-čad** u zbirnih imenica, kojima je za jedninu nastavak *-će* (33); na pr.

prema <i>majmunče</i> (<i>majmun</i>):	<i>majmunčad</i>
„ <i>pašče</i> (<i>pas</i>):	<i>paščad</i>
„ <i>paunče</i> (<i>paun</i>):	<i>paunčad</i>
„ <i>kumče</i> (<i>kum</i>):	<i>kumčad . . .</i>

7. **-če** u imenicâ srednjega roda, koje ponajviše znače 33
mlado čeljade ili živinče, rjeđe kakvu stvar; na pr.

prema <i>kum</i> :	<i>kumče</i>	prema <i>konj</i> :	<i>konjče</i>
„ <i>stražar</i> :	<i>stražarče</i>	„ <i>paun</i> :	<i>paunče</i>
„ <i>mio mj. mil</i> :	<i>milče</i>	„ <i>srna</i> :	<i>srnče</i>
	prema <i>akov</i> :		<i>akovče</i>
	„ <i>mijeh</i> :		<i>mješče</i> . . .

I u onih imenica, koje su izvedene prema riječima, u kojima je 34
t, ima *č*, a nipošto *ć*; tako su na pr. prema riječi *sirota* imenice
siroče, *siročad* . . ., a *č* je po 99 mjesto *tč*: *siroče* mjesto *sirotče*.

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama, kao na pr. što
su *momče*, *vrance* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u *momak*, *vrana* . . .

8. **-čica** u imenicâ umanjena značenja; na pr. 35

prema <i>cijev</i> :	<i>cjevčica</i>
„ <i>strana</i> :	<i>strančica</i>
„ <i>grana</i> :	<i>grančica</i> . . .

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama, kao na pr. što
su *čavčica*, *ovčica* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u *čavka*, *ovca* . . .

9. **-čić** u imenicâ umanjena značenja i vlastitih 36
imena, na pr.

prema <i>kamen</i> :	<i>kamenčić</i>
„ <i>plamen</i> :	<i>plamenčić</i>
„ <i>rog</i> :	<i>roščić</i> (mj. <i>rožčić</i> po 81)
„ <i>Ivan</i> :	<i>Ivančić</i>
„ <i>Todor</i> :	<i>Todorčić</i> . . .

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama, kao na pr.
što su *iverčić*, *Jurčić*, *klinčić* . . ., u kojima je *č* prema *k*, *c* (21) u
iverak, *Jurak*, *klinac* . . .

Za *č* u riječima, kao na pr. što su *doračić* prema *dorat*, *preklečić* 37
prema *prieklet* (mjesto *doraččić*, *prekletččić*), vidi pod 34.

Za *-ić* vidi dalje pod 53.

10. **-eč(a)k** u imenicâ umanjena značenja; na pr. 38

prema <i>kamen</i> :	<i>kamečak</i>
„ <i>kremen</i> :	<i>kremečak</i> . . .

Spomenute se riječi govore i s nastavkom **-ič(a)k**, koji vidi dalje pod 42.

- 39 U *lečak, telečak* . . . nastavak je samo **-ak**, a **č** pripada k osnovi, koja je u riječima *leča, teleči* . . .

- 40 11. **-ič** u imenicâ *branič, gonič, vodič, — ribič* (onaj, koji brani, goni, vodi, — ribu hvata) . . .

- 41 Ima i vlastitih imena na **-ič**, kao na pr. što su *Jurič, Dobrič, Radič* . . ., od kojih se nastavkom **-ević** (vidi pod 58) izvode *Juričević, Dobričević, Radičević* . . .

Imenicama na **-ič** ne pripada redovno nijedno od značenja, koja će se spomenuti dalje kod nastavka **-ič** (53—56).

- 42 12. **-ič(a)k** u imenicâ umanjena značenja; na pr.

prema *kamen*: *kamičak*

„ *plamen*: *plamičak* . . .

Takve su imenice postale od *kamik, plamik* . . ., kao što i *jezičak* od *jezik, stričak* od *stric* . . . (21); za njima se povela i riječ *krajičak* prema *kraj*.

Glas **č** dolazi još u nekim (rijetkim) nastavcima, kojima riječi potraži ostrag u rječniku.

2.

- 43 Glas **č** govori se a prema tome i piše u oblicima i riječima, u kojima je postao prema glasu **t**.

Prema tome piše se **č**

I. u oblicima, i to

- 44 **A.** u instrumentalu jednine imenicâ ženskoga roda, koje se u nominativu jednine svršuju na **t**; na pr.

prema *smrt*: *smrću*

„ *kost*: *košću* . . .

- 45 **B.** u komparativu i superlativu pridjeva, koji se u nominativu jednine za pozitiv svršuju na **t** ili **t(a)k**; na pr.

prema *ljut*: *ljući*

„ *gust*: *najgušći*

„ *kratak*: *kraći*

„ *plitak*: *najplići* . . .

Komparativ i superlativ tvori se bez krajnjega **-ak**, kao i u *tanak*:
tanji, uzak: najuži . . .

C. u glagolskim oblicima, i to

1. u prezentu od glagola 2. razreda V. vrste, koji 46
 ispred osnovnoga nastavka **a** imaju suglasnik **t**; na pr.

prema *metati*: *mećem*
 „ *šetati*: *šećem*
 „ *kliktati*: *klikćem . . .*

2. u imperfektu od glagolâ 1. razreda III. vrste
 i IV. vrste, koji ispred osnovnoga **je** i **t** imaju suglasnik
t; na pr.

prema *plamtjeti*: *plamćah*
 „ *buktjeti*: *bukćase*
 „ *pratiti*: *praćasmo*
 „ *krstiti*: *kršćaste . . .*

3. u sadašnjem prilogu ima **ć**

a) u završetku **-ći**; na pr. *pletući, hodeći . . .*

b) u osnovi glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred
 osnovnoga **a** imaju suglasnik **t**; na pr.

prema *kliktati* — *klikćem*: *klikćući*
 „ *drhtati* — *dršćem*: *dršćući*
 „ *bahtati* — *bašćem*: *bašćući . . .* (isp. 46₂);

4. u pasivnom participu od glagolâ 1. razreda
 III. vrste i IV. vrste, koji ispred osnovnoga **je** i **t** imaju
 suglasnik **t**; na pr.

prema *provrtjeti*: *provrćen*
 „ *mlatiti*: *mlaćen . . .* (isp. 46₂);

5. u infinitivu od glagolâ 4. razreda I. vrste ima
 završetak **-ći**; na pr. *reći, strići, vrijeći . . .*; tako i u
ići, doći . . .

II. U izvedenim riječima stoji **ć** prema glasovima 47
t i **ć** osnovnih riječi i oblika; na pr.

prema <i>brat</i> :	<i>braća</i>
" <i>plata</i> :	<i>plaća</i>
" <i>gost</i> :	<i>gošća</i>
" <i>prut</i> :	<i>pruće</i>
" <i>list</i> :	<i>lišće</i>
" <i>Dobrota</i> :	<i>Dobročanin</i>
" <i>krst</i> :	<i>kršćanin</i>
" <i>vratiti</i> :	<i>vraćati</i>
" <i>peč</i> :	<i>pečar</i>
" <i>noć</i> :	<i>noćnik</i>
" <i>domaći</i> :	<i>domaćin</i>
" <i>kuća</i> :	<i>pokućstvo</i>
" <i>pamćen (pamtiti)</i> :	<i>pamćenje</i>
" <i>mlačen (mlatiti)</i> :	<i>mlačenica</i>
" <i>brijaći</i> :	<i>brijačica (britva)</i>
" <i>vruč</i> :	<i>vručica</i>
" <i>moгуć</i> :	<i>moгуćnost</i>
" <i>moć</i> :	<i>moćan</i>
" <i>plemić</i> :	<i>plemički . . .</i>

48 U riječima iz tuđih jezika, ponajviše iz turskoga i grčkoga, postalo je *é* prema glasu *k*; tako je na pr.

<i>Ćirilo</i>	prema	Κόριλλος	<i>ćitap</i>	prema tur.	<i>kitab</i>
<i>Mačedonija</i>	"	Μακεδονία	<i>ćošak</i>	"	" <i>kjōšk</i>
<i>bečar</i>	"	tur. <i>bekjar</i>	<i>ćurak</i>	"	" <i>kürk . . .</i>

49 Gdjejoja se ovakva riječ govori i dvojako, kao na pr. *česa* i *kesa*, *šečer* i *šeker* . . .

III. Ovi se nastavci pišu sa *é*:

50 1. *-aći* u pridjevâ, koji su postali prema glagolskim osnovama V. i III. vrste na *-ati*; na pr.

prema <i>brijati</i> :	<i>brijaći</i>
" <i>jahati</i> :	<i>jahaći</i>
" <i>orati</i> :	<i>oraći</i>
" <i>stajati</i> :	<i>stajaći . . .</i>

2. **-ći** u sadašnjem prilogu; vidi sprijeda pod 46₃. 51

3. **-eći** u pridjevâ, koji su postali prema imeničnim osnovama; na pr. 52

prema *ovan*: *ovneći*
 „ *srna*: *srneći*
 „ *svinja*: *svinjeći* . . .

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *pseći*, *teleći* . . ., u kojima je *ć* prema *t* (43): *pseto*, *tele teleta* . . .

4. **-ić**:

a) u imenicâ muškoga roda, kojima se kazuje što mlado, i to 53

α. mlado čeljade ili upravo sin onome, što riječi, prema kojima su postale, same sobom znače; na pr. *bratić*: sin *brator*, *sestrić*: sin *sestrin*, *Hrvatići*: mladi *Hrvati* . . .

Tako postaju mnoga prezimena, kao na pr. *Matić*, *Vukić*, *Jovanović*, *Kovačić*, *Jagodić*, *Daničić* . . . Od nekih se nastavkom **-ević** (vidi pod 58) dalje izvode prezimena; na pr.

<i>Antić</i> : <i>Antičević</i>	<i>Matić</i> : <i>Matičević</i>
<i>Milić</i> : <i>Miličević</i>	<i>Stojić</i> : <i>Stojičević</i>
<i>Pavlić</i> : <i>Pavličević</i>	<i>Vukić</i> : <i>Vukičević</i> . . .

β. mlado živinče; na pr. *čavčić*: mlada *čavka*, *golubić*: mladi *golub*, *lavić*: mladi *lav*, *šarančić*: *šaranac*, *šaran* . . .;

γ. mlada biljka; na pr. *brezić*: mlada *breza*, *bukvić*: mlada *bukva*, *jasičić*: mlada *jasika*, *tikvić*: mlada *tikva* . . .;

b) u imenicâ umanjena značenja; na pr. *badnjić*: 54 mali *badanj*, *dukatić*: mali *dukat*, *gradić*: mali *grad*, *grozdić*: mali *grozd* . . .;

c) u imenicâ, koje znače pripadanje onome, što osnovna riječ znači; na pr. *kućić*: čovjek od dobre kuće, *plemić*: čovjek dobra plemena, *Mlečić*: čovjek iz Mletaka . . .;

56 d) u imenâ mjestâ, krajeva i planinâ, koja će po-
najviše biti samo prenesena s ljudi; na pr. *Bunić* (selo),
Korjenići (kao kneževina), *Kupić* (planina) . . .

57 5. -*oća* u imenicâ, koje su postale prema pridjevnim
ili (veoma rijetko) imeničnim osnovama; na pr.

prema *bljed*: *bljedoća*
„ *gluh*: *glukoća*
„ *tijesan*: *tjesnoća*
„ *strah*: *strahoća* . . .

58 6. -*ović*, mjesto kojega ima ispred nepčanoga sugla-
snika i -*ević*; na pr. *banović*, *duždević*, *Obrenović*, *Radi-
vojević* . . .

Takve riječi postaju od posvojnih pridjeva na -*ov* (ili -*ev*) te
prvobitno znače, čiji je tko sin; na pr. *banović*: banov sin, *Obrenović*:
Obrenov sin . . .

IV. đ — dj.

59 I. Gdjegod se izgovara glas *đ*, tamo ga valja ovako
i pisati; na pr. *smuđ*, *đak*, *gađati*, *đipati*, *rjeđi*, *rođak*,
Đuro, *među* . . .

Napose piše se *đ*

60 1. u prezentu od glagola 2. razreda V. vrste, koji
ispred osnovnoga *a* imaju suglasnik *đ*; na pr. *glođem* . . .
prema *glođati* . . .;

61 2. u pasivnom participu od glagolâ III. i IV.
vrste; na pr. *viđen* prema *viđjeti*, *rođen* prema *roditi* . . .;

62 3. u izvedenim riječima, i to

a) u završetku imenicâ srednjega roda; na pr. *grožđe*
prema *grožd*, *pobrđe* prema *brdo*, *sudže* prema *sud*, *za-
pruđe* prema *prud* . . .;

b) u izvedenim riječima prema *đ* osnovnih riječi;
na pr. *smuđev* prema *smuđ*, *viđenje* prema *viđen*: *viđjeti*
(isp. 61), *Rađevina* prema *Rađev*, *Rađ* . . .;

4. u tuđim riječima (već ako u kojoj pod 65); na pr. *anđeo, evanđelje, kaluđer* . . .

Mjesto slova *a* neki pišu *gj*, na pr. *lagja, tugj, megju* . . ., ili *dj*: *ladja, tudj, medju* . . .

II. *dj* se piše, gdje se u književnom (ijekavskom) govoru razabiraju odjelito oba glasa *d* i *j*, a to biva

1. u riječima sa *dje*, koje u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskome) glasi *de*, a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskome) *di*; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
<i>deteta</i>	<i>diteta</i>	<i>djeteta</i>
<i>devojka</i>	<i>divojka</i>	<i>djevojka</i>
<i>videti</i>	<i>viditi</i>	<i>vidjeti</i>
<i>gde</i>	<i>gdi</i>	<i>gdje</i>
<i>negde</i>	<i>negdi</i>	<i>negdje</i>
<i>svagde</i>	<i>svagdi</i>	<i>svagdje</i>
<i>ovde</i>	<i>ovdi</i>	<i>ovdje</i>
<i>onde</i>	<i>ondi</i>	<i>ondje</i> . . .

2. u složenim riječima, u kojima *d* pripada prvoj, a *j* drugoj poli; na pr. *nađjačati, odjezditi, odjuriti, podjarriti* . . .;

3. u gdje kojoj tuđoj riječi književničkoj; na pr. *adjektiv* . . .

V. h.

Slovo *h* treba da se piše

I. u oblicima, i to

1. u završetku *-ih* (*-ijeh*) pridjevâ (brojeva) i zamjenica; na pr. *velikih* (*velikijeh*), *dobrih* (*dobrijeh*), *dvojih*, *svih* (*svijeh*), *njih*, *kojih* . . .;

2. u završetku za 1. lice jednine u imperfektu i aoristu; na pr. *moljah*, *dah*, *vidjeh*, *skočih*, *rekoħ*, *čuħ* . . . i u kondicionalu *biħ* (na pr. *ja biħ* rekao — ne: *bi!*)

Ne valja pisati **h**

- 68 1. u završetku za genitiv množine imenicâ; na pr. mnogo *ljudi*, od više *ruku*, dosta *slugu*, *kostiju*, *otaca*, *sabalja* . . . ;
- 69 2. u završetku za genitiv množine brojeva *dva*, *tri*, *četiri*; na pr. *dviju* (*dvaju*), *triju*, *četiriju*, a prema njima valja pisati i pridjev *sviju* (na pr. sa *sviju* strana), — ali: sa *svih* (*svijeh*) strana;
- 70 3. u završetku **-u** za lokativ množine; na pr. nositi na *ruku*, stajati na *nogu* . . .

- 71 **II. U pojedinim riječima** piše se **h** ondje, gdje mu je po korijenu mjesto; na pr. *hvala*, *zahvaliti*, *hvat*, *uhvatiti* (a ne *fala* . . .) . . .

Pojedine riječi gledaj u rječniku.

Pogrješno se piše **h**

1. ispred nekih riječi,
- 72 a) što se počinju sa samoglasnikom (ponajviše riječi tuđe, upravo turske); tako na pr.

ne valja pisati	valja samo
<i>hamelom</i>	<i>ametom</i>
<i>huditi</i> (<i>nahuditi</i>)	<i>uditi</i> (<i>nauditi</i>)
<i>hustiti</i> (<i>nahustiti</i>)	<i>ustiti</i> (<i>naustiti</i>) . . .

- 73 b) što se počinju s glasom **r**, koji čini slog (17b); tako na pr.

ne valja pisati	valja samo
<i>hrđa</i> (<i>zahrđati</i>)	<i>rđa</i> (<i>za'rđati</i>)
<i>hrvati</i> (<i>pohrvati se</i>)	<i>rvati</i> (<i>po'rvati se</i>)
<i>hrzati</i>	<i>rzati</i> . . .

- 74 2. u sredini nekih riječi; tako na pr.

ne valja pisati	valja samo
<i>lahko</i>	<i>lako</i>
<i>mehko</i>	<i>meko</i>

uhvati se
vehnuti

ufati se
venuti . . .

O kojim bi se riječima moglo sumnjati, treba li ih pisati sa *h* ili bez njega, one su naznačene ostrag u rječniku.

VI. l — o.

Glas *l* stojeći na kraju riječi ili sloga mijenja se u 75
o; na pr. *dao* (prema *da-la*), *čuo* (prema *čul-a*), *vo* (mjesto
voo prema *vol-a*), *ubo* (mjesto *uboo* prema *ubol-a*) . . . ;
vladaoci (prema *vladal-ac*), *žetoci* (prema *žetel-ac*) . . .

Nepromijenjeno ostaje *l*

1. poglavito u tuđim riječima; na pr. *apostol*, *Ćiril*, 76
kanal, *konzul*, *instrumental*, *žurnal* . . . ;

2. u nekim domaćim riječima; na pr. *bol*, *glagol*, 77
topal, *napomol*, *Radmil*, *Radul* . . . , *bijelca*, *golcat*, *zahvalni*,
žalca, *prijestolni*, *molba*, *stradalnik* . . .

U nekim riječima preteže pisanje s *o*, u drugima 78
opet sa *l*; na pr.

a) *anđeo*, *cio*, *dio*, *prijesto*, *razdio*, *ugao* . . . , *seoski*,
stradaoca, *vlasteoski* . . . ;

b) *bijel*, *čil*, *obal*, *ždral* . . . , *bolna(o)*, *bolnik*, *bolnica*,
krvopilca, *tobolca* . . .

O kojim bi se riječima moglo sumnjati, pišu li se s *o* ili sa *l*,
one su naznačene ostrag u rječniku.

B.

Kako se pišu skupovi suglasnikâ.

I.

U hrvatskom jeziku imamo suglasnike

79

zvučne	b	—	d	dž	đ	g	—	v	z	ž
bezvučne	p	c	t	č	ć	k	h	f	s	š

Po dva suglasnika, što stoje odijeljeni jedan nad drugim, čine 80
par; na pr. *b—p*, *d—t* . . . ; *c* i *h* nemaju svoga para.

*

Kad se u riječi nađu jedan do drugoga dva suglasnika od različite vrste, onda se (u govoru, a po tome i) u pismu sljubljuju po ovim pravilima:

- 81 **A. Zvučni suglasnik ispred bezvučnoga mijenja se u bezvučni, s kojim je u paru. —**
 Prema tome stojeći ispred bezvučnoga mijenja se

1.

b u p:

<i>vrapci</i> — <i>vrapci</i>	<i>občina</i> — <i>opčina</i>
<i>robce</i> — <i>ropce</i>	<i>obhoditi</i> — <i>ophoditi</i>
<i>gibkost</i> — <i>gipkost</i>	<i>obšiti</i> — <i>opšiti</i>
<i>zebsti</i> — <i>zepsti</i>	<i>obtok</i> — <i>optok</i> . . .

d u t:

<i>bridko</i> — <i>bitko</i>	<i>odpasti</i> — <i>otpasti</i>
<i>židko</i> — <i>žitko</i>	<i>podkopati</i> — <i>potkopati</i>
<i>nadpis</i> — <i>natpis</i>	<i>predposljednji</i> — <i>pretposljednji</i> . . .

č u ć:

<i>želca</i> — <i>žećca</i>	<i>omedka</i> — <i>omećka</i> . . .
-----------------------------	-------------------------------------

g u k:

<i>bogca</i> — <i>boķca</i>	<i>drugčije</i> — <i>drukčije</i> . . .
-----------------------------	---

z u s:

<i>nizko</i> — <i>nisko</i>	<i>izpit</i> — <i>ispit</i>
<i>dolazka</i> — <i>dolaska</i>	<i>razhladiti</i> — <i>rashladiti</i>
<i>grizti</i> — <i>gristi</i>	<i>uzcrasti</i> — <i>uscvasti</i> . . .

ž u š:

<i>lažca</i> — <i>lašca</i>	<i>otežćati</i> — <i>otešćati</i>
<i>težko</i> — <i>teško</i>	<i>društvo</i> — <i>društvo</i> . . .

2. Nađe li se u riječi par suglasnikâ (kao na pr. što 82 su *dt*, *gk* . . .), onda se zvučni mijenja u bezvučni, a postavši tako dva jednaka suglasnika jednoga od njih (po 96) nestaje. Tako bude

dt — tt — t:

odtočiti — ottočiti — otociti . . .

gk — kk — k:

lagko — lakko — lako . . .

zs — ss — s:

izsusiti — issusiti — isusiti . . .

3. Protiv pravila pod A/1 ne mijenja se (na pismu): *d* ispred 83 *s* (vidi 105) i *v* ispred bezvučnoga, na pr. *orca*, *lovće*, *kolijevka* . . .

B. Bezvučni suglasnik ispred zvučnoga 84 mijenja se u zvučni, s kojim je uparu. — Prema tome stojeći ispred zvučnoga mijenja se

1. *č* u *dž*:

svjedočba — svjedodžba srčba — srdžba . . .

k u *g*:

kdje — gdje svakda — svagda

p u *đ*:

topdžija — tobdžija . . .

s u *z*:

sbor — zbor

sdružiti — združiti

sbilja — zbilja

sgrada — zgrada

sdesna — zdesna

sgoda — zгода . . .

š u ž:

zadušbina — *zadužbina* *Varašdin* — *Varaždin* . . .

t u d:

ženitba — *ženidba* *prositba* — *prosidba*
svatbeni — *svadbeni* . . .

- 85 2. Nađe li se u riječi par suglasnikâ (kao što su *td*, *ky* . . .), onda se bezvučni mijenja u zvučni, a postavši tako dva jednaka suglasnika jednoga od njih (po 96) nestaje. Tako bude

td — dd — d:

petdeset — *peddeset* — *pedeset*
šestdeset — *šesddeset* — *šezddeset* (po 84) — *šezdeset* . . .

kg — gg — g:

dokgod — *doggod* — *dogod* . . .

- 86 3. Protiv pravila pod B/1 ne mijenjaju se bezvučni suglasnici ispred *v*; na pr. *crkva*, *tvaj* . . .

II.

- 87 Suglasnik *n* ispred *b* i *p* mijenja se u *m*; na pr. *zelembać* (od *zelenbać*), *himba himben* (od *hinba*), *crvemperka* (od *crvenperka*), *stramputica* (od *stranputica*), *jedamput* (od *jedanput*) . . .

III.

- 88 1. Suglasnik *č* ispred *t* mijenja se u *š*; na pr. *junačtvo* — *junaštvo*, *proročtvo* — *proroštvo*, *uredničtvo* — *uredništvo* . . .

- 89 Nepromijenjeno *č* ispred *t* ostaje u (novijoj) riječi *učiti*.

- 90 2. Suglasnik *č* ispred *c* mijenja se u *š* u završetku imenicâ srednjega roda; na pr. *ličce* — *lišce lišca* . . ., *srdacće* — *srdasće srdasća* . . ., *sunaćce* — *sunašće sunasća* . . .

U svakom drugom događaju ostaje *č* ispred *c* ne- 91
promijenjeno; na pr. *riječca*, iz *Otočca*, u *oblučcu* . . .

IV.

Suglasnici *s z* ispred nepčanih *č ć dž đ š ž* 92
mijenjaju se u *š ž*.

Tako se mijenja

sc u *šč*:

koščica (mj. *kostčica* 99) — *koščica*
pasće — *pašće* . . .

sc u *šč*:

masću (od *mast*) — *mašču* *liće* (od *list*) — *lišće*
usće (od *usta*) — *ušće* . . .

sdž (po 84 u *zdž* a onda) u *ždž*:

prkosdžija — *prkoždžija* . . .

zc (po 81 u *sc* a onda) u *šč*:

izčekivati — *iščekivati* *obrazčić* — *obraščić*
razčupati — *raščupati* *služće* — *slušće* . . .

zc (po 81 u *sc* a onda) u *šč*:

bezčutan — *beščutan* *izčušhati* — *iščušhati* . . .

zdž u *ždž*:

porezdžija — *poreždžija*

zd u *žd*:

grozde — *grožde* *gvozde* — *gvožde* . . .

zs (po 81 u *ss*, zatim u *šš* a onda po 96) u *š*:

izšarati — *išarati* *razširiti* — *raširiti* . . .

zž (u žž a onda po 96) u ž:

izžimati — ižimati razžariti — ražariti . . .

V.

- 93 I. Suglasnici **s z** ispred nepčanih **lj nj** mijenjaju se u **š ž**.

Tako se mijenja

slj — šlj:

mislju (od misao misli) — mišlju

posljem (od poslati) — pošljem

bolesljiv (od bolestljiv po 107) — bolešljiv . . .

snj u šnj:

bjesnji (od bijesan) — bješnji

lasnje (od lasan) — lašnje

prosnja (od prositi) — prošnja

plusnjača (od plastnjača po 107) — plašnjača . . .

zlj u žlj:

pazljiv — pažljiv

smrzlju (od smrzao smrzli) — smržlju . . .

znj u žnj:

ispraznjen (od isprazniti) — ispražnjen

groznja — grožnja

poznjak (od pozdnjak po 106) — požnjak . . .

II. Ne mijenjaju se **s z**

- 94 1. ispred **lje, nje**, prema kojima je u ekavskom govoru (i u narječju kajkavskome) **le, ne**, a u ikavskom govoru (i u narječju čakavskome) **ll, ni**; na pr. prema

ekavskom	ikavskom	ijekavski
<i>slēpota</i>	<i>slīpota</i>	<i>sljepota</i>
<i>poslednji</i>	<i>poslidnji</i>	<i>posljednji</i>
<i>slēme</i>	<i>slīme</i>	<i>sljeme</i>
<i>slēz</i>	<i>slīz</i>	<i>sljez</i>
<i>snežanik</i>	<i>snižanik</i>	<i>snježanik</i>
<i>oprazneti</i>	<i>oprazniti</i>	<i>opravnjeti . . .</i>

2. stojeći na kraju prijedloga u složenim riječima; 95
na pr. *sljubit* se (t. j. *s-ljubit* se), *razljutiti* se (t. j. *raz-*
ljutiti se), *iznjušiti* (t. j. *iz-njušiti*) . . .

VI.

Kad se u riječi nađu dva jednaka sugla- 96
snika jedan do drugoga, onda jednoga od njih
nestaje. Na pr.

od <i>bezzub</i>	bude <i>bezub</i>
„ <i>bezzakonje</i>	„ <i>bezakonje</i>
„ <i>izzu</i>	„ <i>iza</i>
„ <i>mačče</i> (prema <i>mačka</i>)	„ <i>mače mačeta . . .</i>

Spomenuto pravilo ne vrijedi za superlativ onih 97
oblika, koji se u pozitivu počinju sa *j*, pa se na pr.

prema <i>jak</i>	piše <i>najjači</i>
„ <i>jedar</i>	„ <i>najjedriji</i>
„ <i>junačan</i>	„ <i>najjunlačniji . . .</i>

VII.

Kad se nađu jedan do drugoga dva parna 98
suglasnika, od kojih je jedan zvučan a drugi
bezvučan, onda se oni najprije (po 81 i 84) iz-
jednače, a izjednačivši se jednoga od njih (po
96) nestaje. Na pr.

od <i>odtrti</i> (<i>ottrti</i>)	bude <i>otrti</i>
„ <i>podtaknuti</i> (<i>pottaknuti</i>)	„ <i>potaknuti</i>
„ <i>lagko</i> (<i>lakko</i>)	„ <i>lako</i>
„ <i>dokgod</i> (<i>doggod</i>)	„ <i>dogod</i>
„ <i>uzstati</i> (<i>usstati</i>)	„ <i>ustati</i>
„ <i>bezšraman</i> (<i>bessraman</i>)	„ <i>besraman</i>
„ <i>izsukati</i> (<i>issukati</i>)	„ <i>isukati</i>
„ <i>razstaviti</i> (<i>rasstaviti</i>)	„ <i>rastaviti</i>
„ <i>petdeset</i> (<i>peddeset</i>)	„ <i>pedeset</i>
„ <i>šestdeset</i> (<i>šesdeset</i>)	„ <i>šezdeset</i>
(z mj. s po 84) . . .	

VIII.

99 Suglasnici *d t* gube se ispred *c č ć*; na pr.

od <i>kadca</i>	bude <i>kaca</i>
„ <i>gradca</i>	„ <i>graca</i>
„ <i>srdce</i>	„ <i>srce</i>
„ <i>sudca</i>	„ <i>suca</i>
„ <i>kadžara</i>	„ <i>kačara</i>
„ <i>srdčika</i>	„ <i>srčika</i>
„ <i>srdčan</i>	„ <i>srčan</i>
„ <i>sudčev</i>	„ <i>sučev</i>
„ <i>djetca</i>	„ <i>djeca</i>
„ <i>otca</i>	„ <i>oca</i>
„ <i>svetci</i>	„ <i>sveci</i>
„ <i>otčuh</i>	„ <i>očuh</i>
„ <i>pootčim</i>	„ <i>poočim</i>
„ <i>svetčar</i>	„ <i>svečar</i>
„ <i>otče</i>	„ <i>oče</i>
„ <i>svetčev</i>	„ <i>svečev</i>
„ <i>kostčica</i>	„ <i>koščica</i>

(š mjesto s po 92) . . .

Odstupa se od određenoga pravila u pisanju:

a) vlastitih imena; tako imaju na pr. u starijoj knji- 100
ževnosti hrvatskoj dva spisatelja, od kojih se jedan piše
Kadčić, a drugi *Kačić*, te se po tome može pisati na pr.
prema *Zabrdac* . . . *Zabrdca*, *Zabrdčev* . . . ;

b) (ponajviše) književničkih riječi, koje su složene 101
s prijedlozima *nad*, *od*, *pod*, kao na pr. što su

nadcestar

odčepiti

nadčovječni

odčušnuti

nadćutni

podcarinik

odcijepiti

podčasnik . . .

Kako rečene promjene dolaze u riječima, a ne između riječi, 102
pisati valja u futurum: *čuvat ću*, *vidjet ćemo*, *dat ćete* . . .

IX.

d, l + st: Suglasnici *d t* gube se ispred *š*; na pr. 103

od *gospodština* bude *gospoština*

„ *slobodština* „ *sloboština*

„ *hrvatština* „ *hrvaština* . . .

Odstupaju od toga pravila složene riječi, kao na pr. 104

odšetati

kadšto

podšiti

radšta . . .

X.

Suglasnici se *d t* ispred *s* ne gube na 105
pismu, te se piše na pr.

gradski

nadskočiti

hrvatstvo

odmjesti

bratski

podsmijeh . . .

XI.

Suglasnici *d t* gube se između dva sugla- 106
snika, od kojih drugi pripada osnovnomu na-
stavku. Na pr. od *korist-no* bude *korisno*.

Prema tome:

od *stk* bude *sk*:

čeljust: *čelj~~u~~stka* — *čelj~~u~~ska* . . .

od *stl* bude *sl*:

rasti: *rast~~l~~a* — *ras~~l~~a* . . .

od *stm* bude *sm*:

usta: *ust~~m~~eno* — *us~~m~~eno* . . .

od *stn* bude *sn*:

bolest: *bolest~~n~~ik* — *boles~~n~~ik* . . .

od *štm* bude *šm*:

tištati se: *tiš~~t~~ma* — *tiš~~m~~a* . . .

od *štn* bude *šn*:

pozorište: *pozoriš~~t~~ni* — *pozoriš~~m~~i* . . .

od *štnj* bude *šnj*:

godište: *godiš~~t~~nji* — *godiš~~m~~nji* . . .

od *zdn* bude *zn*:

grozd: *groz~~d~~ni* — *groz~~n~~i* . . .

od *ždn* bude *žn*:

nužda: *nuž~~d~~no* — *nuž~~n~~o* . . .

od *ždnj* bude *žnj*:

dažd: *daž~~d~~njak* — *daž~~n~~jak* . . .

107 Pošto se *d* i *t* izgube, mogu nastati promjene, koje su navedene pod 84 i 93; na pr.

od *stb* bude *sb* a onda *zb*: *čast~~b~~ina* (*časbina*) — *čazbina*
gost~~b~~a (*gosba*) — *gozba* . . .

od <i>stlj</i> bude <i>slj</i> a onda <i>šlj</i> : <i>kostljiv</i> (<i>kosljiv</i>) — <i>košljiv</i>	
„ <i>stnj</i> „ <i>snj</i> „ „ <i>šnj</i> : <i>plastnjača</i> (<i>plasnjača</i>) — <i>plašnjača</i>	
„ <i>štb</i> „ <i>šb</i> „ „ <i>žb</i> : <i>vještba</i> (<i>vješba</i>) — <i>vježba</i>	
„ <i>zdk</i> „ <i>zk</i> „ „ <i>sk</i> : <i>grozdka</i> (<i>grozka</i>) — <i>gróska</i>	
„ <i>zdnj</i> „ <i>znj</i> „ „ <i>žnj</i> : <i>pozdnjak</i> (<i>poznjak</i>) — <i>požnjak</i>	
„ <i>ždk</i> „ <i>žk</i> „ „ <i>šk</i> : <i>daždka</i> (<i>dažka</i>) — <i>daška</i> . . .	

Odstupaju od pravila

a) riječi, u kojima je prednji suglasnik *j*; na pr. od 108
svojta: *svojtljiv* . . .;

b) po koja književnička riječ, kao na pr. što je po- 109
pustljiv . . .

XII.

Iza suglasnika *č é r š ž* ne valja pisati *j* u 110
završecima za komparativ pridjeva i priloga.
Tako ne valja (govoriti ni) pisati *jačji*, *najvručje*, *širje*,
višjega, *težjemu* . . . nego: *jači*, *najvruci*, *šire*, *višega*, *te-*
žemu . . .

Pored oblika za instrumental jednine: *riječju*, 111
lažju prema *riječ*, *laž* . . . vrijede samo oblici: *moću*,
noću . . . (a nikako: *moćju*, *noćju*) prema *moć*, *noć* . . .
a tako i *čađu* od *čađ*.

XIII.

Glas *j* iza *b m p v* postaje *lj*; na pr. 112

od <i>podnebj</i> e	bude <i>podneblj</i> e
„ <i>ričji</i>	„ <i>ričlj</i> i
„ <i>bezumj</i> e	„ <i>bezumlj</i> e
„ <i>somji</i>	„ <i>somlj</i> i

od <i>kopje</i>	bude <i>koplje</i>
„ <i>tupji</i>	„ <i>tuplji</i>
„ <i>divjak</i>	„ <i>divljak</i>
„ <i>bogoštorje</i>	„ <i>bogoštolje</i>
„ <i>ljubarju</i>	„ <i>ljubavlju</i> . . .

Odstupaju od pravila

- 113 a) riječi, u kojima slog *je* stoji prema ekavskome (i kajkavskom) *e* i prema ikavskome (i čakavskom) *i*; tako je na pr. prema

ekavskom	ikavskom	ijekavski
<i>svrbeti</i>	<i>svrbiti</i>	<i>svrbjeti</i>
<i>trpeti</i>	<i>trpiti</i>	<i>trpjeti</i>
<i>živeti</i>	<i>živiti</i>	<i>živjeti</i>
<i>grmeti</i>	<i>grmiti</i>	<i>grmjeti</i> . . .

- 114 b) riječi složene s prijedlogom *ob*; na pr. *objaviti*, *objužiti* . . .

- 115 c) tuđe riječi, kao na pr. *Damjan* Damianus, *tamjan* *šopizma* . . .

XIV.

- 116 1. Između glasova *a-i*, *e-i*, *o-i*, *u-i* treba pisati *j*; na pr.

<i>mlakajica</i>	<i>operjajiti se</i>
<i>perajica</i>	<i>Stejté</i>
<i>Brajté</i>	<i>čarajice</i>
<i>Rajté</i>	<i>Radojica</i>
<i>prosjajivati</i>	<i>Vujica</i> . . .

$\left. \begin{array}{l} i-a \\ i-e \\ i-o \\ i-u \end{array} \right\}$

Gdjevoja se riječ izuzima od toga pravila; vidi u rječniku.

- 117 U složenim riječima, kojima se prvi dio svršuje na *a*, a drugi se počinje s *i*, ne piše se *j*; na pr. *našmati*, *zašmati*, *naizust*, *naime* . . .

našmati *naizust* *naime* . . .
našmati *naizust* *naime* . . .
našmati *naizust* *naime* . . .

2. Glas *j* valja pisati u riječima, koje se u nominativu jednine svršuju na *-tja*, kad primaju nastavak

a) *-in*; na pr. *Ilija* — *Ilijina* kuća, *Jeremija* — 118
Jeremijino naricanje, *sudija* — *sudijino* poštenje, *ćurčija*
 — *ćurčijn* rad . . .;

b) *-ski*; na pr. *raktijski*, *komšijski*, *azijski*, *indijski*, 119
perzijski, *austrijski* . . .;

c) *-ica*; na pr. *kutijica*, *komšijica* . . . 120

Nađe li se ispred nastavaka *-ski*, *-ica* ili *-stvo* još 121
 glas *n*, ne piše se *j*; na pr.

Šumadija — *šumadinski*

sudija — *sudinski* —

Ilija — *ilinski* (a prema tome i *ilinstak*)

komšija — *komšinski* (a prema tome i *komšinstvo*)

kadija — *kadnica*

komšija — *komšnica*

spahija — *spahnica*

delija — *delinstvo* . . .

Ni ispred *ć* u nastavku *-ić* ne piše se glas *j*; na pr. 122
Ilija — *Ilić*, *Anđelija* — *Anđelić* . . .

3. Zamjениčke oblike *ih*, *in* ne valja pisati sa *j* 123
 (**jih*, **jim*).

Drugi dio.

I.

Kad se pišu riječi s velikim slovom početnim.

1.

S velikim slovom početnim piše se **prva riječ u rečenici** u cjelini, i to

- 124 1. na početku članka i u natpisu; na pr. *Slatke* riječi ne mijese kolača. — *Svakomu* je narodu, koji što vrijedi, do čistoće, do ljepote i do pravila svoga jezika. — *Putnik*. — *Jezik* roda moga. — *O* glasovima. — *Drugi prijatelju!*

- 125 Tako se piše natpis kao ime knjizi, pjesmi, molitvi, raspravi . . ., ako i nije prva riječ; na pr. Gundulićeva su djela izdana u IX. knjizi *Starih pisaca hrvatskih*. — Preradović je spjevao *Putnika* god. 1845. — Vilin san ili *Prošlost i budućnost*. Djeca mole *Očenaš*, *Zdravu Mariju* i *Vjervanje* . . .

- 126 Takav se natpis može pisati u rečenici i sa znacima „“; na pr. Preradović je spjevao „*Putnika*“ god. 1845. — „*Suze sina razmetnoga*“ najljepša je pjesma Gundulićeva. Vidi još pod 399 i 400.

- 127 2. poslije točke (.), koja je na kraju predašnje rečenice ili natpisa; na pr. Mudar sve od drugoga uči. *Tko* se iz tuđega zla čemu ne nauči, mudar nije. — Vladimir i

Kosara. *Opera* u četiri čina. — Djed i unuk. *Spjevao* Petar Preradović.

Poslije točke, koja stoji iza rednoga broja, ne valja pisati veliko slovo u primjerima, kao što su: *I. zadaća* (čitaj: *Prva zadaća*), *2. poljeće* (čitaj: *Drugo poljeće*) . . .

3. poslije dvotočja (:), kad je upravni govor među navodnicima („“); na pr. Reče Bog: „*Neka bude svjetlost!*“ I bi svjetlost.

Ako je rečenica između navodnika samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše s velikim slovom početnim; na pr. „Dat ću ja za tvoga sina djevojku,“ reče joj car. „*ako* načini most od moga dvora do svoga od bisera i dragoga kamenja.“ — Kad bi u neko doba noći, dođoše vile na izvor i stadoše govoriti, kako se izliječi careva kći; „*valjda* nas je“, rekoše, „netko slušao, kad smo govorile, da bi se ovom vodom iz nas izliječila“.

Kad govor između navodnika nije nastavak, prva se riječ piše s velikim slovom početnim, ako se s njime i ne počinje rečenična cjelina; na pr. Kad je izašao pred narod, „*Nije*“, rekoše mu, „od potrebe da govoriš“.

Kad poslije dvotočja ne dolazi upravni govor, prva se riječ piše s malim slovom početnim; na pr. I ja ću vama učiniti ovo: *putit* ću na vas strah, suhu bolest i vrućinu.

4. poslije upitnika (?), koji je na kraju predašnje (potpune ili krnje) rečenice; na pr. Oj svatovi, draga braćo, jeste li zdravo? *Idete* li svi zajedno gorom zelenom? — Tko je došao? *Brat?* *A* gdje je?

Ako je rečenica s upitnikom samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše s velikim slovom početnim; na pr. Jedan ga putnik zapita: „Čije je to žito?“ *a* on se prevari pa reče: „Moje.“

5. poslije uzvičnika (!), koji je na kraju predašnje (potpune ili krnje) rečenice; na pr. Ne uzdaj se u silu čovječju! *Uzdaj* se u jedinoga Boga i u životu i u čas smrti svoje! — Na noge se! *Pušku* u ruke pa sa mnom!

Ako je rečenica s uzvičnikom samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše s velikim slovom

početnim; na pr. Domaćin mu prihvati: „Bog ti dobro dao!“ *pa* mu reče, da sjedne do njega.

- 136 Katkad se poslije iste uzvične riječi (ili rečenice), s kojom se počinje rečenična cjelina, piše prva riječ sad s velikim, sad opet s malim slovom početnim; na pr. Gospodo, *jeste* li ga čuli, kako snuje? — ili: Gospodo! *Jeste* li ga čuli, kako snuje? — Veliko se slovo piše, kad se uzvična riječ izgovara s osobitom snagom, te iza nje dolazi oveća stanka (moglo bi se tada i ovako pisati: *Gospodo!* — *Jeste li ga čuli, kako snuje?*). Malo se slovo piše, kad je uzvična riječ uže vezana sa svojom rečenicom (moglo bi se tada i ovako pisati: *Jeste li ga čuli, gospodo, kako snuje?*).

2.

S velikim slovom početnim pišu se **vlastita imena**.

A. Prosta vlastita imena.

- 137 1. Svako vlastito ime piše se s velikim slovom početnim; na pr. *Hrvat*, *Hercegovac*, *Bunjevka*, *Zagorac*, *Zagrepcanin*, selo *Stubica*, grad *Zagreb*, kraljevina *Srbija*, istočna *Evropa*, rijeka *Sava*, planina *Velebit*, ostrvo *Krk*, ulica *Ilica*, društvo *Kolo*, brod *Galeb* . . . Tako se pišu s velikim slovom početnim pridjevi, koji služe kao vlastita imena; na pr. selo *Visoko*, grad *Novi*, kraljevina *Hrvatska* . . .

- 138 Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s malim slovom početnim; na pr. *hrvatski* jezik, *bunjevačko* odijelo, *zagrebačke* škole, *evropske* države, *krčko* narječje, *novljanska* luka . . .

- 139 Jedna ista imenica može se pisati i s velikim i s malim slovom početnim prema tome, da li je ime vlastito ili opće; na pr. Otišao je na *rijeku*. Otišao je na *Rijeku* (grad). — Nijesam vidio *galeba* (pticu). Nijesam vidio *Galeba* (broda). — Sjutra ćemo u *kolo*. Sjutra ćemo u *Kolo* (društvo) . . .

Napose pišu se s velikim slovom početnim

- 140 2. lična vlastita imena; na pr. *Petar Preradović*, *Duro Daničić*, *Ivan Mažuranić*, *Branko Radičević* . . . Tako

se pišu s velikim slovom početnim pridjevi, koji služe kao lična vlastita imena; na pr. Petar *Zrinski*, Ivan *Trnski* . . .

Imenice, izvedene od ličnih vlastitih imena, kad imaju opće značenje, pišu se s malim slovom početnim; na pr. (prema *Krst*) *kršćanstvo*, *kršćanin*, (prema *Franjo*) *franjevac*, (prema *Buda*) *budizam* . . . 141

Pridjevi, što su postali od ličnih vlastitih imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Petrova* kuća, *Brankova* djela, pjesme *Mažuranićeve*, sinovi *Jakovljevi*, vladanje *Tomislavljevo*, o *Savinu* dne, na *Ivanj* dan, od *Ivanja* dana, prije *Miholja* dne . . . 142

S malim slovom početnim pišu se od ličnih vlastitih imena oni pridjevi, koji su dobili opće značenje te se tvore s nastavkom *-ski*; na pr. *homerski* smijeh (ali: *Homerove* pjesme), *solomunski* sud (ali: *Solomunov* hram) . . . 143

Jedan isti pridjev može se pisati i s velikim i s malim početnim slovom prema tome, da li je postao od imena vlastita ili općega; na pr. djeca *Banova* (djeca, što im je otac čovjek, koji se zove *Ban*), djeca *banova* (djeca, što im je otac *bun*) . . .

3. *Bog* je po našem mišljenju lično vlastito ime i zato treba da se piše s velikim slovom početnim, a tako i Bog *Olac*, Bog *Sin*, *Gospod*, *Spasitelj*, *Stvoritelj* . . .; pre-sveta *Bogorodica*, blažena *Djevica* . . . Nasuprot prema neznabožačkome mišljenju treba pisati na pr. *bog* Neptun, *bogovi* grčki . . . 144

Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Božja* milost, *Gospodnja* riječ, *Spasiteljeva* smrt, hram *Bogorodičin* . . . 145

Jedan isti pridjev može se pisati i s velikim i s malim početnim slovom prema tome, da li je postao od imena vlastita ili općega; na pr. *Bogorodičin* cvijet (koji pripada *Bogorodici*), *bogorodičin* cvijet (tako je ime jednome cvijetu) . . .

4. imena za zvijezde; na pr. *Saturno*, *Jupiter*, *Plejade*, *Ovan*, *Labud*, *Veliki Medvjed* . . ., pa tako i *Zemlja*, 146

Sunce, Mjesec, Danica . . ., kad se o njima piše kao o nebeskim tjelesima.

147 Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Jupiterovi* mjeseci . . .

148 Imena za dane (u sedmici), mjesece i strane svijeta pišu se s malim slovom početnim; na pr. ove *srijede*, mjeseca *listopada* ili *oktobra, istok, zapad* . . .

149 5. imena za svetkovine; na pr. *Blagovijest, Bogojavljenje, Božić, Duhovi, Uskrs* . . .

150 Pridjevi, što su postali od takvih imena, pišu se s malim slovom početnim; na pr. o *božićnim* i *uskršnjim* praznicima, *duhovska* služba . . .

B. Složena vlastita imena.

1. Ako je vlastito ime složeno od dvije imenice, a prva se od njih ne mijenja po oblicima, onda se imenice sastavljaju znakom - (322) i

151 a) kad su obadvije vlastita imena, pišu se s velikim slovom početnim; na pr. *Kaćić-Miošić*, gen. *Kaćić-Miošića, Hadži-Osman*, gen. *Hadži-Osmana* . . ., *Budim-Pešta*, gen. *Budim-Pešte, Brod-Moravice*, gen. *Brod-Moravića, Špišić-Bukovica*, gen. *Špišić-Bukovice* . . .

152 Pridjevi, što postaju od takvih ličnih vlastitih imena, pišu se s velikim slovom početnim, a svi ostali s malim; na pr. *Kaćić-Miošićeve* pjesme, *Hadži-Osmanova* kuća . . ., *budim-peštanski* mlinovi, *brod-moravička* stanica . . .

153 b) kad je druga imenica opća, piše se samo prva s velikim slovom početnim; na pr. *Hasan-aga*, gen. *Hasan-age, Zmaj-despot*, gen. *Zmaj-despotu, Rizvan-beg*, gen. *Rizvan-bega* . . ., *Okić-grad* (ime gradu), gen. *Okić-grada, Križ-polje* (ime polju), gen. *Križ-polja, Vališ-selo* (ime selu), gen. *Vališ-sela, Đuriš-brdo* (ime brdu), gen. *Đuriš-brda* . . .

Pridjevi, što postaju od takvih ličnih vlastitih imena, pišu se s velikim slovom početnim. a svi ostali s malim; na pr. *Hasan-agin* konj, *Rizvan-begov* sin . . . , *okić-gradska* kula, *vališ-selska* škola . . . 154

2. Ako je vlastito ime složeno od dvije imenice, a obadvije se mijenjaju po oblicima, pišu se s velikim slovom početnim i ne sastavljaju se znakom -; na pr. *Marija Bistrica*, gen. *Marije Bistrice*, (Nova) *Kapela* *Batrina*, gen. (Nove) *Kapele Batrine*, (Sveti) *Ivan Zelina*, gen. (Svetoga) *Ivana Zeline*, (Sveti) *Križ Začreće*, gen. (Svetogu) *Križa Začreća* . . . 155

samo ime
[- klanac]

Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim slovom početnim; na pr. *marijobistrička* općina . . . 156

/ c

3. Ako je vlastito ime složeno od pridjeva i imenice, te se

a) pridjev ne mijenja po oblicima, piše se on zajedno s imenicom (po 180) i s velikim slovom početnim; na pr. *Slankamen*, gen. *Slankamena*, *Šarengrad*, gen. *Šarengrada*, *Marinbrod*, gen. *Marinbroda* . . . 157

Pridjevi, što postaju od takvih vlastitih imena, pišu se s malim slovom početnim; na pr. *šarengradska* crkva . . . 158

b) Ako se pridjev mijenja po oblicima, piše se odijeljeno od imenice, pa ako je ona

a. opće ime u svome pravom značenju, onda se samo pridjev piše s velikim slovom početnim; na pr. *Dugo selo* (ime selu), *Nikšićeva pustara* (ime pustari), *Jelačićev trg* (ime trgu), *Kačićeva ulica* (ime ulici), *Savska cesta* (ime cesti), *Fruška gora* (ime gori), *Bijelo brdo* (ime brdu), *Carev brijeg* (ime brijegu), *Goli vrh* (ime vrhu), *Janjačka kosa* (ime gorskoj kosi), *Velika ponikva* (ime ponikvi), *Splavni do* (ime dolu), *Crna draga* (ime dragi), *Jelov klanac* (ime klanacu), *Pusta stijena* (ime stijeni), *Obla glava* (ime gorskoj glavi), *Crni lug* (ime lugu), *Lijeva rijeka* (ime riječi), *Gra-* 159

brov potok (ime potoku), *Crno more* (ime moru), *Bakarski zaliv* (ime zalivu), društvo *Crvenoga križa*, red *Zlatnoga runa* . . ., *Nova godina*, *Svi sveti*, *Veliki petak* . . ., *Narodne novine* (ime novinama), *Jugoslavenska akademija* (ime akademiji), *Društvo hrvatskih književnika* (ime društvu) . . .

Takva se složena imena i u kosim padežima pišu svako napose; na pr. do *Dugoga sela*, u *Dugom selu*, u *Crnom moru* . . .

160 Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim slovom početnim; na pr. *fruskogorski* manastir, *crnomorske* obale . . .

161 β. ako je imenica opće ime u prenesenom značenju, onda se i pridjev i imenica pišu s velikim slovom početnim; na pr. *Grubišno Polje* (ime mjestu), *Velika Gorica* (ime mjestu), *Novi Sad* (ime gradu), *Mrzla Todorica* (ime mjestu), *Crna Mlaka* (ime mjestu), *Babina Greda* (ime mjestu), *Krivi Put* (ime mjestu), *Stara Cesta* (ime mjestu), *Mokri Lug* (ime potoku), *Žuta Lokva* (ime mjestu), *Bijela Crkva* (ime gradu), *Crna Gora* (ime državi), *Pokupski Soko* (ime društvu) . . .

Takva se složena imena i u kosim padežima pišu svako napose; na pr. iz *Velike Gorice*, na *Crnoj Gori* . . .

162 Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim početnim slovom; na pr. *novosadska* gimnazija, *crnogorski* junaci . . .

163 γ. ako je imenica vlastito ime, onda se i pridjev i imenica (137) piše s velikim slovom početnim; na pr. *Donji Lapac*, *Veliki Bukovac*, *Komorske Moravice*, *Gornja Stubica*, *Veliki Grdevac*, *Stari Mikanovci*, *Nova Kapela*, *Stara Gradiška*, *Donji Karlovci*, *Veliki Bastaji*, *Sveta Jeleni* (ime mjestu), *Sveta Nedjelja* (ime mjestu), *Sveto Trojstvo* (ime mjestu) . . .

Takva se složena imena i u kosim padežima pišu svako napose; na pr. iz *Donjega Lapca*, u *Svetoj Jeleni* . . .

Pridjevi, što (vrlo rijetko) postaju od takvih imena, 164
dobivaju drugi oblik, pišu se zajedno i s malim početnim
slovom; na pr. *donjokarlovačka* gimnazija . . .

4. Ako je vlastito ime složeno od prijedloga i
imenice, onda se imenica piše

a) zajedno s prijedlogom (prema 178); na pr. *Podvrh*, 165
Podbrijeg, *Pothum* . . .;

b) odjelito od prijedloga s malim slovom početnim 166
(prema 159); na pr. *Pod gorom* (mjesto pod gorom), *Pod*
zidom (ulica pod zidom), *Pod stranom* (ulica pod gorskom
stranom), *Pod sedlom* (mjesto pod gorskim sedlom) . . .;

c) odjelito od prijedloga s velikim slovom početnim 167
(prema 163); na pr. *Pod Susjedom* (mjesto pod Susjedom),
Pod Brezovicom (mjesto pod Brezovicom), *Sveti Martin*
pod Okićem (mjesto pod Okićem), *Za Cerovcem* (mjesto za
Cerovcem) . . .

5. Ako se vlastito ime imenu doda pridjevena 168
riječ (pridjev ili redni broj), onda se ona piše s velikim
slovom početnim; na pr. Franjo Josip *Prvi*, Aleksandar
Nevski, Ludovik *Veliki*, Nikola Šubić *Zrinski* . . .

Kadšto se nađu takovi pridjevi i pred vlastitim ime- 169
nom te se pišu s velikim slovom početnim; na pr. *Crni*
Dorđe, *Visoki Stefan* . . .

Pridjevi: *blaženi*, *sveti* . . ., kad stoje ispred imena 170
svetačkih, pišu se s malim slovom početnim (ponajviše
pokraćeno *bl.*, *sv.* . .); na pr. *bl.* Stanislav, *sv.* Ćiril . . . Kad
su takovi pridjevi apozitivni, stoje iza vlastitih imena i
pišu se s velikim slovom početnim, pa na pr. pored *sv.*
Ludovik . . . ima i Ludovik *Sveti* . . .

Apozitivni se brojevi pišu ponajviše rimskim brojnim znacima; 171
na pr. Franjo Josip I., Benedikt XV.

3.

S velikim slovom početnim pišu se neke riječi za **znak poštovanja**, i to

- 172 1. lične zamjenice *Ti...*, *Tvoj...*, *Vi...*, *Vaš...*
u pismima, molbenicama, izvještajima i besjedama, a na-
suprot u razgovoru (u pripovijetkama i dramama) pišu se
s malim slovom početnim;
- 173 2. imenice kao titule visokih glava; na pr. ce-
sarsko i kraljevsko apostolsko *Veličanstvo...*, Vaša *Uzo-
ritosti!*
- 174 Tako se pišu i zamjenice za treće lice, koje se tiču
najviših glava; na pr. ... vojska *Njegova* Veličanstva, dvor
Njezina Veličanstva, s *Njihovim* Veličanstvima, pismo *Nje-
gove* Svetosti pape Benedikta XV., od *Njegove* Svetosti
patrijarha Lukijana ...

4.

- 175 S velikim slovom početnim piše se **svaka prva riječ**
u stihu; na pr.

*Bože! živi, blagoslovi
Srdaca nam plamenište,
To hrvatsko rvalište,
Milu zemlju, sveti dom,
Da se mladi, da se novi
Svakim miljem rodu svom.*

Prve riječi u stihovima pišu se kadšto i s malim slovom početnim.

II.

Kako se pišu sastavljene riječi.

A. Opća pravila.

Sastavljeno se pišu riječi:

- 176 1. ako se jedan od sastavnih dijelova sam
sobom ne govori; na pr. *danaskе, dokle, donekle, njojzi,*

odavle, ovamote, uzastopce . . ., gdje se sastavine *-ke, -kle, -nekle, -zi, -vle, -te, -stopce* . . . same ne govore;

2. ako se jedan od sastavnih dijelova sam 177
sobom ne govori u onom obliku, koji ima u sastavljenici; na pr. *onomadne, preklani, možda* . . ., gdje se *onoma-, prek-, mož-* ne govori, nego *onom, preko, može* . . .;

3. ako jedan od sastavnih dijelova nema 178
oblika, što bi ga po sintaktičkoj svezi trebalo da ima; na pr. *obadujema, dovijek, iskraj, odmah, dvaput* . . ., gdje bi po sintaktičkoj svezi trebalo da bude: *objema dvjema, do vijeka, iz kraja, od maha, dva puta* . . .;

4. ako se u sastavljenici više ne osjeća 179
pravo značenje kojega dijela; na pr. Udario je *nase* (natrag) — prema: Udario je *na se* odijelo. — *Pošto* (kad) kupi, ode — prema: *Po što* kupio, po to i prodao. — Tu *bôgme* nema šale — prema: *Bôg me* sačuvao zla!

B. Pravila za pojedine vrste riječi.

Imenice pišu se sastavljeno:

1. prema 176—179; na pr. *bratućed, danguba, Oćenâš, 180*
polubrat, soihljebnik, svaštôznanać, svilengaća, svrzimantija, varimeso . . .; tako se pišu i riječi, kao što su: *Biograd, Pustopolje, crvembrk, Šarenggrad* . . . (vidi 157), a po 177 valja pisati: *sjeverozapad, jugoistok* . . .

O imenicama *podne, ponoći* vidi pod 247.

2. kad im je prva pola prijedlog ili druga riječca 181
njegove vrste; na pr. *beskućanik, doručak, pomajka, prababa, prekrvnik, sunasljednik* . . .;

3. kad im je prva pola *ne*; na pr. *nebrat, nečovjek, 182*
nedjelo, neprijatelj, nevjera, nezgoda . . .

Odjelito se od imenice piše ono *ne*, prema kojemu stoje nasuprot 183
riječi *ali* ili *nego*, kao što je u primjeru: Je li ti ono brat? „*Ne* brat, nego rođak.“ (Prema duhu hrvatskoga jezika bilo bi bolje: . . . *Nije* brat, nego rođak.)

4. Znakom - sastavljaju se imenice, od kojih se svakoj napose osjeća značenje, a prva se ne mijenja po oblicima. Takove su sastavljenice:

184 a) kojima se kazuje zajedinstvo; na pr. *Budim-Pešta* (grad, koji je sastavljen od *Budima* i od *Pešte*) . . .

185 Tako se pišu i one sastavljene imenice, od kojih prva znači početak, a druga svršetak nečemu; na pr. željeznička pruga *Zagreb-Rijeka* . . .

186 Protiv pravila (177) piše se *Austro-Ugarska*.

187 b) gdje je jedna imenica dodatak drugoj; na pr. *Hadži-Osman, Kačić-Miošić, nadžak-baba, remek-djelo, Rizvan-beg, Hasan-aga, Zagreb-grad* . . .

188 Tako treba da se pored: nećak *Sibinjanina Janka, cara Nemanje* blago . . . piše: nećak *Sibinjanin-Janka, car-Nemanje* blago, jer se prva imenica ne mijenja.

189 c) gdje u prvoj poli stoji imenica mjesto pridjeva; na pr. *ivan-cvijet* (mjesto *ivanjski cvijet*), *jelen-rog*, (mjesto *jelenji rog*), *paun-pero* (mjesto *paunovo pero*), *slavuj-grlo* (mjesto *slavujevog grlo*) . . .

190 Jednako valja pisati imenice, koje su tako postale od turskih riječi; na pr. *alaj-barjak* (barjak jednoga alaja), *deli-baša* (baša nad delijama), *demir-pendžer* (pendžer okovan demiro, t. j. gvožđem) . . .

Pridjevi se pišu sastavljeno:

191 1. prema 176—179; na pr. *sebeznao, svagdašnji, samovlastan, predobar, najbolji, najljepši, najjači* . . .;

192 2. kad im je prva pola prijedlog ili druga riječca njegove vrste; na pr. *bezglasan, dovoljan, izvrstan, nagluh, okratak, pobolji, presvet, preispodnji, prosjed, sugluh* . . .;

193 3. kad im je prva pola **ne**; na pr. *nemio, neveseo, nezazoran, nepošten* . . .;

194 4. prema sastavljenim imenicama (pod 184—187) pišu se i pridjevi sa znakom -; na pr. *budim-peštanski, Kačić-Miošićev, Rizvan-begov* . . ., a tako i *car-Lazareva* vojska (vidi 188) . . .

Prema 185 i 186 piše se *austro-ugarska država, riječko-karlovačka željeznica* . . . , a tako se piše i *hrvatsko-slavonsko-dalmatinska vlada* . . . 195

Ne valja nikako pisati *sjevero-zapadni, jugo-istočni, južno-slovenski, grko-istočni, crno-žut* . . . , nego treba da se piše *sjeverozapadni, jugoistočni, južnoslovenski, grkoistočni, crnožut* (t. j. crn i žut) . . . (180), kako se piše i *crnogorski, svetogorski* . . . 196

Ne valja pisati *veleučeni, velecijenjeni, mnogopoštovani, tamnomodar* . . . , nego treba da se piše *vele učeni, vele cijenjeni, mnogo poštovani, tamno mōdar* . . . , jer su ovdje riječi *vele, mnogo, tamno* . . . prilozi. 197

Zamjenice (i riječi njihove vrste) pišu se sastavljeno:

1. prema 176—179; na pr. *njojzi, kojekakav, svakoji, svašta, štošta, koješta* . . . 198

Tako se pišu i *prilozi*, koji postaju od sastavljenih zamjenica; na pr. *kojekako, svakako, gdješto* . . .

Prema *koješta, kojekakav* . . . treba da se piše na pr. dogovaraju se *koje o čemu* . . . , svađaju se *koje za kakve* sitnice . . . ; ali nasuprot: dogovaraju se o *koječemu* . . . , svađaju se za *kojekakve* sitnice . . . 199

2. kad im je prva pola *i*; na pr. *ikakav, ikoji, išta, išto, itko* . . . 200

3. kad im je prva pola *ne*; na pr. *netko, nešto, nekakav* . . . 201

U prvoj je poli upravo *nje* te se u nekim krajevima i govori *njetko, nješto, njekakav*, ali se u hrvatskom književnom jeziku ne upotrebljava (isp. 243). 202

4. kad im je prva pola *ni*; na pr. *nitko, ništa, nikakav, nikoji* . . . 203

Kad pred takve zamjenice dođe prijedlog, onda mu je mjesto između riječice *ni* i zamjenice, a sve troje piše se svako napose; na pr. *ni od koga, ni u čemu, ni za zašto, ni u kakvo doba, ni na koji način, ni u jednoga cara* . . . mje- 204

197
gd. mnogučeni
tamno = tvali
faktima g. val
a na pr.
Jadko i. m. m.
= pr. v. d. o. g.
(cf. J. g. B. P. d. l.)
III 199

sto: *od nikoga, u ničemu, na ništo, u nikakvo doba, na ni-*
koji način, u nijednoga cara . . .

205 Kadšto bude **ništa** po značenju kao imenica, i u tom se doga-
 đaju ne rastavlja riječca **ni** od zamjenice **šta**; tako se na pr. prema:
 Taj je čovjek **ništa** (kao **ništavac**) govori: Oni ga svi drže **za ništa**
 (kao **za ništavca**), mjesto kojega ne bi pristalo: . . drže ga **ni za što**.

206 5. kad im je druga pola **god** (*god*); na pr. *tkogod*
 (*-god*), *štogod*, *kakavgod*, *kojigod* . . .

207 I u kosim padežima pišu se takve zamjenice sasta-
 vljeno; na pr. *komugod*, od *kogagod* . . .; nasuprot (protiv
 176): *Koji ga god* htjedbudu dignuti, satrt će se.

208 *Koji mu drago* (kojigod) valja pisati odjelito; tako i
gdje mu drago : . .

209 6. kad im je druga pola **no**; na pr. *kojino*, *štono*,
kakvono . . i u kosim padežima; na pr. *Kojuno* si muku
 mučio.

210 7. Oblik *nj* piše se (protiv 177) odjelito od pri-
 jedloga; na pr. *na nj*, *po nj*, *poda nj*, *uza nj* . . ., a
 tako i oblik *mnom* u *sa (za, poda) mnom* . . .

Brojevi se pišu sastavljeno:

211 1. prema 176—179; na pr. *dvadeset*, *dvjesta*, *trista*,
četirista, *trideseti*, *samdrugi*, *samtreci*, *samotreći*, *obadva*, *oba-*
dvije, *obadvoje* . . . Tako se sastavljeno piše i *nijedan* (po
 179), ali *ni jedan ni drugi*, gdje *ni* i *jedan* zadržavaju
 svoja osobita značenja.

212 I u kosim padežima pišu se takvi brojevi sastavljeno;
 na pr. *obadvojema*, *obadvaju* . . .

213 Prema *dvjesta*, *trista*, *četirista* valja pisati *dvije stotine*,
tri stotine, *četiri stotine*, *dvadeset i pet*, *trideset i prvi* . . .

214 2. kad im je druga pola **put**; na pr. *jedamput* (*naje-*
damput, *ujedamput*), *dvaput*, *triput*, *petput* . . .

215 Ali prema ovome valja pisati: *dva puta*, *tri puta*, *pet*
puta(-i), *prvi put*, *drugi put*, *po drugi put* . . .

Tako se piše i *višeput* prema *više puta(-i)*, *čestoput* 216
prema *često puta(-i)*, *mnogoput* prema *mного puta(-i)* . . .

3. kad im je druga pola *red*; na pr. *jedared* (*odje-* 217
dared), *dva red*, *tri red*.

Glagoli se pišu zajedno:

1. s prijedlogom; na pr. *doteći*, *izvesti*, *pogledati*, 218
isporazbolijevati se . . .;

2. s negacijom *ne*,

a) kad se glagolski oblici osjećaju kao pridjevi ili pri- 219
lozi (u participu pasivnom i kadšto aktivnom, rjeđe u sadašnjem prilogu); na pr. *nebrojeno* blago, čudo *nečuveno* i *nevideno*, čovjek *neoprana* jezika, *nezvani* gosti, *neiskazano* lijepo . . .; *nečuo* (kao gluh), *nevidio* (kao slijep, na pr. Tko čujaše, *nečuo se* čini, a tko vidje, čini *s' nevidio*), *nevaljao* (kao rđav) . . .; *nemogući* (što ne može biti).

Kad se aktivni particip osjeća kao glagol, onda se dakako *ne* piše 220
odjelito od glagola; na pr. Bio u Rimu. a *ne vidio* pape.

U primjerima, kao što je: Kako je lijepo pokošeno! „*Ne* košeno, 221
nego striženo!“ . . ., piše se riječica *ne* odvojeno od participa, koji je za njom, a i ne može se drukčije pisati, ali bi bolje bilo napisati: . . . *Nije* košeno, nego striženo! (Isp. 183.)

b) uz glagole: *nestati* (iščeznuti), *nestajati* (iščezavati), 222
nedostati, *nedostajati*.

Isp. *ne stati* (na pr. nogom na zemlju), perfekt: on *nije stao* prema: 223
on *je nestao*; *nije dostalo* (na pr. novaca) prema: *nedostalo je*.

Tako se svagda zajedno piše *neć(k)ati*, *nenavidjeti*, 224
pa *nemoj*, *nemojmo*, *nemojte*.

Glagol *imati* s riječcom *ne* govori se, a po tome i 225
piše u prezentu, imperativu i sadašnjem prilogu redovno *nemam* . . ., *nemaj* . . ., *nemajući* . . . (po 176), a u ostalim oblicima *ne imah*, *ne imao*, *ne imati*, pa tako i u samom prezentu u oblicima *ne imadem* . . . *ne imadu*.

226 c) Zajedno se pišu glagoli s negacijom *ne*, kad ona nije prva sastavina; na pr. *iznenaditi, iznevjeriti, obnevidjeti, snebiti se, sneveseliti se, zanemariti* . . .

227 U svim ostalim događajima (koji nijesu napomenuti u a—c) piše se *ne* odjelito od glagola; na pr. *Ne pišem. Ne čitam. Ne čusmo. Ne gledajte!* Zlo je poći, a gore *ne poći!* Teško vuku *ne jedući* mesa. Od ruke mu ništa *ne rodilo!* Rastadosmo se *ne rekavši* jedan drugome ni riječi . . .

228 3. Riječca *de(r)* stojeći poslije oblika za 2. lice imperativa sastavlja se s njime u jednu riječ pa se tako zajedno i piše; na pr. *Dajde! Upitajde! — Reciderte!* . . .

Stoji li *de* ispred rečenih oblika, piše se odjelito; na pr. *De upitaj! De recite!* . . .

229 **Prijedlozi** se složeni pišu sastavljeno; na pr. *nađno, nakraj, posred, zaradi, uoči, navrh, izvan, namjesto* . . .

Tako se sastavljeno pišu prijedlozi i onda, kad imaju priložno značenje; na pr. *nasuprot, unatoč* . . .

230 Gdje se druga pola osjeća kao imenica u padežu, koji zavisi o prvoj poli, piše se ona dakako odjelito; na pr. bio je *nakraj* polja, ali: došao je *na kraj* polja; stoji *na vrh* brda, ali: popeo se *na vrh* brda; to je bilo *uoči* Božića, ali: pogledao ga *u oči*; dat ću *namjesto* tebe, ali: idi *na mjesto* svoje . . .

231 *Do* i *po* u primjerima, kao što su: Ode Marko *do pod* kulu svoju. Haljina s rukavima *do niže* pojasa. *Po s* tri koplja u visinu skače. Vodenice melju *po sa* dva kamena. Priveže svaki kraj *po za* jednu granu . . ., nijesu dijelovi složenih prijedloga (kao na pr. što su *po, iz* u prijedlozima: *ponad, ispod* . . .), već su osobiti prijedlozi svaki s određenim značenjem i zato se pišu napose.

232 **Veznici (čestice)** pišu se redovno sastavljeno; na pr. (po 176—179) *pošto, ama, ipak, možda* . . . Napose pak piše se zajedno

233 1. *U* (po 179, jer se izgubilo prvobitno upitno značenje): *ali, ili, doli, kadli, negoli, kamoli, nekmoli* . . .

Odjelito se piše: *da li, eda li, je li, kako li, koliko li, što li, znaš li . . .*, gdje *li* ima svoje prvobitno upitno značenje. Amo pripada i pogodbeno *ako li*, koje se razvilo iz upitnoga značenja.

2. **da**: *premda, eda, kanda, valjuda; dabogme, dakako, dašto . . .* 235

Odjelito se piše: *budući da*.

3. **no**: *kadno, gdje, kano, kakono . . .*; 236

4. **god** (*gođ*): *gdjegod, kadgod, kudagod . . .* 237

Gdje koji veznici pod 3 i 4 služe i kao prilozi. 238

Prilozi sastavljeni pišu se redovno zajedno. Napose vrijede ova pravila:

I. Svaki od sastavnih dijelova služi kao prilog; na pr. *gdjegdje, gdjekad, katkad, kadikad . . .* 239

II. Jedan od sastavnih dijelova služi i sam kao prilog te se sastavlja s riječju, koja može biti:

1. imenica; na pr. *dandanas, sjutradan . . .*; 240

2. prijedlog, koji se sastavlja

a) s pravim priložima; na pr. *dokad(a), otkad(a), dosad(a), odsad(a), zasud(a), dotad(a), otad(a), doonda, odonda, doskora(-o), naskoro, otkud(a), dokud(a), najednom, odjednom, odasvud, otkako, otprije, otud(a), podosta, prek(o)juče, prek(o)sjutra, unaprijed, našao . . .* 241

Ali na pr. pored *dosada* može se pisati i *do sada* onda, kad se hoće *sada* osobito da istakne.

b) sa srednjim rodnom pridjeva, koji ne pripada nikakvoj imenici i služi kao prilog; na pr. *domalo, nabrzo, nadasleko, nadesno, nalijero, nakratko, ukratko, nakrivo, podjednako, pomalo, podaleko, potanko, umalo, uopće(no), zadugo, zamalo, zapruvo, zajedno, ujedno, nanovo, zacijelo, naprazno, nasamo, natašte . . .* 242

Pripada li srednji rod pridjeva imenici, služi kao pridjev i piše se dakako odjelito od prijedloga; na pr. reći ću ti *ukratko*, — ali: svršio je posao *u kratko* vrijeme; *zaciјelo* znam, — ali: to vrijedi *za cijelo* selo . . .

- 243 3. *ne*; na pr. *negdje*, *nekako* . . . *nedavno*, *nedaleko*, *nekršćanski*, *nesamo*, *nemalo* . . .

Odjelito se od priloga piše ono *ne*, prema kojemu stoje nasuprot riječi *ali* ili *nego*, kao što je u primjeru: Jesi li malo zaslužio? „*Ne malo, nego mnogo.*“ (Prema duhu hrvatskoga jezika bilo bi bolje: . . . *Nijesam* malo, nego mnogo.) Isp. 183 i 221.

- 244 4. *ni*; na pr. *nigdje*, *nikako* . . . *nimalo* . . .;

- 245 5. *i*; na pr. *igdje*, *ikako* . . .

O priložima na pr. *kuno*, *kadgod* vidi pod 236 i 237; a o priložima na pr. *kojekako*, *gdješto* pod 198.

III. Nijedan od sastavnih dijelova ne služi sam kao prilog, nego prilog nastane, kad se prijedlog združi:

- 246 1. s imenicom, i to prema pravilu

a) 176; na pr. *obdan*, *obnoć*, *naočigled*, *iznenada*, *napomol* . . .;

b) 178; na pr. *dovijek*, *doveće(r)*, *podveće(r)*, *predveće(r)*, *odmah* . . .;

c) 179; na pr. *doduše*, *naime*, *nalik*, *napamet*, *napolje*, *napolju*, *nasusret*, *nizbrdo*, *uveće(r)*, *naveće(r)*, *popodne*, *ujutro(u)*, *s(j)utra*, *uvijek*, *uvis*, *zauvijek* . . .

- 247 *Podne* i *ponoći* piše se zajedno kao jedna riječ; *o podne*, *o ponoći* odjelito kao dvije riječi; *dopodne*, *popodne* zajedno, ako se misli vrijeme od jutra do podne ili od podne do večera kao cjelina (njem. Vormittag, Nachmittag); *do podne* znači: bis zur Mittagszeit, *po podne*: nach der Mittagszeit. Isto vrijedi za riječi: *prijepodne* (i *prije podne*), *pretpodne* (i *pred podne*), *poslijepodne* (i *poslije podne*).

- 248 *Po svoj prilici* piše se ovako odjelito.

Osjeća li se isprvično značenje sastavnih dijelova, prijedlog se dakako piše odjelito; na pr. otišao je *napolje* (van), ali: otišao je *na polje* (a ne na pr. u šumu) . . .

2. s pridjevom, koji ne pripada nikakvoj imenici 249
i stoji u neodređenom obliku

a) u genitivu; na pr. *ispodmukla, istiha, isprva, izbliza, izdaleka, izmalena, iznova, doskora . . . doista, isprije, zdesna, slijeva . . .*;

b) u kojemu drugom padežu; na pr. *nadaleku, pogotovu, uvelike . . .*

Pripada li takav pridjev imenici, piše se dakako odjelito od prijedloga; na pr. *iznova* čitam ovu knjigu, — ali: ima haljinu *iz nova* sukna; *uvelike* sam žalostan, — ali: ugledaj se u *velike* ljude . . .

3. sa zamjenicom prema pravilu 179; na pr. *iza- 250 toga, međutim, napose, nase* (natrag), *nato, počem* (možda), *potom, sasvim, stim, sloga, uto(m), zašto, zatim, zuto . . .*, gdje sveza prijedloga sa zamjenicom služi kao prilog vrmena, načina, uzroka, svrhe.

Osjeća li se isprvično značenje sastavnih dijelova, ili pripada li zamjenica imenici, prijedlog se dakako piše odjelito, na pr. *nato* je govorio brat, — ali: *na to* (na nešto) ću ti odgovoriti; *potom* su otišli šetati, — ali: došao sam *po tom* poslu . . . Pamti: *na to* = na nešto, *po tom* = po nečem, *za tim* = za nečim, *za to* = za nešto . . .

Prema *sasvim* valja pisati: *sa svim tim*. 251

Sastavljene riječi, o kojima bi se moglo sumnjati, kako ih valja pisati, navedene su ostrag u rječniku.

III.

Kako se pišu tuđe riječi.

Tuđih riječi ima od dvije vrste:

1. tuđe riječi, koje su u staro doba ušle u hrvatski 252
jezik i tako mu se priljubile, da se više i ne osjećaju kao
tuđe; takve su na pr. *kum, post, buna, vitez, kralj, kula, čoha . . .*;

2. tuđe riječi, koje ponajviše u novije vrijeme ulaze
u hrvatski jezik i

253 a) posve zadržavaju svoj oblik, što ga imaju u jeziku, iz kojega su uzete; na pr. *niveau, plateau, pointe, nuance, enquête, sujet, boulevard . . .*, *budget, lawn-tennis, interview, whist, essay, spleen . . .*

254 Tako posve zadržavaju svoj oblik i vlastita imena, koja nijesu uzeta iz grčkoga ili latinskoga jezika; na pr. *Lago Maggiore, Adige, Boccaccio, Appendini . . .*; *Moselle, Versailles, Jeanne D' Arc, Corneille . . .*; *Greenwich, New-York, Chicago, Cromwell, Shakespeare* (ili *Shakspere*) . . .; *Stuttgart, Schleswing-Holstein, Habsburg, Goethe . . .*; *Kjöbenhavn, Christiania . . .*; *Szamos, Kecskemét, Bathori, Munkácsi . . .*; *Kutná Hora, Vyšehrad, Vrchlický . . .*; *Wieliczka, Częstochowa, Mickiewicz, Smolski . . .*; *Svjatoslav, Carskoje selo, Evgrafovič Saltykov . . .*

255 Prema 252 pišemo nasuprot na pr. *Beč, Prag, Rim, Varšava, Petrograd, Carigrad, Napulj, Pariz . . .*

256 Ne valja pisati, na pr. *Monakov* mjesto *München*, *Dražđani* mjesto *Dresden*, *Kopenhagen* mjesto *Kjöbenhavn . . .*, jer se ta imena tako ne govore u narodu, kojemu pripadaju.

257 Rusko, slovensko i bugarsko *č* na kraju prezimenâ piše se u nas *ć*; na pr. *Сергѣевичъ: Sergjejevič*, *Грегорићъ: Gregorčić*, *Милетићъ: Miletić . . .*

258 Slavenska prezimena na *-ski* sklanjaju se kao određeni pridjevi; na pr. *Dostojevski: Dostojevskoga . . .*, *Vrchlický: Vrchlickoga . . .*, *Czajkowski: Czajkowskoga . . .*

Talijanska i mađarska prezimena na *-i (-y)* imaju genitiv jedn. na *-ija*; na pr. *Appendini: Appendinija . . .*, *Szapáry: Szapáryja . . .*, a prema tome i ostale padeže: *Appendiniju . . .*

Dalje imamo tuđe riječi, koje

b) donekle mijenjaju svoj oblik (glasove i završetke) prema hrvatskome jeziku.

Ovdje će se navesti pravila za pisanje tuđih riječi, koje u hrvatskom jeziku donekle mijenjaju svoj oblik.

A. Glasovi.

Glasovi tuđih riječi pišu se našim slovima onako, kako se izgovaraju u jeziku, iz kojega su one uzete.

Za tuđe glasove, kojih nema u hrvatskom jeziku, uzimaju se glasovi, koji im najviše odgovaraju; isp. primjere u 259.

Prema tome se pišu

I. samoglasnici; na pr.

259

praefectus:	<i>prefekt</i>	affaire:	<i>afera</i>
Aelius:	<i>Elije</i>	souffleur:	<i>sufler</i>
σύμβολον-symbolum	<i>simbol</i>	soutane:	<i>sutana</i>
Τύρος-Tyrus:	<i>Tir</i>	toilette:	<i>toaleta</i>
refrain:	<i>refren</i>	bureaucrate:	<i>birokrat . . .</i>

Izuzeci od temeljnoga pravila:

1. Dvoglasnici *ai*, *ei*, *oi* grčkih riječi pišu se prema 260 latinskom izgovoru (*ae*, *i*, *oe*) *e*, *i*, *e*; na pr.

παιδαγωγός-paedagogus:	<i>pedagog</i>
Αἴγινα-Aegina:	<i>Egina</i>
Αἰσχίνης-Aeschines:	<i>Eshin</i>
Νεῖλος-Nilus:	<i>Nil</i>
Πεισίστρατος-Pisistratus:	<i>Pisistrat</i>
οἰκονόμος-oeconomus:	<i>ekonom</i>
Ὀῖτη-Oeta:	<i>Eta</i>
Φοῖβος-Phoebus:	<i>Feb . . .</i>

2. Između glasova *i-a* i *i-e* umeće se *j* svuda, a 261 između *e-a* samo ako se s njima riječ svršuje; na pr.

gladiator:	<i>gladijator</i>	cliens:	<i>kljient</i>
dialectus:	<i>dijalekt</i>	oriens:	<i>ortjent</i>
plagiat:	<i>plagtijat</i>	Πτέρια:	<i>Ptjerija</i>
studia:	<i>studija</i>	hieroglyphus:	<i>htjeroglif</i>
autonomia:	<i>autonomija</i>	idea:	<i>ideja</i>
Liburnia:	<i>Liburnija</i>	Medea:	<i>Medeja . . .</i>

Ali: *ideal, realan, Meleagar, toreador* . . .

- 262 Nađu li se druga dva samoglasnika jedan do drugoga, ostaju nepromijenjeni; na pr. *oktaedar, maestral, augment, Austrija, geografija, Kleopatra, zeugma, Teutoni, patriot, biografija, Antiohija, triumph, dturnist, koalicija, poezija, herolda, alkaloid, zoologija, duulizam, statua, virtuelan, kaznistika, Druidi, virtuozi* . . .

- 263 Od *au* i *eu* u nekim samo riječima može postati *av* i *ev*; na pr. *Καύκασος-Caucasus: Kavkaz, Εβρώπη-Europa: Evropa*.

- 264 II. suglasnici; na pr.

φλέγμα- <i>phlegma</i> :	<i>flegma</i>	renaissance: <i>renesansa</i>
Φαίδων- <i>Phaedon</i> :	<i>Fedon</i>	vignette: <i>vinjeta</i>
Πλειάδες- <i>Pleiades</i> :	<i>Plejade</i>	champagne: <i>šampanjac</i>
Ταΰγετον- <i>Taygetus</i> :	<i>Tajget</i>	schattieren: <i>šatirati</i>
royaliste:	<i>rojalist</i>	linguiste: <i>lingvist</i>
Κόρινθος- <i>Corinthus</i> :	<i>Korint</i>	Quirinal: <i>Kvirinal</i>
liqueur:	<i>liker</i>	quaestor: <i>kvestor</i>
parquet:	<i>parket</i>	aquarelle: <i>akvarel</i>
Ἀλέξανδρος-Alexander:	<i>Aleksandar</i>	gélatine: <i>želatina</i>
cognac:	<i>konjak</i>	journal: <i>žurnal</i> . . .

Izuzeci od temeljnoga pravila:

- 265 1. Udvojeni suglasnici tuđih riječi pišu se samo jednim suglasnikom; na pr.

abbreviatura: <i>abrevijatura</i>	Hannibal:	<i>Hanibal</i>
affectus: <i>afekt</i>	Agrippina:	<i>Agripina</i>
suggestia: <i>sugestija</i>	perron:	<i>peron</i>
accumulator: <i>akumulator</i>	passivum:	<i>pasiv</i>
villa: <i>vila</i>	Κασσάνδρα-Cassandra:	<i>Kasandra</i>
primadonna: <i>primadona</i>	Ἀττική-Attica:	<i>Atika</i> . . .

2. *C* se piše

- 266 a) gdje se u latinskim riječima izgovara *ti* kao *ci*; na pr. *traditio: tradicija, Horatius: Horacije* . . . Prema latinskom izgovoru pišu se tako i grčka *οπέα* imena na -τια; na pr. *ἀριστοκρατία: aristokracija* . . .

Prema grč. *χρηστομάθεια* valja pisati *hrestomatija*, kao što i prema *περιπέτεια*: *peripetija*.

Vlastitim imenima grčkin ostavlja se u takvoj zgodi *t*; na pr. *Βοιωτία*-Boeotia: *Beotija* . . .

b) prema latinskom izgovoru grčkih općih imena 267 s glasom *κ*; na pr. *κύκλος*-*cyclus*: *ciklus* (287), *κυκλός*-*cy-nicus*: *cinik* . . ., i onih, koja se upotrebljavaju kao opća; na pr. *λύκειον*-*lyceum*: *licej*, *κυκλάδες*-*cyclades*: *cikladi* (osobita vrsta otoká) . . .

Vlastita imena grčka pišu se u takvoj zgodi svagda 268 sa *k*; na pr.

Ἀλκιβιάδης (Alcibiades):	<i>Alkibijad</i>
Κέρβερος (Cerberus):	<i>Kerber</i>
Κύρος (Cyrus):	<i>Kir</i>
Μακεδονία (Macedonia):	<i>Makedonija</i> ili prema 48 i 252 <i>Mačedonija</i>
Σκύλλα (Scylla):	<i>Skila</i>
Σκυθαι (Scythae):	<i>Skiti</i> . . .

c) prema talijanskome *z* ili *zz* u riječima, kao što su: 269 *stanze*: *stanca*, *intermezzo*: *intermec* . . .

3. *H* se piše

a) prema grčkome *spiritu asp.* i latinskome *h*; na 270 pr. *ἱστορία*-*historia*: *historija*, *Ἑκτωρ*-*Hector*: *Hector* . . .

b) prema grčkome *χ* (lat. *ch*); na pr. 271

Χίμαρα-Chimaera:	<i>Himera</i>
μοναρχία-monarchia:	<i>monarhija</i>
μηχανική-mechanica:	<i>mehanika</i>
ἐποχή-epocha:	<i>epoha</i>
ἀρχι-archi:	<i>arhiđakon</i>
ἀρχειον-archivum:	<i>arhiv</i>
πάσχα-pascha:	<i>pasha</i>
Βάχχος-Bacchus:	<i>Bakho</i> . . .

272 Neke su se riječi već uobičajile po latinskom izgovoru; na pr. χάος-chaos: *kaos*, χαρακτήρ-character: *karakter*, χημεία-chemia: *kemija*, χρίσμα-chrisma: *krizma* . . .

273 Prema grčkome ρ (lat. *rh*) i θ (lat. *th*) ne piše se *h*; na pr.

ῥαψωδός-rhapsodus:	<i>rapsod</i>
ῥήτωρ-rhetor:	<i>retor</i>
Ῥόδος-Rhodus:	<i>Rod</i>
Πύρρος-Pyrrhus:	<i>Pir</i>
μαθηματική-mathematica:	<i>matematika</i>
Ἀθήναι-Athenae:	<i>Atena</i> . . .

4. Z se piše

274 a) prema glasu *z* između dva samoglasnika u latinskim riječima; na pr.

accusativus: <i>akuzativ</i>	Misenum: <i>Mizen</i>
revisor: <i>revizor</i>	Nasica: <i>Nazika</i>
Caesar: <i>Cezar</i>	resultatus: <i>rezultat</i> . . .

Tako se piše *z* i ondje, gdje između dva samoglasnika ispred *s* stoji *n* ili *r*; na pr. censura: *cenzura*, consul: *konzul*, versio: *verzija* . . ., ali *personifikacija*.

275 b) prema glasu *s* između dva samoglasnika u grčkim općim imenima (po latinskom izgovoru); na pr.

κρίσις-crisa:	<i>kriza</i>
μουσική-musica:	<i>muzika</i>
μουσα-musa:	<i>muza</i> (kao opće ime)
μισάνθρωπος-misanthropus:	<i>mizantrop</i> . . .

Gdje se drugi dio složenice počinje sa *s* pa se i sam upotrebljava, ondje se *s* ne mijenja u *z*; na pr. prema σύνδετον-syndetum: *sindet* valja pisati *asindet*: ἀ-σύνδετον-asyndetum; tako i prema sigmatski: *asigmatski* (t. j. a-sigmatski), prema sonant: *konsonant* . . .

276 Vlastitim imenima grčkim ostavlja se svagda *s* između dva samoglasnika; na pr.

Ἀγριλάος-Agesilaus: <i>Agesilaj</i>	Ἡσιόδος-Hesiodus: <i>Hesiod</i>
Ἀσπασία-Aspasia	Ἀσπασία <i>Aspasija</i> Θησεύς-Theseus: <i>Tesej</i> . . .

Prema broju 252 piše se *Azija* (Ἀσία-Asia) i *Perzija* (Περσίς-Persia).

Gdje se na kraju pohrvaćena vlastita imena nađe *s*, 277 ne valja ga pretvarati u *z*; na pr. Διώνυσος-Dionysus: *Dionis*, gen. *Dionisa* . . ., ali (po 252) *Kavkaz* (263).

Glas *s* tuđih riječi ne valja u (govoru ni u) pismu pretvarati u *š* u primjerima, kao što su *inspektor* (ne: inšpektor!), *specijalan* (ne: špeci-jalan!), *statut* (ne: štatut!), *statist* (ne: štatist!) . . .

5. I u tuđim se riječima izvršuju zakoni sljubljanja 278 (81, 84); na pr.

substantivum: <i>supstantiv</i>	Hasdrubal:	<i>Hazdrubal</i>
absurdus: <i>apsurdan</i>	Πελαγος-Pelasyi:	<i>Pelazgi</i> . . .

B. Završeci.

Završeci tuđih riječi udešavaju se prema završecima hrvatskih riječi.

Prema tome

I. izostavljaju se završeci:

1. grčki -ος, lat. -us i grč. -ον, lat. -um, pa u hrvatskom obliku na kraju

a) ostaje jedan suglasnik; na pr.

279

ὀβολός-obolus:	<i>obol</i>	Φοίβος-Phoebus:	<i>Feb</i>
clerus:	<i>cler</i>	praeteritum:	<i>preterit</i>
Ἡρόδοτος-Herodotus:	<i>Herodot</i>	consulatus:	<i>konzulat</i>
Τύρος-Tyrus:	<i>Tir</i>	Tusculum:	<i>Tuskul</i> . . .

Tako se izostavlja završetak u imenima grčkih ostrva 280 na -ος, lat. -os (gen. -i); na pr. Δήλος-Delos: *Del*. Πάρος-Paros: *Par*, Σάμος-Samos: *Sam* . . . Od Τέως-Teos (ime gradu) u nas je *Teo* (gen. po 261 *Teja*).

Od Ἄθως-Athos ostaje i u nas *Atos*.

Koje bi riječi u hrvatskom obliku imale jedan slog, a u njemu *au*, 281 one na kraju primaju glas *o*; na pr. Γλαύκος-Glaucus: (Glauk) *Glauko*, Ταῦρος-Taurus: (Taur) *Tauro*, Plautus: (Plaut) *Plauto* . . .

282 b) ostaju dva različna suglasnika; na pr.

Ναύπακτος-Naupactus:	<i>Naupakt</i>
Ὀλυμπος-Olympus:	<i>Olimp</i>
Λίνδος-Lindus:	<i>Lind</i>
Πόντος-Pontus:	<i>Pont</i>
Ἄργος-Argus:	<i>Arg</i>
Ἱππαρχος-Hipparchus:	<i>Hiparrh</i>
circus:	<i>cirk</i>
κόθουρνος-cothurnus:	<i>koturn</i>
ὀβελίσκος-obeliscus:	<i>obelisk</i>
Δαμασκός-Damascus:	<i>Damask</i>
Augustus:	<i>August . . .</i>

Od dva jednaka suglasnika ostaje u nas (po 96 i 265) samo jedan; na pr. Φίλιππος-Philippus: *Filip*, Crassus: *Kras* . . .

283 Između dva krajuja suglasnika umeće se pomično *a*:

α. gdje je drugi suglasnik *r*; na pr. Κύπρος-Cyprus: *Kipar* . . . Takvo se *a* umeće mjesto lat. pomičnoga *e* u završetku *-er*, koji stoji prema grč. *-ος*; na pr. Ἀλέξανδρος-Aleksander: *Aleksandar*, Μελέαγρος-Meleager: *Meleagar* . . .;

284 β. između *sm* u završetku *-σμος (-smus)*; na pr. ὀστρακισμός-ostracismus: *ostracizam*, πλεονασμός-pleonasmus: *pleonazam* . . .;

285 γ. u riječi Ἰσθμός-Isthmus: *Istam* (gen. *Istma* po 109).

286 Kad se na kraju nađu dva suglasnika teški za izgovor, dodaje im se *o*; na pr.

Πάτροκλος-Patroclus:	<i>Patroklo</i>	Λήμνος-Lemnos:	<i>Lemno</i>
Κάδμος-Cadmus:	<i>Kadmo</i>	Λέσβος-Lesbos:	<i>Lexbo</i>
Βάκχος-Bacchus:	<i>Bakho</i>	Falernus:	<i>Falerno..</i>

287 Neka su se opća imena već uobičajila s latinskim završecima *-us* i *-um*; na pr. *status*, *adlatus*, *fokus* (focus), *luxus* (luxus) . . . *datum*, *fatum*, *minimum*, *cotum*, *individuum* . . . Takve riječi na *-um* u nas su muškoga roda pa se tako i sklanjaju, na pr. gen. jedn. *datuma*, *individuuma*, nom. množ. *datumi*, *individuumi* . . .

2. Izostavlja se grč. završetak -ης (-ης), lat. -*es*; na pr. 288

Ἀριστείδης-Aristides:	<i>Aristid</i>
Γύγης-Gyges:	<i>Gig</i>
Verres:	<i>Ver</i>
Ἄρης-Ares:	<i>Ar</i>
Ulixes:	<i>Uliks</i>
Κυνόσαργες-Cynosarges:	<i>Kinosarg</i>
Λαέρτης Laërtes:	<i>Laert</i>
Σοφοκλῆς-Sophocles:	<i>Sofoklo</i>
Ξέρξης-Xerxes:	<i>Kserkso</i>
Ἑρμῆς-Hermes:	<i>Hermo . . .</i>

3. Izostavlja se krajnje *s* u završecima grčkih riječi 289
na -ας (gen. -ου), lat. -*as* (gen. -*ae*); na pr.

Λεωνίδα-Leonidas:	<i>Leonida</i>
Πυθαγόρας-Pythagoras:	<i>Pitagora</i>
Ἱππίας-Hippias:	<i>Hiptja</i>
Τειρεσία-Tiresias:	<i>Tiresija</i>
Αἰνείας-Aeneas:	<i>Eneja . . .</i>

4. U grčkim imenima, koja su složena s -πολις, iz- 290
ostavlja se krajnje -ις; na pr. Ἀμφίπολις-Amphipolis: *Am-
fipol*, Νεάπολις-Neapolis: *Neapol . . .*

5. U riječima, kao što su na pr. *jurist*, *slavist*, *soci-* 291
jalist . . . diplomat, *catehet*, *metropolit . . .*, ne treba na kraju
dodavati *a*; one se sklanjaju kao imenice muškoga roda,
dakle: gen. jed. *jurista*, dat. *juristu*, nom. mn. *juristi . . .*

II. Izmjenjuju se završeci:

1. grč. -ιος, lat. -*ius* i grč. -ιον, lat. -*ium* 292

a) kod općih i geografičkih vlastitih imena u
-*ij*; na pr.

genius:	<i>gentj</i>	studium:	<i>studij</i>
Ἰλιος-Ilius:	<i>Ilj</i>	Ἠλύσιον-Elysiun:	<i>Elisij</i>
στάδιον-stadium:	<i>stadij</i>	Capitolium:	<i>Kapitolij . . .</i>

Neka su se opća imena uobičajila sa završetkom *-ija*; na pr. *gimnazija* (prema γυμνάσιον-gymnasium), *stipendija* (prema stipendium), *studija* (prema studium), koje se i značenjem razlikuje od *studij*.

293 *b)* kod ličnih vlastitih imena u *-ije*; na pr.

Livius: *Livije* Ovidius: *Ovidije*
Mercurius: *Merkurije* Vergilius: *Vergilije* . . .

294 2. grč. -ευς, -ειος, lat. *-eus* i grč. -ειον, lat. *-eum* u *-ej*; na pr.

Ὀδυσσεύς-Odyseus: *Odisej*
Πρωτεύς-Proteus: *Protej*
Δαρειός-Dareus: *Darej*
σπονδαίος-spondeus: *spondej*
πρυτανεύον-prytaneum: *prilanej*
Herculaneum: *Herkulanej* . . .

295 Od Ζεύς ostaje u nas *Zeus*, a prema riječima pod 287: *tedeum*.

296 3. grč. -αος, lat. *-aus* u *-aj*; na pr.

Ἀρχέλαος-Archelaus: *Arhelaj*
Δανάος-Danaus: *Danaj*
Μενέλαος-Menelaus: *Menelaj* . . .

297 4. grč. -η, lat. *-e* (gen. *-es*) i grč. -ω, lat. *-o* (gen. *-us*) kod ženskih imena u *-a*; na pr.

Ἀνδρομάχη-Andromache: *Andromaha*
Εὐρυδική-Eurydice: *Euridika*
Περσεφόνη-Persephone: *Persefona*
Σαπφώ-Sappho: *Sapfa*
Τυρῶ-Tyro: *Tira*
Κλειώ-Clio: *Klija* (po 261) . . .

III. Riječi s osnovom na suglasnik svršuju se u hrvatskom jeziku **prema osnovi**; u riječi ženskoga roda dodaje se osnovi *a*. Prema nominativu

298 1. grč. na -ας (gen. -αός, -αντος), lat. *-as* (*-adis*, *-antis*) hrvatski je na *-ad(a)*, *-ant*; na pr.

Παλλάς-Pallas:	<i>Palada</i>
Ναΐάς-Naïas:	<i>Najada</i>
Ἀτλας-Atlas:	<i>Atlant</i>
Γίγας-Gigas:	<i>Gigant</i>
Κάλχας-Calchas:	<i>Kalhint</i>
Αἶας:	<i>Ajant . . .</i>

2. lat. na **-ens** (gen. **-entis**) hrvatski je na **-ent**; na 299
pr. praesens: *prezent*, referens: *referent* . . .

3. grč. na **-ις** (gen. **-ιδος, -ινος**), lat. **-is** (gen. **-idis**, 300
-inis) hrvatski je na **-id(a)**, **-ina**; na pr.

Θεογνίς-Theognis:	<i>Teognid</i>
Πάρις-Paris:	<i>Parid</i>
Ἑλις-Elis:	<i>Elida</i>
Αὔλις-Aulis:	<i>Aulida</i>
Θέτις-Thetis:	<i>Tetida</i>
Σαλαμίς-Salamis:	<i>Salamina</i>
Τραχίς-Trachis:	<i>Trahina . . .</i>

4. lat. na **-o** (gen. **-onis, -enis**) hrvatski je na **-on(a)**, 301
-en; na pr.

Cicero:	<i>Ciceron</i>	Iuno:	<i>Junona</i>
Nero:	<i>Neron</i>	Dido:	<i>Didona</i>
Varro:	<i>Varon</i>	Anio:	<i>Anijen . . .</i>

5. grč. na **-ων** (gen. **-ωντος**), lat. **-on** (gen. **-ontis**) hr- 302
vatski je na **-ont**; na pr.

Ξενοφών-Xenophon:	<i>Ksenofont</i>
Κτησιφών-Ctesiphon:	<i>Ktesifont . .</i>

6. Prema dosada izloženom valja pisati i: 303

Μέλας (gen. -ανος):	<i>Melan</i>
Maecenas (gen. -atis):	<i>Mecnat</i>
Venus (gen. -eris):	<i>Venera</i>
Nepos (gen. -otis):	<i>Nepot</i>
Ὀπός (gen. -οῦντος):	<i>Opunt</i>
Θαλῆς-Thales (gen. -etis):	<i>Talet</i>
servitus (gen. -utis):	<i>servitut . . .</i>

- 304 7. Prema osnovi se gradi hrvatski nominativ i onda, kad je grčki i lat. na **suglasnik + s**; na pr.

Τίρυνς (gen. -θος)-Tiryns (gen. -nthis): **Tirint**

Mars (gen. -tis): **Mart**

Φοῖνιξ- (gen. -ικος)-Phoenix (gen. -icis): **Fenik**

Σφίγξ (gen. -γός)-Sphinx (gen. -gis): **Sfinga**

Στόξ (gen. -γός)-Styx (gen. -gis): **Stiga**

Ἀστυάναξ (gen. -κτος)-Astyanax (gen. -ctis): **Astijanakt**

Ἰάπωνξ (gen. -υγος)-Iapyx (gen. -ygis): **Japig**

Κύκλωψ (gen. -ωπος)-Cyclops (gen. -opis): **Kiklop** . . .

Gdjekoje riječi pod 3, 6 i 7 mogu u hrvatskom jeziku graditi nominativ i prema grčkome (latinskom) nominativu; na pr. *Teognis* (gen. *Teognisa*), *Paris* (gen. *Parisa*) . . . *Tales* (gen. *Talesa*), *Nepos* (gen. *Neposa*) . . . *Mars* (gen. *Marsa*), *Astijanaks* (gen. *Astijanaksa*) . . . Samo *shema* prema σχῆμα (-ατος)-schema (-atis).

IV.

Kako se dijelovi riječi prenose iz jedne vrste u drugu.

- 305 Kada se riječ ne može čitava ispisati u jednoj vrsti, rastavi se u dva dijela, od kojih se drugi prenese u drugu vrstu. Rastavni se znak „ (u štampanju -) meće samo iza prvoga dijela riječi.

- 306 Riječi ne valja rastavljati tako, da u prvom dijelu ostane samo jedan suglasnik, na pr. *s-pasti*, ni da u drugom dijelu ostane samo jedan samoglasnik ili suglasnik, na pr. *vidi-o*, *juna-k*. Nasuprot u prvom dijelu može ostati samo jedan samoglasnik; na pr. *o-pis*, *u-skok* . . .

Proste riječi.

Proste se riječi rastavljaju prema slogovima, koje dobivamo, kad riječ polagano izgovaramo.

Prema tome:

I. Od dva samoglasnika drugi pripada drugomu slogu; na pr. 307

vlada-oca

žete-oci

ja-ukati

di-oba . . .

II. Suglasnik između dva samoglasnika pripada drugomu slogu; na pr. 308

ma-tere

vu-kovi

vi-jenac

kr-vav . . .

III. Dva ili tri suglasnika pripadaju drugomu slogu, ako se sa samoglasnikom iz sebe mogu lako izgovoriti. 309

Laki su za izgovor redovno oni skupovi suglasnika, kojima se počinju riječi (u književnome govoru i u narječjima).

Tako sa samoglasnikom čine slog i zato se ne razstavljaju

1. dva suglasnika; na pr.

<i>sta-blo</i>	prema	na	pr.	<i>blato</i>
<i>do-bro</i>	"	"	"	<i>brod</i>
<i>ma-čka</i>	"	"	"	<i>čkalj</i>
<i>vi-djeti</i>	"	"	"	<i>djelo</i>
<i>se-dlo</i>	"	"	"	<i>dlan</i>
<i>ra-dnik</i>	"	"	"	<i>dno</i>
<i>sr-džba</i>	"	"	"	<i>džbun</i>
<i>sva-gla</i>	"	"	"	<i>gdje</i>
<i>dr-htati</i>	"	"	"	<i>htjeti</i>
<i>ta-knuti</i>	"	"	"	<i>knez</i>
<i>gr-mjeti</i>	"	"	"	<i>mjesto</i>
<i>ko-pča</i>	"	"	"	<i>pčela</i>
<i>va-pno</i>	"	"	"	<i>(za)pnem</i>
<i>lje-pši</i>	"	"	"	<i>pšenica</i>
<i>mo-tka</i>	"	"	"	<i>tko</i>
<i>ča-vli</i>	"	"	"	<i>vladati</i>
<i>da-vno</i>	"	"	"	<i>vnogo (kaj. mj. mnogo)</i>

310

*Prilozi su u knjizi
na 311. strani
u kolumni*

<i>Ga-vro</i>	prema	na	pr.	<i>vrata</i>
<i>pra-znik</i>	"	"	"	<i>znati</i>
<i>da-ždem</i>	"	"	"	<i>žderati</i>
<i>stra-žnji</i>	"	"	"	<i>žnjeti . . .</i>

Ako je drugi od suglasnika u br. 310 nepčan, također pripada drugomu slogu; na pr.

<i>bo-<u>al</u>jka</i>	prema	<i>se-<u>al</u>o</i>
<i>su-<u>dn</u>ji</i>	"	<i>ra-<u>dn</u>ik</i>
<i>di-<u>vl</u>jak</i>	"	<i>ča-<u>vl</u>i</i>
<i>gro-<u>ž</u>de</i>	"	<i>da-ždem . . .</i>

311 Nasuprot ne čine sloga te se rastavljaju na pr.

<i>riječ-ca</i>	<i>sun-ce</i>
<i>taj-na</i>	<i>janj-čev</i>
<i>mal-ko</i>	<i>bor-ba</i>
<i>dovolj-no</i>	<i>krep-ki</i>
<i>zam-ka</i>	<i>ov-ca . . .</i>

312 2. tri suglasnika; na pr.

<i>i-skra</i>	prema	na	pr.	<i>skr<i>iti</i></i>
<i>se-stra</i>	"	"	"	<i>strah</i>
<i>ubi-stvo</i>	"	"	"	<i>stvoriti</i>
<i>o-štro</i>	"	"	"	<i>štrocnuti . . .</i>

313 Nasuprot tri suglasnika ne čine sloga, te se prvi rastavlja od druga dva; na pr.

<i>grad-ski</i>	<i>crp-sti</i>
<i>voj-ska</i>	<i>gor-štak</i>
<i>lijen-ština</i>	<i>kraljev-ski . . .</i>

314 IV. Od četiri suglasnika posljednja tri pripadaju drugomu slogu; na pr.

<i>škol-stvo</i>	<i>car-stvo</i>
<i>očin-stvo</i>	<i>brat-stvo . . .</i>

315 Po navedenim pravilima mogu se trosložne riječi rastavljati dvjako, četverosložne trojako i t. d., ne protivi li se to br. 306; na pr. *do-brota* ili *dobro-ta*, *Vin-kocima* ili *Vinkov-cima* ili *Vinkovci-ma . . .*

Složene riječi.

Složene se riječi rastavljaju prema sastavinama, 316
od kojih su složene (koliko se ne protivi br. 306); na pr.

<i>na-dmem</i>	<i>ne-vjera</i>
<i>nad-metati</i>	<i>ni-tko</i>
<i>o-bjeđivati</i>	<i>naj-bolji</i>
<i>ob-javiti</i>	<i>ov-čas</i>
<i>po-čnem</i>	<i>prek-lani</i>
<i>po-dlanica</i>	<i>crno-ok</i>
<i>pod-žeći</i>	<i>golo-glav</i>
<i>pri-pnem</i>	<i>Rado-slav</i>
<i>ras-taliti</i>	<i>prazno-ruk . . .</i>

nema 3 Rj.

Gdje su između sastavinâ dva suglasnika prešli u 317
jedan, ovaj se prenosi u drugu vrstu; na pr. *ra-sjeći* (mj. *raz-sjeći*), *ra-staviti* (mj. *raz-staviti*), *i-sisati* (mj. *iz-sisati*).

Pojedine sastavine složenih riječi mogu se prenositi kao proste riječi; vidi br. 315.

Prema izloženim se pravilima u glavnom rastavljaju 318
proste i složene tuđe riječi; ne razabiraju li se složenima sastavine, neka se rastavljaju kao proste.

V.

Kakvi se znaci upotrebljavaju u pisanju riječi.

I. Znaci za akcente (' ~ ' ^) u svakidašnjem se 319
pisanju bilježe samo onda, kada treba da se pokaže razlika između riječi i oblika, kojima se značenje može razabrati samo po akcentu; tako se obilježuju akcentima riječi na pr. *grād* i *grād*, *pās* i *pās*, *sāmo* i *sāmo* . . ., oblici na pr. *mōgu* i *mōgū* . . ., kad se ne bi moglo drukčije znati, misli li se na pr. *grād* (varoš) ili *grād* (tuča) . . ., je li *mogu* 1. lice jednine (*mōgu*) ili je 3. lice množine (*mōgū*) . . .

U nekim se knjigama dugi nenaglašeni samoglasnici bilježe znakom $\bar{}$; na pr. *mōgū*, *orāča*, *sēla* . . .

320 **II. Znak za genitiv množine (`)** bilježi se na posljednjem slogu, i to samo onda, kada se drukčije ne bi moglo znati, misli li se upravo genitiv množine; na pr. U toj zemlji nema *junaka* (t. j. jednoga) — ali: U toj zemlji nema *junaká* (t. j. više njih). — To se vidi iz *primjera* (t. j. jednoga) — ali: To se vidi iz *primjerá* (t. j. više njih). — Nesta blaga, nesta *prijateljá* (t. j. više njih).

321 Sasvim je nepotrebno bilježiti taj znak. kad riječ sama sobom ili u svezi s drugim riječima ne dopušta nikakve sumnje, da je genitiv množine; tako ga na pr. ne treba bilježiti u oblicima: *otaca*; mnogo *žena*; malo *prijatelja*; velikih *junaka*; iz *razloga*, koji su nam poznati; od *dječaka*, što smo ih vidjeli . . .

III. Crtica - se upotrebljava

322 1. u pisanju sastavljenih riječi (kao na pr. što su *remek-djelo*, *slavuj-grlo*, *Šar-planina* . . .), za koje vidi pod 151—154, 187, 189—190, 194—195;

323 2. u prenošenju dijelova riječi iz jedne vrste u drugu, za koje vidi pod 305—318;

324 3. u rastavljanju riječi na slogove; na pr. *go-vo-ri-ti*, *ov-či-ca* . . .;

325 4. kad se (za naučne poslove) hoće da pokaže, od kojih je dijelova postala riječ; na pr. *plet-e*, *s-pasti* . . .

326 **IV. Zagrada ()** se upotrebljava pokazujući, da se ono u riječi, što je zagrađeno, može po volji i izostaviti; na pr. riječ *iguman* glasi u genitivu jednine *igum(a)na*, koje se može čitati i *igumana* i *igumna*.

V. Apostrof ' se bilježi

327 1. na onom mjestu u riječi, na kojemu je izostavljen koji glas; na pr. *Pomož' Bog!* (mj. *Pomozi Bog!*) — *Stan'de!* (mj. *Stanide!*)

328 Ne valja bilježiti apostrof

a) uz prijedloge *k* i *s* (na pr. *k' tebi*, *s' tobom*), jer tu nije ništa izostavljeno.

Što se piše na pr. *ka* gradu, *sa* sobom, tu je *a* pomično kao i u riječima na pr. *san* — *sna*, *dobar* — *dobra* . . .

b) uz imenični oblik *nj*; dakle ne valja na pr. *na nj* već *na nj*, jer je oblik *nj* (mjesto kojega se govori i *njega*) potpun oblik;

c) ispred *o* ili *a*, što je stegnuto od *ao* (*eo*); na pr. *reko*, *reka* (od *rekao*), *čuvo*, *čuva* (od *čuvao*), *poso*, *posa* (od *posao*), *debo* (od *debeo*) . . . Ne valja pisati *rek'o*, *čuv'a*, *deb'o* . . .

d) U stihovima nije potrebno u riječima *sa ije*, kad ih valja izgovarati za slog kraće, izostavljati *i* i mjesto njega bilježiti apostrof; ne valja dakle pisati na pr. *Lijepa* naša domovino! već: *Lijepa* naša domovino!

Znak ' bilježi se i uz samoglasno *r* u riječima na pr. *gr'oce*, *po'rvati se* . . . (19), da bi se razlikovalo od suglasnoga *r* (na pr. *grom*, *survati* . . .).

VI. Točka . se bilježi

1. iza rednih brojeva za razliku od glavnih; na pr. Petar Preradović rodio se 19. ožujka 1819. u Grabrovnici. — Petar I. Kresimir pripada među najznatnije hrvatske kraljeve.

2. iza pokraćenih riječi, koje se pokraćuju po najviše tako, da im se piše

a) samo prvo slovo; na pr. *P. P.* (Petar Preradović), *A.* (August) Šenoa, *g.* (gospodin), *o. g.* (ove godine), *o. m.* (ovoga mjeseca), *i t. d.* (i tako dalje), *t. j.* (to jest) . . .;

Ime b) više početnih slova, ali ne smije da bude potpun slog i da se svršuje na samoglasnik; na pr. *kr.* (kraljevski), *pl.* (plemić), *a. vr.* (austrijska vrijednost), *na pr.* (primjer), *zem.* (zemaljski), *vel. gimn.* (velika gimnazija), *razr.* (ili prema a) *r.* (razred) . . .;

c) prvo i posljednje slovo; na pr. *dr.* (doktor) . . . ili prvo slovo i posljednji slog; na pr. *gđu.* (gospođa), *dra.* (doktora, gen. jedn.) . . .

* Trebalo bi biti Kralj Kralja

Pokraćene riječi *don*, *fra*, *prilj*, koje se tako i govore, ne pripadaju ovamo.

- 332 Pokraćenice za metričke mjere, novčane vrednote i kemičke formule pišu se bez točke; na pr. *l* (litra), *m* (metar), *mm* (milimetar), *g* (gram), *kg* (kilogram) . . . *K* (kruna), *f* (filir) . . . *H₂ SO₄* . . . Ne meće se točka ni uz *§* (paragraf).

- 333 **VII. Zvezdica** * se bilježi uz riječ (ili rečenicu), koja se objašnjava ispod linije (citat). Ako je takvih citata više, mogu se bilježiti brojevi ¹⁾ ²⁾ . . . Primjer vidi na str. 4.

Treći dio.

Kakvi se znaci bilježe u pisanju rečenicâ.

(Razgoci, interpunkcije.)

I.

Točka.

Točka . treba da se bilježi

1. na svršetku rečenične cjeline; na pr. *Krv nije voda.* — *Veresija gola šija.* — *Božić prođe, zima dođe.* — *Tko te pre? Turčin.* 334

Na svršetku rečenične cjeline može biti i upitnik i uzvičnik, za koje vidi pod 336 i 342.

Prva riječ iza točke piše se s velikim slovom početnim, za koje vidi pod 127.

2. na svršetku pojedinih riječi, i to

a) u natpisima (125); na pr. Prvi ljudi. Od P. Preradovića.

b) za riječima, koje su pokraćeno napisane, kao: na pr. — i t. d. i za rednim brojevima; vidi pod 330 i 331.

Namještaj. Točka se ne bilježi iza uzvičnika, upitnika i stanke (osim u primjerima, koji su nalik na primjer pod 381); na svršetku rečenice meće se pred drugi navodnik (vidi pod 393), a u primjerima pod 399 iza njega. Ako se zagradi samostalna rečenica (kao pod 399) ili natpis (kao gore „Razgoci . . .“), meće se točka ispred zgrade; inače se bilježi poslije zgrade (vidi pod 358, 363, 402 i dr.). 335

II.

Upitnik.

336 1. Upitnik ? se bilježi mjesto točke na svršetku upravnoga pitanja; na pr. *Koja ti je golemu nevolja?* — *Kome ću se privoljeti carstvu?* — *Komu pišeš?* *Bratu?* — *A zašto te imam, kad mi ne ćeš u nevolji pomoći?*

337 Ako ima više pitanja, a po smislu su samostalna jedno prema drugome, onda se iza svakoga meće upitnik; na pr. *Gdje si bio?* *Šta si radio?* — *Što se središ?* *Što ti se lice promijenilo?*

338 Ako takva pitanja nijesu po smislu samostalna (obično su združena s veznicima), onda se samo na svršetku posljednjega meće upitnik, a do potrebe rastavljaju se pitanja jedno od drugoga zarezmom; na pr. *Zar hajduci da nam sude i knezove i braću našu da biju?* — *Tko nije zgriješio, tko li ne će?*

339 2. Na svršetku neupravnoga pitanja ne bilježi se upitnik; na pr. Pitali Kraljevića Marka, *kako je postao onaki junak*, a on odgovori, da je naučio od djece i od pasa.

340 **Namještaj.** Poslije upitnika ne valja metati ni točku ni zareza; navodnik se piše obično iza upitnika (vidi pod 396), a u primjerima, kakav je pod 399, ispred upitnika.

Kad se poslije upitnika piše veliko, a kad opet malo početno slovo, vidi pod 132 i 133

III.

Uzvičnik.

Uzvičnik ! se bilježi

341 1. iza pojedinih uzvičnih riječi; na pr. A on *krkac!* padne s tavana. — *Pljuskac!* polije ga vodom.

342 2. iza uzvičnih rečenica (čitavih ili krnjih), kojima se izriče čuđenje, željenje, proklinjanje, zaklinjanje, zapovijest, pozivanje, pozdravljanje, nešto nenadano, neobično,

smiješno . . .; na pr. *Aoh čuda! — Gle ti njega! — Kud se to dijeva rod s naše jabuke! — Dobra gvožđa u loša junaka! — S vama došla svaka sreća i sam Gospod Bog! — Tako mi očinjeg vida! — Da si brzo k vodi Drini! — I go i bos, i još mu je — zima!*

Ako ima više uzvikivanja, a po smislu su samostalna jedno prema drugome, onda se iza svakoga meće uzvičnik; na pr. *Ovamo te! Evo suhote! — U zao čas! Ja tebe izbavih, a sebe pogubih! — Drži! Ne daj!* 343

Ako takva uzvikivanja nijesu po smislu samostalna (obično su združena s veznicima), onda se samo na svršetku posljednjega meće uzvičnik, a do potrebe rastavljaju se uzvikivanja jedno od drugoga zarezima; na pr. *Svako drvo urodilo, a jasika ne rodila, već jasika trepetala usred ljeta i bez vjetra! — Umukni, pukao! — Prodi me se, Bog s tobom! — Vlasi odasvud! Puške, nože! — Konja, konja, Haso, konja!* 344

3. iza vokativa

a) na početku rečenice; na pr. *Kćerko! Iz ovoga doma izlježla u dobri čas, a u drugi dom ulježla u bolji čas! — Ljudi Atenjani! Po svemu vas vidim, da ste vrlo pobožni. — O aždajo, o aždajo! Izidi mi na mejdan, da se još ogledamo!* 345

Ako je vokativ u tješnjoj svezi s ostalom rečenicom te se ne izgovara s osobitom snagom, onda se meće za njim zarez; na pr. (Jesi li koga vidio?) *Brate, nijesam vidio nikoga.* 346

b) na kraju rečenice (a od ostale se rečenice rastavlja zarezom); na pr. *Skin' oružje, neznana delijo!* 347

U rečenici samoj ne meće se iza vokativa uzvičnik, nego se vokativ rastavlja od ostale rečenice zarezima; na pr. Vidio sam, *brate*, sve selo veselo. 348

4. Kad bi u istoj rečenici trebalo metnuti prema jednome dijelu upitnik, a prema drugome uzvičnik, onda se 349

metne samo jedan znak, i to ponajviše kakav treba da bude prema posljednjemu dijelu; na pr. *Šta je, brate, za Boga!* — *Za Boga, brate, šta je to?*

350 Ako je u pitanju posljednja riječ vokativ sam, meće se upitnik; na pr. *Šta je to, djeco?*

351 5. Kad je uzvikivanje (osobito od čuda) vrlo jako, mogu se iza njega metnuti dva uzvičnika !! Na pr. *On misli, da će pravopis naučiti za dva dana!!* — Ako je s takvim čuđenjem združeno i pitanje, meće se upitnik i uzvičnik ?? Na pr. *Zar ti nijesi čitao ni Preradovića?!*

352 **Namještaj.** Poslije uzvičnika ne valja metati ni točku ni zarez; navodnik se piše obično iza uzvičnika (vidi pod 384), a u primjerima, kakav je pod 399, ispred uzvičnika.

Kad se poslije uzvičnika piše veliko, a kad malo početno slovo, vidi pod 134 i 135.

IV.

Z a r e z.

353 I. Zarez , se bilježi u samoj rečeničnoj cjelini i rastavlja:

354 1. usporedne rečenice od glavnih; na pr. *Dođite sjutra, i mi ćemo doći.* — *Srce se moje veseli, pa još i tijelo moje počivat će u nadu.* — *Veselo srce veseli lice, a žalost u srcu obara duh.* — *Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih.* — *Ne kazuje baba, što joj se snilo, nego kako joj je milo.* — *Muka duše ne vadi, nego suden dan.* — *Boj ne bije svijetlo oružje, već boj bije srce od junaka.* — *Moja krava, dakle moje i tele.*

355 2. zavisne rečenice od glavnih; na pr. *Vjera je, da se drži, a zakon, da se brani.* — *Kad mačka kod kuće nije, onda se miši vesele.* — *Dokle prosi, zlatna usta nosi.* — *Kako tko zna, onako i pjeva.* — *Nade dijete, gdje plače.* — *Dođe zapovijest od cara, da se ide na vojsku.* — *Učase ih po zbornicama njihovim tako, da mu se divljahu.* — *Ako je i crn, nije davo.* — *Ne pada kiša, premda je oblačno.* — *Tko brzo sudi, brzo se i kaje.* — *Što visoko leti, nanisko*

pada. — Zna, što je jučer večerao. — Blago majci, koja ga rodila! — Gdje koga boli, ondje se i pipa.

3. pojedine dijelove u rečeničnom nizu; 356
na pr. *Nesta blaga, nesta prijateljâ. — Božić prođe, zima dođe. — Ne znam, je li brat već došao.*

4. rečenične dijelove od iste vrste, koji ni- 357
jesu između sebe vezani veznicima; na pr. *Svijet vara, izdaje, laže i hini. — Smrt upored meće i valja stara i mlada, roba i kralja. — Leti soko visoko, visoko. — Uzmi, pogledaj i vrati knjigu. — Bio sam na Rijeci, u Karlovcu i u Zagrebu. — Mi smo djeca blagoga, dobroga i milosnoga Oca.*

Kadšto se prema različitoj pamišljanju može između pojedinih 358
dijelova i bilježiti i izostaviti zarez; tako se na pr. pored: Čitaj *dobre hrvatske knjige* (koje znači: Čitaj *dobre knjige hrvatske, a ne čitaj zlih knjiga hrvatskih*) . . . može napisati ovako: Čitaj *dobre, hrvatske knjige* (koje znači: Čitaj *dobre knjige, i to hrvatske knjige, a ne čitaj knjigâ na tuđem jeziku*).

5. uklopljene rečenice od ostalih rečeni- 359
čnih dijelova; na pr. *Djeca, dok su mala, ne znaju ništa. — Kraljeva kći, koja je bila djevojka na udaju, uzme ključeve. — Od krvi, vele stari, ne može biti voda. — „Vidio sam“, odgovori šura, „dva brava, gdje se kose.“*

6. apoziciju, koja ima više od jedne riječi te stoji 360
iza imenice, koju tumači; na pr. *Marko Marulić, najstariji pjesnik hrvatski, umrije g. 1524. . . . pored: To zapovijeda naš knez Petar. — Riječi Ivana evanđelista.*

7. vokativ, za koji vidi primjere pod 346, 347, 350. 361

II. Ne piše se zarez:

1. iza glagolskih priloga i participâ, kad 362
oni služe kao dodaci; na pr. *Putujući tako naprijed udari na jednu vodu. — Teško vuku ne jedući mesa. — To rekavši baci novčić u potok. — Sve ovo obišavši i vidjevši vrati se natrag. — Udare preko livade skoro pokošene. — Imâše car sina dorasla do oružja.*

Ako glagolski prilog čini uklopljenu rečenicu, rastavlja se od ostalih rečeničnih dijelova zarezima (359); na pr. *Car se nasmije, okrenuvši se, svojoj kćeri.*

Usporedne se i zavisne rečenice obično počinju veznicima, ispred kojih po 354 i 355 dolazi zarez. Ipak se zarez ne piše:

2. ispred veznikâ:

363 a) usporednih **i, te, pa, ni (niti), ili**, kad se njima vežu samo riječi ili rečenice, koje imaju isti subjekt ili predikat; na pr. *Šta je ljepše od slave Božje i od večere s pravdom stečene? — Ja sam mlijeko prosio te sam jagunje hranio. — Otide svome gospodaru te mu kaže. — Uzme buzdovan pa zamahne njime i udari zmaja u glavu. — Čardak ni na nebu ni na zemlji. — Niti je ona vila niti će za vilu poći. — Ili kupi alat ili ostavi zanat.*

364 b) poredbenih **nego (negoli), kao**; na pr. *Bolja je dobra štednja nego rdavo tečenje. — Bolja je prazna torba negoli vrug u torbi. — Da bude volja tvoja na zemlji kao na nebu.*

365 c) ispred veznika **da**,

α) kad on s prezentom stoji mjesto infinitiva; na pr. *U ravni na vodi Eufratu naumiše ljudi da grade grad. — Hoće da vruguje. — U tom poče on da govori. — Nemoj da se plašiš.*

β) u izričnoj rečenici, iz koje je subjekt prenesen u glavnu; na pr. *Za Gundulića se zna da je napisao 11 drama (mjesto: Zna se, da je G. i t. d.) — O pticama pripovijedaju da na Ćirilov dan traže druga svaka sebi (mjesto: Pripovijedaju, da ptice i t. d.). — Za te sam uvjeren da me ne ćeš ostaviti (mjesto: Uvjeren sam, da me ti i t. d.).*

366 3. iza imperativa ili imperativne riječice, kojima se pojačava drugi imperativ; na pr. *Daj sakupi vojske nekoliko! — Dajte pomozite meni! — Hodi podi ovamo! — Idi pošlji Pavla po tazbinu! — Daj da se sakrijemo! — Deder kažite mi, gdje je zmajev dvor. — De da ronimo!*

4. iza upitnika i uzvičnika; na pr. *Jedan ga putnik zapita: „Čije je to žito?“ a on se prevari pa reče: „Moje.“ — Domaćin mu prihvati: „Bog ti dobro dao!“ pa mu reče, da sjedne do njega.* 367

Namještaj. Zarez se piše svagda ispred prvoga navodnika (primjer vidi pod 359); u primjerima, kakav je pod 385, ispred drugoga, a u primjerima, kakav je pod 393, iza drugoga navodnika. Uza stanke, kojima se označuje umetnuta rečenica, ne meće se zarez (vidi primjere pod 388). 368

V.

Točka i zarez.

Točka i zarez ; odvajaju

1. omanje rečenične cjeline, koje bez veznika sastavljaju veću rečeničnu cjelinu; na pr. *Kućni starješina vlada i upravlja kućom i svim imanjem; on naređuje djetice i momčad, kuda će koji ići i šta će raditi; on prodaje, što je za prodaju, i kupuje, što treba kupiti; on drži kesu od novaca i brine se, kako će platiti harač. — U koga je stara majka, zastarat će se; u koga je muško čedo, uplakat će se; u koga je mladi vojno, pokarat će ga.* 369

Tako se odvajaju i one rečenice, koje istom u svezi s drugom rečenicom čine omanju rečeničnu cjelinu; na pr. *Kao da je sam Bog htio, da drugi stvaraju misli, a Ti da stvorenim mislima tijelo stвориш; da drugi izjavljuju volju narodnu, a Ti da izjavljenoj volji život dadeš; da drugi žele sreću narodnu, a Ti da želju tu ispuniš; da drugih bude glas budućnosti, a Tvoje da bude djelo budućnosti; da druge poznaje potomstvo po mislima, osjećajima i željama, a Tebe po čistim velikim djelima!* 370

2. prvu polovinu perioda od druge; na pr. *I kao što se nadamo, da se do svršetka ovoga stoljeća u hramovima našim ništa ne će nalaziti ni spolja ni iznutra, što nije iz života narodnoga izašlo, što nije vrsna ruka stvorila, po vjeri, ljubavi, nadi i pobožnosti svojoj; tako se isto uzdamo, da će* 371

sve to biti mnogo ljepše i mnogo krasnije, mnogo veličanstvenije, mnogo savršenije i mnogo ugodnije Bogu od onoga, što su doslije na hramovima našim tuđe ruke radile.

Kad u periodu mjesto točke i zareza treba bilježiti dvotočje, vidi pod 376.

- 372 3. pojedine vrste jednu od druge u nabranju; na pr. *Oko njega na gomile . . . leže sredstva svake muke, leže znaci svake sile: pluzi, brane, srpi, grablje; malji, klijesta, noži, sila; topi, puške, koplja, sablje; dlijeta, pile i šestari; vesla, sidra i kormila; kisti, pera, kolobari; stijezi, grbi, žezla, krune; mitre, štapi, čisla, krsti.*

- 373 **Namještaj.** Točka i zarez dolaze redovno iza zgrade, a inače za njihov namještaj vrijedi isto, što i za namještaj točke ili zareza (335 i 368).

VI.

Dvotočje.

Dvotočje : se bilježi

- 374 1. ispred upravnoga govora; na pr. *Jednom se, stane car razgovarati sa svojim sinovima: „Kud se to dijeva rod s naše jabuke!“ Nato će reći najstariji sin: „Ja ću noćas čuvati jabuku, da vidim, tko je bere.“*
- 375 2. ispred rečenice bez veznika, kojom se objašnjava predašnja rečenica; na pr. *I rešeto srce ima: stani mu na jedan kraj, ono će te drugim po golijeni. — Tada se ponudi drugi sin da čuva jabuku, ali i on prođe kao onaj: zaspi pod jabukom. — Oni svi na to pristanu: djevojka posadi tri loze u bašci i svakomu namijeni po jednu.*
- 376 3. u polovini perioda, kad je jedna ili druga polovina sastavljena od dijelova, koji su između sebe odijeljeni točkom i zarezom; na pr. *Ako je sunce visoko, ako je more duboko, ako je sve puno Božjega stvora i po zraku i po vodi i po kopnu: čovjek, u koga nauke nema, za to se ne*

stara, za to ne pita; njega niti je briga, koliko je toga, ni kako je, ni zašto je, ni otkad je, ni od koga je, ni komu je.

Kad u periodu mjesto dvotočja treba da se bilježi točka i zarez, vidi pod 371.

4. ispred onoga dijela rečenice, u kojemu se što izbraja; na pr. *Kosovo se zove sav onaj kraj, gdje su varoši: Priština, Vučitrn, Mitrovica i Banjska.* — *Okladi se s njima: ako ne pojede sve jelo, da im da svoju kijaču; ako li pojede, da oni njemu dadu sve, što je gvozdено na njihovim plugovima.* — *Znate li šta? Ovako da uradimo: neka djevojka uzme tri loze pa neka posadi u bašči namjenjujući koju kome hoće, pa na čijoj sjutra bude grožđe, za onoga neka pođe djevojka.* 377

Poslije pokraćenoga na pr. (na primjer) ne treba bilježiti dvotočje. 378

Tako se bilježi dvotočje i u navođenju, kad ono, što se navodi, nije upravo sastavljeno od više odjelitih dijelova; na pr. *Nadjenut ću sinu ime Emanuilo, koje će reći: s nama Bog.* — *U toj izbī čudno čudo kažu: bijesno Ture, gdje se krstu klanja.* — *Otac i mati i drugi dvorani stanu ga odvrćati, da se prođe te sramote: kako bi on, carski sin, uzeo govedarsku kćer kod tolikih carskih i kraljevskih kćeri.* 379

Namještaj. Dvotočje dolazi redovno samo s navodnikom i sa zagradom, a bilježi se ispred navodnika i poslije zagrade. 380

VII.

S t a n k a.

Stanka — treba da se bilježi

1. na mjestu, gdje se govor prekida, a započeta misao ne dovršuje; na pr. *To nije lijepo, što vi — ali je najbolje šutjeti.* — *Ali Sefer Marku govoraše: „Ja ti ništa kazat' ne umijem, nego sinoć, kad mi udarismo —.“ Još hoćашe Sefer kazivati, no se Gašo namjerio blizu pa opali sjajna džeferdara i pogodi Sefera Pipera.* 381

382 Mjesto stanke u takvom događaju bilježe i po više točka, ali točkama se redovno prekida rečenica, koju može čitalac lako (a kadšto i po volji) popuniti; na pr. *Trla baba lan . . . — Zvučni suglasnici ispred bezvučnih postaju bezvučni: Boškorić, pčela, rotkva . . .*

383 Tako se bilježe točke i u isprekidanom govoru, u kome se samo pojedine riječi spominju; na pr. *Ne dajte! . . . Pude! . . . Bože! . . . Avaj, avaj! . . . mili . . . oče!*

384 2. u pripovijedanju, da bi se riječi jednoga lica odvojile od riječi drugoga lica; na pr. *Kad dođe dijete u jednu vodenicu, a to u njoj sjedi čoso: „Pomož' Bog, čoso!“ — „Bog ti pomogao, sinko!“ — „Bih li ja mogao tu malo samljjeti?“ — „Bi, zašto ne bi! Evo će se moje sad izamljeti, pa onda melji, koliko ti drago!“*

Ne treba bilježiti stanke:

385 a) kad je izrijekom kazano, tko šta govori; na pr. *Andeo zapita najstarijega brata: „Šta bi ti želio?“ A on odgovori: „Da je sve vino od ove vode pa da je moje.“ Onda zapita najmlađega brata: „A šta bi ti htio?“ „Ja ne bih ništa drugo,“ odgovori mu najmlađi brat, „već da mi Bog da ženu od prave krvi kršćanske.“*

386 b) kad se riječi svakoga lica, koje govori, pišu odvojeno jedne ispod drugih; na pr.

*„Tebe hvale, da si junak dobar;
Al' da ud're miši iz planina,
Kaž', Bauče, koliko bi miša
Ti jedinac junak posjekao?“
„Daj šestinu, dobri gospodaru!“
„Rdo, kučko, vojvodo Bauče!
Mislio sam, da si junak bolji.“*

Stanka se bilježi

387 3. kad za njom dolazi što neočekivano ili upravo suprotno onome, što se očekuje; na pr.

Pošao Saul da potraži oslice svoga oca, a našao — kraljevsku krunu. — I go i bos, i još mu je — zima.

4. ispred umetnute rečenice i za njom; na 388
pr. *Dobro, što čovjek čini — a nikada ga ne može dovoljno činiti — jedino je blago, koje mu ostaje poslije smrti. — Moja majka — Bog da joj dušu prosti! — imala tri sina i kćer jedinicu.*

Stanka u toj službi odvaja umetnutu rečenicu od 389
ostale rečenice jače nego zarezi (vidi pod 359 i 395), koji se pored stanke i bilježe. — Mjesto stanki bilježe se kadšto i zgrade; vidi pod 402.

5. na prekretnu, gdje se rečenica drukčije nastavlja 390
negoli se počela; na pr. *Ponosimo li se ljepotom? Ta cvijet i metulj ljepši su od nas! Ako li pak snagom, to je lav i slon i bik i konj i noj i kit — svi su jači od nas.*

6. između pojedinih primjera, koji se na- 391
vode (vidi na svakoj strani ovoga trećega dijela).

Namještaj. Ako se prekida rečenica, koja je između navodnikâ, 392
onda se stanika bilježi pred drugim navodnikom (vidi primjer pod 381).

VIII.

Navodnici.

Između navodnika „“ stavlja se

1. tuđi upravni govor, da bi se odvojio od osta- 393
loga u rečeničnoj cjelini; na pr. *Kad se navrší godina, reče Bog anđelu: „Idi vidi, kako one sirote žive. Pa ako teško žive, podaj im bolju hranu.“ — „Kako ne će biti žalosno, kad nas tuća tuće svake godine, pa nemamo ništa!“ potuži se seljak. — „Šta veli usud?“ zapita ga domaćin. — „Uzmi ovaj orah“, reče mu žena, „i čuvaj ga do potrebe.“*

Ako se tuđi govor može od ostaloga lako razabrati i 394
bez navodnikâ, onda nije od potrebe, da se oni pišu; na pr.

Narodna poslovice uči: Tko se ne muči u mladosti, kuku mu u starosti! — Za zlato rđa ne prijanja, veli narod.

395 Ako se u takvom događaju prekida govor umetnutom rečenicom, onda se ona odvaja od ostaloga stankama; na pr. *Tko visoko leti — kaže narod — nisko padu.*

396 Kad se u pripovijedanju naizmjenice nižu tuđe riječi (kao u primjeru pod 384), onda se mogu riječi jednoga lica pisati i bez navodnikâ; na pr. *Kad dođe dijete u jednu vodenicu, a to u njoj sjedi čoso: „Pomoz' Bog, čoso!“ — Bog ti pomogao, sinko! — „Bih li ja mogao tu malo samljjeti?“ — Bi, zašto ne bi! Evo će se moje sad izamljeti, pa onda melji, koliko ti drago!*

397 Ako se u primjerima, kao što je pod 386, ne bilježe navodnici, onda valja u početku svakoga govora staviti stanku; na pr. *Nažvarši sunce materi dobar veće reče joj:*

— *Majko, tu miriše rajska dušica.*

— *Nema tu, sinko, nikoga; ta ne može ovamo ni ptica doletjeti, a kako bi rajska dušica došla.*

— *Ima, ima, majko, nego neka iziđe slobodno, ne ću joj ništa.*

398 2. Ako su tuđe riječi tako svezane s rečenicom, te se ni po čemu ne mogu u misli razabrati kao tuđe, a pisac hoće da ih naznači za tuđe, onda se od ostaloga odvajaju navodnicima; na pr. *Ne razmeći se svojim znanjem, jer „pаметан čovjek pokriva znanje“.*

Tako se odvajaju od ostaloga

399 3. i pojedine riječi, koje imaju svoje osobito značenje (kao što su natpisi), ili da bi se pokazalo, da nijesu piščeve, ili se uzimaju u podrugljivom smislu; na pr. *Pročitao sam „Gorski Vijenac“. — Dva pjevanja u „Osmanu“, koja su po srjedodžbi nekih rukopisa ostala u peru Gundulićevu, spjevao je I. Mažuranić. — Poznaješ li „Suze sina razmetnoga“? —*

To je bilo u ono „zlatno“ doba. — Svatko bi umio napisati takvu „pjesmu“! (Govor je o rđavoj pjesmi.)

4. Kad se u rečenici, koja je između navodnikâ, nađe riječ (rjeđe rečenica), te bi je prema spomenutim pravilima trebalo bilježiti s navodnicima, onda se mjesto znaka „ “ upotrebljava ponajviše znak , ‘; na pr. *Za Preradovićeve „Kraljevića Marka“ piše Marković: „Ideja „Kraljevića Marka“ najuzvišenija je i najnarodnija od svih, što ih je Preradović spjevao.“*

Namještaj. Pravila za namještaj navodnikâ navedena su pod 335, 340, 352, 368, 380, 392.

IX.

Z a g r a d a.

Zagrada () se bilježi ponajviše, da se pokaže, kako riječi, koje služe samo za objašnjenje ili popunjenje, ni jesu u najtješnjoj svezi s rečenicom samom, pa bi se mogle izostaviti; na pr. *Sinko! Ja ti ne umijem ništa kazati, nego idi Premudrome (t. j. Solomunu).* — *Oko gdje kojih gazdinskih kuća stoje vajati i ostale zgrade (na pr. žitnice, kačare) kao malo seoce.* — *Oko varoši je iz Save u Dunavo iskopan veliki šanac (ali nije ozidan), pored koga su iznutra udareni palisati.* — *Zna kao (i) pop.* — *Ivan Gundulić (1588—1638) najznatniji je pjesnik dubrovački.*

Umetnute rečenice odvajaju se od ostalog i stankama; vidi pod 388.

Treba li u zagrađenoj rečenici još koju riječ zagrađiti, upotrebljava se uglata zagrada []; na pr. *Sit veseo, gladan plakao (odgovori onaj, koga zapitaju, kako mu je ime, a on ne će da kaže; t. j. sit [zovem se] „veseo“, gladan [zovem se] „plakao“).*

Namještaj. Svi se ostali razgoci obično bilježe poslije zgrade, a za točku vidi pod 335.

X.

Dodatak razgocima.

405 Kad se čitava rečenica ne može ispisati u istoj vrsti, onda se do potrebe bilježe

1. na završetku pređašnje vrste samo oni razgoci, koji mogu biti na završetku rečenične cjeline ili na završetku njezinih dijelova: točka, uzvičnik, upitnik, zarez (i stanka, kad se upotrebljava mjesto zareza; vidi pod 388), točka i zarez, dvotočje (pa i stanka, već ako u primjerima pod 397), a od navodnikâ i zagrade samo drugi njihov dio;

406 2. u početku potonje vrste samo oni razgoci, koji mogu biti u početku rečenične cjeline ili u početku njezinih dijelova: prvi dio navodnikâ i zagrade (a stanka redovno samo u primjerima pod 384 i 391).

RJEČNIK.

Pri porabi ovoga rječnika valja imati na umu :

1. U njemu nema onakvih izvedenih riječi, koje se pišu kao i osnovne, od kojih su postale; tako na pr. nema riječi *djeverov, djeverstvo, djeverak*, jer se pišu kao i osnovna riječ *djever*.

2. Glagolske imenice, koje se pišu kao glagoli, od kojih su izvedene, nijesu zabilježene u rječniku; tako na pr. nema riječi *čuvanje, oklijevanje*, jer se pišu kao i glagoli *čuvati, oklijevati*.

3. Složene riječi zabilježene su u rječniku i onda, kada se pišu kao i proste (navlastito one, koje se pišu sa *č, ć, je, ije*); ne nađe li se ipak koja složenica, neka se potraži prosta riječ.

4. Nema li u rječniku koje riječi, za koju se hoće doznati, treba li joj u nastavku pisati *ć* ili *č*, neka se pogledaju nastavci pod br. 27—42 i 50—58; isp. i „Ključ“ iza rječnika.

5. Što je obilježeno zvjezdicom *, neka se ne upotrebljava u književnom govoru.

6. Brojevi pokazuju §§ u ovoj knjizi, a pokraćenice znače:

<i>adj.</i>	= <i>adjektiv (pridjev)</i>
<i>adv.</i>	= <i>adverbij (prilog)</i>
<i>augm.</i>	= <i>augmentativno (uvećano)</i>
<i>dem.</i>	= <i>deminutivno (umanjeno)</i>
<i>dijal.</i>	= <i>dijalektički (u narječju)</i>
<i>gen.</i>	= <i>genitiv (2. padež)</i>
<i>hip.</i>	= <i>hipokoristički (od mila)</i>
<i>impf.</i>	= <i>imperfektivno (trajno)</i>
<i>instr.</i>	= <i>instrumental (7. padež)</i>
<i>jed.</i>	= <i>jednina</i>
<i>kol.</i>	= <i>kolektivno (zbirno)</i>
<i>komp.</i>	= <i>komparativ (drugi stepen)</i>
<i>mn.</i>	= <i>množina</i>
<i>m. r.</i>	= <i>muški rod</i>
<i>nom.</i>	= <i>nominativ (1. padež)</i>
<i>pf.</i>	= <i>perfektivno (svršeno)</i>
<i>pl. t.</i>	= <i>plurale tantum (samo množina)</i>
<i>prijedl.</i>	= <i>prijedlog</i>
<i>vezn.</i>	= <i>veznik</i>
<i>ž. r.</i>	= <i>ženski rod.</i>

A.*)

aće: ačeta, *mladi at*
 ačiti se, *govoriti razvlačeći riječi*
 Aćim
 Ačo
 adrapovački
 Afrićanin; *griješkom* *Afrikanac
 afrički; *griješkom* *afrikanski
 ahar, *konjušnica*
 ajme i ajmeh
 ako li
 akono
 akovče: akovčeta
 akšam, *večernja molitva u Turaka*
 Alah, *arap. Bog*
 alāt; *dijal.* *halat, *oruđe*
 alfabetički, alfabetični
 aliti, *kao ali*
 aljkav; *dijal.* *haljkav, *neuredan u odijelu*
 *am, *dijal.* mjesto ham
 ambar; *dijal.* *hambar
 Amerićanin; *griješkom* *Amerikanac
 američki; *griješkom* *amerikanski

ametice, ametom, *dijal.* *hametice, *hametom
 Andrijevc
 anđelak: anđelka
 anđelčić
 anđeo (anđel): anđela
 anđeoski
 anđeostvo
 a ono
 apostol
 *apta, *dijal.* mjesto hapta, *biljka*
 arandel i arandeo
 Arapče: Arapčeta
 arbanaski; *griješkom* *arbanaski
 ariš, *drvo*
 arnautski
 arpadžik, *luk sijanac*
 artičoka
 at; *dijal.* *hat
 Austrijac, Austrijska *prema* Austrija
 austrijski
 azbučni
 aždaha i aždaja; *dijal.* *haždaha

B.

babičiti, *babičin posao vršiti*
 babinje
 baboličan
 baburača
 bacač, *koji baca*

bača, *svekar*
 bačenka, *igla*
 bačija, *stan, gdje se ljeti stoka muze, majur*
 Baćinci
 Bačka. *dat. i lok.* Bačkoj

ć se piše prema *c* i *k*; micati: *mićem*, plakati: *plaćem*.

*) Za koje bi se riječi moglo sumnjati, da li se pišu sa *h* ili bez njega, one gledaj pod *h*.

bački i bačvanski
 bačva
 Bačvanin
 bača, *brat*
 badnjača
 bagljiv
 bahat: bah(a)ta, *topot*
 bahnuti, *mjesto kojega se (govori i) piše i banuti, iznenada doći*
 baboriti, *vraćati, bajati*
 bahtati: bašćem ili bakćem, *topotati*
 hahuljati, *puzati*
 hajač(ica), *vrač(arica)*
 bajalac: bajaoa . . . , *gen. mn. bajalaca*
 bajunet
 Bakač
 bakalac, *trgovac (čifta)*
 bakalnica
 bakalski
 bakarački *prema Bakarac*
 Bakarčanin *prema Bakarac*
 bakrač, *kotao (osobito) bakren*
 bakrenjača
 bakšiš, *napojnica, dar*
 Balačko
 balavčad, *balavci*
 balavče: balavčeta
 balčak, *držak u sablje*
 balučka, *trava*
 balješka, *ptica*
 baljezgati, *govoriti kojesta*
 bambadava (*adv.*)
 Banačanin
 banatski
 bančiti
 bandijera, *zastava*
 baničin
 banuti, *vidi bahnuti*
 Banja Luka, *gen. jed. Banje Luke;*
 Banjaluka, *gen. jed. Banjaluke*
 Banjolučanin

banjolučki
 barečina, *štogod gamiže, na pr. glista*
 barilče: barilčeta
 Barilović
 barjačić, *dem. prema barjak*
 *barjelo, *dijal. mjesto barilo*
 bašča, *koje se govori po 26 i bašta*
 baščanski *prema Baška*
 baščovan
 baštinički
 batačić
 batalijun
 baučak, *zub u male djece*
 bavljenje *prema baviti se* *mijene*
 bdjenje *af. bdjenje, umije*
 bdjeti: bdim . . . bde; bdeći; bdjev
 . . . ; bdjev(ši); bдио, bdjela . . .
 Beč
 Bečanin, Bečanka ili Bečkinja
 bečati
 bečiti
 bečka, *burence*
 bečki
 Bečmen
 bečar
 bedevijče, *dem. prema bedevija*
 beglučiti
 behar, *cvijet*
 Belgijac ili Belžanin *prema Belgija*
 belgijski
 bendeluk, *trava*
 benetati: benećem
 Beočin
 bepče: bepčeta, *luče (od: lutka)*
 berač(ica)
 heričet
 besavjesno
 besavjesnost
 besavjestan
 bescjen
 bescjenje

besjeda; <i>gen. mn.</i> bĕsjĕdā	bezočiti
besjediti	*bezodvlačno; <i>bolje</i> odmah, smjesta
besjednički	*bezuvjetno; <i>bolje</i> svakako
besjednik	bezvjerac: bĕzvjĕrca
besjeđenje <i>prema</i> besjediti	bezvjeran
beskonačan	bĕzvjĕrka
beskonačnost	bezvučan
beskućanik	bibernjača
beskućević	bič
besolnica	bičalje, <i>držalo od biča</i>
besposličar	bičati
besposličiti	biče: bičeta, <i>dem. prema</i> bik
besprijekoran; <i>dijal.</i> *besprikoran	bičevati i bičovati
besprimjeran	bičić, <i>dem. prema</i> bik i bič
bespuće	bičji
bestjelesan	bičkarati
bestjelesnost	bičovati i bičevati
besuđe	biće
besvijesno	biglisati; <i>grješkom</i> *biljisiati
besvijesnost	bih, bi, bi, bismo, biste, bi; <i>grješkom</i>
besvijestan	*bi za 1. jedn., 1. i 2. mn.
besvjestica	Bihać: Bišća
beščast	bihaćki
beščinje, <i>bezakonje</i>	bijeda
beščovječan	bijedan; <i>komp.</i> bjedniji
beščutan	bijediti
bezakonički	bijednica
bezbožnički	bijednik
bezdjelica	bijednost
bezdjetan	bijedenje <i>prema</i> bijediti
bezgrješan	bijeg; <i>mn.</i> bijezi
bezgrješnost	bijel (bio): bijela . . . ; <i>komp.</i> bjelji
bezjački	bijelā, <i>bolest na oku, biona</i>
bezličan	bijelac: bijelca, <i>na pr. konj</i> ; bijelac,
bezličnost	bioca, <i>što i bioce, bjelance</i>
hezmatičiti se, <i>ostajati bez matice</i>	bijeliti, <i>činiti da bude što bijelo</i>
bezmjieran	<i>drugo je</i> bijeljati
bezmjernost	bijelka, <i>ime kokoši</i>
beznačajan	bijelonja <i>ime volu</i>
bezočan	bijelost
bezočanstvo	bijelj, <i>gunj</i>

je se piše u kratkome slogu: djeteta.

bijeljati; bijeljah . . .; bijeljeh . . .;
 bijeljev(ši); bijelio, bijeljela . . .,
postajati bijel; drugo je bijeliti

Bijeljina

bijeljka, *nekaka riba, bjelica*

Bijenik

bijes; *mn.* bjesovi

bijesan; *komp.* bješnji ili bjesniji

bjesnica

bjesnik

bjesnost

bijest

*biljac, *dijal. mjesto* bjeljac

~~biljača~~, *vrsta ženske haljine*

biljeg(a); *gen. mn.* biljēgā

bilješka

bilježiti

bilježje

bilježnik

*biljisati, *griješkom mjesto* biglisati

bio, *vidi* bijel

bioce, *bjelance*

biočug, *gvozden kolut (halka)*

Biograd

biogradski

biona

Birač: Birča, *kraj u Bosni*

birač: birača, *koji bira*

biračiti, *paljetkovati*

bisačci: bisačaca, *dem. prema* bisaci

biserče: biserčeta

bistrički

bistroća

bistro *(bistrot? (bogatstvo))*

Bišćanin *prema* Bihać

Bišće, *mjesto* Bihać

bivo: bivola

bivolče: bivolčeta

bivolčić

bivolski

bivoljača, *bivoljska koža*

bječva, *čarapa*

bjegac: bjekca, *bjegunac*

*bjegati: *bjegam, *dijal. mjesto* bježati L?

bjegunac

bjegunče: bjegunčeta

bjel, *vrsta hrasta*

bjelača, *vrsta muške haljine*

bjelajica, *bijela čarapa*

bjelance

bjelančevina

*bjelanjak, *dijal. mjesto* bjelance

bjelasati se

Bjelasica, *planina*

bjelaš, *bijel konj*

Bjelašnica, *planina*

bjelava, *bijela krava*

bjeleusna, *suludo čeljade*

bjeleusnast, *suludast*

bjelica

bjeličast

bjelidba

bjelijja, *pogača*

bjelijanka, *vrsta kruške*

bjelika

bjelilo

bjelilja

bjelina

bjelkast

bjelo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi, kojima je prva pola prema* bijel; *na pr.* bjelobrk, bjelodan, bjelolik, Bjelopavlić, Bjelorusi . . .

bjeloča

bjelojka, *konopljika muška*

Bjelostjenac: Bjelostijenca. *episatelj hrvatski*; Bjelostijenčev

Bjeloš

bjelov, *bijel pas*

bjelovar, *bijela mršava zemlja*

Bjelovar

bjelovina, *bjelovo drvo*

ije se piše u dugome slogu: dijete.

bjeluce, <i>bioce</i>	blebetati: blebećem
bjelug, <i>bijelo svinjče</i>	blečati: blečim
bjeluga, <i>bijela krmača</i>	blijed; <i>komp.</i> bljeđi
Bjeluš	blijedjeti; blijedah . . .; blijedjeh . . .;
bjeluša, <i>nekakva loza</i>	blijedjev(ši); blijedio, blijedjela . . .
bjelušast	blijedost
bjelušina, <i>nekakva trava</i>	blijedenje <i>prema</i> blijedjeti
bjeluška, <i>zmija</i>	blijesak
bjelutak	blijeska, <i>svjetlica ispred očiju, bliješnjak</i>
bjelj	blijeskati
bjelja, <i>čeljade s bijelim na oku</i>	bliješnjak
bjeljac, <i>gunj</i>	bliještati: bliještim
bjeljar(a), <i>koji gradi gunjere</i>	bliještiti
bjeljina, <i>augm. prema</i> bijelj	bliz(ak); <i>komp.</i> bliži
bjesnilo	blizoća
bjesnoća	bliznjajiv
bjesnjeti; bjesnjah . . .; bjesnjeh . . .;	blućenje <i>prema</i> blutiti
bjesnjev(ši); bjesnio, bjesnjela . . .	bluđenje <i>prema</i> bluditi
bjesomučan	blječcati se, <i>gaziti po blatu</i>
bjesovati	blječkavica, <i>bljuzgavica</i>
bjesovski	bljedast
bješnjenje <i>prema</i> bjesnjeti	bljedica, <i>bolest</i>
bježalac: hježaoca . . .; <i>gen. mn.</i> hje-	bljedičast
žalaca	bljediti
bježan	bljedo-; <i>tako se pišu sve sastavljene</i>
bježati	<i>riječti, kojima je prva pola prema</i>
bježunar, <i>bjegunac</i>	bljed; <i>na pr.</i> bljedolik
blag; <i>komp.</i> blaži	bljedoca
blagdan, <i>gen. jedn.</i> blagdana; blag dan,	bljedovit
<i>gen. jed.</i> blaga dne (dana)	bljeđahan
blaginče: blaginčeta, <i>marvinče</i>	bljeđan
blagočastiv	bljesnuti
blagoća	blještilo
blagodjet: blagodjeti	bobičav
blagodjetan	bočica, <i>dem. prema</i> boca
blagohotan	bočina
blagorječiv	bočiti se
Blagovijest, <i>blagdan</i>	bočka, <i>igla s glavom bez ušica</i>
blagovjesnik	bočnjak, <i>sprema za boce</i>
Blagovještenje, <i>blagdan</i>	bodeč, <i>neka riba</i>
blašće: blaščeta, <i>marvinče</i>	bodljika/v

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*: djevojka.

bogac: bokca (*jok.)
 bogaćenje *prema* bogatiti
 bogatiti (se)
 bogatstvo
 bogme (*adv.*)
 bogočašće
 bogorađenje *prema* bogoraditi
 Bogorodičin
 bogovetni; *griješkom* *bogovjetni
 bogzna (*adv.*), *isp.* 179
 bojažljiv
 bojnički
 bojse, bojske (*adv.*), *valjuda*
 bokal
 bol: bola, *mn.* bolovi
 bolahan
 bolan: bolna
 boleći
 bolećica, *boljetica*
 *Boleslav, *griješkom* mjesto Boljeslav
 *bolesničarka, *bolje* bolničarka
 boleščina i boleština
 bolešljiv *je prema* bolest, a bolježljiv
prema boljezan
 *boležljiv *je ekav., vjekav. je* bolježljiv
 *bolijest, *dijal. mjesto* bolest
 bolnica
 bolničar(ka)
 bolnik
 bolta, *svod*
 boljeti; boljah . . . ; boljeh . . . ; bo-
 ljev(ši); bolio, boljela . . .
 boljetica
 Boljevci
 boljezan
 bolježljiv *je prema* boljezan, a bolešljiv
prema bolest
 bonik, *vidi* bolnik
 borilac: borioca . . . , *gen. mn.* borilaca
 borovičan
 borovička

bosilak: bosioaka
 bosiljak: bosiljka
 Bosiljevo
 *hosiok, *griješkom* mjesto bosilak
 bosoca
 bostančić, *dem. prema* bostan
 bošča, *ono, u što se što uvija, i* pregača
 boščaluk
 bošnjački *prema* Bosna i Bošnjaci
 Bović
 Božić, *blagdan*
 božićevati i božićovati
 Božji
 brač, *berać*
 Brač
 bračan
 Bračevci
 brāče: brāčā, *vinova komina*
 brāče: brāčeta, *hip. od* brat
 braća
 braćenje *prema* bratiti
 bradavičav
 bradavičica
 Brajilo
 branić
 Branićevo
 branilac: branioca . . . , *gen. mn.* bra-
 nilaca
 Brašančevo, *blugdan*
 bratić(i)na
 bratić
 brātjenac: brātijenca . . . ; *mn.* brāti-
 jenci, brātjenācā
 bratoubica
 bratoubistvo
 bratski
 bratstvo
 bratučed(a)
 bravče: bravčeta
 bražđenje *prema* brazditi
 brblati i brbljati

brčić, <i>dem. prema</i> brk	brijeg; <i>mn.</i> bregovi
brčina, <i>augm. prema</i> brk	brijest; <i>mn.</i> brijestovi
brčiti	briješće
brĉji, <i>krajnji</i>	briježak, <i>dem. prema</i> brijeg; <i>gen. mn.</i>
brĉkati	briježakā
brĉkavica, <i>bljuzgavica</i>	briježni; <i>na pr.</i> briježno pravo
Brĉko, <i>gen.</i> Brĉkoga	briježnjača, <i>peć za kruh iskopana u</i>
brĉnik, <i>poglavar</i>	<i>brijegu</i>
brdski	brinuće
brečati: brečim	brkljoč, <i>ptica</i>
brĉiti, <i>tresnuti</i>	brnača, <i>drljača</i>
bređ	broć
bregovit <i>prema</i> brijeg	bročast
brektati: brekćem	broćika
breme (<i>ikav.</i> brime)	bročiti
brenčati	brodarče: brodarčeta
breskva (<i>ikav.</i> briskva); <i>gen. mn.</i> brĉ-	brodljiv
sākā	Brođanin
Brestač	brojač
brestov <i>prema</i> brijest	brojati: brojim i brojiti
brestovača	bršćenje <i>prema</i> brstiti
breščić, <i>dem. prema</i> brijeg	brušnjača, <i>brusalo</i>
breza (<i>ikav.</i> briza)	brz; <i>komp.</i> brži
brezić	brzić, <i>brzac</i>
brezovača	brzoća
brežina <i>prema</i> brijeg	brzorek(a)
brežuljast	hubreg (<i>ikav.</i> hubrig)
brđanin	bubrešćić
brglijez, <i>ptica</i>	Buč
brĉiti, <i>brijati</i>	buča, <i>tikva, bundeva</i>
bridjeti; bridah . . . ; bridjeh . . . ; bri-	bučad, <i>pišad od budije</i>
djev(ši); bridio, bridjela . . .	bučan
bridenje <i>prema</i> bridjeti	bučati: bučim
brijač	buče: bučeta, <i>pile od budije</i>
brijačica, <i>ženska, koja brije (prema bri-</i>	bučevina, <i>kiselo mlijeko</i>
<i>jač); drugo je</i> brijačica	Bučica
brijačnica	bučići, <i>bučad</i>
brijaći, <i>na pr.</i> brijaći <i>sapun</i>	bučiti, <i>činiti buku; drugo je</i> bučiti
brijačica, <i>zamjena pridjevu</i> brijaći, <i>na</i>	<i>(se)</i>
<i>pr. britva</i> brijačica, <i>kao</i> brijača <i>britva</i> ;	bučka, <i>sud, u kome se razbija mlijeko,</i>
<i>drugo je</i> brijačica	<i>da se odvoji maslo</i>

Zvučni pred bezvučnim bude bezvučni; nadpis: *natpis*.

buć, *kosa na glavi uzdignuta i zamršena kao klupko*; prema tome ima i pridjev
 bućav, čupav
 bućiti se, *kao nadimati se*; drugo je bućiti
 bućkalo, *drvo, kojim ribari mame somove na udicu*
 bućkati, *lupati po vodi*
 bućkariš, *rdavo piće*
 bućnuti, *perf. prema impf.* bućkati
 bućoglav, *u koga je buć na glavi*
 budionik
 budući
 budući da
 budućnost
 budža, *batina*; drugo je buđa
 budžak, *ugao*
 budžan, *vo*
 budžati se, *igrati se budže (krmače)*
 buđ ili buđa, *plijesan*; drugo je budža bugaćica
 Bugarče: Bugarčeta
 buha
 buhać
 buhara

buhati
 buhav(an)
 bukač(a)
 bukćenje *prema* buktjeti
 bukoč, *sova*
 bukovača
 bukovački *prema* Bukovac
 bukovički *prema* Bukovica
 buktjeti; bukćah . . .; buktjeh . . .; buktjev(ši); buktio, buktjela . . .
 bulažnjenje *prema* bulazniti
 bulumać, *nekakvo jelo od brašna*
 bulješ, *nekakva riba*; gen. mn. büljeshã
 buljiti
 bumbača, *igla*; *vidi* bočka
 bunarčić
 Bunić
 Bunjevac: Bünjévca . . .; Bünjévci: Bunjevaca . . .
 bunjevački
 Bünjévka
 bunjište i bunište
 burača, *kao čutura od kože*
 burudžuk, *vrsta platna*
 buzdohan i buzdovan

C.

carevati i carovati
 carević
 caričin
 carić, *ptica*
 carigradski
 Carigradčanin
 carovati i carevati
 *cavtjeti, *dijal. mjesto* cvatjeti ili cvjetati
 ceh; *dijal.* *cej
 Cerić
 ceriti se; *može biti i* cjeriti se
 Cerničanin *prema* Cernik
 cerovnjača

cič(a), *zima*
 cičati: cičim
 cići: ciknem
 ciganče: cigančeta
 cigančiti
 ciglovetni; *u svezi*: cigli ciglovetni
 *cijeć(a); *griješkom* *cječ; *dijal. mjesto*
 radi, za(po)radi
 cijediti
 cijed: cijeda, *lug*
 cijedenje *prema* cijediti
 cijel, *vidi* cio
 cijelac: cijelca

cijelost

*cijelj, *griješkom* mjesto cilj

cijeljeti; cijeljah . . . ; cijeljeh . . . ;

cijeljev(ši); cijelio, cijeljela . . .

cijen; *komp.* cjenji

cijena

cijenac; *gen. mn.* cijenācācijenan; *komp.* cjenjicijene, *jevtino*; *komp.* cjenje

cijeniti

cijep; *mn.* cjepovicijepac; *gen. mn.* cījepācā

cijepati

cijepiti

cijepljenje

cijetka (*gen. mn.* cījedākā), cjedilo

cijev

ciktati: cikčem

cilj; *griješkom* *cijelj

cio (cijel): cijela

cjedilo

cjediljka

cjedina; *običnije* cjedistecjedenik, *med, koji se sam ocjeđuje,*
*samotok*cjelcat; *u svezi:* cijel cjelcatcjelica, *strar, koja je još cijela, nenačeta*

cjelina

cjeliv, *cjelov*cjelivaci, *što se cjeluje*

cjelivati

cjelo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi,*
kojima je prva pola prema cio: cijela;
na pr. cjelokup . . .

cjeloća

cjelov, *cjeliv*

cjelovati

cjelovit

cjelovitost

cjelunuti

cjenik

cjenoća

cjenje, *adc. prema* cijene

cjenjkati se

cjepač

cjepački *na pr. oplesti kosu*cjepak: *cjepka (adj.), što se lako cijepa*cjepalo, *mjesto, gdje se drva cijepaju*

cjepanica

cjepanik, *na pr. učiniti što u cjepanik,*
*t. j. iscijepati*cjepčica, *dem. prema* cjepka

cjepidlačiti

cjepidlaka

cjepika, *cijepljena vočka, osobito trešnja*cjepina. *puklina*

cjepivo

cjepka, *cjepanica*

cjepkati

cijepljiv

cjepnuti

cjepotak

cjepotina

cjepotka

cjeriti se; *običnije* ceriti secjevanica, *golijen*

cjevast

cjevčica

cjevčina, *čunak, čekrk, augm. od* cijev

cjevnjača

cjevnjak

ckiljeti, *slabo svijetliti**cmiljeti, *dijal. mjesto* cviljeti

cmokati: cmokam

cokotati: cokočem

crči: crkuem

crepar

crepara

crepić

crepina

crepovlje

crepulja

đ t se gube ispred c ċ; sudac: suca, otac: oče.

Cres
 Crešanin *prema* Cres
 crevar
 crevlja
 crevljar
 crijep; *mn.* crepovi
 crijeplje *<crijeplja?>*
~~crijepnja; *gen. mn.* crepanja~~
 crijevan, *što pripada crijevima*
 crijevce, *dem. od* crijevo; *gen. mn.* crevaca
 crijevo
 crijevonja, *izjelica*
 crljen, *crven*
 crljenac, *luk, krumpir*
 crljenica, *crljena ženska haljina*
 crljeniti, *činiti štogod crljenim; drugo je* crljenjeti
 crljenka, *jabuka, krava*
 crljenko, *vo crljene dlake*
 crljenjeti; crljenjah . . . ; crljenjeh . . . ; crljenjev(ši); crljenio, crljenjela . . . , *postajati crljeno, drugo je* crljeniti
 crmpurast, *crnomanjast*
 crnčić, *nekakva riba*
 crniti, *činiti štogod crnim; drugo je* crnjeti
 crnoća
 Crnogorče: Crnogorčeta
 crnostrijel, *nekakva zmija*
 crnjenje *prema* crniti i crnjeti
 crnjeti; crnjah . . . ; crnjeh . . . ; crnjev(ši); crnio, crnjela . . . , *postajati crn; drugo je* crniti
 crnjka, *crnomanjasta ženska*
 crnjkast, *nacrn*
 crpenje *prema* crpsti
 crpsti: crpem . . . crpu; crpao, crpla . . . ; crpen; *griješkom* *crpiti: *crpim
 crtač
 crtež

crvembrk
 crvemperka, *ime ptici i ribi*
 crvendač
 crveniti, *činiti što crvenim; drugo je* crvenjeti
 crvenjenje *prema* crveniti i crvenjeti
 crvenjeti; crvenjah . . . ; crvenjeh . . . ; crvenjev(ši); crvenio, crvenjela . . . , *postajati crven; drugo je* crveniti
 crvić
 crvljiv
 crvotoč(ina)
 *ctjeti, *dijal. mjesto* cvjetati
 curenje *prema* curiti
 curiti
 cvatjeti: cvatim . . . ; cvatjev(ši); cvatio
 cvatjela . . .
 cvijeće
 cvijećice, *dem. prema* cvijeće
 cvijeliti
 cvijeljati
 cvijet; *mn.* cvjetovi
 Cvijeta
 cvijetak; *gen. mn.* cvijetākā
 Cvijeti, *blagdan*
 cvil; *dijal.* *cvijel
 cviljenje *prema* cviljeti
 cviljeti; cviljah . . . ; cviljeh . . . ; cviljev(ši); cvilio, cviljela . . .
 cvjetača
 cvjetan
 Cvjetan(a)
 cvjetanj, *pjesničko ime* mjesecu *svibnju*
 cvjetar(ica)
 cvjetaričin
 cvjetast
 Cvjetašin
 cvjetati
 cvjetić, *dem. prema* cvijet
 Cvjetimir

cvjetiste
 Cvjetko
 cvjetni
 Cvjetnica, *blagdan*
 cvjetnjak
 Cvjetonosije, *Cvijeti*
 cvjetonja, *cvjetast vo*
 Cvjetoš
 cvjetoša, *ime kozi*
 cvjetulja

cvjetunica, *nekakva smokva*
 cvokotati: cvokoćem
 cvrčak
 cvrčati: cvrčim
 cvrčež, *cvrka*
 cvrće, *prženo jelo od jaja*
 cvrčenje *prema* cvrijeti
 cvrijeti: cvrem ... cvru; cvr'o: cvrla ..,
pržiti, topiti
 cvrkutati: cvrkućem

Č.

ča, *čiča*
 čabar
 Čabar
 Čabranin *prema* Čabar
 čabrenik i čabrenjak
 čabrišnjak, *vrsta sira*
 čačacki ili čačanski *prema* Čačak
 čačak, *grude po putu od smrsla ili*
osušena kala
 Čačak
 Čaćanin *prema* Čačak
 čačkalica
 čačkati, *na pr. zube, trijebiti*
 čaditi, *čađiti*
 čador
 čađ: čađi, *instr. jedn. čađu* 111
 čađa
 *čafran, *dijal. mjesto šafran*
 čagalj: čaglja, *čačak*
 čagalj: čagalja, *zvrčka* —
 Čaglic
 čagrljati
 čagrtati: čagrcem, *čegrtati*
 čahura
 čaj
 čajati: čajem
 čajo, *hip. od* čaus
 čak

čakanac, *čekić*
 čakavac, *koji govori ča mjesto što*
 *čakavački, *bolje* čakavski
 čaklja, *kuka*
 čakmak, *ognjilo*
 Čakovac
 čakovački *prema* Čakovac i Čakovci
 Čakovci
 čakšire (*nom. mn.*)
 čaktar i čaktor, *zvono bravu oko vrata*
 čalabrecati: čalabream
 čalabrčak
 čalabrknuti
 čalakati i čalekati se, *bučati*
 čalma
 Čalma
 čama
 čamac
 čamalica, *groznica*
 čamati: čamam
 čaminjati: čaminjam
 čamiti
 čamotinja
 čamunjati, *čamiti*
 čanak, *zdjela*
 čančar, *tko gradi čanke*
 čančara, *kornjača*
 čandrljiv

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

čangrizati: čangrizam

čankoliz

čap, *komad čatme; vidi čatma*čapak; *mn.* čapci: čapakačaplijez, *nekakva trava*

čaplja

čapljan, *ime biljci*čaponjak, *papak*čaporak; *mn.* čaporci: čaporakačapur, *kao panjić*čar, *prema kojemu je i čarati . . . ;**drugo je čar*čaralac: čaraoca . . . , *gen. mn.* čaralaca

čarapa

čaratan

čarati

čardačić, *dem. prema čardak*

čardački

čardak

čarkati, *dirati u vatru; čarkati se, mali boj biti; drugo je čarkati*

čarnuti (se)

čarobija

čarobnica

čarojice

čarolija

čarovnan

čaršav, *stolnjak, plahta*čaršija, *trg*

čas(ak)

časiti

časlovac

časnički

časnik

~~*časomičan, grijeskom mjesto časovit~~

časopis

časovit

časovnik

čast

častan: časna

častiti

čaša

čašćenje *prema* častiti

čaška

čatac: čaca . . . , *gen. mn.* čatacačatati ili čatiti, *čistiti*čatma, *pleter*čatrnja, *bunar*

čaus

čavao: čavla . . . , *gen. mn.* čavalačavarijati, *buncati*

čavčica

čavčji

čavka

čavkuniti, *ići brzo a sitno*

čavlič

čavrljati

čavrzgati, *zaglušati kome mrmljanjem ili vikanjem*

čazba

čazbina

Čazma

čazmanski *prema* ČazmaČazmljanin *prema* Čazmačečati: čećim, *čućati*čečica, *dem. prema* četkačećnuti, *čućnuti*

čedan

čednost

čedo

Čedomil

čedoubistvo

čega (česa), *gen. od* što

čegović

čegrst: čegrsti, *mala svađa*

čegrtaljka

čegrtati: čegrcem

čegrtuša

Čeh; *adj.* češki

čehati: čeham

čehno, *česno*

čehnuti

čehulja, *nekoliko zrna s peteljkom kad se od grozda očehne*

ček, *mjesto, gdje se čeka, kad se lori čekač, koji čeka*

čekalac: čekaoca . . ., *gen. mn.* čekalaca

čekalo, *čeketalo*

čekati

čeketalo

čeketati: čekećem

čekić

čekinja, *četinja*

čekljun, *kuka, kvača*

čekrk, *kolo, kotač*

čektalo, *čeketalo*

*čela, *dijal. mjesto pčela*

čelebija, *gospodičić*

čelenka, *nakit od srebra ili zlata na kalpaku ili barjaku*

čeličan

čelik

čelo; *drugo je čelo*

čelopek, *prisoje*

čelovoda

čeljad

čeljade: čeljadeta

čeljuska

čeljust

čemer, *otrov, jed: drugo je čemer*

čemeran

čemerika, *biljka*

Čemernica

čemin

čempres

čemu, *dat. i lok. od što*

čengul, *grozdna kuka*

čeoce, *dem. od čelo*

čeona, *glavnina*

čeonik, *starješina*

čep

čepati: čepam (čepljem)

čeperak, *pedalj*

čepić

Čepin

čepiti se, *pečiti se*

čepkati: čepkam

čepljuskati: čepljuskam, *govoriti koješta bez prilike*

čepnuti

čeprkati: čeprkam

čeprljati

čepukati: čepukam, *dem. prema čepati*

čerenac, *pređa na drvetu radi hvatanja ribe*

Čerević

čereviz, *biljka celer*

čerga

čerjen, *svod nad ognjištem; gen. mn.*

čerjēna

*čerpić, *griješkom mjesto čerpić*

čerupati: čerupam, *čupati*

česalo

česa, *bolje čega*

česan: česna, *česno i češnjak*

česati: češem

česma, *vrelo; drugo je česma*

česmina, *drvo nalik na hrast; dij. al.*

*česvina

česnica, *božićna pogača, koja se lomi na česti (komade)*

*česnik; *bolje razlomak: razlomka*

česno, *komad bijeloga luka*

česov, *kakav*

čest

česta, *guštara*

čestan: česna

čestica

čestina

čestit

čestitalac: čestitaoca . . ., *gen. mn.*

čestitalaca

čestitati

čestitka

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim*.

često	četvrti
čestoput; <i>ali</i> : često puta(i)	četvrtinka, <i>žitna mjera</i>
*česvina, <i>dijal. mjesto česmina</i>	čevrljati; <i>vidi čavrljati</i>
česagija, <i>česalo</i>	čevrljuga, <i>ševa</i>
česalj	čeznuće
česanj * <i>česati; dij. mj. česati</i>	čeznuti
česer	čežnja
Česka; <i>griješkom</i> *Česka	čibučina
češki; <i>griješkom</i> *češki	čibuk
česlja, <i>nekakva biljka</i>	čihuljica, <i>bubuljica</i>
česljati	*čić, <i>dijal. mj. cič(a)</i>
česljic	čiča, <i>stric</i>
česljika	čičak
česljuga	čičimak, <i>ime drvetu</i>
česljugar(ka)	čičkati
češnjak	čičoka, <i>nekakvo bilje</i>
četa	čigov, <i>čiji</i>
četina, <i>čekinja</i>	čigra
četinjača	*čijati, <i>dijal. mjesto čehati</i>
četiri	čiji
četirista; <i>ali</i> četiri stotine; <i>griješkom</i>	čijigod, čijegagod . . .; <i>ali</i> : čiji mu
*četiri sto	drago
četka	čika ili čiko, <i>stric</i>
četkati	čikati: čikam
četnik	čikoš
četovati	čikov, <i>piskor</i>
četrdeset	čil: čila
četrnaest; <i>dijal. *četrnajst</i>	čilaš, <i>konj bijelac</i>
četrun(a), <i>limun</i>	čiljeti; čiljah . . .; čiljeh . . .; čiljev(ši);
četvori(ca)	čilio, čiljela . . ., <i>nestajati</i>
četvorina	čim, <i>instr. od što</i>
četvorka	čimkati, <i>čupati što sa čega</i>
četvorni	čimpanza
četvorocjepan	čin
četvoronoške	čini (<i>mn. ž. r.</i>), <i>mađije</i>
četvrt, <i>gen. četvrti</i>	činija, <i>zdjela</i>
četvrtača, <i>vrsta groznice</i>	činilac: činioca . . ., <i>gen. mn. činilaca</i>
četvrtak: četvrtka, četvrti dan u ne-	činiti
djelji; četvrtak: četvrtaka, konj od	činovničić
četiri godine	činovnički
četvrtalj	činovnik

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

činjenica	čkrnjati. <i>strugati</i> (kožu)
čio, <i>vidi</i> čil	član
čioda, <i>vrsta igle</i>	članak
čioipa	članovit
čipa	človiti, <i>stajati na stražnjim nogama</i> (o žirotinji), <i>na glavi</i> (o čovjeku)
čipav	čmavati, <i>spavati dugo lijeći</i>
čipčica	čoban(in)
čipka	čobančad
čipkači, <i>čim se čipka, na pr. čipkača igla</i>	čobanče: čobančeta
čipkati	*čoeč, <i>dijal. mjesto</i> čovjek
čir	čoha; <i>dijal. *čoja</i>
čirak, <i>srijetnjak</i>	*čokanj, <i>dijal. mjesto</i> kočanj
čisaonica	čokoće, <i>kol. prema</i> čokot
čislo	čokot
čist; <i>komp. čistiji, griješkom</i> *čišći	čokov, <i>okomak</i>
čistikuća	čom, <i>zamotuljak na pr. duhana</i>
čistilac: čistioca . . ., <i>gen. mn. čistilaca</i>	čopor
čistina	čorba
čistiti	čorda, <i>krdo; drugo je</i> čorda
čistoća	čoroje, <i>nekakva maskara</i>
čistota	Čortanovci
čišćenje <i>prema</i> čistiti	čovječac
čitač	čovječan
čitalac: čitaoca . . ., <i>gen. mn. čitalaca</i>	čovječanstvo
čitanka	čovječić, <i>dem. prema</i> čovjek
čitatelj	čovječina, <i>augm. prema</i> čovjek
čitati	čovječji
čitav	čovječki
čitluk, <i>poljsko dobro, imanje</i>	čovječnost
čitljiv	čovječuljak, <i>čovječić</i>
čitula, <i>popis, spisak</i>	čovjek
čivija, <i>klin</i>	čovječstvo
čiviluk, <i>klinarica</i>	čpag, <i>špag, džep</i>
čivinjak, <i>svrdao</i>	*črez, <i>dijal. mjesto</i> kroz
čivit, <i>boja (indigo)</i>	*črknja, <i>dijal. mjesto</i> zarez
*čivo, <i>dijal. mjesto</i> tkivo	čubar, <i>nekakvo bilje</i>
čivut(in)	čubrast, <i>bez usiju</i>
čizma; <i>dijal. *čižma</i>	čučanj
čižak	čučati: čučim; <i>drugo je</i> čučati, <i>koje se</i> <i>gorori samo složeno, na pr. išćućati</i>
čkakljati; <i>običnije</i> škakljati	
čkalj, <i>čičak</i>	

Uz *uj*, *k* i *s* ne piše se apostrof.

čučnuti
 čudak
 čudan
 čudesan
 čudika, *nekakva biljka*
 čuditi se
 čudnovat
 čudo
 čudotvorac
 čuđenje *prema* čuditi se
 čukalj, *kuka*
 čukljajiv, *konj, u koga koljena udaraju jedno o drugo, kad trči*
 čuknuti, *načuti*
 čukumbaba, čukundjed
 čūla (čulav), *u koga su malene uši; čūla, vrsta igre; drugo je čula*
 čuma, *kuga; drugo je čuma*
 čun(ak)
 čunčić
 *čunj *i izvedene; bolje stožac*
 čup
 čupa, *pramen kose*
 čupati
 čupav(ac)
 čuperak, *čupa*
 čupica, *kopču*
 čupkati
 čušljiv, *čupav; drugo je čuslav*

čuti
 čutura
 čuvač
 čuvalac: čuvaoca . . ., *gen. mn. čuvalaca*
 čuvar
 čuvarkuća, *biljka*
 čuvati
 čuven
 čuvenje
 čuvida, *obrazina*
 čuvstven
 čuvstvo (*dij. *čustvo*); *griješkom *čuvstvo*
 čuvstvovati
 čvakati: čvakam
 čvalikati: čvalićem
 čvarak
 čvariti
 čvor
 čvorak
 čvornat, čvornovit, *na čemu ima čvoro- rova*
 *čvrčak, *dijal. mjesto cvrčak*
 *čvrčati, *dijal. mjesto cvrčati*
 čvřkati: čvrkam, *udariti*
 čvrknuti
 čvrljak, *čvorak*
 čvrsnuti
 čvrst; *komp. čvršći*
 čvrstoća

Č.

ča; čak *je turski*
 čaba, *sveto mjesto (Turcima Meka)*
 čaća, *otac*
 čačko, *otac*
 čahnut i čaknut, *budalast*
 čako, *otac*
 čale, *otac*
 čalov, *budala*
 čapiti, *rukom ugrabiti*

čaporak, čuperak
 čar, *trgovina; riječ je turska; drugo je čar*
 čariti (*prema čar*), *trgovati*
 čarkati, *1. čariti, 2. čarlijati; drugo je čarkati*
 čarlijati, *lahoriti*
 časkati
 čata ili čato, *pisar*

Tuđe *i-a* u nas je *tja*: *dijalekt.*

ćaušak, *ćuška*ćebe: ćebeta, *bijelj**ćedan, *dijal. mjesto* *tjedan, *koje vidi*ćef, *volja*

ćela

ćelav

ćelija

ćelo, *ćelav čovjek; drugo je* ćelo

ćelonja

ćemer, *svod, pojas; drugo je* ćemerćenar, *vrsta platna*ćepica, *kapica*

ćepurkati: ćepurkam

*ćerati, *dijal. mjesto* tjeratićereće, *vrsta platna*

ćeretati: ćerelam

ćerpič, *cigla na suncu sušena*ćesa, *kesa*ćesar, *car*ćesma, *šupljika; drugo je* ćesmaćevap, *vrsta pečenja*

ćevapčić

ćevkati, *lajati*ćifta i ćivta, *trgovac, bakalac*ćilaš, *ime konju; običnije* ćilašćiler, *kiljer, kućerak*

ćilibar

ćilim, *sag*

ćilimčić

ćilit, *katanac, lokot*ćirija, *kiriya*Ćiril(o), *Ćiro*ćitap, *Sveto Pismo muhamedovcima*
(*koran*)ćiverica, *vrsta kupe*ćivot, *korčeg, gdje se* ćuvaju *moći sve-*
tačke

ćivta i ćifta

ćohati se, *puškarati se*

ćopiti

ćor(av)

ćorda, *sublja; drugo je* čorda

ćoro

ćosa i ćoso, *golobrad*ćosak, *ugal*ćuba, *kukma*ćubast, *što ima na glavi* ćubu *ili*
*kukmu*ćučenje *prema* ćutjetićućurin, *ptica*

ćud

ćudati se, *plašiti se (o konju)*

ćudljiv

ćudoredan

ćudoređe

ćudovit, *ćudljiv*ćuh, *lahor*ćuhnuti, *polahoriti*

ćuk

ćukati: ćućem

ćukati se: ćuka se, *govorkati se*

ćuknuti

ćula, *kijača; drugo je* čulaćulati se, *igrati se* *ćule*ćuliti *uši*ćuma, *čuperak, hrpica; drugo je* čumaćup, *zemljani sud*ćupa, *nekakav krčag; drugo je* čupa

ćupić

ćuprija, *most*ćura (ćurad), *pura*ćurak: ćurka, *kožuh*ćurak: ćurka, *puran*ćuran, *puran*ćurče: ćurčeta, *dem. prema* ćurakćurčija, *krznar*ćurčji, *ćurji*ćurdija, *kožuh*

ćurići

ćurika, *nekakva biljka*ćuriti, *duhati*ćurka, *pura**tj* se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

ćurlika, *vrsta svirale*

ćurlikati: ćurličem

ćurliti, *ćurlikati*ćuskiya, *željezna poluga*ćuslav, *očišan do glave; drugo je ćušljav*ćuša, *gubica u svinjčeta*ćušati, *ćuškati*ćušiti, *lahoriti; ćušiti, zaušiti*

ćuška

ćuškati

ćušnut, *ćahnut*

ćušnuti

ćut

ćutak: ćutka, *šuljak*ćutati: ćutim, *šutjeti*ćutilo, *ćut*ćutjeti: ćućah . . .; ćutjeh . . .; ćutjev(ši); ćutio, ćutjela . . ., *osjećati, šutjeti*

ćutkati

ćutke, *šuteći*ćutljiv, *šutljiv, osjetljiv*ćužiti, *ići po zemlji (o ptici)*

D.

dabogme i dabome (*adv.*)

daća

daće *prema* dati

dah

dahija

dahnuti; *dijal. *danuti*

dahitati: dašcem i dakćem

daidža, *ujak*dajbar (*adv.*), *bar*dajbudi (*adv.*), *bar*dakako (*adv.*)dalak: dalka, *bolest*

da li

dalji, *komp. od dalek i daljni*daljni: daljna . . ., *udaljen; komp.*

dalji

Dančul

dandanas (*adv.*)

Daničin

daninoć, *ime biljci*dano (*vezn.*)danü, *nuder**danuti, *dijal. mjesto* dahnuti*dapaće; *bolje* paće, pa i, šta više*darežljiv, *dijal. mjesto* podašan, *podatljiv**darežljivost, *dijal. mjesto* podašnostdarivalac: darivaoca . . ., *gen. mn. darivalaca*

darmar

daščak, *ime konju*

dašćan

daščara

daščica, *koje glasi po 26 i* daštica

daščurina

daštica, *koje glasi po 26 i* daščica

dašto

davać, *koji daje*davalac: davaoca . . ., *gen. mn. davalaca*

daždac

daždjeti; dažđah . . .; daždjeh . . .;

daždjev(ši); daždio, daždjela . . .

dažđenje *prema* daždjeti

debeo: debela

Deč

Dečani, *manastir**dečko, *dijal. mjesto* dječkode(r) *piše se zajedno s glagolom; na pr. pogledajde(r), iziđide(r), hajdede . . .*

228

dede(r), dederte

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

dela, <i>dede</i>	dilberče: dilberčeta
delate	dimljiv
delinski, delinstvo <i>prema</i> delija	dimnjačar, <i>koji čisti dimnjake; gri-</i>
denjak: denjka, <i>svežanj</i>	<i>ješkom</i> *dimnjičar
derač	dinarčić
deračina	dio (dijel): dijela . . .; <i>mn.</i> dijelovi
derčad, <i>kol. prema</i> derče	dioba
derče: derčeta, <i>derište</i>	dionica
derište	dioničar
dernuti, <i>udariti, gruhnuti</i>	dioništvo
dernjava, <i>pluć</i>	dirindžiti, <i>besposličiti</i>
dervečiti se, <i>kočiti se</i>	dirljiv
Derventa	divljač
derviš; <i>griješkom</i> *drviš	divljačan
Dervo, <i>ime hip. prema</i> derviš	divljačina
desečani (<i>pridj.</i>)	divljačiti se
desečar	divljački
desetača	divljaštvo
desetačka, <i>bure od 10 akova</i>	divlji; <i>dijal.</i> *divji
desetični	divoljeska, <i>grm</i>
Desinić	djeca
despotstvo	dječak
dete (<i>uzvik</i>)	dječarac
deva, <i>kamila; drugo je</i> djeva	dječica
devečani (<i>pridj.</i>)	dječina
devečar	dječinji <i>prema</i> djeca; djetinji <i>prema</i>
devetnaest; <i>dijal.</i> *devetnajst	dijete
Devič, <i>manastir</i>	dječji
dičan	dječko, <i>dijal.</i> *dečko
dičiti	dječurlija
dići: dignem	djed
dibati: dišem	djédo, <i>hip. prema</i> djed
dijel, <i>vidi</i> dio	djedovac. <i>biljka</i>
dijelac: dijelca, <i>koji dijeli, djelilac</i>	djedovski
dijelak: dijelka	djéko, <i>djedo</i>
dijeliti	djelatan
*dijelom — *dijelom, <i>griješkom mjesto</i>	djelatelj
koje — koje	djelati; <i>u štokavaca neobična riječ, a</i>
dijete: djeteta . . .; <i>mn.</i> djeca . . .	<i>po tome i ostale izvedene riječi</i>
dijetiti se	djelatnik
dijevati. <i>imp. prema perf.</i> djeti	djelatnost

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih*.

djelce, <i>dem. prema</i> djelo	djetinje (<i>mn. žen. roda</i>), <i>bolest</i>
djelić, <i>dem. prema</i> dio: dijela	djetinji <i>prema</i> dijete; djetinji <i>prema</i>
djelidba	djeca
djelilac: djelioca . . . , <i>gen. mn.</i> djelila	djetinjiti
djelilo	djetinjski
djelimice	djetinjstvo
djelište	djetlić, <i>dem. prema</i> djetao
djelo; <i>gen. mn.</i> djēlā	djēva, <i>djevica</i> ; <i>gen. mn.</i> djēvā; djēva
djelo-; <i>tako se pišu sve sastavljene riječi, kojima je prva pola prema</i> djelo;	<i>hip. prema</i> djevojka; <i>drugo je</i> deva
<i>na pr. djelotvoran . . .</i>	djevenica
*djelokrug; <i>bolje</i> područje	djeveničar
djelomice	djevenje
djelovac, <i>djelatelj, radnik</i>	djever
djelovan	djeveričić
djelovati	djeverična
djeljač(a)	djeverić
djeljaonica	djeverivati
djeljati, <i>obrađivati drvo</i>	djeveruša
djeljenik	djevica
djeljiv(ost)	djevičanski
djeljkati	djevičanstvo
djeljnik, <i>koji djelja</i>	djevojački
djenuti	djevojaštvo
djesti, <i>vidi</i> djeti	djevojče
dješo, <i>hip. prema</i> djever	djevojčica
djetao: djella	djevojčin
djeteci	djevojčiti
djetelina	djevojčura
djetence: djetenceta	djevojka
djetešce: djetešceta	djevovati
djetetina, <i>augm. prema</i> dijete	dlačica, <i>dem. prema</i> dlaka
djeti (djesti): djenem, djedem . . . ; djeli,	dlijece, <i>hip. prema</i> dlijeto
djedoh, djenuh . . . ; djēvši, djenuv(ši);	dlijeto
dio: djela . . . ; djeven	dnevničar
djetić	do: dola
djetićak, <i>dem. prema</i> djetić	dob: dobi <i>znači das Alter, aetas, na</i>
Djetinci, <i>nedjelju pred Matericama</i>	<i>pr. koje si dobi? (koliko ti je godina?); drugo je</i> doba
djetinjarija	doba (<i>ne sklanja se</i>) <i>znači die Zeit, tempus, na pr. u</i> staro doba; <i>drugo</i>
djetinjast	<i>je</i> dob

dobiće, <i>pobjeda</i>	*dodijeliti, <i>bolje</i> pridijeliti
dodijeliti	dodijevati
dobivalac: dobivaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dodjenuti se, dodjesti se, dodjeti se
dobivalaca	dočno (<i>prijedl</i>)
dobjeći: dobjegnem	dođrijeti: dođrem; dođr'o, dođrila . . .
dobjegalac: dobjegaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	doduše (<i>adv.</i>)
dobjegalaca	događaj; <i>griješkom</i> *događaj
dobjeglica	dogod (<i>vezn.</i>)
dobježati	dogorijevati
doboljeti	dogorjeti
dobrahan	dograđivati
dobričak	dogrđjeti
dobričav	dohiliti, <i>dohvatiti</i>
dobričica, <i>biljka</i>	dohitjeti, <i>doći hiteći</i>
dobričina	dohodak
dobrić, <i>čir</i>	dohoditi
dobročinac	dohraniti
dobročinstvo	dohranjivati
dobroća	dohvaćati
dobročud	dohvatati, dohvatiti; <i>dijal.</i> *dofatati . . .
dobrodjéva, <i>cvijet</i>	doimati se; <i>griješkom</i> *dojirati se
dobrosrećni	doista, doisto (<i>adv.</i>)
dočijepiti	dojača, <i>muzlica</i>
dočjepljivati	dojahati
dočiti	dojahivati
dočnolegalac: dočnolegaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dojako (<i>adv.</i>)
dočnolegalaca	Dojčin
dočnjenje	doježdjivati
doček	*dojirati se, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> do-
dočekati	irati se
dočekivalac: dočekivaoca . . . , <i>gen. mn.</i>	dojirati se
dočekivalaca	dokad(a) (<i>adv.</i>)
dočekivati	doklegod, doklegod(e) (<i>vezn.</i>)
dočekljiv	dokolan: dokolna (dokona)
dočepati (se)	dokoljenica
dočeti: dočnem; <i>griješkom</i> *dočmem	dokoljeti, <i>dospjeti</i>
dočić, <i>dem. prema</i> do: dola	dokončati
*dočim, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> dok	dokrajčiti
dočuti	dokročiti
dočuvati	dokući(va)ti
doći: dođem	dokučljiv

dokud(a) (*adv.*)dolac: doca . . . , *gen. mn.* dolaca

dolenka

dolenjak

doletjeti

doli (*vezn.*), *kao osim**doličan, *bolje* pristao: pristala . . .

dolijetati

dolijevati

dolje

döljevak: döljevka . . . , *gen. mn.* dölje-
vākā*doljni: doljnoga . . . ; *bolje* donji: donjegadomaća, *domaćica*

domaći

domaći: domaknem

domaćica

domaćičin

domaćin

domaćiti

domahati

domahivati

domala, domalo (*adv.*)

domiljeti

*domjenak, *rdavo* mjesto razgovor

domljeti

*domoći se: domognem se, *rdavo* mjesto
dostati se, dokopati se, dosinuti sedon (*bez točke!*), *na pr.* don Frano

donalijevati

*donašati, *dijal. mjesto* donositidonde (*adv.*)donedavna, donedavno (*adv.*)

donekle

donijeti; donijeh, dñnese . . . ; done-
sav(ši); donio, donijela . . . ; donesen
(donijet) . . .donle (*adv.*)donosilac: donosioca . . . , *gen. mn.*

donosilaca

donošće: donoščeta

*donjekle, *vidi* donekledonji, *bolje nego* doljnidonjoselac: donjoseoca . . . , *gen. mn.*

donjoselaca

doonda (*adv.*)

dopeći: dopečem

dopijevati, *impf. prema perf.* dopjevatidopjevati; *drugo je* dopijevati

doplačivati

dopodne (*adv.*); *vidi pod* 247

dopračivati

doprijeti: doprem; doprijeh . . . ; do-
prv(ši); dopr'o, doprla . . .*doprinijeti, *doprinositi, *griješkom* mje-
sto pridonijeti, pri(do)nositi*dopuščati, *dijal. mjesto* dopuštati

dopuštenje

doramčće: doramčeta, *muška haljina*
bez rukavi

doručak

doručkovati

dosad(a) (*adv.*)

dosađivati

doseći: dosegnem

dosezati; *griješkom* *dosizati

dosjećati se

dosjetan

dosjetiti se

dosjetka

dosjetljiv

doskočica

doskočiti

doskočljiv

doskora (*adv.*), *do ovoga časa, vremena*dosle (*adv.*)doslije (*adv.*)

doslučivati

dosljedan

dospijevati

dospjetak: dospjetka . . . , *gen. mn.* do-
spjetākā

dospjetan	dozreti; dozreo, dozrela . . .
dospjeti: dospijem	dozrijevati
dostići: dostignem	*dozvola, *dozvoliti (*dozvolja . . .) <i>tuđe</i>
došljački	<i>su riječi; mjesto njih valja govoriti i</i>
doštedjeti	<i>pisati</i> dopuštenje, dopustiti . . .
dotaći se: dotaknem se	doživjeti
dotada (<i>adv.</i>)	dožnjeti, dožnjévati; <i>pravilnije</i> dožeti,
dotamo (<i>adv.</i>)	dožinjati
doteći: doteče	drač(a)
dotepuh	Drač
dotešćati i doteštati	drače
doticati <i>prema</i> dotaknuti; <i>drugo je</i> do-	dračosijek
tjecati <i>prema</i> doteći	drag; <i>komp.</i> draži
dotični	Draganić
dotjecati <i>prema</i> doteći, <i>a nasuprot</i> do-	drago <i>u svezi na pr.</i> što mu drago,
ticati <i>prema</i> dotaći, dotaknuti	kako mu drago, gdje mu drago . . .
dotjer(iv)ati	<i>piše se odjelito</i>
dotle (<i>adv.</i>)	dragocjen; <i>komp.</i> dragocjeniji
dotočiti	dragocjenost
dotrča(va)ti	dragoća
dotući: dotučem	dragović
*dovađati, <i>griješkom</i> mjesto dovoditi	drančiti, <i>drljančiti</i>
*dovažati, <i>griješkom</i> mjesto dovoziti	dřče: dřčā (<i>pl. t.</i>), <i>drhtalice, hldetina</i>
dovde i dovdje (<i>adv.</i>)	dreča, <i>guštara</i>
doveče(r) (<i>adv.</i>)	drečati: drečim
dovečerati	dremežljiv
dovijek(a) (<i>adv.</i>)	dremljiv
dovjerovati	dremovac, <i>biljka (kačun)</i>
dovlačiti	dremovan
dovle(n) (<i>adv.</i>)	*dren, <i>vidi</i> drijen
dovoče: dovočeta, <i>pastorče</i>	drenić, <i>dem. prema</i> drijen
dovreti: dovrim; dovreo, dovrela . . .	drenik, <i>drenova šuma</i>
dovrh (<i>prijedl.</i>)	Drenopolje
dovući: dovučem	drenov
dozlaboga (<i>adv.</i>)	Drenovac
dozlogrdjeti	drenovača
*doznačiti <i>na pr.</i> nagradu; <i>bolje</i> odre-	drenovina
điti	drenjak, <i>drenik</i>
*doznačnica, <i>bolje</i> uputa, <i>na pr.</i> nov-	drenjina
čana	dretva (<i>ikav. dritva</i>)
dozoreti, <i>vidi</i> dozreti	drevad, <i>drveće</i>

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

drevan	državnički
drbat: drhta	držec, <i>što se drži, krepko, zdravo</i>
drhtati: dršćem i drkćem; <i>griješkom</i>	dubač: dubača, <i>dlijeto</i>
*drhćem	dubačac: dubačca, <i>nekakva biljka</i>
drijem	*dubljer, <i>velika voštana svijeća; običnije</i> duplir
drijemak	dubljin
drijemalac: drijemaoca . . ., <i>gen. mn.</i>	dubrovački <i>prema</i> Dubrovnik
drijemalaca	Dubrovcānin
drijemalica	dučiti se, <i>zlopatiti</i>
drijemalo	dućan
drijemati: drijemam (drijemljem)	dućančić
drijemež	dućandžija, <i>trgovac, koji drži dućan</i>
drijen	dućkati, <i>raditi težak rad</i>
drijenak	dug; <i>komp.</i> duži
driješiti	dugačak
drijeti: derem; dr'o, drla . . .	*dugočasān; <i>bolje</i> dosādan
drijevo	dugoljetan
*drktati, <i>griješkom</i> mjesto drhtati	dugovetni, <i>koje se govori sāmō uz dugi, na pr. dugi dugovetni dan; drugo je</i>
drljača	dugovjetni
drljančiti, <i>neprestano prosgjačiti</i>	dugovječān
drobiž, <i>sitniš; griješkom</i> *dobriš	dugovječnost
drozak: drozga	dugovjek
droždan	dugovjetan, <i>dugovječān; drugo je</i> dugovetui
drožde	dugovremen
dršćić, <i>dem. prema</i> držak	duguljast, duguljat; <i>griješkom</i> *dugoljast, *dugoljat
drugačije, drugačiji	duh
drugdje; <i>dijal.</i> *drugđe	duhan; <i>dijal.</i> *duvan
drugobratuće(a)	duhandžija, <i>tko puši duhan</i>
drugojače	duhan-kesa
drugojačije, drugojačiji	duhati; <i>dijal.</i> *duvati
drukčije, drukčiji	duhnuti, <i>prema</i> duhati; <i>drugo je</i> dunuti
drukud(a) (<i>adv.</i>)	duhovan
Družičalo, <i>drugi ponedjeljnik poslije Uskrsa</i>	duhovit
drveće	duhovnički
drvenjača, <i>čaša, košara . . .</i>	dulac: dulca
*drviš, <i>griješkom</i> mjesto derviš	dumača, <i>duboka dolina</i>
drvodjelja; <i>gen. mn.</i> drvōdjelja	dunder(in), <i>drvodjelja</i>
drvorez	
držajica, <i>držalica na pr. u motke, u čaše</i>	

dunuti *prema* duti; *drugo* je duhnuti
 dupao: dupla
 duraca, *što* *dugo* *traje* -
 *đuvati, *dijal.* *njesto* duhati
 dužnički
 dvakrat (*adv.*), *slabo* u *običaju*
 dvanaest; *dijal.* *dvanajst
 dvaput (*adv.*), *ali* dva puta
 dvared (*adv.*)
 dvije; *dat. i lok.* dvjema
 dvjesta, *ali:* dvije stotine; *griješkom*
 *dvjesto i *dvije sto
 dvocijevka
 dvocijepan, *na pr.* *panljika*, *t. j.* u *dva*
nilu tkana

dvogoče: dvogočeta, *ždrjebe* ili *tele* *od*
dvije godine
 dvojačiti (*njivu*), *preoravati*
 dvojačno, *dvojako*
 dvojčica, *badem*, u *kojem* *su* *dvije*
jezgre
 dvojezičan
 dvoličan
 dvoličiti
 dvolučan, *na pr.* *gvožđa*, *t. j.* *od dva*
luka
 dvomjesečnjak, *žirvinče* *od dva* *mje-*
seca
 dvožičan (dvožični stolac), *stolica* *s ru-*
čicama

DŽ.

džaba, *na čast*, *prosto*, *badava*
 *džagor, *džagoriti; *bolje* *žagor* -
 džak, *vreća*; *drugo* je *đak*, *učenik*
 džamadan, *vrsta* *odijela*
 džamija, *turska* *bogomolja*
 *džara, *zemljuni sud*; *bolje* *žara*
 džban, *žban* (*drven vodeni sud*)
 džbun, *grmen*
 džebana, *municija* u *ratu*
 džebračiti, *prosjapati*
 džebak, *prosjak*
 džega, *ženska kapa*
 dželat, *krvnik*
 dženet

džep
 dževap, *odgovor*
 dževerdan i dževerdar, *puška*, u *koje* *je*
cijev *od dževera* (*damaštanskoga nada*)
 džibra, *drop*
 džida, *koplje*; *drugo* je *đida*, *hip.* *prema*
đidija
 džidža, *igračka* (*čičak*)
 džigerica
 džilit, *koplje*, *sulica*
 džin, (*zao*) *duh*, *div*
 džonjati, *sjedeci* i *drijemajući čekati*
 džora, *ime* (*mršavoj*) *svinji*
 džupa, *vunena ženska košulja*

Đ.

đaće: *đačeta*
 đaćić
 đaćki
 đak
 đakon
 đakonija, *gospodsko jelo*

đakovački *prema* Đakovo
 Đakovo
 đaur
 đavao: *đavla*
 đavo: *đavola*
 đavolak: *đavolka*

Uz *K* (kruna), *f* (filir), *m* (metar) ne piše se točka.

đavolče: đavolčeta	đipati i dipiti
đavolski	đoga(t), <i>ime konju</i>
đavolstvo	đoja, <i>tobože</i>
đečerma, <i>kao prsluk; vidi ječerma</i>	don, <i>poplat</i>
đem, <i>žcale</i>	Đorđe
đemija, <i>lađa</i>	đubre: đubreta, <i>gnoj</i>
đeram: đerma, i đerma, <i>poluga na</i>	đul, <i>ruža i topovsko zrno</i>
<i>studentu</i>	đulabija, <i>crvena slatka jabuka</i>
đerdan	đumbir, <i>vrsta mirodije</i>
đerdap, <i>brzica</i>	đumruk, <i>carina</i>
đerdev, <i>okvir, na kome se rasteže tkanje,</i>	Đurađ
<i>što se hoće vesti</i>	Đurđevac
đidija, <i>psovka čovjeku</i>	đurđevački
đikati, <i>rasti u visinu</i>	đurđić
điknuti	Đuro
đilasati, <i>trčati, skakati (o divljoj zvijeri)</i>	đuture i đuturice, <i>osjekom</i>
đinduha, <i>nakit od stakla</i>	đuvegija i đuveglija, <i>mladoženja</i>

E.

eda (<i>vezn.</i>)	erlav, <i>kriv</i>
eda li	*esap, <i>dijal. mjesto hesap</i>
*egede, <i>dijal. mjesto hegede</i>	evandeoski
Egipcānin	Evropa
*eljda, <i>dijal. mjesto heljda</i>	Evropljanin; <i>griješkom</i> *Evropejac
ergela; <i>dijal. *hergela</i>	evropski; <i>griješkom</i> *evropejski

F.

fajda ili vajda; <i>griješkom</i> *hvajda	finoća
*fala, *faliti, <i>griješkom mjesto hvala,</i>	fitiljača
<i>hvaliti</i>	Foća
fenič, <i>ptica</i>	forintača
Feničānin	fra (<i>bez točke!</i>), <i>na pr. fra Marko</i>
feredža	francuski
Feričānci	Francuz
fesić	fućkati
fićfirić, <i>kicoš</i>	fućukati
fićukati	funta
fildžan	*futač, <i>ptica pupavac</i>

Piše se: *dva puta*, ali: *đcaput; jedamput.*

G.

Gacko: Gacka, *protiv* 105

Gáča, *hip. prema* Gavrilo

gaćac: gaćca, *vrsta vrane*

Gaćanin *prema* Gacko

gaćan, *golub*

gaćast

gaće

gaćnik, *koje se govori i* gatnjik

gadljiv

gađač

gađati

gađenje *prema* gaditi

gagrićav

Galićanin *prema* Galicija

galićast, *vrana*

galički *prema* Galicija

galić, *gavran*

galjub(a), *čovjek, koji rado jede*

ganač: ganća, *pandža*

ganuće

Garčin

Garčinac

garğača, *ogreblo*

gasilac: gasioca . . ., *gen. mn.* gasileca

gatački *prema* Gacko

gatalac: gataoca . . ., *gen. mn.* gatalaca

gazdaričin

gazilac: gazioca . . ., *gen. mn.* gazilaca

gdje; *dijal.* *gđe, *đe i *gdi

gdjegdje

gdjegod(tijer)

gdjekad

gdjeko; *vidi* gdjetko

gdjekoji

gdje mu drago

gdjeno

gdješto: gdječega . . .

gdjetko: gdjekojega . . .

geačiti(se), *neotesano se vladati (kao geak)*

gedžav, *što je nalik na starmaloga*

gibak; *komp.* gipčiji

ginuće

gipkoća

*glačalo, *bolje* gladilo, laštilo

glačina

gladak; *komp.* gladi

gladež, *biljka*

gladionica

gladnjeti; gladnjah . . ., gladnjih . . .;

gladnjević(s); gladnio, gladnjela . . .,

biti gladnu

gladenje *prema* gladiti

glagol (*a prema tome i* glagolski), *vrsta* /
riječi; drugo je glagolj

glagolj, *ime slovu, a prema tome* glagoljski, *na pr.* glagoljska slova; *drugo* /
je glagol

glagoljaš

glagoljica, *pismo*

glasie

glasnički

glatkoća

glavačke, *strmoglavce*

glavčina

glavičati se i glavičiti se, *uvijati se u*

glavice, na pr. kupus

glavičica, *dem. prema* glavica

glavičina

glavničar

glavničav, *snjetljiv*

glavoč, *neka morska riba*

glavočika

glavosijek

glavosječan; *Ivan* Glavosječni

glavosječenje

glavuća, *augm. prema* glava

gledalac: gledaoca . . ., *gen. mn.* gle-

dalaca

Govori se i piše: rđa, rvati, rzati, nauditi.

gledeće: gledećega, *zjenica*
 gležanj (*ikav. glizanj*)
 glindžav, *čovjek dugaćak i ljen*
 glista; *dijal. *gljista*
 globljenje *prema* globiti
 glogovača, *glogov štap*
 gluh; *komp. gluši*
 gluhač, *ime biljci; drugo je* gluhač
 gluhac, *gluhak; drugo je* gluhač
 gluhnuće
 gluhoća
 gluhonijem
 glupačina, *augm. od* glupak
 gljiva
 gmečaljka, *muljalo*
 gmiljeti; *vidi* hmiljeti
**gnida, dijel. mjesto* gnjida
 gnijezditi
 gnijezdo
 gniježđenje *prema* gnijezditi
 gnoj i *sve izvedene*
 gnus i *sve izvedene*
 gnjecati
 gnjecav i gnjecovan
 gnječiti
 gnječkavica
 gnječkavina
 gnjed, *mrk*
 gnjedača
 gnjesti
 gnjčv
 gnjčvan
 gnječvetati: gnjevetam(ćem), *polagano,*
tromo i nerazgovijetno govoriti
 gnjeviti (se)
 gnjevljiv
 gnjezdašće
 gnjida; *dijal. *gnida*
 gnjijenje *prema* gnjiti
 gnjila, *ilovača*
 gnjilac: gnjilca, *čovjek (gnjio) ljen*

gnjilež
 gnjiliti
 gnjio: gnjila
**gnjoj, dijel. mjesto* gnoj
**gnjus, dijel. mjesto* gnus
 go: gola
 god ili gođ ili (*rjeđe*) godijer *sastavlja*
se s riječima, na pr. tkogod, štogod,
kakogod, kadgod, gdjegod . . . koga-
god, komugod . . . 206, 238
 godišnica, *sluškinja, što se najmi na*
godinu; drugo je godišnjica
 godišnji
 godišnjica, *obljetnica; drugo je* godiš-
 nica
 gođenje *prema* goditi
 gol, *vidi* go
 golac: golca
 golcat i golcit, *u svezi:* go golca(i)t
 Goleč, *planina*
 golič, *koji je go*
 golijen
 golijenak, *dem. prema* golijen
 golobrače: golobračeta, *golobrado*
momče
 golocijevka
 golubnjača, *jama u zemlji*
 golupče: golupčeta
 goljenica
 goljenjača, *augm. prema* golijen
 gončín
 gondže: gondžeta, *pupoljak od ruže*
 gonetalac: gonetaoca . . ., *gen. mn.*
 gonetalaca
 gonetati: gonećem
 gonič, *kaji goni*
 gonjenje *prema* goniti
 gorak; *komp. gorči*
 gorčac
 gorčak
 gorčika, *neka biljka*

gorčina	gradački <i>prema</i> Gradac
gore (<i>suprotno</i> dolje); <i>ikav.</i> *gori	gradić
gorenje <i>prema</i> gorjeti	Gradišćanin <i>prema</i> Gradiška
gori. gora, gore, <i>komp.</i> <i>prema</i> zao	Gradišćanin <i>prema</i> Gradište
Goričanin <i>prema</i> Gorica	*gradonačelnik, <i>gruješkom</i> mjesto gradski
gorjeti; gorah i gorijah . . . ; gorjeh . . . ;	načelnik
gorjev(ši); gorio, gorjela . . .	gradski
gorljiv	građa
gorocvijet	građanče: građančeta
goropađenje <i>prema</i> goropaditi se	grali
gorskač, <i>nekakav</i> <i>kesten</i>	grahor
gorštak	grahorast; <i>dijal.</i> *graorast
goruč (<i>pridj.</i>)	grahorica
gorušični	grahovački (<i>ili</i> grahovski) <i>prema</i> Gra-
Gospić	hovo
gospodaričin	Grahovo
gospodičić	gramzljiv
gospodična	grančica
gospodski	graničar
gospodstvo	graničast
gospoda	graničav
gospodičin	graničiti
gospojičin	granični
gospoština	grbača, <i>grbina</i> (<i>leđa</i>)
gostionica	grcati: gream
gostioničar	grč
gostionički	Grče: Grčeta
gostoljubljiv	grčevit
gošća	grčica, <i>nekakva</i> <i>trava</i>
gošćenje <i>prema</i> gostiti	grčina
goveče: govečeta	grčiti
govedarče: govedarčeta	Grčka
govordžija, <i>bolje</i> govornik	grčki
govorljiv	grdan; <i>komp.</i> grdi
govornički	grditi, <i>činiti</i> <i>da</i> <i>što</i> <i>bude</i> <i>grdno</i> , <i>psovati</i> ; <i>drugo</i> <i>je</i> grdjati
grabežljiv	grdjati; grđah . . . ; grdjeh . . . ; gr-
grabić	djev(ši); grdio, grdjela . . . , <i>postajati</i>
grabljav	grdan
Gračac, <i>gen. jedn.</i> Gračca i Gračaca	grđenje <i>prema</i> grditi i grdjati
grachački <i>prema</i> Gračac	Grđevac
Gradačac, <i>gen. jedn.</i> Gradačca	

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

grebača, *ogreb*
 grehota
 grehovan
 grehovati
 grešlja, *grešljika, novac; grijeskom*
**grješlja . . .*
 greznuće
 grgeč, *riba*
 Grgeteg: Grgetega; *grijeskom* *Grgetek:
**Grgetka*
 grgotati: grgoćem
 grič
 grijač
 grijačina
 grijalac: grijaoca . . ., *gen. mn. grija-*
laca
 grijati
 grijeh; *mn. grijesi ili grijehovi*
 griješiti
 griješka
 grješan
 grješić, *dem. prema grijeh*
 grješnica
 grješnički
 grješnik
 grk; *komp. grči*
 grknuće
 grlat, *u koga je jako grlo; drugo je*
grljat
 grličica, *dem. prema grlica*
 grličin
 grličji
 grlič, *na pr. u puške ili u stakla*
 grljat, *grivast; drugo je grlat*
 grmećak
 grmić
 grmjelica, *đinđuha*
 grmjati: grmljah . . .; grmjeh . . .; *gr-*
mjev(ši); grmio, grmjela . . .
 grnčara, *gnjila*
 grnjača, *grn, greblica*

gr'oce, *dem. prema grlo*
 grohnuti *bolje nego* *gronuti
 grohot
 grohotati: grohoćem
 groktati: grokćem
 gromača
 groničav, *koji boluje od gronice*
 grošćar, *koji radi što na grošić*
 grozdīć
 grozničav
 grožde
 grštenje *prema* grstiti se
 grtati: grćem
 grubahan
 grubiti, *činiti da što bude grubo*
 grubjeti; grubljah . . .; grubjeh . . .;
grubjev(ši); grubio, grubjela . . ., po-
stajati grub
 grubljenje *prema* grubjeti
 gruboća
 gruhač, *šljunak*
 gruhati: gruham *bolje nego* *gruvati
 grubnuti *bolje nego* *grunuti
 grumenčić, *dem. prema grumen*
 grumićak
 gruntovničar
 gruntovnički
 gučiti
 gudač
 gudjeti; guđah . . .; gudjeh . . .; *gu-*
djev(ši); gudio, gudjela . . .
 gudža, *budža*
 guđenje *prema* gudjeti
 gugutati: gugućem
 gukati: gućem
 guljačina, *deračina*
 guljenje *prema* gutiti
 gunđati i gunjđati
 gunturač, *nekakva bolest u konja*
 gunjće: gunjčeta, *gunjić*
 gunjđati i gundati

č se piše prema c i k; micati: mićem, plakati: plaćem.

guritati: gurićem
 gusjenica
 gusjeničav, *na pr. voće puno gusjenici*
 guslač
 gusnuće
 gusomača, *ime biljci*
 gust; *komp.* gušći
 gustoća
 guščad *prema* gušće, *dem. od* guska;
drugo je guščad
 guščak, *gusinjak*

gušćar
 gušće: guščeta
 guščica
 guščići
 guščji
 guščad *prema* gust: gušći; *drugo je*
 guščad
 Gušće
 gutljaj
 gužvača
 gvožđe

H.

habat: habata (hapta), *biljka*
 habati, *kvariti*
 haber, *glas*
 hadum
 hadžija, *poklonik*
 hadžinica
 hadžinski
 hajati
 hajde(te): hajdemo(te)
 hajdučina
 hajdučiti se
 hajdučki
 hajduk
 hajduštvo
 hajka
 hajkač
 hajoš, *lađar*
 hajvar, *posoljena ikra (kavijar)*
 hak
 hala
 *halabuka, *dijal. mjesto buka*
 halal, *blagoslov*
 *halat, *dijal. mjesto alat*
 halav
 halka, *gvozden kolut*
 haluga, *uvula*
 halva, *slatko jelo i prsten*

halja
 haljetak: haljetka
 haljina
 *haljkav; *bolje* aljkav
 ham; *dijal.* *am
 hamajlija, *zapis*
 *hambar, *dijal. mjesto ambar*
 *hametice, *hametom, *dijal. mjesto*
 ametice, ametom
 han, *gostionica*
 handžar, *veliki nož*
 haps, *zator*
 hapta, *biljka*
 harač: harača, *glāvnica (poreza)*
 harač: harča, *trošak*
 harambaša
 haramija
 haran
 harati
 harčiti
 harčljiv, *raspikuća*
 harem
 hartija
 *hasna, *dijal. mjesto korist*
 *hasniti, *dijal. mjesto koristiti*
 hasura
 *hat, *dijal. mjesto at*

ć se piše prema t; metati: mećem.

hatar, <i>područje</i>	hladnjeti; hladnjeh . . .; hladnjev(ši);
Havala	hladnio, hladnjela . . ., <i>postajati</i>
hazna, <i>blago</i>	<i>hladan</i>
*hazur(ala), <i>spremajte se!</i>	hlađahan
*haždaha, <i>dijal. mjesto aždaha</i>	hlađenje <i>prema</i> hladiti
hećim, <i>ljekar</i>	hlapimuha
hegede (<i>mn. ž. roda</i>)	hlāpiti, <i>šćapiti</i> ; hlāpiti, <i>vjetriti</i>
heljda	hlaptati: hlapćem
henjati, <i>prestati; u nas običnije je-</i>	hlepiti; <i>griješkom</i> *hljepiti
njati	hlijev
hercegovački	Hlijevno, <i>koje pišu ponajviše</i> Lijevno
Hercegovčanin	hljeh <i>i sve izvedene</i>
Hercegovina	hljepčić, <i>dem. prema</i> hljel(ac)
*hergela, <i>dijal. mjesto ergela</i>	hljevanski <i>prema</i> Hlijevno
Hero, <i>Hercegovac</i>	hljevina, <i>augm. prema</i> hlijev
heroglavče: heroglavčeta, <i>razroko dijete</i>	hmelj
hesap, <i>račun</i>	hmiljeti, <i>gmiljeti, gamizati; u nas po-</i>
hićenje <i>prema</i> hitjeti	<i>najviše</i> miljeti
hihotati: hihoćem	hober, <i>kresta (u kokota)</i>
hijena	hobotnica, <i>riba</i>
hiljada	hoća, <i>koja hoće</i>
hiljav, <i>kome nije oko cijelo</i>	hoćak (<i>adj.</i>), <i>kao gotov, spreman</i>
himba	hoćenje, <i>htijenje</i>
himben	hoćo, <i>hoćak</i>
hiniti	hod
hintov, <i>kočija</i>	*hodaja, <i>dijal. mjesto</i> odaja
hip	*hodočasnik, *hodočastiti, *hodočašće,
historija	<i>božje</i> crkvar, poklonik, crkvariti, ići
hitar	<i>na poklonstvo, poklonstvo</i>
hitati: hitam	hodulje
hititi, <i>baciti; drugo je</i> hitjeti	hodža, <i>muamedovački duhovnik; drugo</i>
hitjeti; hićah . . .; hitjeh . . .; hitjev	<i>je</i> hođa
(ši); hitio, hitjela . . ., <i>žuriti se;</i>	hođa <i>prema</i> hoditi, <i>na pr. rđava hođa;</i>
<i>drugo je</i> hititi	<i>drugo je</i> hodža
hitroća	homuč(ak), <i>homut, šaka, na pr. sijena</i>
hitroprelja	homut
hlaće	Hopovo; <i>dijal. *Opovo</i>
hlad	hora
hladionica	hostija
hladnoća	hotim(i)ce
hladnjenje <i>prema</i> hladnjeti	hotjeti, <i>vidi</i> htjeti

je se piše u kratkome slogu: djeteta.

*

hotomičan	hrom
hrabar	hromoća
hračak	hropac
hrakati: hračem	hroptati: hropćem
hram	hrpa; <i>dijal.</i> *rpa
bramati: hramljem	hrptenica
hrana	hrskati: hrskam; *rskati <i>je dij.</i>
hranič, <i>hranitelj</i>	hrstati: hrstam, <i>hrskati</i> ; *rstati <i>je dij.</i>
hraniti	hrsuz, <i>lupež</i>
hranljiv	hrt, <i>pas</i> ; <i>drugo je</i> rt, <i>šiljak</i>
hranjeniče: hranjeničeta	hrtenica i hrtenjača, <i>hrptenica</i>
hranjenje <i>prema</i> hraniti	hrtkovački <i>prema</i> Hrtkovci
hrapav; <i>dijal.</i> *rapav	Hrtkovci
hrast, <i>drvo</i> ; <i>dijal.</i> *rast	hrupiti
hrastić(ak)	hruskati: hruskam
hrastovački <i>prema</i> Hrastovac	hrušt
hrastovički <i>prema</i> Hrastovica	Hrvaćanin
hrbat: hrpta (hrbata)	hrvaćenje <i>prema</i> hrvatiti
hrčak	hrvaština, <i>vrsta vina</i>
hrče: hrčeta, <i>mladi hrt</i>	Hrvat
*hrđa, <i>dijal.</i> mjesto rđa	*hrvati (se), <i>dijal.</i> mjesto rvati (se):
*hrđav, <i>dijal.</i> mjesto rđav	rvem (se) . . .
hreb, <i>panj</i>	hrvatski
hrečak, <i>žilica u drveta</i>	*hrzati, <i>dijal.</i> mjesto rzati: ržem . . .
hrek, <i>stablo</i>	*hrž, <i>dijal.</i> mjesto rž (raž)
Hreljin	htijenje <i>prema</i> htjeti < <i>af. umjetn.</i> >
hren	htjeti: hoću, ću . . .; htjednem; htjeh.
hrid	htjedoh; hoćah (šćah, šćadijah); ho-
hridovka; <i>dijal.</i> *riđovka	teći (<i>griješkom</i> *htijući); hotjevši;
hripati: hripam i hripljem	htio, htjela . . .
hriputati: hripućem	hubav; <i>običnije</i> ubav
hriputljiv	*huckati, <i>dijal.</i> mjesto uckati (<i>drškati</i> ,
hrisovulj(a)	<i>podbadati</i>)
Hrist i Krist	hućac, <i>bolest u ušima</i>
hrišćanin	hućati: hućim
hrkač, <i>koji hrče; drugo je</i> hrkač	hud, <i>ljut</i> ; <i>komp.</i> huđi
hrkač, <i>tako</i> kršćani u Dalmaciji <i>zovu</i>	*huditi (<i>u značenju</i> škoditi) <i>ne vulja,</i>
<i>hrišćane; drugo je</i> hrkač	<i>nego treba da se (govori i) piše</i> uđiti
hrkati: hrćem	hudjeti; huđah . . .; hudjeh . . .; hu-
hrnjav	djev(ši); hudio, hudjela . . ., <i>hudu biti</i>
hr'o, hrla	huhor, <i>hober, kresta</i>

ije se piše u dugome slogu: *dijete*.

hujati: hujim i ujeti: njim

huk(a)

hukač

hukati: hučem i hukam

huktati: hukčem

hula, *psovka*

huliti

hulnik

hulja

huljenje *prema* huliti

hum

humčica, *dem. prema* humka*huh?* Humljanin *prema* Hum*huh?* hunjavica (o. Bern. T. 400)hunjkati, *govoriti kroz nos*hunjkavica, *kihavica*

hupnuti

*hupočak, *dijal. mjesto* upočak*hustiti, *dijal. mjesto* ustiti (*drskati, podbadati*)*hvajda, *griješkom mjesto* fajda ili vajdahvala i *izvedene*; *dijal. *fala . . .*hvaldžija, *bolje* hvališahvalilac: hvalioca . . ., *gen. mn.* hvalilaca

hvalopjev

Hvar

hvastati se

hvat; *dijal. *fat*hvatati; *dijal. *fatati*

hvoja

I.

i- u *svezi sa zamjenicama i prilozima,**na pr.* igdje, ikad, ikakav, ikako. ista,iko . . .; *vidi pod* 200, 245*! i ako, bolje ako i . . .*ibričić, *dem. prema* ibrik (*sud od metala za umivanje*)

ičiji

iči: idem

ičindija, *treće molitveno doba*

idol: idola

idući

idirot, *biljka*

igda

igdje

igrač

igračka

igrači, *na pr* igraće karteijed i *izvedene riječi*: ijedak, ijedan,ijediti se *govore se i pišu u nas po-najviše* jed, jedak . . .

ikad(a)

ikakav

ikaki

ikako

ikoji

ikoliko

ikričav

llača

lličko, *hip. od* Ilijailidža, *toplica*

ilinski

ilinštak

iliti (*cezn.*)lločanin *prema* llok

ilovača

imaće

imalac: imaoca (imalca) . . ., *gen. mn.*

imalaca

imanče: imančeta, *magara*imati, *složeno s riječcom* ne *vidi pod* 225*imendan, *bolje* godovno

imenički

*imetak, *bolje* imovina*dj se piše prema ekav. de, ikav. di: djevajka.*

Imočanin <i>prema</i> Imotski	ishođenje <i>prema</i> ishoditi
Imotski	ishrakati
imuć(an)	ishrskati
imuće	isijecati <i>je impf.</i> , <i>a</i> isjecati <i>perf.</i>
inaće	isijevati
inačica	isijevci: isjeváká, isijevcima
inačenje <i>prema</i> inatiti se	isjecati <i>je perf.</i> , <i>a</i> isijecati <i>impf.</i>
inadžija, <i>koji se rado inati, naletica</i>	isjeckati
Indijac, indijski <i>prema</i> Indija	isječak: isječka
indje, <i>drugdje</i>	isjeći: isiječem
Indija, <i>selo u Srijemu; drugo je</i> Indija	isjek; <i>gen. mn.</i> šjěká
inoča	iskačkati
inövjerac: inövjerca	iskamčiti
inovjeran	iskandžijati
inövjerka	iskati: ištem
iole	iskečiti <i>zube</i>
iscijediti	iskihati (se)
iscijeliti	iskipjeti
iscijeljeti, <i>kao izliječiti se</i>	isključiti(va)ti
iscijeniti	isključiv
iscijepati se	iskočiti
iscjeđivati	iskolačiti <i>oči</i>
iscjelivati, <i>perf. prema</i> cjelivati; <i>drugo je</i> iscjeljivati	iskončati
iscjeljenje <i>prema</i> iscijeliti	iskopnjati
iscjeljivati, <i>impf. prema</i> iscijeliti; <i>drugo je</i> iscjeljivati	iskorenjavati
iscjepkati	iskorijeniti
iscerpljiv	iskorijepiti, <i>iskorijeniti</i>
iscuriti	iskraj (<i>prijedl.</i>)
iscvjetati	iskrečiti
iseljenik	iskrhati
isheriti (se)	ismijevati (se)
ishititi se	ispaštati (se), <i>od</i> postiti
ishladiti (se)	ispeći: ispečem
ishlapiti	ispicutura
ishlapljiv	ispijevati <i>je impf.</i> , <i>a</i> ispjevati <i>perf.</i>
ishmiljeti	ispitivati
ishod	ispjeniti se
ishodati se	ispjevati <i>je perf.</i> , <i>a</i> ispijivati <i>impf.</i>
ishoditi	isplaćivati
	ispljeti: isplijevem
	ispod (<i>prijedl.</i>)

ispodmukla (<i>adv.</i>)	ispuštati
ispodsunčanik	istaći: istaknem
ispolac: ispolca, <i>izdubena lopatu, kojom se pljuska voda iz lađe</i>	*istančan, <i>bolje</i> istanjen <cf. <i>istančati, stančati</i> >
ispopriječiti	istančati: istančam
isporazbolijevati se	isteći: istečem
isporučiti	isticati; <i>drugo je</i> istjecati
isposijecati	istiha (<i>adv.</i>)
ispovijed	istiještiti
ispovijedalc: ispovijedaoca . . . gen. mn. ispovijedalc	istinabog (<i>adv.</i>)
ispovijedaonica	istisnuće
ispovijedati	istjecati <i>prema</i> isteći, <i>a nasuprot</i> isticati <i>prema</i> istaći, <i>istaknuti</i>
ispovijest	istjer(ivati)
ispovjediti; <i>po pravilu trebalo bi upravo da glasi</i> ispovjedjeti, <i>ali to je sasvim neobično; više se čuje</i> ispovijediti; <i>u nas je pretegnulo</i> ispovjediti	istočanin
ispovjedni	istočanka
ispovjednički	istočiti
ispovjednik	istočni
ispracati	istočnjački
ispred (<i>prijedl.</i>)	istočnjak
ispreko (<i>prijedl.</i>), <i>na pr.</i> ispreko Save; <i>drugo je</i> isprijeka	istosmjern
isprekršati	istovetni; <i>griješkom</i> *istovjetni
ispresijecati	Istranin, istranski <i>prema</i> Istra
isprevraćati	istraživalac: istraživaoca . . . gen. mn.
ispriča(va)ti	istraživalaca
ispričešćivati	istrča(va)ti
ispričnica	istrebljavati i istrebljivati
ispriječati, ispriječiti	istrebljiv
isprijeka (<i>adv.</i>), <i>sa strane; drugo je</i> ispreko	istrgnuće
isripovijedati, <i>ali</i> isripovjediti	istrijebiti
isposijecati	istruhliti, istruhnuti
isprosjačiti	istući: istućem
isprva (<i>adv.</i>)	istumačiti
ispuhati	isturčiti
ispupčina	Isukrst
ispupčiti se	iščaćkati
	iščasiti
	išćehati
	iščekati, iščekivati
	išćeprkati
	iščerupati
	iščesati

Zvučni pred bezvučnim bude bezvučni; nadpis: *natpis*.

iščesljati
 iščeznuće
 iščeznuti
 *iščijati, *dijal. mjesto* iščelhati
 iščiljeti, *nestati*
 iščinjati
 iščistiti
 iščitati
 iščuditi se
 iščupati
 iščesmati
 išokčiti se
 išta, isto: ičega
 itko: ikoga
 Ivanj dan: Ivanja dana
 iverčić, *dem. prema* iver
 ivičiti *što, načinjati mu ivicu*
 iza (*prijedl.*)
 izaći: izađem
 izadjesti, izadjeti
 izadrijeti: izaderem; izadr'o, izadrla
 izagnjiti
 izagođa (*adv.*), *u zgodan čas*
 *izakako (*vezn.*), *bolje* pošto, kad
 izamljeti
 izasjeći: izasiječem
 izatoga (*adv.*), *nato, zatim*
 izavreti: izavrim
 izazada (*adv.*), *odzada*
 izbečiti oči
 izbijeliti, *učiniti da bude što bijelo*
 izbijeljati, *postati bijelo*
 izbirač
 izbirljiv
 izbjeći
 izbjegavati, izbjeognuti
 izbježiv
 izbljedjeti
 izbliza (*adv.*)
 izbliže (*adv.*)
 izbočina

izboljeti, *od bolesti izmršaviti*
 izbrežak, *brežuljak*
 izbročine
 izbučiti, *izbuljiti; drugo je* bučiti
 izdabnuće
 izdahnuti
 izdajica
 izdajčin
 izdajnički
 izdajništvo
 izdaleka (*adv.*)
 izdavač
 izdavalac: izdavaoca . . . , *gen. mn.*
 izdavalaca
 izdavnica (*adv.*)
 izdaždjeti se
 izderilijeska, *zdrava i jaka* ljudina
 izdijeliti
 izdijevati
 izdjeljati
 izdjeljivati
 izdjenuti, izdje(s)ti
 izdno (*prijedl.*)
 izdovoljiti: izdovoljim; *grješkom* *izdov-
 oliti
 izdrijeti: izderem; izdr'o, izdrla . . .
 izginuće
 izgladnjeti
 izgnječiti
 izgorjelica
 izgorjelina
 izgorjeti
 izgrijati
 izgrmjati se
 izgrtati: izgrćem
 izgruhati
 izići: izidem (izidem)
 iziješan, *proždrljiv*
 izjahati: izjašem
 izjedipogača
 izjednači(va)ti

izjelica	izmući: izmuknem, <i>promući, promu-</i> <i>knuti</i>
izjesti	iznad (<i>prijedl.</i>)
izješa, <i>izjelica</i>	iznajprije (<i>adv.</i>)
izleći: izležem; <i>drugo je</i> izljeći	iznašašće
izletjeti	*iznašati, <i>dijal. mjesto</i> iznositi
izliječiti	iznebuha (<i>adv.</i>)
izlijemati	iznedažboga (<i>adv.</i>), <i>iznenada</i>
izlijetati	iznenada (<i>adv.</i>)
izlijevati	iznevjeriti
izliv i izljev	iznići: izniknem
izlivati	iznijeti; iznijeh . . .; iznijev(ši); iznio,
izlučiti	iznijela . . .; iznijet
izlječiv	iznikao: iznikli (<i>imenica žen. roda</i>)
izljeći: izljegnem, <i>izljesti; drugo je</i>	iznova (<i>adv.</i>)
izleći: izležem	iznutra (<i>adv.</i>)
izljesti: izljezem	izobičajiti se
izljev i izliv	izobijestiti se
izljubiti	izobila (<i>adv.</i>)
izmahnuti	*izobličen, <i>bolje</i> nakažen
izmaknuće	*izobličiti, <i>bolje</i> nakaziti
izmala (<i>adv.</i>)	izobušice, <i>iznenada</i>
izmalena (<i>adv.</i>)	izodjenuti, izodje(s)ti
izmašičke, <i>na pr. baciti kamen, omaške</i>	izodsijecati
izmašiv	izokola (<i>adv.</i>)
izmećar, <i>sluga</i>	izopači(va)ti (se)
između (<i>prijedl.</i>)	izopćenik
izmetnuće	izopći(va)ti
izmijeniti, izmijenjati	izosijecati
izmiješati	iz početka
izmiljeti	izračuniti
izmišljati	*Izraelćanin, <i>griješkom mjesto</i> Izrailjac
izmjena, <i>gen. mn. izmjēnā</i>	izrana (<i>adv.</i>)
izmjenice	izrastao: izrasli (<i>imenica žen. roda</i>)
izmjenice	izrebar, izrebrea (<i>adv.</i>), <i>sa strane</i>
izmjenit	izrečno (<i>bolje nego</i> *izrično), <i>najbolje</i>
izmjenjivati	<i>je</i> izrijekom
izmjeran	izreći: izrećem
izmjeriti	izreda (<i>adv.</i>)
izmoći: izmognem	izređati
izmrčiti	*izreka, <i>bolje</i> rečenica
izmučiti	

izričaj	izvjekovati
*izrično, <i>bolje</i> izrijekom	izvjesno
izrijekom; <i>drugo je na pr. izreći što</i>	izvjestan
*izrekom (<i>rečenicom</i>), a opet <i>drugo:</i>	izvjestitelj
<i>izreći što izrijekom (upravo)</i>	izvješati
izrinuće	izvješće
izručī(va)ti	izvješćivati i izvještavati
izručke	izvještaj
izubaha (<i>adč.</i>), <i>iznenada</i>	izvještiti (se)
izučiti	izvjetriti
izumijevati <i>prema</i> izumjeti	izvježba(va)ti
izumiti (se), <i>obezumiti (se); drugo je</i>	izvlačiti
izumjeti	izvolijevati
izumjelac: izumioca . . ., <i>gen. mn. izu-</i>	izvoljeti
<i>mjelaca</i>	izvorčić, <i>dem. prema</i> izvor(ac)
izumjeti, <i>naći umom; drugo je</i> izumiti	izvraćati
izumrijeti: izumrem; izumrijeh . . .:	izvreti: izvrim
izumr'o, izumrla . . .	izvrh (<i>prijedl.</i>)
izuvač	izvrijeti: izvršem
*izvađati, <i>griješkom</i> mjesto izvoditi	izvrština
izvan (<i>prijedl.</i>)	izvrtjeti
*izvažati, <i>griješkom</i> mjesto izvoziti	izvrvjeti
izvidjeti	izvući: izvučem
izvijestiti	izjednjeti
izviše (<i>prijedl.</i>)	izlijebiti
*izvjedljiv; <i>bolje</i> radoznao	izvatati: izvačem

J.

jabučan	jagnjeći
jabučica, <i>dem. prema</i> jabuka	*jagnječina, <i>dijal. mjesto</i> jagnjetina
jabučić	jagnjed: jagnjeda
jabukovača	jago(r)čevina, <i>ime biljci</i>
jačati, <i>postajati</i> jači	jačorčika, <i>ime biljci</i>
jačina	jahač
*jačiti <i>koga ili što, griješkom</i> mjesto jačati	jahačica, <i>ženska, koja jaše (prema</i> jahač);
jačmen, jačmičak, <i>boļetica na oku</i>	<i>drugo bi bilo</i> jahačica
jaćenje <i>prema</i> jatiti se	jahaći. <i>na pr.</i> jahaći <i>konj</i>
jadić, <i>ime biljci</i>	jahačica, <i>zamjena pridjevu</i> jahaći; <i>na</i>
jadnoća	<i>pr.</i> mazga jahačica, <i>kao</i> jahaća <i>mazga;</i>
jaganjčići	<i>drugo je</i> jahačica

d t se pišu ispred *s*: *gradski, bratski.*

jahati: jašem . . ., jašući; *dijal.* *jašiti:

*jašim . . . *jašeći

*jahor, *dijal. prema* javor

jajački *prema* Jajce

Jajčanin *prema* Jajce

jak; *komp.* jaći

*jal, *jalan, *dijal. mjesto* zavidnost,
zavidan

jamačno

jamčevina

jamčiti (se)

jamićak, *trnokop*

jamić, *jamica*

janjčevina

janjeći

janjičar

japundže: japundžeta, *kubanica*

jarčevina

jarčić

jarčji

jarebičji

jarećak

jareći

*jarećina, *dijal. mjesto* jaretina

jarić, *biljka*; *drugo je* jarići, *jarad*

jasićić

jasnoća

jastreb i jastrijeb

Jastrebac, *planina*

Jastrebarsko

Jastrebarščanin *prema* Jastrebarsko

jastrebast

jastrebuša, *ime kokoši*

jastrijeb i jastreb; *mn.* jastrebovi

jastučić, *dem. prema* jastuk

jaukati: jaučem

jazavčar

jazavčji

ječam: ječma

ječati

ječerma; *gen. mn.* ječerama, *kao prsluk*

ječmen, *pridj. od* ječam

ječmenica, *ječmen* hljeb

jed i *izvedene riječi*: jednak, jēdan, je-
diti (se) *govore se i pišu u nas re-*
dovno tako mjesto: ijed, ijedan, ije-
diti (se)

jedaći, *na pr.* jedaći nož

jedamput (*adv.*)

jedanaest; *dijal.* *jedanaajst

jedared (*adv.*)

jedenje *prema* jesti; *drugo je* jeđenje

jedinče: jedinčeta

jedljiv

jednačiti

jednadžba

jednocijevka

jednoć

jednoličan, jednoličke

jednoljetkinja, *na pr.* mladica

jednomjeran

jednomjesećići, *braća i sestre, što se*
rode jednoga (istoga) mjeseca

jednoničiti, *samo jedamput na dan jesti*

jednovjerac: jednovjēerca

jednovjeran

jedovan

jedovit

jedrenjača

jeđenje *prema* jediti (se); *drugo je*
jeđenje

Jeđupak: Jeđupka, *Ciganin*

jeftin i jevtin

jeftinoća i jevtinoća

jektičav, *koji boluje od jektike (sušice)*

Jeleč

jelenče: jelenčeta

je li

jelić

jemač, berač

jemačica, beračica

jenjati; *običnije nego* henjati

Komparativ: jaći, vrući, širi, viši, teži.

*jerbo; <i>bolje</i> jer	jugoistočni
Jerusalim; <i>griješkom</i> *Jeruzolim	jugostok
jesti : jedem, ijem . . . ; io <i>ili</i> jeo: jela . . .	jugozapad(ni)
jezičac	juha
jezičak	junačan
jezičan	junačić
jezičina	junačina
jezičnica	junačiti (se)
jezičnik	junački
joha	junaštvo
jorgančić	juncić, <i>dem. prema</i> junac
jošte(r)	juneći
Jovanj dan: Jovanja dana	jurve
juče(r)	jutarnji i jutrenji; <i>neobičnije</i> *jutrnji

K.

k' <i>bilježi se</i> <i>pogrješno</i> mjesto k; 328	kadioni
kabao: kabla	kadionica
kablič	kadli (<i>rezn.</i>)
kača, <i>zmija</i>	kadno, kadnokad(a)
Kačanik	kadšto
kačar, <i>bačvar</i>	kadenje <i>prema</i> kaditi
kačara, <i>zgrada, gdje stoje kace</i>	kaftan
kačati; <i>kača</i> riba, <i>kad</i> izađe <i>navrh vode</i> i <i>vrne se</i>	kajiš
kačica, <i>dem. prema</i> kaca	kakavgod: kakvogagod . . .
kačji	kakigod
kačka, <i>vrsta igre</i>	kakogod
kačkati, <i>gaziti po blatu</i>	kako mu drago
kačkavica	kakono, kakonoti
kačni(k)	kakovgod
kačiper(k)a, <i>ženska, koja se kiti</i>	kakvoća
kačun, <i>cvijet</i>	kal: kala
kačuniti se, <i>kititi se</i>	kalac: kalca, <i>mlada trava</i>
kad(a)god, kad(a)god	kalajisati
kadikad	kalamučenje <i>prema</i> kalamutiti
kadilac: kadioca . . . , <i>gen. mn.</i> kadi-	kalan: kaona (kalna)
laca	kalež; <i>griješkom</i> *kališ
kadinica	kaluđer
kadinski	kaluđeričin
	kamatnički

kamčiti, *jadati se*
 kamečak i kamičak
 kamenčić, *dem. prema* kamen
 kamivao: kamivala, *presrt*
 kamoli (*vezn.*)
 kanal: kanala
 kanda (*vezn.*)
 kandža, *pandža*
 kandžija, *korbač*
 kano (*vezn.*)
 kao: kala, *vidi* kal
 kaono (*vezn.*)
 kao što
 kapetaničin
 kapidžija, *vratar*
 karanfil
 karlovački
 Karlovčanin
 Karlovčić
 kartač i kartuč
 kasač, *koji kasa (na pr. konj)*
 kasnilac: kasnioca . . ., *gen. mn.* ka-
 snilaca
 kasno; *komp.* kasnije
 kasnuće
 kasnjeti; kašnjah . . .; kasnjeh . . .;
 kasnjev(ši); kasnio, kasnjela . . .
 katkad(a)
 katolički
 katolištvo
 kaučuk
 kava
 kavez
 kavgadžija
 kazančić, *dem. prema* kazan
 kazivač
 kažnjenički
 kažnjenje *prema* kazniti
 kćerka, *dem. prema* kći
 kći: kćeri; *griješkom nom.* *kćer
 kečiga

kehisati. *kidisati*
 kenjača, *mast, što se uhvati na osovini*
 kenjčev
 kerče: kerčeta, *mali pas sljednik*
 kerebečiti se, *kočiti se*
 kičeljiv, *ohol*
 kičica
 kičma, *leđa*
 kičmenica i kičmenjača
 kičen
 kičenka, *kapa s kitama*
 kičenje *prema* kititi
 kidljiv
 kihati: kiham
 kihavica
 kijača
 kiljer: kiljera, *kućerak*
 kinduriti se, *kititi se*
 kinjenje
 kinjiti; *dijal.* *kiniti
 kipjeti; kipljah . . .; kipjeh . . .; ki-
 pjev(ši); kipio, kipjela . . .
 kipući(i) (*pridj.*)
 kiridžija, *vozač*
 kiseo: kisela
 kisnuće
 kišljiv
 kišovit
 kitničar(ka)
 klač, *koji kolje*
 klačenje *prema* klatiti
 kladenje *prema* kladiti se
 klamitati: klamićem
 klanac; *dijal.* *klanjac
 klanjalac: klanjaoca . . ., *gen. mn.* kla-
 njalaca
 klasić
 klatež
 klečak: klečaka
 klečati
 klečka

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

kleći: kleknem	ključica, <i>kost</i>
*klen (<i>drvo, riba</i>), <i>dijal. mjesto</i> kljën	ključić
klepati: klepljem	kljunčić
klepečica, <i>dem. prema</i> kleпка	kljuvati: klujem
klepetati: klepečem	kmečati
klevetati: klevečem	kmetičin
klevetnički	kmetić
kličav, <i>prosjed</i>	kmetski
kličić: kliknem	kneginja; <i>griješkom</i> *knjeginja
klijen(it), <i>sakat</i>	kneščić
klješta (<i>nom. mn.</i>) ili klješte	knežević
kljet	kneževina; <i>griješkom</i> *knježevina
kljetka	knjeziti se, <i>gotoviti se na plač</i>
kliktati: klikćem	književnički
klinčanik	knjižničar
klinčenjak	*ko; <i>vidi</i> tko
klinčić, <i>dem. prema</i> klinac	kobača
klinčiti, <i>stajati na mjestu bez posla</i>	kobačiti, <i>kao grabiti</i>
klin-čorba	kobasičar
klipić	kočka <i>protiv</i> 105
klisić	kočak
klobučac	kočanica, <i>biljka</i>
klobučar	kočanj; <i>dijal.</i> *kočan
klobučić	kočenje <i>prema</i> kočiti (se); <i>drugo je</i>
klobučina	kočenje
klokoč, <i>biljka</i>	kočet, <i>kostrijet</i>
klokočika	kočić, <i>dem. prema</i> kotac
klokotati: klokoćem	kočija(š)
kloniti se, <i>na pr. zla društva; drugo</i>	kočina, <i>kočak</i>
<i>je</i> klonuti	kočiti (se)
klonuti, <i>na pr. klonuti duhom; drugo</i>	kočoperan, <i>okretan</i>
<i>je</i> kloniti se	kočoperiti se
klopotati: klopoćem	kočenje <i>prema</i> kotiti (se); <i>drugo je</i> ko-
kljen	čenje
kljenić	*kogod; <i>vidi</i> tkogod
kljenićak	kojegdje
klješćice, <i>dem. prema</i> klješta	kojekad
ključ	kojekakav: kojekakvoga
ključanica	kojekaki
ključar	kojekako
ključati, <i>na pr. voda</i> ključa	*kojeko; <i>vidi</i> kojetko

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

kojekud(a)	koljenčiti, <i>koga ispod koljena uzešom sapinjati</i>
koješta: koječega (koješta)	koljeno; <i>gen. mn. kôljênâ</i>
kojetko: kojekoga	koljenović
koji (koja, koje); <i>ne valja</i> *koj	koljenje <i>prema</i> koliti
kojigod(er), kojigod	koljevčar, <i>psoka čovjeku</i>
koji mu drago	koljivo
kojino	komadićak)
kokoćenje <i>prema</i> kokotiti se	komarča, <i>riba</i>
kokotić	komešati se
kolac: koca . . . , <i>gen. mn. kolaca</i>	komičiti se
kolač	komilac: komioca . . . , <i>gen. mn. komilaca</i>
kolačić	komorač
kolce, <i>dem. prema</i> kolo	komovača, <i>rakija</i>
kolčak, <i>der Muff</i>	komšinica
kolčiti	komšinski
kolečke (<i>mn. žen. r.</i>), <i>mali točkovi na plugu</i>	konačan
koliba; <i>griješkom</i> *koljeba	konačić
količ, <i>koji koli lozu</i>	konačiti
količak. <i>dem. od</i> kolik	konačno
količina	Konavle; <i>mn. Konavli, Konavala.</i>
količnik	Konavlima . . . ; <i>griješkom</i> *Konavlje
kolijer, <i>jaka</i>	konavoski <i>prema</i> Konavle
kolijevčica	končan
kolijevka; <i>mn. kôlijevke, kôljevâkâ, kôlijevkama</i>	končati
kolikogod	končić, <i>dem. prema</i> konac
koliko mu drago	konda (<i>t. j. kao ono da</i>)
kolni	*kondijer, <i>dijal. mjesto</i> kondir
kolnica	kono, <i>kao ono</i>
Koločep, <i>otok</i>	konopčar, <i>koji gradi konopce</i>
kolosijek	konopčić, <i>dem. prema</i> konopac
kolotečina	konjanički
koloturić	konjaništvo
kolski	konjče: konjčeta
kolutić	konjic
koljač, <i>zavinuti zub u prasca</i>	konjičak
koljčati	konjičić
kôlje	konjički
kôlje; <i>nije mi kolje, nemam kad</i>	konjić
kôljence (<i>dem. prema</i> koljeno); <i>gen. mn. kôljenâčâ</i>	kopač

kopačica, <i>kaja kopa (prema kopač); drugo je kopačica, zamjena pridjevu kopači, na pr. motika kopačica</i>	korjenčić, <i>dem. od korijen</i>
kopačina	kornjača
kopča	Korušćanin <i>prema</i> Koruška
kopčati	Korsićanin <i>prema</i> Korsika
kopljača, <i>držulica od koplju</i>	kosač, <i>koji kosi</i>
kopljanički	kosijer
koplje	kosilac: kosioca . . . , <i>gen. mn. kosilaca</i>
kopnjati; kopnjah . . . ; kopnjeh . . . ; kopnjev(ši); kopnio, kopnjela . . .	kositer, <i>gen. kositera</i>
koprena (<i>ikav. koprina</i>)	kosjerić, <i>dem. od kosijer</i>
Koprivničanin <i>prema</i> Koprivnica	Kostajničanin <i>prema</i> Kostajnica
*koracati, <i>dijal. mjesto koračati</i>	kostjela, <i>dub</i>
koračaj	kostreš, <i>riba</i>
koračati, koračiti	kostriješiti se
koračnica	kostrijet
korać, <i>čekić, što se konji kuju</i>	košarać
koračić, <i>dem. od korać</i>	koščica, <i>koje se govori i</i> koštica 26
korbać(ić)	koščina, <i>augm. prema</i> kost
Korčula	košić i košić
Korčulac, Korčulka <i>prema</i> Korčula	košljiv
korčulski <i>prema</i> Korčula	koštac, <i>samo u frazi: ukoštac, koje vidi</i>
korećak, <i>hip. od korijen</i>	koštan
koren, <i>korenit</i>	koštica, <i>koje se govori i</i> koščica 26
Korenica	koštunjača
korenika, <i>dijal. na pr. stara hrvatska korenika; bolje: čovjek staroga hrvatskoga kova</i>	koštunjav
koreniti (<i>i korjeniti</i>)	kotać
korenje <i>prema</i> koriti; <i>drugo je</i> korijenje	kotalac: kotalca
koričiti	kotao: kotla
koričnjak	kotaričica
korijen	kotlača, <i>kotao</i>
korijenak	kolčić
korijenje <i>prema</i> korijen; <i>drugo je</i> korenje	kotuljać, <i>svitak</i>
korilac: korioca . . . , <i>gen. mn. korilaca</i>	koturača
*korisan, <i>griješkom mjesto</i> koristan: korisna	koturčić
	kovač
	kovačnica
	kovandžija, <i>pčelar</i>
	kovča, <i>vidi</i> kopča
	kovčeg
	kovčežić
	kovrčast

Tuđe *i-a* u nas je *tja*: *dijalekt.*

kovrčica, <i>vitica</i>	kravljača, <i>muzlica</i>
kovrčiti	kravlji
kovrtač	krbač, <i>korbač</i>
kozarče: kozarčeta	krbačiti. <i>biti koga krbačem</i>
kozaričin	Krčedin
kozičav	krčag, <i>vrč</i>
kozjevina	krčanik i krčenik
kozlići	krčati: krčim, <i>zujati, bučiti</i>
kožuh	krčažić
krača, <i>plečka</i>	krčevina
kračati, <i>biti kratku; drugo je</i> kračati	krčilac: krčioca . . . , <i>gen. mn.</i> krčilaca
kračina	krčiti
kračun	krčma
kračahan	krčmaričin
kračan, <i>kratak</i>	krčmiti
kračati, <i>biti kraći; drugo je</i> kračati	krčumati se, <i>kao otimati se oda šta</i>
kračenje <i>prema</i> kratiti	krđalija, <i>kao turski hajduk</i>
kradljiv	kreč
krađa	krečati, <i>kriještati</i>
kraguj	kreketati: krekečem
krajčak, <i>dem. od kraj</i>	Kremalj: Kremlja, <i>gornji grad u Moskvi;</i>
krajčeni, <i>što pripada krajini</i>	<i>griješkom se piše na pr. u *Kremlu</i>
Krajisav	. . . mjesto u Kremlju . . .
krajišnički	kremečak i kremičak
krajišnik	kremenjača
krajni i krajnji; <i>u nas je</i> običnije	krepek; <i>komp.</i> kreptiji
krajnji, <i>a nasuprot</i> krajnost	krepcina
kralješ, <i>čislo, brojance</i>	krepkost
kralješnjak; <i>griješkom</i> *kralježnjak	kreposnica
kraljevati	kreposnik
Kraljevcani	krepost
kraljičin	krepostan
Krašić	kresati
krat, <i>sastavlja se s riječima, na pr.</i>	Kresimir
dvakrat, trikrat, stokrat . . .	kresivo
kratak; <i>komp.</i> kraći	kresnuti
Kratečko	Kresoje, <i>hip. od</i> Kresimir
kratkoća	kreševo
kratkovječan	kreštalica i kreštelica
kratkovjek	kreštati: kreštim
kravaričin	kreštelji

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

kretač	krmača
kretalac: kretaoca ..., <i>gen. mn.</i> kretalaca	krmče: krmčeta
kretati: krećem	krmeć
krevećić	krmeći
krhak	krmeljiv
krhati: krham	krmljenje <i>prema</i> krmiti
kričati	krnjiti; <i>griješkom</i> *krniti
krijenje <i>prema</i> kriti	kročenje <i>prema</i> kročiti; <i>drugo je</i> kročenje <i>prema</i> krotiti
krijepiti	krojač(ica)
krijepljenje <i>prema</i> krijepiti	krosred (<i>prijedl.</i>)
krijes; <i>mn.</i> kresovi	krošto (<i>od</i> kroz što) (<i>adv.</i>)
krijesiti se	krotak; <i>komp.</i> krotkiji
krijesnica	krotilac: krotioca ..., <i>gen. mn.</i> krotilaca
kriještati: kriještim	krovnjača
kriještavac	krpač
kriješva, <i>trešnja</i>	krpež; <i>griješkom</i> *krpeš
krijumčar	krsmati; <i>griješkom</i> *krzmati
krioce: krioca ..., <i>gen. mn.</i> krilaca, <i>dem. prema</i> krilo	krstač. <i>barjak</i> ; <i>običnije</i> krstaš
Krist i Hrist	*krstici (<i>nom. mn.</i>), <i>gen. mn.</i> krstitaka; <i>bolje</i> krsna čast
krišćica, <i>dem. prema</i> kriška	krstić
krivača	kršćanin
krivičan	krštavati
krivljenje <i>prema</i> kriviti (se)	kršten
krivovjerac: krivovjêrca	krštenje <i>prema</i> krstiti
krivovjeran	krtičnjak
krivovjerje	kručina
krivovjernica	*kruglja, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> kugla
krivovjernički	kruh
krivovjerništvo	krupnoća
krivovjerski	krušćica
krivovjerstvo	kruščić, <i>dem. prema</i> krušac
*Križevac, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> <i>mn.</i> Križevci: Križevaca ...	Krušedol
križevački	kruškovača
Križevčanin	krut; <i>komp.</i> krući
križić	krvničiti <i>koga</i> , <i>dužiti</i> <i>ga</i> <i>za</i> <i>krv</i>
križopuće	krvnički
krletka	krvništvo
krliješi, <i>ključica</i> (<i>kost</i>)	krvoločan

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

krvološtvo	kud i kamo
krvopilac: krvopilca	kudilac: kudioca ..., <i>gen. mn.</i> kudi-
krvoprolíće	laca
krvotočina	kudjelja
krvotočje	kudjeljka
kućad, <i>štenad</i>	kuđenje <i>prema</i> kudit
kućak: kućka, <i>pas (i riba)</i>	kugla; <i>griješkom</i> *kruglja
kućast, <i>kukast</i>	kuglana
kućati; <i>znam, kuda kućaš, t. j. smje-</i>	kuglati se
<i>raš, gađaš</i>	kuhač
kuće: kučeta, <i>štene</i>	kuhača
kućetina, <i>augm. od kućka; drugo je</i>	kuharičin
<i>kućetina</i>	kuhati
kućica, <i>dem. prema kuka i kućka;</i>	kuhinjski
<i>drugo je kućica</i>	kujundžija, <i>zlatar</i>
kućić, <i>štenac; drugo je kućić</i>	kukavičica
kućine	kukavičić
kućji, <i>pseći</i>	kukavičji
kućka, <i>kuja</i>	kukavički
kuća	Kukujevci
kućar	kukuljača, <i>ptica</i>
kućarica	kukurijek
kućer(ak)	kukurijekati: kukuriječem
kućerina	kukuruščić
kućetina, <i>augm. prema kuća; drugo je</i>	kukuruz; <i>dijal.</i> *kukuruza, *kuruza
<i>kućetina</i>	kulača, <i>koliba</i>
kućevan	kuljen; <i>gen. mn.</i> kŭljēnā
kućević, <i>kućić</i>	kulješa
*kućevlasnik; <i>bolje vlasnik kuće</i>	kumčad
kućica, <i>dem. prema kuća; drugo je</i>	kumče: kumčeta
<i>kućica</i>	kumičin
kućičiti	kumić
kućić, <i>čovjek od dobre kuće; drugo je</i>	kundačić
<i>kućić</i>	kunić
kućiste	kupalac: kupaoča ..., <i>gen. mn.</i> ku-
kućiti	palaca
kućnica, <i>kućanica</i>	kupčev
kućurina	kupilac: kupioca ..., <i>gen. mn.</i> kupilaca
kud(a)god, kud(a)god	*kupjena, <i>dijal. mjesto kupina</i>
kud(a) mu drago	kupljenje <i>prema</i> kupiti
kudijer	kurjačić, <i>dem. prema kurjak</i>

kurjačina
kurjački
*kusočunj; *bolje* krnji stožac
kušač
kutić
Kutjevo

kuvijerta, *gornja strana od broda*
kvačica
*kvačiti, *dijal. mjesto* spopadati
kvečati: kvečim
kvočka
kvrčati

L.

laćan, *gladan (najviše se govori psetetu)*
Laćarak
laćati (se)
laćman
lačuh, *odsjedena loza s nekoliko grozda na njoj*
*lad i *izvedene, dij. mjesto* hlad . . .
lađa
lagačak, *dem. prema* lak
lagahan
*lahak, *lahko . . ., *dijal. mjesto* lak,
lako . . .
láhnuti, *odlahnuti, biti lakše; dij. **lánuti
lahor
lahoriti
lajik
lak, lako (*dijal. **lahak, *lahko) i *sve izvedene*
lakić, *čovjek lak, brz*
lakoća
lakom(i)čina
lakovjeran
lakovjernost
lančen(ik)
lančić, *dem. prema* lanac
*lánuti *mjesto* lahnuti; *drugo je* lánuti,
kao zalajati
lanjski
lasan: lasna; *komp.* lašnji
lasičić
lasičji
lasnoća

lastavičji
lastavičnjak, *svrdao*
Latinče: Latinčeta
lavež
lavić
lavlji
lažičica, *jamica na prsima, žličica*
lažljiv
lebditi
lećanik, *čekrk*
leća
lećajiv, *pjegast*
lećak
leće (*jedn. srednjega roda*): leća, *pjega na obrazu*
lećenje *prema* letjeti
leći: legnem
leglić, *leglo*
leđa
leđen, *bakrena umivaonica*
*lelejati se, *dijal. mjesto* lelijati se
lelijati se; *dijal. **lelejati se
lem, *lijep, der Kitt*
*lemati *je po ekav., a* lijemati *po ijekav. govoru*
lemeš
*lenj *je po ekav., a* lijenj *po ijekav. govoru; dij. mjesto* lijen
*lepak *je po ekav., a* ljepak *po ijekav. govoru*
lepeze, *gen. jedn. lepezeta; grješkom*
*lepeza: *lepeze

lep(t)irić
 leš(ina); *griješkom* *lješ(ina); *mjesto*
 leš(ina) *bolje je*: strvina, mrcina (o
životinji), mrtvac, mrtvo tijelo (o
čovjeku)
 lēt; *griješkom* *lijet
 leteći
 letimičan
 letjelac: letioca . . . , *gen. mn.* letjelaca
 letjelica
 letjeti; lećah . . . ; letjeh . . . ; letjev(ši);
 letio: letjela . . .
 leto, u *košnice vratašca*; *drugo je*
 ljeto
 ležački
 ležećac: ležećca
 ležećiv
 ležečke
 li; *kako valja pisati s riječima, vidi*
 283, 284
 licemjer
 licemjerac: licēmjërca
 licemjeran
 licēmjërčev
 licemjerenje
 licemjeriti
 licemjerje
 licemjerski
 licemjerstvo
 licumjerac, *vidi* licemjerac . . .
 Lič
 Ličanin *prema* Lika
 ličar, na čemu se *uhvaćena riba vuče*
za sobom po vodi
 ličilac: ličioca . . . , *gen. mn.* ličilaca
 ličilo
 ličina, *konopac*
 ličinar, koji *gradi ličine i nevaljalac*
 ličinaš, ličinar
 ličinka
 ličiti

lički, *adj. prema* Lika
 lični
 ličnost
 ličnjak, *ubrus*
 ličimice, *pljoštimice*
 lidžba
 lih: liha, *protivno od tak: taka*
 *lih i *li, *dijal. mjesto samo*
 lihati se, *igrati se: tako ili liho?*
 lihnuti, *minuti*
 lihoper, na *pr. daska, vrata (t. j. iz-*
vrgnuta)
 lihva
 liječak: liječka
 liječenje
 liječiti
 liječnički
 liječnik
 liječništvo
 lijegati: liježem
 lijeha, *greda na pr. u bašti*
 lijek; *mn.* lijekovi
 lijemati (*ekav.* *lemati)
 lijen; *komp.* ljeniji
 lijenac
 lijenčina
 lijeniti se
 ljenka (*nekakva motka*); *mn.* ljenke,
 ljenākā, ljenkama . . .
 lijenost
 lijenština, *lijenčina*
 *lijenj, *dijal. mjesto lijen*
 lijep; *komp.* ljepši
 lijep, kao *žbuka*
 lijepiti
 lijepost
 lijer; *mn.* ljěrovi
 lijes; *mn.* ljěsovi
 lijeska; *mn.* ljeske, ljesākā, lje-
 skama . . .
 liješće (*sred. rod*), *grm ljeskov*

*lijet, *griješkom* mjesto let

lijetati: lijećem

lijev, *ljevak*

Lijevač: Lijevča, *kraj*

lijevak; *mn.* lijevci (ljevaka) i ljevkovi;
drugo je ljevak

lijevanje

lijevati i ljevati; *u nas je* običnije lijevati, *i s prijedlozima, na pr.* izlijevati, nalijevati, slijevati, zalijevati...

lijevča (*upora*); *mn.* lijevče, lijevčaća, lijevčama...

lijevi

Lijevno; *vidi* Hlijevno

liljan, *cvijet* (*njem. die Tagblume*).

drugo je lilijan *li lan znači što i*

limun

lipacur, *dronjak*, *što kome s odijela visi*

lipić, *mlada lipa*

lisičica

lisičina *

lisičine

lisičiti

lisičji

listić

lišajiv

lišće

litrenjača

loča i ločka, *pogrda ženskome čeljadetu*

ločika

ločkov, *uveo*

lokati: loćem; *drugo je* ljokati

Lokvanin, lokvanski *prema* Lokve

lomača

lomljenje *prema* lomiti

lomljiv

lončar

lončić

lončina

londža, *terasa na krovu*

loparić

lopoč

loptalac: loptaoca..., *gen. mn.* loptalaca

lopuh

lovački

lovđija, *lovac*

Lovran

lozovača, *vino*

lubenica

lubeničar

lubenični

lubnjača, *kuća ili koliba pokrivena lubom*

luckast

luč: luča

luča, *zraka*

lućac: lučca

lućan: lućana, *što je* zalućeno

luće: lučeta

lučić, *dem. od* lūk

Lućin dan: Lućina dana

Lućinje

lučiti

lučka, *kuć, svjetiljka*

lučki

lućnjak, *vrtao, gdje raste luk*

lućum, *kao lem* (*od pamuka, živa vapna i ulja*)

ludačak, *dem. prema* lud

ludačina

ludak

ludžba, *kemija*

luđak; *vidi* ludak

lukovača

lupača

lupeština

lupež

lužički

lužnjača

Riječi se rastavljaju po slogovima: *do-bro*.

Lj.

lje, riječca za pojačanje

lječište

ljekar, apatekar

ljekarica

ljekarija

ljekarina

ljekarnica

ljekarstvo

ljekovit

*ljemeš, *dijal.* mjesto lemeš

ljenčariti

ljenica, *ljeno* žensko čeljade

ljeniv(ac)

ljenivica, *ljenica*

ljepahan

ljepak; *dijal.* *lepak

Ljepava

ljepenka

ljepilo

ljepljiv

ljepo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi,**kojima je prva pola prema lijep: lijepo;**na pr. Ljeposava, ljepošeta . . .*

ljepojka

ljeporječica, *koja umije lijepo govoriti*

ljeporječiv

ljepōta; ljēpota, *ime volu*

ljepotica

ljepšati

ljepušak, *ljepušan*

ljepušan

ljepušica

ljepuškast

ljesa; *gen. mn.* ljēsāljesen, *što pripada ljesu*

ljesica

ljeskov

ljeskovača, *ljeskova batina*

ljesti: ljezem

ljestve

ljestvica, *dem. prema* ljestveljesica, *dem. prema* lijeha*ljēs(ina), *griješkom mjesto* leš(ina)

Lješnica

lješnik

lješnjak

lještak, *ljeskov grm*lještarka, *ptica*

ljeti

ljetina

ljetiste

ljetni

ljetnik, *dušnik*ljeto (*gen. mn.* ljētā) i sve izvedene;
drugo je leto

ljetopis

ljedorast, *što jedno ljeto naraste*

ljetošnji

ljetrovati

ljetrovište

ljēvak: ljēvāka, *ljedoruk*ljēvāka, *ljedoruka (žena) i lijeva ruka*ljevanski, *vidi* hljevanski

ljevaonica

ljevati, *vidi* lijevatiljevčić, *dem. prema* lijevakljeven (*prema* liti); *na pr.* ljeveno že-
ljezo

ljevica

ljevo-; *tako se pišu sve sastavljene riječi,*
kojima je prva pola prema lijevi,
na pr. ljevoruk

ljiljak

ljiljan, *hogorodično cvijeće; drugo je*
ljiljan < *rečeno u. v. v. v. v.*ljohav, *bolesljiv, slab*ljokati: ljokam, *odbijati tele od krave;*
drugo je lokatiGovori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

ljubak; *komp.* ljupčiji
 ljubazan i ljubezan
 ljubežljiv
 ljubičast
 ljubičica
 Ljubljanac, Ljubljanka *prema* Ljubljana
 ljubljenje *prema* ljubiti
 ljućavina, *štucanje*
 ljućenje *prema* ljutiti (se)
 ljudski

ljudstvo
 ljuljati
 ljupčac: ljupčaca, *nekakva trava*
 ljupine; *dijal.* *lupine
 ljuščica, *dem. od* ljuska
 ljuštenje
 ljuštika *prema* ljuska, *komušina*
 ljuštiti
 ljut; *komp.* ljući
 ljutić, *biļika*

M.

mač
 mačad
 mačak
 mačanski *prema* Mače
 mače: mačeta
 Mače
 mačevalac: mačevaoca . . ., *gen. mn.*
 mačevalaca; *griješkom* *mačilac
 mačevati i mačovati
 mačić
 mačji
 mačka
 mačovati i mačevati
 mačuga, *tojaga*
 Mačva, *ime kraju*
 maća, *prlja*
 Mačedonija i Makedonija; *griješkom*
 *Macedonija
 mačeha
 mačuhica
 maći: maknem
 madež, *biljeg na tijelu*
 Madžar
 mađije, *ćini*
 maećak, *majušan*
 magarčić
 magarčina
 magarčiti

magareći
 magaričin
 mah
 mahač, *lepeze*
 mahala, *kraj grada ili sela*
 mahaljka
 mahana; *u nas* običnije mana
 mahati
 mahijast, *sulud*
 mahnit
 mahnitati: mahnitam
 mahnuti se, *okaniti se; dijel.* *ma-
 nuti se
 mahom
 mahovina
 mahrama; *u nas je* običnije marama
 mahuna
 majčica
 majčin
 majina
 majković, *majčin sin*
 majmunčad
 majmunče: majmunčeta
 majstoričin
 maktjen, *nekakovo drvo*
 makovača
 malahan
 malčice, *dem. prema* malko

malne
maloca
malone
maloprešnji, *skorašnji, prijesan*
maloprešnjica
malo prije
malovječan, *što je od maloga vijeka*
malovjek, *malovječan*
malovjerni
maljenica, *malo čeljade, patuljak*
maljic, *dem. prema malj*
mamičin
mamljenje *prema* mamiti
mamljiv
manjičav, *kao pokvaren*
*manjkati; *bolje* nedostajati
*manuti se; *bolje* mahnuti se
marac (*Martius*), *ožujak*
marljiv
Marčanin, *čovjek iz Maroka; griješkom*
*Marokanac
maročki; *griješkom* *marokanski
marva
marvinče: marvinčeta
maslačak, *biljku*
maslenjača, *jelo*
maslić, *četvrt vrča*
mastilac: mastioca . . ., *gen. mn. masti-*
laca
mastionica
mašće: maščeta, *mala mazga*
maščina, maščurina, *augm. prema*
mast
*mašća, *dijal. mjesto* mast
mašćenje *prema* mastiti
materić, *sin materin*
matičnjak, *okce. u kojemu rjedi matica,*
i cvijet
maukati: maućem
mazalac: mazaoca . . ., *gen. mn. ma-*
zalaca

mazga
meća, *meki dio hljeba; drugo je* meća
Mećanin *prema* Medak
mećati: mećim, *blejati*
meće: mećeta, *mlado od medvjeda*
Mećenčani
mećet i mećit, *džamija*
mećiti, *gnječiti*
mećka, *medvjedica; mećka, muljalo*
meća, *nekakva hrana zu blago; drugo*
je meća
mećajica, *malo muljalo, čim se kaša mete*
mećava
mećavica, *mećajica*
međački *prema* Medak
medenjača
medič, *biljka*
medljika
medvjed; *gen. mn. međvjědā*
medvjedić
medvjedi
međa
međaš; *dijal. *mejaš*
međer, *dakle*
međnik
međutim (*adv.*)
megdan i mejdan
Mehadija
*mehak, *mehko . . ., *dijal. mjesto* mek,
meko . . .
mehana, *krčma*
*mejaš, *dijal. mjesto* međaš
Mejićanin (Mehićanin), *čovjek iz Me-*
jika (Mehika); griješkom *Mejikanac
(*Mehikanac)
mek, meko (*dijal. *mehak, *mehko*) i
sve izvedene
mekać, *meso bez kosti*
mekaća, *nekakva jabuka*
mekahan
mekoća

mekušac	Mirčeta
merdžan, <i>koralj</i>	mirisati: mirišem
mesliđen, <i>sitni bosiljak</i>	mirišljiv
mesojeđe	mirkovača, <i>nekakvo grožđe</i>
metati: mećem	mirnoća
meteh, <i>kao granica</i>	Miroč, <i>planina</i>
metež	mirodija
Metohija, <i>ime kraju</i>	miroljubiv
*mezimac <i>je ekav; ijekav. je mjezimac</i>	misalan: misaona
micati: mićem	misao: misli
mića, <i>fitilj</i>	misirača, <i>bundeva</i>
Mića(n)	misililac: mislioca . . ., <i>gen. mn. misililaca</i>
mićenica	misnički
mićenik	mišićni <i>prema</i> mišica
mićenje <i>prema</i> mititi	mišić
Miće	mišićni <i>prema</i> mišić
miholjača, <i>vočka</i>	mišljenje <i>prema</i> misliti
Miholj dan: Miholja dne	*misljati, <i>đijal. mjesto. misliti</i>
mijeh; <i>mn. mjehovi</i>	mitrovački
mijena	Mitrovčanin
mijendeo: mijendela, <i>badem</i>	mjed, <i>bakar, bronza; drugo je mēd,</i>
mijeniti (se)	<i>pa treba dobro razlikovati na pr.</i>
mijenjati	<i>između</i> medenjaci (<i>kolači medeni</i>)
mijenje <i>prema</i> miti	<i>i</i> mjedenjaci (<i>prsteni od mjedi</i>)
mijesiti	mjedenica, <i>zvonce od mjedi</i>
miješati	mjedenjača, <i>mjedenica</i>
miješenje <i>prema</i> mijesiti	mjhovit, <i>u čega je mjeh</i>
miješnja	mjhur
milče: milčeta, <i>čeljade milo kome</i>	mjenica
milijun	mjenični
*milosan: *milosna, <i>griješkom mjesto</i>	mjenjač
milostan: milosna . . .	mjenjačnica
milosta	mjera (gen. mn. mjērâ); mjēra, <i>hip.</i>
Miljacka <i>protiv</i> 105	<i>prema</i> mjerica
Miljenko	mjerač
milenje <i>prema</i> miljeti	mjeračina, <i>vještina mjeracka</i>
miljeti; miljah . . .; miljeh . . .; miljev	mjerica
(ši) . . .; milio, miljela . . ., <i>običnije</i>	mjerićica, <i>dem. prema</i> mjerica
<i>nego</i> hmiljeti	mjerila (<i>nom. mn.</i>), <i>vrsta kantara</i>
minduše, <i>nausnice</i>	mjerilac: mjerioca . . ., <i>gen. mn. mje-</i>
mio: mila	<i>rilaca</i>

mjerilo
 mjeriti
 mjernik
 mjerodavan
 mjerov
 mjesec
 mjesečarka, *rotkva*
 mjesečev
 mjesečić, *vrsta nakita*
 mjesečina
 mjesečni
 mjesečnik, *biljka*
 mjesečnjak
 mjesni, *što pripada mjestu*
 mesnik, *čovjek iz mjesta*
 mjestance
 mjestasce, *dem. prema mjesto*
 mjestav, *kao nejednak*
 mjestičav, *kao kvaran, pokvaren*
 mjestinice
 mjesto; *gen. mn. mjesta*
 mjesto (*prijedl. i vezn.*)
 mješaj, *miješnja*
 mješaja, *čovjek, koji mijesi hljeb*
 mješajica, *žena, koja mijesi hljeb, kuhača*
 mješaonica
 mješavina
 mješće: mješćeta, *mješćić*
 mješćić, *dem. prema mijeh*
 mješić, *dem. prema mijeh*
 mješina
 mješinar
 mješinica, *dem. prema mješina*
 mješnica, *nekakve gajde*
 mješovit
 mješanin, *čovjek iz mjesta*
 mjezimac; *ekav. *mezimac*
 mjezimče: mjezimčeta
 mlačan
 mlačenje *prema mlačiti (činiti da bude što mlako), a mlačenje prema mlatiti*

mlačina
 mlačiti
 mlačenica, *vrsta sira i voda, što ostane, kad se prepira skorup*
 mlačenje *prema mlatiti; drugo je mlačenje*
 mladačna (krava), *ljetna*
 *mladenci; *vidi mladijenci*
 mladičin, *što pripada mladici*
 mladić
 mladićak, *dem. prema mladić*
 mladijenci: *mlādjēnācā*
 mladjenacki, *što pripada mladijencima*
 mladunče: mladunčeta, *mlado živinče*
 mlađ
 mlađahan
 mlađan
 mlađaničan, *mlađan*
 mlak; *komp. mlati*
 mlakajica, *toplo vrijeme*
 mlakoća
 Mleci: Mletaka; *griješkom *Mljeci . . .*
 Mlječanin *prema Mleci; griješkom *Mlječanin; drugo je Mlječanin*
 Mlečić; *griješkom *Mlječić*
 mlećak: mlečka, *na pr. čoha, kao slaba*
 mletački *prema Mleci*
 Mletičak: Mletička, *polje*
 mliječ, *drvo i biljka*
 mliječac: mliječca
 mliječan, *u čega ima mlijeka*
 mliječer, *nekakva biljka*
 mliječnica, *komora za mlijeko i nekakva gljiva*
 mlijeko
 *mlogi. *dijal. mjesto mnogi*
 mlječar(a), *mliječnica*
 mlječika, *mliječ*
 mlječina
 Mlječanin *prema Mljet; drugo je Mlječanin*

mljekar(ica)	moгуćnost
mljeskati: mljestem	moгуćstvo
Mljet, <i>otok</i>	mojemuća, <i>majmun</i>
mljeti: mljem . . . ; mljah . . . ; mljeh . . . ; mljev(ši); mljo, mljela . . . ; mljeven; <i>na pr. mljeveno žito</i>	mokraća
mljetski <i>prema</i> Mljet	molba, <i>gen. mn. mólbi; moba, narodni običaj</i>
mljevenje <i>prema</i> mljeti	molilac: molioća . . . , <i>gen. mn. molilaca</i>
mnijenje	moljenje <i>prema</i> moliti
mniti: mnim	momački
mного; <i>vidi pod 197</i>	monaštvo
mnogocjen	momčad
mnogoput, <i>ali mnogo puta</i>	momče: momčeta
mnogorječiv	momčić
mnogovječan	Momčil(o)
mnogovjek	momčina
mnogožičan, <i>u čega ima mnogo žica</i>	momčiti se
moba, <i>narodni običaj; inače molba</i>	momčuljak
moća, <i>moćen hljeb</i>	morač: moraća, <i>biljka</i>
močalina, <i>gdje voda pišti iz zemlje</i>	Moraća, <i>voda</i>
močar i močari, <i>močvarno vrijeme</i>	Moravće
močaran, <i>mokar</i>	mornar
močarina, <i>močar</i>	Morović
močati: močam, <i>mokriti</i>	Mošćenica
močenica, <i>močionica</i>	mošćenje <i>prema</i> mostiti
močica, <i>dem. prema motka</i>	Motajica, <i>planina</i>
močilo	motičica, <i>dem. prema motika</i>
močina, <i>močar</i>	motični, <i>što pripada motici</i>
močionica	motrilac: motrioca . . . , <i>gen. mn. motrilaca</i>
močiti	mozak: mozga
močuga, <i>debeli motka</i>	mozgaća, <i>bolest u mozgu</i>
močvara	možda, <i>ali može biti da</i>
moć; <i>instr. jedn. moću, griješkom</i>	moždani; <i>dijal. *moždani</i>
*moćju 111	može biti da, <i>ali možda</i>
moćan	mračak, <i>dem. prema mrak</i>
moći. mosti, <i>relikvije</i>	mračan
modričast	mračiti
modričav	mravić, <i>nekakva trava; drugo je mravić</i>
Mogorić	mravić, <i>dem. prema mrav</i>
moгуć(an)	mravlji
moгуći	mrča, <i>mirta</i>

mrčalj, *mrk konj*
 mrćan: mrćna, *mrk*
 mrćati: mrćim
 mrćava, *guštara*
 mrćiti
 mrćo, *mrčalj*
 mrđela, *grmjelica (kao biser od stakla)*
 Mrđen
 mrena
 mreža (*ikav. mriža*)
 mrežica
 mrežotinja, *grešpa*
 mrijest, *ikra*
 mrijestiti se; *dijal. *mrijestiti se*
 mriješenje *prema* mrijestiti se
 *mrijestiti se, *dijal. mjesto* mrijestiti se
 mrijeti: mrem . . .; mr'o, mrla . . .
 Mriježnica, *voda*
 mrk; *komp. mrči*
 mrmlati i mrmljati
 mrnar, *u nas običnije* mornar
 mrdžati
 Mrnjavčević, *prezime*
 mršavljenje *prema* mršaviti
 mrtvačina, *plata svećeniku za mrtvaca*
 mrtvački
 mrtvičad, *pogrda životinjama*
 mrtviče: mrtvičeta, *rdavo živinče*
 mrtvopuhalo
 mrvčice (*adv.*)
 mrvičak i mrvičku (*adv.*)
 mrzak; *komp. mrži*
 mrzeći
 mrziti; *dijal. *mrzjeti*
 mrzovoljavčina
 mrženje *prema* mrziti
 mučalac: mučaoča . . ., *gen. mn. mučalaca*
 mučalica
 mučaljiv
 mućan
 mućati

mućeći
 mućenica
 mućenički
 mućenik
 mućenje *prema* mućiti, *a* mućenje
prema mutiti
 mućica, *dem. prema* muka
 mućilac: mućioča . . ., *gen. mn. mu-*
ćilaca
 mućiti
 mućkati (*koga*), *činiti da mući; drugo*
je mućkati
 mućke
 mućnica, *mućnjak*
 mućnjak, *u vodenici onaj sanduk, što*
u njega pada brašno ispod kamena
 muć. *vidi* šućmuć
 mućak: mućka
 mućenje *prema* mutiti; *drugo je* mućenje
 mućkati, *kao* *drmati*: *drugo je* mućkati
 mućurla, *još više nego budala*
 mudričina, *mudra glava, kao lukav čovjek*
 muftija, *poglavica svećenički u muha-*
medocaca
 muha
 Muhamed
 muhamedovac
 muhamedovski
 muhar, *nekakvo žito*
 muhur, *pečat*
 mukao: mukla
 mumlati i mumljati
 murečep, *mastilo i rod od nekakve*
biljke, čim žene bilježe vez
 *mustać: *mustaća (*dijal.*), *brk*
 muškić, *muško dijete*
 mutež
 mutilac: mutioča . . ., *gen. mn. mutilaca*
 mutljiv
 muženje *prema* musti
 mužača, *seljakinja*

N.

nabavljac	nadahnuće
nabijac	nadaleko, <i>nadaleku (adv.)</i>
nabijeliti	nadalje <i>(adv.)</i>
nabiraciti, <i>napabirćiti</i>	nadazreti se
nablizu <i>(adv.)</i>	nadcestar
nabolje <i>(adv.)</i>	nadčovječan
nabrčati: nabrčim, <i>naletjeti</i>	nadćutni
nabrčica, <i>nalet</i>	nadesno <i>(adv.)</i>
nabrćiti, <i>u glavčinu točka udariti</i>	nadežda, <i>arhaist. mjesto nad(a)</i>
<i>spice</i>	nadići: nadignem
nabrčko, <i>nalet</i>	nadijeliti
nabrzo <i>(adv.)</i>	nadijevati
nabućiti se, <i>naduti se srdeći se</i>	nadjaća(va)ti
nabuhnuti	nadječati
nacijediti	nadjelja(va)ti
nacijepati	nadjenući
nacjedivati	nadje(s)ti
načastiti se	nadjev; <i>gen. mn. nadjevā</i>
načečiti se, <i>protisnuti se</i>	nadjevač
načekati se	nadjevak
načelnik	nadjunačiti
načelo	nadletjeti se
načešćivati <i>vinograd, činiti da bude</i>	nadničar
<i>čest (češći)</i>	nadničiti
načešljati	nadnijeti (se); nadnijeh . . . ; nadni- jev(ši); nadnio nadnijela . . . ; nad- nijet
načeti: načnem; <i>griješkom</i> *načmem	nadno <i>(prijedl.)</i>
načetiti se, <i>kao na čete skupiti se</i>	nadolijevati
načetvoronožiti se	nadoljeti, <i>odoljeti</i>
načičkati se	nadomak <i>(prijedl.)</i>
način	*nadomjestiti; <i>bolje</i> naknaditi
načiniti	nadostačiti, <i>dosta nabaviti</i>
načinjati	nadovoljiti (se)
načkati: načkam, <i>natiskati</i>	nadrijeti: nadrem; nadrijeh . . . ; nadr'o, nadrla . . .
načuditi se	nadriknjiga
načupati	nadskočiti
načuti	nadstreljivati
načuvati se	
načuliti	
načve: načava <i>(pl. t.)</i>	

č se piše prema c i k; micati: mičem, plakati: plačem.

nadstrešnica
 nadstrijeliti
 nadučkati se, *naruditi se teška rada*
 naduhati
 nadušak (*adv.*), *na pr. što popiti na-*
dušak
 nadvlačiti se
 nadvor(u) (*adv.*), *van(i)*
 nadvući se: nadvućem se
 nadzreti se
 nadžnje(va)ti
 nadžak
 nadžak-baba, *žena zla i svadljiva*
 nađikati, *narasti visoko*
 nađubriti
 nagao: nagla
 nagluh
 nagnijezditi
 nagnječiti
 nagnjesti
 nagoničar
 nagore (*adv.*)
 nagorjeti
 nagovijestiti
 nagovješćivati
 nagraisati (*protiv 116*); *bolje nego *na-*
graisati
 nagriježati, *ogrtati, na primjer kukuruze*
 nageriti
 nagero (*adv.*)
 nahija, *okoliš, kotar*
 nahlada
 nahladiti se
 nahod
 nahraniti
 nahranka, nahrankinja
 *nahuditi, *dijal. mjesto nauditi*
 nahumoriti se, *naoblačiti se*
 *nahustiti, *dijal. mjesto naustiti*
 nahvalice, *navlastito, navlaš; dijal *na-*
valice

nahvatati
 naići: naidem (naidem)
 najjedati, *u nas običnije najedati; vidi*
pod ijed
 najjediti (se); *u nas običnije najediti*
(se); vidi pod ijed.
 najjest, *sitost*
 naimać
 naimati; *griješkom *najimati*
 naima (*adv.*); *griješkom * najme*
 naiskap (*adv.*)
 naizmak(u) (*adv.*)
 naizmjenice (*adv.*)
 naizred (*adv.*)
 naizust (*adv.*)
 naj *u superlativu piše se zajedno s pri-*
djevom, na pr. najljepši, najjače . . .
 najahati: najasem
 najamnički
 najedamput (*adv.*)
 najedared (*adv.*)
 najedati, *u nas običnije mjesto naije-*
dati; vidi pod jed
 najediti (se), *u nas običnije mjesto na-*
ijediti (se); vidi pod jed
 najednako (*adv.*)
 najedno(m) (*adv.*)
 *najimati, *griješkom mjesto naimati*
 najotragu (*adv.*)
 *najpaće; *bolje osobito, poglavito*
 najposlije
 najpotlje
 najprije
 najvećma
 najviše
 najvoljeti
 najzad
 nakaniti (se), *odlučiti, a nakanjiti se,*
namršiti se
 nakjuće, *treći dan unatrag (t. j. uoči*
prekjuće)

naknadljiv	namijenica, <i>što se namijeni da se kolje;</i>
naknada(i)vati	namjenica <i>bi</i> <i>dem. prema</i> namjena
nakom i nakon	namijeniti
nakostriješiti se	*namijerati, <i>griješkom mjesto namjerati</i>
nakraj (<i>prijedl.</i>)	namijesiti
nakratko (<i>adv.</i>)	*namiještati, <i>griješkom mjesto namje-</i>
nakrči(va)ti	štati
nakrivo (<i>adv.</i>)	namira <i>prema</i> namiriti; <i>drugo je</i> na-
nakrkače (<i>adv.</i>), <i>na pr. nositi dijete</i>	mjera
nakrkače	namisao: namisli
naksjutra, <i>poslije prekajutra</i>	namjena; <i>gen. mn. námjénâ</i>
nakučiti	namjenjivati
nakuhati	namjer, <i>slučaj</i>
naleći: naléžem i náleći: náležem,	namjera (<i>gen. mn. námjērâ</i>) <i>prema</i>
(nálegnēm); <i>drugo je</i> naljeći	namjera(va)ti; <i>drugo je</i> namira
nalečke, <i>naledžaske</i>	namjeran
naletjeti	namjérati; <i>griješkom</i> *namijerati
naličiti	namjeravati
naličje	namjerce
naličniji	namjeriti
nalijegati	namjernik
nalijep, <i>trava (otrovna)</i>	namjesnik
nalijepiti	namjesništvo
nalijetati	namjesta (<i>adv.</i>), <i>gdješto</i>
nalijevati	namjestiti
nalijevo (<i>adv.</i>)	namjesto (<i>prijedl.</i>)
nalik <i>na koga</i>	namješivati
naljeći: naljegnem, <i>naljesti; drugo je</i>	namještaj
naléći i náleći	namještalo
naljesti: naljezem	namještati; <i>griješkom</i> *namiještati
naljev; <i>gen. mn. náljévâ</i>	namlječak: namlječka, <i>vo od dvije go-</i>
naljevak: náljievka; <i>mn. náljievci, ná-</i>	<i>dine</i>
<i>ljevâkâ, náljievcima</i>	namračiti se
naljež(ba), <i>plata onome, koji nađe stvar</i>	namrčiti
<i>izgublenu</i>	*namrijeti, <i>griješkom mjesto</i> ostaviti,
namaći: 1. namaknem, 2. namagnem	priskrbiti
namah (<i>adv.</i>)	namučiti
namahnuti (se)	*nanašati, <i>dijal. mjesto</i> nanositi
namečiti se	nanijeti: nanijeh . . .; nanijev(ši); na-
nametati; <i>griješkom</i> namitati	nio, nanijela . . .; nanijet
nametljiv	nanizbrdo (<i>adv.</i>), <i>nizbrdo</i>

nanovo (*adv.*)
 naoblačiti se
 naočali i naočari (*mn. žen. roda*)
 naočarka, *zmija*
 naoči (*prijedl.*), uoči
 naočice
 naočiglece
 naočigled (*adv.*)
 naočit
 (naočnik): naočnici, *naočari*
 naočnjaci, *konjima uz oči, da ne zaziru*
 naodaće (*adv.*); *na pr. ovo nije naodaće.*
t. j. na prodaju
 naodmet (*adv.*)
 naoklis (*adv.*), *na pr. moja njiva ode*
naoklis, kao na kraju nauže
 naokolo (*adv.*)
 naopačke
 naopačniji
 napabirčiti
 napadač
 napamet (*adv.*)
 napače (*adv.*), *nasitno*
 napeći: napečem
 napijač
 napijevka (*zdravica*); *mn. napijevke,*
napjevākā, napijevkama
 napjev; *gen. mn. napjēvā*
 napjevati se
 naplaćivati
 naplijeniti
 napljačkati
 napo (*adv.*)
 napoček, *na pr. dao mi napoček*
 napodnogu (*adv.*), *isp. nanizbrdo*
 napola(k) i napole
 napolice (*adv.*)
 napoličar, *koji radi napolice*
 napoličiti, *naimati što napolice*
 napolje (*adv.*)
 napolju (*adv.*)

napomol(u)
 napored(o) (*adv.*)
 naporedu (*adv.*)
 napose
 naposljetku (*adv.*)
 napouzdlano (*adv.*)
 napravac (*adv.*), *upravo, na pr. ici*
 naprazno (*adv.*)
 naprčiti se, *rasrditi se, a prema tome*
i naprčiti; drugo je naprčiti se
naprčiti usne; naprčiti se, biti napr-
ćenih usana; drugo je naprčiti se
 naprećac (*adv.*)
 napreći: napregnem
 napredak
 napredan
 napredovati
 naprema (*prijedl.*)
 napremase (*adv.*)
 napretek (*adv.*)
 naprezdan (*adv.*)
 naprijed(a)
 naprosto (*adv.*)
 naprotiv
 napršće: napršćeta
 naprvo (*adv.*)
 napučati se: napučam se, *srditi se*
 *napučiti, *napučen, *grješkom mjesto*
 naseliti, nastaniti, naseljen, naselan
 napučiti se i napučiti se, *rasrditi se*
 napučivati
 napuhati
 napupčiti
 napupio: napupila
 napušlati
 naranča
 naravno (*adv.*)
 narazdaleko (*adv.*)
 narijetko (*adv.*)
 narikača
 narječje; *gen. mn. nārječjā*

ije se piše u dugome slogu: dijete.

naročan	nasmjehnuti se
naročiti	nasočiti se
narodni	naspijevati <i>je inf. prema perf.</i> naspjeti
naruč: dati unaruč, posuditi	naspjeti
naručaj	naspored
naručan	naspram(a)
naručati se	nasred
naruči(va)ti	nasrtač(a)
naruče	nasrtati: nasrćem
narudžbina	nasrtljiv
nasađivati	nastavnički
na-amo (adv.)	nastojnik
nase (adv.), natrag	nastranu (adv.)
naselan: naseona	nastrešnica
naseoski	nastrići: nastrižem
nasicaćati	nastrijeti: nastrem . . . ; nastr'o, nastrla . . .
nasigurno (adv.)	nasuho (adv.), bačava
nasijecati <i>je impf., a nasjecati perf.</i>	nasumee
nasilnički	nasuprot
nasilnik	nasusret (adv.)
nasitno (adv.)	Našicanin, našički <i>prema</i> Našice
nasjecati <i>je perf., a nasijecati impf.</i>	naširoko (adv.)
nasjeći: nasiječem	natajno (adv.), <i>potajno</i>
nasjedati	natančiti, <i>navratiti, navesti</i>
nasjednica	natašte (adv.)
nasjesti	nateći: natečem
naskočiti	nategać(a), teglica
naskoro (adv.)	natenani (adv.)
naslađivati se	naticati <i>prema</i> nataknuti, <i>a nasuprot</i>
naslijediti	natjecati (se) <i>prema</i> nateći (se)
naslijede, baština	natiho (adv.)
naslonjač	natikača, nazuvak
naslućivati	natirati; <i>drugo je</i> natjerati
nasljedak: nasljedka, baština	natjecalac: natjecaoca . . . , <i>gen. mn.</i>
nasljedan	natjecalaca
nasljednik	natjecati (se) <i>prema</i> nateći (se), <i>a nasuprot</i> naticati <i>prema</i> nataknuti
nasljedovač	natjer(iv)ati
nasljedovati	natkačiti, <i>kao nadmudriti</i>
nasljedstvo	natkući(va)ti se
nasljeđivati	
nasmjehivati se	

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*: *djecojka*.

nato (*adv.*); *drugo je* na to 250

natočiti

natoliko (*adv.*)

natoprčiti se, kao *natrčati* na što

natpjevati, *impf. prema perf.* natpjevati

natpjevati, *perf. prema impf.* natpjevati

natporučnik

natpričati

natpripovijedati

natrag (*adv.*)

natrča(va)ti

natrčiti se

natruo: natrubla

natući: natučem

naučan

naučenjak

naučiti

naučljiv

naučnik

naučnjak

nauditi; *dijal.* *nahuditi

naugod (*adv.*), kao što treba

nauprt (*adv.*), na *pr.* nositi što nauprt

navijek (*adv.*)

nauznačice

nauzuak(o)

navadati *prema* navaditi; *drugo je* navoditi *prema* navesti

*navalice, *dijal.* mjesto nabvalnice

navaljivač

naveče(r) (*adv.*)

navečerati se

naveče, *večer uoči kakova sveca*

naveliko (*adv.*)

navičaj

navići: naviknem

navidjeti se, kao *slagati se, živjeti u ljubavi*

navijek (*adv.*)

navijestiti

navikao: navikla

navilježiti, u *naviljke skupljati (sijeno)*

navjesiti

navješćivati

navještaj

navlačak, što se *navlači* na nogu, *natikača*

navlačiti

navoditi *prema* navesti; *drugo je* navadati *prema* navaditi

navodljiv

navraćati

navreti: navrim...; navrio. navrla...; *drugo je* navrijeti

navrh (*privedl.*)

navrijediti

navrijeti: navrem...; navr'o, navrla...; *drugo je* navreti

navrtjeti

navrvjeti

navući: navučem

nazad(a) (*adv.*)

nazadačke na *pr.* proći

nazadijevati

nazalud (*adv.*)

nazebao: nazebli, *nazebla*

naznaći(va)ti

nazočan

nazočnost

nazorljiv

nazovi *sastavlja se s imenicama bez crtice (-); na pr.* nazovibrat, nazovirod, nazoviprosvjeta...

nazreti: nazrem, nazrio, *nejasno vidjeti*

nazuvača

nažalost (*adv.*)

nažao (*adv.*)

naždrijeti se: naždr'o se, naždrila se...

naživčiti, *živicom ograditi*

naživjeti se

nažnjeti: naž(a)njem; *pravilnije* nažeti: naž(a)njem

nebraća
 nebrodljiv
 necijenjen
 nečastivi
 nečesov
 nečiji
 nečist (*pridjev i imenica žen. roda*)
 nečistoća
 nečišnjak, *đavo*
 nečitljiv
 nečovječan
 nečovječnost
 nečovjek
 nečovještvo
 nečuo: nečula (*pridj.*)
 nečuven
 neća, *koi ne će*
 nečaćica, *dem. prema* nečaka
 nećak(a)
 *nećakinja; *bolje* nečaka
 nećati (se), *kao odbijati*
 nećkati se
 nečo, *koi ne će*
 nećutljiv
 nedaća
 nedaleko (*adv.*)
 nedavno
 nedjelo; *gen. mn.* nēdjēlā
 nedjelja; *gem. mn.* nēdjēljā; *dijal.* *ne-
 delja i *nedilja
 nedjeljak, *dem. prema* nedjelja; *na pr.*
 nedjeljak *dana*
 Nēdjēljka(o)
 nedjeljni
 nedokučljiv
 nedonošće: nedonoščeta
 nedorastao: nedorasla; *griješkom* *ne-
 dorasao
 nedosljedan
 nedosta(ja)ti
 nedozreo: nedozrela

negda, negdašnji, negdje; *dijalektički*
 *njegda . . . 202
 negoli (*vezn.*)
 nego što
 negve, *puto*; *dijal.* *njegve
 nehajan
 nehar
 nehatan
 nehotičan
 nehtješa, *koi ne će*
 neimalac: neimaoca . . ., *gen. mn.* nei-
 malaca
 neimanje
 neimar, *gradilac*
 neimaština
 ne imati, *vidi* 225
 neiscrpljiv
 neizbježan
 neizdržljiv
 neizgladljiv
 neizlječiv
 neizmjeran
 neizmjerano
 neizreciv
 neizvjestan
 nejač: nejači, *nejaka* djeca
 nejačak
 nejačica
 nejasnoća
 nekad, nekadašnji, nekakav, nekako,
 nekakov, nekamo, neki, neko. ne-
 koliko, nekud; *dijal.* *njekad . . .
 201—202
 nekali (*vezn.*)
 nekmoli (*vezn.*)
 nekoć; *dijal.* *njekoć 202
 *nekoji; *bolje* neki
 nekolicina
 nekršćanski
 nemalo (*adv.*) 243
 nemam . . ., nemajući, nemaj . . .

*Priloga piše
 neizvjestan, n.p.
 u ~ tom smislu
 u Rj. V, 198*

nemio: nemila	nerazdjelan: nerazdjelna
nemirnoća	nerazdjeljiv
nemjeren	nerazgovijetan
nemoć	nerazrešljiv
nemoćan	nerazumijevanje
nemoćnik	neresljiv
nemogući	Neretljanin, neretljanski <i>prema</i> Neretva
nemoj, nemojmo, nemojte	nesamo 243
nenaučan	nesavjesno
nenavidjeti	nesavjesnost
nenazoćan	nesavjestan
neobićan	nesavladljiv
neodlućan	nesebićan
neodoljiv	neslomljiv
neogranićen	nesmisao: nesmisli
neoporućno	nesmjelica, <i>koi ne smije, ne usuđuje se</i>
neosjetljiv	nesnosljiv
nepažljiv	nesreća
nepćan	nesrećan i nesretan
nepobjedan	nesta(ja)ti, <i>iščeknuti, iščezavati</i>
nepobjedljiv	nestrpljiv
nepodmitljiv	nesumnjiv
nepogrješiv	nesvjesnik, <i>nesvijestan čovjek</i>
nepokoljebljiv	nesvjesno
nepokorljiv	nesvijest
nepomićan	nesvijestan
nepomirljiv	nesvjestica
nepopravljiv	nešto, netko; <i>dijal.</i> *nješto, *njetko
neporeciv	202
neporećan i neporečiv	Netretić
*neporoćan, <i>bolje</i> besprijekoran	neućan
neposredan	neumijeće
nepovjerljiv	neumjeren
nepovrđljiv	neumjerenost
nepregledan	*neumjestan; <i>vidi</i> *umjestan
neprelazan	neumještina, <i>neumijeće</i>
neprilićan	neumoljiv
neprobavljiv	neustrašiv i neustrašljiv
neprocjenjiv	neutješljiv
nepromjenit, <i>koi se ne mijenja</i>	nevaljalac: nevaljalca . . . , <i>gen. mn.</i>
nepromjenljiv	nevaljalaca

nevaljalstvo	niječan, niječno
nevaljalština	nijedan
nevaljao: nevaljala	nijek
neveseo: nevesela	nijekalac: nijekaoca . . ., <i>gen. mn.</i> nijekalaca
nevidio: nevidjela (<i>pridj.</i>)	nijekati
nevidjelica	nijem; <i>komp.</i> njemiji
nevidljiv	nijemac, <i>nijem čovjek</i>
nevīden	Nijemac; <i>gen. mn.</i> Nijemācā
nevjera	Nijemci
nevjerac: nēvjērcā	Nijemče: Nijemčeta
nevjeran	nijemčiti, <i>činiti da bude tko Nijemac</i>
nēvjērje	nijemjeti; nijemljah . . .; nijemjeh . . .; nijemjev(ši); nijemio, nijemjela . . .
nevjernica	nijemljenje <i>prema</i> nijemjeti
nevjernički	nijesam . . .
nevjernik	*njetiti, <i>dijal. mjesto</i> podjarivati, raspirivati
nevjernost	nikad(a)
nevjerovanje	nikakav, nikaki
nevjerstvo	nikakov
nevjesta	nikako
nevjestački	nikamo
nevješt	*niko, <i>vidi</i> nitko
nevještina	nikogović
*nevježa; <i>bolje</i> neznajša, neznalica	nikoji
nevoljnički	nikoliko
nevrijedan	nikud(a)
nevrijednik	nimalo (<i>adv.</i>)
nevrijednost	nipošto (<i>adv.</i>)
nevrijeme	nišandžija, <i>koji dobro nišani (gađu) iz puške</i>
neznabožački	niševčica, <i>vrsta grožđa</i>
nezrelice (<i>od</i> zreti = <i>gledati</i>). <i>kao ne gladajući, na pr. otići, poletjeti</i>	ništa: ničega (ničesa)
nezreo: nezrela	ništo, <i>s prijedlozima</i> : ni za što . . .
ničesov	nitko: nikoga
ničice	nitković
ničiji	nizak; <i>komp.</i> niži
ničke	nizbrdo (<i>adv.</i>)
nićenje <i>prema</i> nititi	nizzdoli (<i>adv.</i>)
nići: niknem	
nigda	
nigdje	
*nihati, <i>običajne</i> njibati	

no *sastavlja se sa zamjenicama i rezni-*
cima: štono, kojino, kadno... 209, 236
 no (*veznik*); *griješkom* *nu
 noć: *instr. jedn. noću; griješkom* *noćju
 111
 nočas
 nočište
 nočiti
 noćivati: noćujem
 noćnik
 noću (*adv.*)
 noćurak, *nekakav cijet*
 nogaći, *naćenice*
 nosač
 noseć
 nosilac: nosioca ..., *gen. mn. nosilaca*
 novačiti

novački
 novčan(i)
 novčić
 novčine
 Novljanin *prema* Novi
 novorođenče: novorođenčeta
 nožić
 nu, *uzcik; ne valja upotrebljavati kao*
veznik mjesto no
 nude(r)
 nuđenje *prema* nuditi
 nukalac: nukaoca ..., *gen. mn. nukalaca*
 nukati i nutkati
 nutarnji; *griješkom* *nutrnji
 nuti, *nuto*
 nuto (*uzcik*)
 nuždan: nužna; *griješkom* *nužan

Nj.

*nj' (*s apostrofom*) *ne valja pisati* 328
 *njetiji *je dijel. mjesto* nečiji 202
 njedra: njedara (*pl. t.*)
 njega
 *njegda, *njegdašnji, *njegdje, *dijal.*
mjesto negda ... 202
 njegovati
 *njegve, *dijal. mjesto* negve
 *njekad, *njekadašnji, *njekakav, *nje-
 kamo, *njeki, *njetko, *njekoliko.
dijal. mjesto nekad ...
 *njekoć, *dijal. mjesto* nekoć
 Njemačka
 njemački

njemčati, *govoriti njemački; griješkom*
 *njemčariti
 Njemčina, *augm. prema* Nijemac
 Njemica
 njenica, *nijemo žensko*
 njemota
 njemušti (*jezik*)
 njen, *njezin*
 *njetilo, *vidi* *njetiti
 nježan
 njihani, njihna, njihno; *griješkom* *njina,
 *njino
 njihati, *griješkom* *nihati
 njihov

O.

oba. obje; *dat., lok., instr. objema*
 obaći: obađem
 obadva(-dviije); *dat., lok., instr. obadvjema*
 obadvjeručke

obadvoje
 obal (obao): obla
 obamrijeti: obamrem; obam'ro, oba-
 mrla ...

obarača, *otponac u puške*
 obastrijeti: obastrem; obastr'o, oba-
 strla . . .; obastrt
 obavijest
 obavijestan
 obavijestiti
 obavjesnica
 obavješćivati
 obavreti: obavrim
 obazreti se: obazrem se
 obdan (*adv.*)
 obečiti *oči*
 obeća(va)ti
 obescijeniti
 obescjenjivati
 obeščastiti
 obeščašćenje *prema* obeščastiti
 obezmatičiti se
 obezočiti
 običaj
 običan
 običi: 1. običem, 2. obiknem
 obijediti
 obijeliti, *učiniti što da bude bijelo*
 obijeljeti, *postati bijel*
 obijest
 obijestan
 obil: obila, *obilan*
 obilan: obilna
 obilježiti
 obilježje
 obirač
 objačati, *postati jak, jači*
 *objam: *bolje* objum
 objašnjenje *prema* objasniti
 objavljenje *prema* objaviti
 obje; *dat., lok., instr.* objema
 objed; *gen. mn.* objēdā
 objēda (*gen. mn.* objēdā), *bijeda, potvrda*
 objednom (*adv.*)
 objedovati

objeđivati, *potvoriti*
 objekoliti, *saletjeti*
 objelodaniti
 objeručke
 objesiti
 objesti se: objedem se
 obješenica
 obješenjak
 objutru (*adv.*)
 oblačak
 oblačan
 oblačić
 oblačina
 oblačiti
 obletjeti
 oblič(i)va)ti, *potvoriti*
 obliče
 obličke *na pr. popiti što, t. j. sasuti*
u usta i progutati ujedamput
 oblič, *grasak, obal štap*
 oblijeniti se
 oblijepiti
 oblijetati: oblijećem
 oblijevati
 oblučac, *naprava na kolijerci*
 oblučje, *u sedla, što je ispeto na prednj.*
strani
 obluće, *oblo kamenje*
 obljepljivati
 obljetan
 obljetnica, *godišnjica*
 obnevidjeti
 obnijemjeti
 obnijeti; obnijeh . .; obnijev(ši); obnio,
 obnijela . . .; obnijet
 obnoć (*adv.*)
 obnočiti se
 obnovljenje *prema* obnoviti
 obogaćavati
 obojčić
 oboljeti

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

*oboružati, <i>griješkom mjesto</i> (na)oružati	ocijeniti
obračun	ocijepiti
obraćati	ocjedine
obraćenik	ocjedit, <i>na pr. put</i>
obrađivač	ocjeđivati
obrađivati	ocjena; <i>gen. mn. očjena</i>
obramnjača, <i>obramnica</i>	ocjenjivač
obrašćić, <i>dem. prema obraz</i>	ocjenjivati
obrećenje, <i>što je obrećeno</i>	ocjepljine
obreći: obrećem (obreknem)	ocjepljivati
obređivati	ocoubilac
obresti se: obretem se	ocoubistvo
obreti: obretem	ocrniti, <i>učiniti crnim</i>
obreti se: obrim se, <i>naći se</i>	očaditi i očaditi
obrez(iv)ač	očajanje
obrez(iv)ati	očaja(va)ti
Obrež	očajnik
obrežak, <i>kao mali brijeg</i>	očali (<i>mn. žen. roda</i>)
obričiti	očamati
obrijedak	očanik, <i>gornji nišan u puške</i>
obrisač	očarati
obrositi, <i>učiniti da bude što rosno</i>	očari (<i>mn. žen. roda</i>)
obrosjeti, <i>postati rosan</i>	očatiti
obrtnički	oče, <i>dem. prema oko</i>
obruč(ić)	očehnuti; <i>dijal. *očenuti</i>
obručiti, <i>obrukati</i>	očekivati
obučavati	očeličiti
obučiti	očemeriti se
obuća	Očenaš
obučiti: obučem	očepiti, <i>nogom stati komu na nogu;</i>
obudovjeti; obudovjeh . . . ; obudo-	<i>drugo je</i> očepiti
vjev(ši); obudovio, obudovjela . . .	očepljivati <i>prema</i> očepiti
obuhvatiti; <i>griješkom</i> *obuhatiti	očerupati
obumjera (<i>gen. mn. obumjêrá</i>), <i>omjera</i>	očesati
obumrijeti: obumrem; obumrijeh;	očeshljati
obumr'o, obumrla . . .	očetkati
obuvača	očev
obuvaći, <i>na pr. remen</i>	*očevi, <i>griješkom mjesto</i> ocevi
ocal: ocala	očević, <i>očev sin, koji se vrgao na oca</i>
ocalni	očevidac
ocijediti	očevidni

očevina	odavna i odavno (<i>adv.</i>)
oči	odavrijeti: odavrem . . . ; odavr'o,
očigledni	odavrla . . .
očijukati	odhjeći: odjegnem
očiliti, <i>postati čil</i>	odbočiti se
očimkati, <i>na pr. meso od kosti</i>	odcijepiti
očin	odcjepljivati
očinci: očinaka	odčas (<i>adv.</i>)
očinstvo	odčepiti, <i>i. vaditi čep; drugo je očepiti</i>
očinji	odčjepljavati <i>prema</i> odčepiti
očistiti	odčiniti, <i>izbaciti koga od čini</i>
očit	odčušnuti
očitati	odervečiti se, <i>ukočiti se</i>
očito	odeski, Odešanin <i>prema</i> Odesa
očitovati	*odežda, <i>arhaistički mjesto</i> odjeća
očnik, <i>gornji nišan u puške</i>	odgoja; <i>bolje nego</i> *odgoj
očnjak, <i>t. j. zub</i>	odgr'jevati
očuh	odijeliti
očupati	odijelo, <i>odjeću</i>
očuvati	odijevati
očvrsnuti	odio: odjela; <i>gen. mn.</i> ödjělā
očelaviti	odiskona (<i>adv.</i>)
očoraviti	odista (<i>adv.</i>)
očučivati	odjačati; <i>običnije</i> objačati
očuljeti	odjako (<i>adv.</i>)
očutkivati	odjeća; <i>gen. mn.</i> ödjěčā
odaće, <i>vidi</i> naodaće	odjedlamput (<i>adv.</i>)
odadrijeti: odadrem (odaderem);	odjednom (<i>adv.</i>)
odadr'o, odadrla . . .	odjel, <i>vidi</i> odio
odahnuti	odjelan: odjelna
odaja, <i>soba; dijel.</i> *hodaja	odjelit
odajačiti, <i>udariti</i>	odjeljak: odijeljka; <i>gen. mn.</i> odjeljaka,
odalajačiti, <i>odajačiti</i>	odijeljcima . . .
*odalečiti; <i>bolje</i> odaljiti, udaljiti	odjeljati
odalje	odjeljenje
odanle	odjeljivati
odaprijeti: odapremi . . . ; odapr'o,	odjenuti
odaprla . . .	odjeti: odjenem
odastrijeti: odastrem . . . : odastr'o,	odjeven
odastrla . . .	odjeveriti
odasvud	odlahnuti; <i>dijal.</i> *odlānuti

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim*.

odleći se: odleže (odlegne) se	odomačiti se
odletjeti	odonda
odličan	odonud(a)
odličje	odovdu
odlijegati	odovud(a)
odlijepiti	odozdo
odlijetati	odozgo
odlijevati	odrađivati
odlučak, <i>odluka</i>	odreći: odrečem (odreknem)
odlučan	određivati
odluči(va)ti	odrešenje
odljepljivati	odrešit; odrešito
odljevak: odlijevka; <i>gen. mn.</i> odljevaka,	odrešivati
odlijevcima . . .	odriješiti
odmaći: odmaknem	odrijeti: odrem (oderem) . . .; odr'o,
odmah; <i>dijal.</i> *odma	odrla . . .; odrt
odmetačina	odsad(a), odsade
odmetnički	odsele
odmijeniti	odsijecati
odmjena; <i>gen. mn.</i> ödmjēnā	odsijevati
odmjenjivati	odsječak: odsječka
odmjeranje	odsjeći: odsiječem
odmjerati	odsjedati; <i>griješkom</i> *odsijedati
odmjeravati	odsjednuti
odmjeriti	odsjek: <i>gen. mn.</i> ödsjēkā
odmoć	odsjesti
odmoći: odmognem	odsjev
*odnašati, <i>griješkom</i> mjesto odnositi	odskočiti
odnekle	odskočke, <i>kao</i> <i>odskokom</i>
odnekud(a)	odskora i odskoro
odnijeti; odnijeh . . .; odnijev(ši); od-	odsprijed(a)
nio, odnijela . . .; odnijet	odstraga
odno (<i>prijedl.</i>)	*odsuće, <i>bolje</i> nenazočnost
odocniti	odsvagda
odojčad	odsvakle
odojče: odojčeta	odsvakud(a)
odolijevati	odsvud(a)
odoljen (<i>gen. mn.</i> odoljēnā), <i>nekakva</i>	odšetati
<i>trava</i>	odučavati
odoljeti; odoljeh . . .; odoljev(ši); odolio,	odučiti
odoljela . . .	odud, <i>vidi</i> odovud

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

oduha	ograničen
oduprijeti: oduprem . . .; odupr'o,	ograniči(va)ti
oduprla . . .	ogrebača, <i>ogreblo</i>
oduševljenje	ogrijati
*odvađati, <i>griješkom mjesto</i> odvoditi	ogrijebat <i>je impf. prema perf.</i> ogrepsti
odvajkada (<i>adv.</i>)	ogriješiti
*odvažati, <i>griješkom mjesto</i> odvoziti	ogrijevati
odveć(e)	ogrjev
odvijek(a) (<i>adv.</i>)	ogrnač, <i>ogrtač</i>
*odvjetak; <i>bolje</i> potomak	ogrončati se, <i>razboljeti se od gronice</i>
odvjetnica	ogrozničaviti, <i>razboljeti se od groznice</i>
odvjetnički	ogrtač
odvjetnik	ohladiti, <i>učiniti da bude što hladno;</i>
odvjetništvo	<i>drugo je</i> ohladnjeti
odvlačiti	ohladnjeti, <i>postati hladnu; drugo je</i>
odvraćati	ohladiti
odvrh (<i>prijedl.</i>)	ohol: ohola
odvrvjeti	oholstvo
odvući: odvučem	ohrabriti
odzada	ohronuti <i>prema</i> hrom
odzamande (<i>adv.</i>)	oivičiti, <i>optočiti ivicom</i>
odžak, <i>dimnjak</i>	ojačati, <i>postati jak, jači</i>
ogladnjeti	ojaričati se, <i>dobiti ospu kod usta</i>
oglaviti se, <i>uviti se u glave</i>	ojedati
ogluhnuti	okačenjak, <i>što i obješnjak</i>
ognjen	okačiti, <i>zahvatiti</i>
ognjevit	okagača, <i>tetiva</i>
ognjic, <i>dem. prema</i> oganj	okajmačiti (<i>skinuti kajmak</i>), <i>uzeti prvo.</i>
ogoliti, <i>učiniti da bude što golo; drugo</i>	<i>što je najbolje</i>
<i>je</i> ogoljeti	okančina, <i>okrnjak</i>
ogoljeti; ogoljeh . . .; ogoljev(ši) . . .:	Okić, <i>planina</i>
ogolio, ogoljela . . ., <i>biti golu; drugo</i>	okleno (<i>adv.</i>)
<i>je</i> ogoliti	oklijevalo
ogorčavati	oklijevati
ogorči(va)ti	oklopnički
ogorjelica	oklopnjača
ogorjelina	oko: okola, <i>tabor</i>
ogorjelište	okokućad, <i>domaće životinje</i>
ogorjeti	okoliti; <i>griješkom</i> *okolitišati
ograđivati	okolni
ograisati (<i>protiv</i> 116); <i>bolje nego</i> *ograjsati	okončati

okopnjeti	omijeniti
okorio: okorjela	omijerka, <i>omjera</i>
okorjeti (se): okorio se <i>hljeb, kad dugo stoji</i>	omijesiti; <i>drugo je omesiti</i>
okraćati, <i>postati kratak; drugo je</i>	omiliti (<i>što kome</i>), <i>učiniti da mu bude</i>
okraćati	<i>milo; drugo je omiljeti</i>
okraćati, <i>postati kraći; drugo je okraćati</i>	omiljeti; omiljeh . . .; omiljev(ši) . . .;
okrajčiti, <i>okolišiti</i>	omilio, omiljela . . ., <i>mio postati;</i>
okršiti	<i>drugo je omiliti</i>
okrečiti	ômjera (<i>gen. mn. ômjêrâ</i>), <i>konac ili</i>
okrepa	<i>drvo, čime se što mjeri</i>
okrepljivati	omjeriti
okresine	omlednjeti; omlednjih . . .; omle-
okrijek, <i>nekakra biljka</i>	<i>dnjev(ši); omlednio, omlednjela . . .,</i>
okrijepiti	<i>omršaviti</i>
okročiti	omlilitaviti
okručati, <i>postati krut</i>	omogućiti
okrugao: okrugla	omrčiti
okrutnički	omrijestiti se
okuć, <i>okuka</i>	omršaviti
Okučani	omučiti se, <i>obrašnaviti se</i>
okućiti se	*omuć(ak), <i>dijal. mjesto homuć(ak)</i>
*ola(h)kotiti, <i>dijal. mjesto olakšati</i>	omućine, <i>ostaci pomućena vina</i>
oličiti	omušićaviti se
olijeniti se	onamote
olijepiti	ončas (<i>adv.</i>)
oltar	ondan, <i>preksjutra</i>
oljepljivati	ondje; <i>dijal. *onđe</i>
oljetiti se	*ondješni, <i>griješkom mjesto ondašnji</i>
omaći: omaknem	onemoćati
omaećak, <i>omalen</i>	onesvijestiti (se)
omah	onesvjesnuti (se)
omaha, <i>dijal. *omaja</i>	onijemjeti
omahivati	onolikački
ômče: ômči (<i>mn.</i>), <i>zamke</i>	onomadne
omčit, <i>strmen</i>	onomlani
omečiti	onomlanjski
omeđak: omečka	onostranski
omesiti, (<i>načiniti mesa</i>), <i>ubiti; drugo</i>	onovčiti se
<i>je omijesiti</i>	onovećeri (<i>adv.</i>), <i>preksinod</i>
ometati: ometam	opačina
	opačiti se

opadač	oporučan
opah, <i>ječmena prekrupa</i>	oporučitelj
opahati	oporuči(va)ti
opajéditi se, <i>pozlijéditi se</i>	òpotrebiti, <i>osiromašiti</i>
opamećivati	opovijédati, <i>impf. prma perf.</i> opovjediti
opančar	opovjediti: opovjédim, <i>obznaniti</i>
opančić	*Opovo, <i>dijal. mjesto</i> Hopovo
opaučiti, <i>udariti</i>	oprašati
opčiniti	opraznjeti; opraznijeh ...; opraznjev(ši);
opčinjavati	opraznio, opraznjela ...
općen(i)	òprčiti se, <i>osjeći se; drugo je</i> oprčiti
općenit	oprčito
opći	oprčiti <i>usne; drugo je</i> oprčiti se
općina	*opredijeliti <i>ne valja upotrebljavati, nego</i>
općinstvo	odrediti
općiti	*opredjeljenje, <i>vidi</i> *opredijeliti
opeći: opečem	*opredjeljivati, <i>vidi</i> *opredijeliti
opepeliti	opregača i opregljača
operjajiti se, <i>dobiti perje</i>	oprečan; <i>vidi</i> opreka
ophoda	opreka; <i>bolje</i> protivština, protivnost,
opijelo	suprotnost
opijevati je <i>impf. prema perf.</i> òpjevati	oprhnuti
opirnjača, <i>sudopera</i>	oprijeti (se): oprem (se); oprijeh (se) ...;
opjeniti	opr'o, oprla (se) . . .
òpjevati je <i>perf. prema impf.</i> opijevati	oproštenje
opkoraćavati	opsijecati
opkoračiti	opsjeći: opsiječem
opkročiti	òpsjedânje
oplačina, <i>operina</i>	òpsjedati
oplačivati, <i>na pr. vratu, udariti na njih</i>	opsjek; <i>gen. mn.</i> òpsjêkâ
<i>oplatu (okvir)</i>	opsjena
oplećak	opsjenar, <i>čorjek, koji opsjene čini</i>
opleće	opsjeniti
oplijeniti	opsjesti
oplijeviti	opskočiti
*oplitati, <i>grješkom mjesto</i> opletati	opsočiti, <i>kao opotražiti</i>
opljačkati	*opšti i <i>izvedene, arhaistički mjesto</i>
opljen	opći . . .
oplješiviti	*opština, <i>arhaistički mjesto</i> općina
opljeti: oplijevem	opteći: optečem
opodojčiti, <i>na pr. occu, uzeti joj odijêce</i>	opterećavati

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

optjecati	osijedjelica, <i>koja je osijedjela</i>
optjer(iv)ati	osijedjeti, <i>biti sijedu</i>
optočiti	Osijek, <i>grad</i> ; <i>drugo je osjek</i>
optračiti, <i>opšiti trakom</i>	ošjevci: ošjevāka, ošjevcima
optrča(va)ti	osiliti
opučati i opučiti	osipača, <i>vrsta vinove loze</i>
opunomoćenik	osirotjeti; osirotjeh . . .; osirotjev(ši);
opunomoćiti	osirotio, osirotjela . . .
opustiti, <i>učiniti da bude što pusto,</i> <i>opustošiti; drugo je opustjeti</i>	osječak: osječka
opustjeti, <i>biti pustu; drugo je opustiti</i>	Osječanin <i>prema</i> Osijek
opuštenje	Osječenje, <i>Usjekovanje (blagdan)</i>
orač	osječina, <i>zgrada od sjeka nepokrivenu</i>
oračica, <i>ženska, koju ore (prema orač):</i> <i>drugo je oračica</i>	osječki <i>prema</i> Osijek
orački	Osječkinja <i>prema</i> Osijek
orači, <i>na pr. orača zemlja</i>	osječaj
oračica, <i>zamjena pridjevu orači, na pr.</i> <i>oračica zemlja, kao orača zemlja;</i> <i>drugo je oračica</i>	osječanje
orah	osjećati
Orahovica	osjeći: osijećem
orao: orla	*osjegurati, <i>griješkom mjesto osigurati</i>
orašić, <i>dem. prema orah</i>	osjek, <i>na pr. u vodi kao mala strmina;</i> <i>drugo je Osijek</i>
oričak: orička, <i>(u pluga, otik</i>	osjeknuti se, <i>osjeći se</i>
orlič	osjekom, <i>na pr. plaćati, štature</i>
orlušić	osjen
ormarić	osjenač: ošijenča, <i>pelen</i>
ortlačiti (se)	osjeniti
ortlački	osjet; <i>gen. mn. ošjetā</i>
oruđe, <i>sprave; drugo je oružje</i>	osjetiti
oružje, <i>die Waffen, arma; drugo je</i> <i>oruđe</i>	osjetljiv
oružnjeti; oružnjeh . . .; oružnjev(ši);	osjevine, <i>mekinje</i>
oružnio, oružnjela . . ., <i>biti ružnu</i>	oskudijevati
osamnaest; <i>dijal. *osamnajst</i>	oskupjeti, <i>poskupjeti</i>
osebičiti <i>(vinograd), okopati ga prvi</i> <i>put</i>	oslaćati, <i>postajati slatko</i>
oseka	oslaćica, <i>omaka od gorušice</i>
osigurati; <i>griješkom *osjegurati</i>	oslačiti se
osijecati	oslić
	oslijepiti, <i>učiniti da tko bude slijep,</i> <i>drugo je oslijepjeti</i>
	oslijepjeti, <i>biti slijepu; drugo je osli-</i> <i>jepiti</i>
	osljepljivati

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

osmačka, <i>osmakinja</i>	osjetlati
osmijeh	osvjetljivati i osvjetljivati
osmijevati se	osvjetljenje <i>prema</i> osvjetliti
osmjehivati se	ošljača, <i>ostan</i>
osmjehnuti se	oštećivati
osmjeliti se	oštroća
osmočiti se	oštrokonda, <i>zla ženska glava</i>
osniježiti, <i>kad snijeg padne</i>	otača(n)stvo
osnivač	otački
osoćan, <i>u čemu ima osoka, soka</i>	otada. otade(r)
osorljiv	otadžbenik
ospičav	otadžbina
osprijed (<i>adv.</i>)	otanečati, <i>tanak, tanji postati</i>
osrednji	otanečavati i otanečiti, (<i>učiniti da bude tanko</i>)
ostanak; <i>na pr. srećan ti put, a meni dobar</i> ostanak; <i>drugo je</i> ostatak	otavić, <i>vrsta trave</i>
ostario: ostarjela	oteći: otečem
ostariti, <i>učiniti da bude što staro; drugo je</i> ostarjeti	oteščati, <i>otežati</i>
ostarjelost	othraniti
ostarjeti, <i>biti staru; drugo je</i> ostariti	othranjivati
ostatak, <i>što ostane od čega; drugo je</i> ostanak	otići: otidem (otidem), odem
ostidjeti se, <i>prestati stidjeti se</i>	otijesniti, <i>učiniti da bude što tijesno</i>
Ostojić <i>prama</i> Ostoja; <i>griješkom</i>	otimač
*Ostoić	otimačina
ostrag(u)	otirač
ostručati, <i>grožde u kaci izgaziti i iscijediti</i>	otjecati <i>prema</i> oteći; <i>što se piše</i> *oticati, <i>nije po tjekevr. govoru</i>
ostudjeti se	otječica, <i>codu, koja otječe</i>
osuđenik	otjerati
osvećivati	otješnjati, <i>biti tijesnu</i>
osvetljiv	otkad(a)
osvijestan	otkako
osvijestiti (se)	otkleno
*osvijet, <i>dijal. mjesto</i> osvit	otključa(va)ti
osvijetliti	otkopčati
*osvjedočenje, <i>griješkom mjesto</i> uvjerenje	otkriće
*osvjedočiti, <i>griješkom mjesto</i> uvjeriti	otkući(va)ti
osvjesnuti se	otkud(a)
	otkudgod
	otle(n)
	otmičar

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih*.

*otmjén; *bolje* odličán

Otočac: Otočca

otočanin

otočić

otočiti

otočki *prema* otok i Otočacotoič, otoičke (*protiv* 116), otolič, čas
prije

otpečaćavati

otpečatiti

otpijevanje *je prema* otpijevatiotpijevati *je impf.*, a otpjevati *perf.*

otpirač

otpjevanje *je prema* otpjevatiotpjevati *je perf. prema impf.* otpijevati

otplaćivati

otpočeti: otpočenem; *griješkom* *otpo-
čnem

otpočinak

otpočinuti

otpočivati

otporuči(va)ti

*otpovijed; *bolje* odreka*otpovijedati, *otpovjediti; *bolje* odreći
se (*na pr. stana*)otpređe, *otprije*

otprije

otprijed

otprilike (*adv.*)otprvo (*adv.*)

otpuča(va)ti

otpučiti

otpuštati

otput (*adv.*), *odmah*

otragu

otračati

otrebine, *šta ostane, kad se što otrijebi*

otrebljavati

otrijebiti

otrijeskati se, *opiti se*

otrijezni (se)

otrpeti

otučak, *ono u kukuruza, sa čega se*
otuče zrnje

otući: otučem

otud(a)

otuditi se

otupiti, *učiniti što tupim; drugo je*
*otupjeti*otupjeti; otupjeh . . ; otupjev(si); otupio,
otupjela . . . , *postati tup; drugo je*
*otupiti**otvarati; *bolje* otvorati

ovamate

ovca

ovčar

ovčas (*adv.*), *ovaj čas*ovčevina, *ovčje meso*

ovčica

ovčinjak

ovčji

ovdje; *dijal. *ovđe**ovdješnji, *griješkom mjesto ovdašnji**ovejan . . . *je ekav.; ijekav. je ovi-*
jan . . . 15

ovjenčati

*ovjeroviti; *bolje* odobriti, potkrijepiti,
uglaviti

ovlašćivati

ovlaštenje

ovneći

ovolički, *dem. prema* ovolikiovolihni, *dem. prema* ovolikiovolikački, *ovolički*

ovostranski

ovrijeći: ovršem . . . ; ovrhao, ovrhla
ozad(i)

ozdo

ozdola

ozdravljenje

ozebao: ozebla

ozeblíčina, *koji je slab od zime**tj* se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

ozeleniti, *učiniti da bude što zeleno*
 ozelenjeti, *biti zelenu*
 ozimačan
 ozimče: ozimčeta
 ozgo(r)
 ozgora
 ozlijediti
 ozlojediti
 ozljeda
 ozljeđivati

*označiti; *bolje naznačiti*
 ozreti se: ozrem se
 oždrijebiti
 ožeći: ožežem
 ožednjati: ožednjam i ožednjeti
 oživiti, *povratiti koga u život; drugo je oživjeti*
 oživjeti, *u život se povratiti; drugo je oživiti*
 ožučiti

P.

pabirčiti
 pačati se
 pāče: pāčā, *hladetina*
 pāče: pāčeta, *mlada patka*
 pače, *isp. *dapače*
 Pačetin
 pačetina
 pačići, *mlade patke*
 pačisti
 pačiti
 pačji
 pačenje *prema* patiti
 padavičav
 Padovac, padovski *prema* Padova
 pahati
 pahuljica
 pahuljičav
 pakao: pakla
 pakoleč, *proljetno zelje*
 Pakračanin, pakrački *prema* Pakrac
 palac: palca (*prst*), paoca (*spica u točka*)
 palača
 palanački, palančanin *prema* palanka
 palčić
 palež
 paličica
 palikuća

palma
 palučak
 paljenje *prema* paliti
 paljetak: paljetka, *pabirak*
 paljetkovati, *pabirčiti*
 pamćenje *prema* pamtiti
 pamtivijek
 pamučan
 pamučika
 panađur, *sajam, va`ar*
 pancijer, *oklop*
 panča, *pandža*
 pandža
 pano (*vezn.*)
 pantljika
 paočanica
 paočiti
 paprčak, *priječnjak*
 papuča
 Paračin
 paradžik, *motovilo pređe*
 parča, *pahačka*
 parče: parčeta, *komad*
 paričati, *spremati*
 parionica
 paripče: paripčeta
 pariski *prema* Pariz; *griješkom* *pariški
 parničar

U komparativu je uvijek **je**; bijedan: *bjedniji*.

paroh i parok
 parojčiti se, *rojiti se*
 parošćić
 pasaci, *na pr. pasaca zemlja, gdje se pase, ili pasaci remen, kojim se pase*
 pasha
 pasić
 *pastijer, *dijal. mjesto* pastir
 pastirče: pastirčeta
 pastorče: pastorčeta
 pastuh
 pašcad
 pašće: paščeta
 pašovati
 paštenje
 paštiti se
 patlidžan
 paucina
 paučiti se, *postajati* paučljiv
 paučljiv, *na pr. hčeb, što je puno paučine*
 paunče: paunčeta
 pavečera, *kad se poslije večere opet jede*
 pavličanin
 pazikuća
 pazuh
 pažljiv
 pčela; *dijal.* *čela
 pčelac: pčelca
 peča
 pečačenje *prema* pečatiti
 pečak, *pecivo*
 pečal: pečali
 pečaliti
 pečat
 pečatiti
 pečenica
 pečenka
 pečenjak
 pečenje
 pečiti, *pecnuti; drugo je* pečiti (se),
maziti se

Pečuh
 Pečujac, pečujski *prema* Pečuh
 pečurka, *gljiva*
 peč; *instr. jedn. peču, grijeskom*
 *pečju 111
 Peć
 pećar
 pećati, *kao peći*
 peći: pečem
 pećina
 Pećinci
 pečka, *peć*
 pečki *prema* Peć
 pećnjak
 pehar
 Pelješac: Pelješca, *poluostrvo*
 Pelješćanin, pelješki *prema* Pelješac
 pendžer, *prozor*
 penjača
 pepeliti
 pepelnica
 pepeo: pepela
 perajica
 peraški, Perašćanin *prema* Perast
 perčin
 perionica
 Perušić
 Perzijac, perzijski *prema* Perzija
 pesnica; *grijeskom* *pjesnica
 pest; *grijeskom* *pjest
 pestić
 *pestinja, *vidi* *pjestinja
 petača
 petljanija
 petnaest; *dijal.* *petnajst
 petput; *ali* pet puta(i)
 Petrijevi
 petrovača
 pića: piće, *hrana*
 piće: pića, *pilo*
 pijančevati i pijančovati

pijančiti
 pijančovati i pijančevati
 pijehati, *izdisati*
 pijehnuti, *izdahnuti*
 pijehnja, *hropnja*
 pijelo .
 pijenje *prema* piti
 pijerka, *nekakva riba*
 pijesak
 pijetao: pijetla
 *pijev, *grješkom mjesto* pjëv
 pijevac
 pileći
 *pilećina, *dijal. mjesto* piletina
 piličji, *na pr. piličje jaje*
 pilični, *na pr. nema ni piličnoga, ni-jednoga*
 piličnik, *vidi* pilični
 pilići
 piliti, *na pr. pilom; drugo je* piljiti
 piljenje *prema* piliti
 piljiti, *kao gledati; drugo je* piliti
 pirinač: pirinča
 Piroćanin *prema* Pirot
 pisaći, *na pr. pisaći papir*
 pisarčić, *dem. prema* pisar
 piskor; *dijal. *piškor*
 pišćev, *adj. prema* pisac
 *pišljiv, *dijal. mjesto* pušljiv
 pitanče: pitančeta
 Pitomača
 Pivljanin, pivljanski *prema* Piva
 pivničar
 pivnički
 pjega; *gen. mn. pjëgā*
 pjena; *gen. mn. pjënā*
 pjenez, *novac*
 pjenica
 pjeniti (se)
 pjenuša
 pjenušiti se

pjesan: pjesni
 pjeskarnica
 pjeskovit
 pjeskulja, pjeskuša, *pjeskovita zemlja*
 pjesma
 *pjesnica, *grješkom mjesto* pesnica
 pjesnički
 pjesnik
 pjesništvo
 *pjest, *grješkom mjesto* pest
 *pjestinja, *dijal. mjesto* dadilja
 *pjestovati, *dijal. mjesto* njegovati
 pješac: pješca
 pješaćiti
 pješaćki
 pješadija
 pješak
 pješćan
 pješćara
 pješćina, *pješćan stjenjak*
 pješe, pješice, pješke
 pjeti: pojem . . ; pjeh . . ; pjeo, pjela . .
 pjetlić, *dem. prema* pijetao
 pjëv; *mn. pjëvovi; grješkom *pijev*
 pjevač
 pjevak: pjevka, *crv u siru*
 pjevalac: pjevaoca . . ., *gen. mn. pje-valaca*
 pjevalište
 pjevanka, *pjecanje*
 pjevati
 pjevčić, *dem. prema* pijevac
 pjevica, *ptica*
 pjevidrug
 pjevnuti, *dem. prema* pjevati
 pjevušiti, *dem. prema* pjevati
 plač
 plačidrug
 plačka, *kao plukanje u poslovi:*
 Igračka plačka; *drugo je* pljačka
 plačko, *plačkavo dijete, čeljade*

plačljiv	plijen
plaća	plijeniti
plaćati	plijesan: plijesni
plaćenik, plaćnik	plijeviti
plah; plaho	plijevor, <i>ono, što se isplijere</i>
plamćenje <i>prema</i> plamtjeti	plitak; <i>komp.</i> plići
plamećak	plitkoća
plamenčić, <i>dem. prema</i> plamen	plivač(ica)
plamenjača, <i>kao prevelika žega</i>	plivači, <i>na pr. pojas</i>
plamićak	ploča
plamtjeti; plamćah . . .; plamtjeh . . .;	pločnik
plamtjev(ši); plamtio, plamtjela . . .	plodenje <i>prema</i> ploditi
planinčin	ploha
Plašćanin, plaški <i>prema</i> Plaški	plosan: plosna
plašće: plašća <i>prema</i> plast	ploska
plašćenje <i>prema</i> plastiti	plosnat
plašiv i plašljiv	ploščica, <i>dem. prema</i> ploska
plašnjača	ploština
Platičevo	pluća (<i>jedn. ž. roda</i>): pluće
plavetnjati; plavetnjah . . .; plavet-	plućnjak, <i>nekakva trava</i>
njih . . .; plavetnjev(ši); plavetnio,	pljačka, <i>plijen; drugo je</i> plačka
plavetnjela . . ., <i>biti plavu</i>	pljačkati
plaviti, <i>činiti da bude plavo; drugo je</i>	pljenidba
plavjeti	pljenitelj
plávjeti; plavljah . . .; plavjeh . . .;	pljenuti, <i>pljesnuti</i>
plavjev(ši); plavio, plavjela . . .,	pljesak: pljeska
<i>biti plavu; drugo je</i> plaviti	pljeskati: plještem
plazajica, <i>gdje se drva otiskuju nizbrdo</i>	pljesniv; <i>griješkom</i> *pljesnjiv
plēć: pleći, <i>kao strana na pr. kakve</i>	pljesniviti se
<i>planine</i>	pljesnuti
plēća (<i>mn. sred. roda</i>): plēčā	plješiv
plećaš, <i>nekakav grah</i>	Plješivica, <i>planina</i>
plećat	plješiviti
pleće: pleća	pljeti: pljevem . . .; pljeven
plēći (<i>mn. ž. roda</i>)	pljetva
plečka	pljeva; <i>gen. mn.</i> pljēvā
plemić	pljevaljski <i>prema</i> Pljevlje
plesač(ica)	Pljēvlje
pletici, <i>na pr. pletića igla</i>	pljoštimize
pletivača, <i>kesa, u kojoj se drži pletivo</i>	pljuvača, <i>pljuvanka</i>
plićina	pljuvačka, <i>pljuvanka</i>

pljuvačnica
 pljuvačka, *vidi* pljuvačka
 pljuvaonica
 po, *polovina*
 pobaučke (*ići*), *t. j. na nogama i na rukama*
 pobijediti
 pobijeliti, *učiniti da bude bijelo*: pobjeliti, *postati bio*
 pobilježiti
 pobjeći: pobjegnem
 pobjeda; *gen. mn. pobjědā*
 pobjedilac: pobjedioca . . ., *gen. mn. pobjedilaca*
 pobjeditelj
 pobjedljiv
 pobjedni
 pobjednik
 pobjeđivati
 pobjeg (*gen. mn. pobjěgā*), *bjegunac*
 pobjegljiv
 pobjegnuti
 pobjesniti i pobjesnjeti
 pobjljedjeti
 poblizu, *poblize (adv.)*
 pobočan
 pobočina
 pobočke
 pobočnik
 pobolijevati
 *poholšati; *vidi* *poboljšati
 pobolje
 poboljeti se
 *poboljšati; *bolje popraviti (prelazno), krenuti na bolje (refleksivno)*
 pobrđe
 pobrežje
 pobrzo
 pobrže
 pobuđivati
 pocijepati

pocjelica, *ženska kapa*
 pocjepkati
 pocrniti, *učiniti da bude što crno*; *drugo je* pocrnjeti
 pocrnjeti, *postati crn*; *drugo je* pocrniti
 poerveniti, *učiniti da bude što crveno*; *drugo je* pocrvenjeti
 pocrvenjeti, *postati crven*; *drugo je* poerveniti
 počaditi
 počadaviti
 *počam(ši), *griješkom mjesto počev(ši)*
 počasiti
 počasni
 počasnica, *pjesma, što se pjeva u čast*; *drugo je* počašnica
 počast
 počastiti
 počašnica, *pjesma, što se pjeva uz čašu*; *drugo je* počasnica
 poček, *na pr. dao mi napoček*
 počekati
 počelo
 počem (*vez*)
 počeonik *< počesati, *počevati*
 počesto
 počesljati
 početak
 početan
 početi: počnem; *griješkom* *počmem
 početnica
 početnički
 početnik
 početvorke
 početvoronože (*adv.*)
 *počimati: *počimam, *griješkom mjesto*
 počinjati: počinjem
 počinak
 počiniti
 počinuti
 počinjač

počinjati: počinjem; *griješkom* *počimati: *počimam

počistiti

počišćać, *tko počišća*

počišćati

*počitanje; *bolje* poštovanje

počitlučiti

*počitovati; *bolje* poštovati

počivak, *počinak*

počivati

počupati

poći: pođem

poćudan

podadrijeti: podadrem; podadr'o, podadrla . . .

podaleko (*adv.*)

podalje (*adv.*)

podanički

podastrijeti: podastrem; podastr'o, podastrla . . .

podatljiv

podavno (*adv.*)

podazdjati

podbadač

podbijač

podbio: podbjela; *gen. mn.* pōdbjēlā, *biljka*

podbjel, *vidi* podbio

podhočiti (se)

podbuhnuti

= *podcijeniti, *podcjenjivati, *griješkom* *mjesto* obescijeniti, obescjenjivati

podcikovati

podertati

podčasnik

*podčiniti; *bolje* podložiti

*podčinjen(ik); *bolje* podložen(ik), podanik

Podgorač

podgrađe

podgrijevati

podgrijevci: pōdgrjevākā, pōdgrijevcima

podičiti

podijeliti

podijetiti se, *biti dijete*

podijevati (se)

podjačati

podjamčiti se

podjednako (*adv.*)

pōdjela; *gen. mn.* pōdjēlā

podjeljenje *prema* podijeliti

podjeljivati

podjenuti i podjesti: podjenem

podletjeti

*podmećati, *griješkom* *mjesto* podmetati

podmićivati

podmjesiti

*podmitati, *griješkom* *mjesto* podmetati

podmiljiv

podmjehuriti se

podmjeravati

podmješivati

podmukao: podmukla

*podnašati, *griješkom* *mjesto* podnositi

podne; *vidi* pod 247

podnijeti: podnijeh . . .; podnesav(ši);

podnio, podnijela . . .; podnijet

podnipošto

podno (*prjegl.*)

podnošljiv

podnu (*prjegl.*)

podočni, *na pr.* zub

podosta (*adv.*)

*podozrenje; *bolje* sumnja

podrijeti: podrem (poderem) . . .; podr'o,

podrla . . .; podr

podrijetlo, *kao prezime*

područje

područni

područnik

podsjedati

podsjedati

Govori se i piše: *gdje, ondje, ondje, svagdje.*

podsjeći: podsijećem
 pòdsjedanje
 pòdsjedati; *griješkom* *podsijedati
 podsjesti
 podsjetiti
 podsmijeh
 podsmijevati se
 podsmjehnuti se
 podsmjevač
 *podstreka^{ti}vati, *podstreknuti; *bolje*
 podbadati, nagoniti, podjarivati. pod-
 bosti . . .
 podstrešje
 *podučiti, *podučavati . . ., *griješkom*
mjesto poučiti, poučavati
 podugačak
 poduhvaćati
 podupirač
 poduprijeti: poduprem . . .; podupri-
 jeh . . .; podupr'o, poduprla . . .
 poduvrijeti: poduvrem . . .; poduvri-
 jeh . . .; poduvr'o, poduvrla . . .
 *poduzeće; *bolje* pothvat
 poduže
 podveće(r) (*adv.*)
 podvezača
 podvlačak
 podvlačiti
 podvlačka, *podvlačak*
 podvostručiti
 podvući: podvučem
 podžeći: podžežem
 pođenje *prema* poditi
 pogača
 pogađač
 pogađati
 pogančina
 pogibao: pogibli, *bolje nego* pogibelj
 pogibeljan
 pogluhnuti
 pognječiti

pogonič. *hajkaš*
 pogorjelac: pogorioca . . ., *gen. mn. po-*
gorjelaca i *pogorjelac: pogorjelca,*
gen. pl. pogorjela
 pogorjelica
 pogorjelina
 pogorjeti
 pogotovu (*adv.*)
 pogranični
 pogrijati
 pogriješiti
 pogrijevati
 pogrjeveci: pogrjevākā, pogrijevcima
 pogrješan
 pogrješiv
 pogrješivati
 pogrješka
 pogrubjeti
 pogubljenje *prema* pogubiti
 pohajdučiti (se)
 poharati
 poharčiti
 pohasiti se
 pohitjeti
 pohladan
 pohlepa
 pohođenje *prema* pohoditi
 pohotljiv
 pohraniti
 *pohrđati, *dijal. mjesto* po'rđati
 pohrišćaniti
 pohrptina
 pohrskati
 *pohrvati (se), *dijal. mjesto* po'rvati (se)
 pohumlje
 pohvala
 pohvaliti
 pohvatati
 poimati; *ne prilikuje* *poj^umati (i § 117)
 poimiti, kao *spremiti se, zgotoviti se;*
drugo je poj^umiti *prema* pojam
 poisprekrštati

poizdaleka (<i>adv.</i>)	polaća
poizdalje	*polag, <i>pokraj</i> ; <i>drugo je</i> polak
poizmaći: poizmaknem	polagano
poizrazbolijevati se	*polahko, <i>dijal. mjesto</i> polako
pojač, <i>pjevač</i>	polak, <i>pola</i> ; <i>drugo je</i> *polag
pojačati	polako; <i>dijal.</i> *polahko
pojahati	poletjeti
pojedljiv	poličica
pojeftiniti i pojevtiniti	polić
pojmiti (<i>prema</i> pojam), <i>kao umom shva-</i> <i>titi</i> ; <i>drugo je</i> poimiti	polijegati: poliježemo
pokorljiv	polijetati: polijećem
pokičeljati se	polijevati
pokipjeti	póljevka (<i>mn.</i> póljevke, póljevākā, po- lijevka <i>ma</i>). <i>juha</i>
poklaće, <i>pokolj</i>	polovače: polovačeta, <i>bure od pola</i> <i>akova</i>
poklečke	polučak, <i>žitna mjera</i>
poklić (<i>žen. roda</i>): pokliči	polučiti
poklonički	poludjeti; poludjeh . . . ; poludjev(ši); poludio, poludjela . . .
pokojničin	*poljački; <i>bolje</i> poljski
pokolčiti, <i>kočiće pozabadati u zemlju</i>	póljeno (<i>gen. mn.</i> póljēnā), <i>podebela</i> <i>cjepanica</i>
pokoljenje <i>na pr. ići</i>	poljep, <i>čim se što ulijepi</i>
pokoljenik	poljepša(va)ti
pokoljenje	poljevačica
pokračenica	poljevačina
pokračivati	poljevaći, <i>na pr. poljevaći ubrus</i>
pokrađa	*poljodjelac; <i>bolje</i> ratar
pokraj (<i>prijedl.</i>)	*poljodjelstvo; <i>bolje</i> ratarstvo
pokrepa	pomadžariti
pokrepljivati	pomagač
Pokretač	pomahnitati
pokrijepiti	pomaknuće
pokrivač	pomalo (<i>adv.</i>)
pokrovčić	pometač
pokrštenica	pometnuće
pokrštenik	pomičan
pokučast, <i>na pr. nos</i>	pomijenjati
pokući(va)ti	pomiješati
pokučar	*pomiješati, <i>grlješkom mjesto</i> pomješati
pokuće, <i>pokućtvo</i>	
pokuć(s)tvo	
pokudljiv	

pomirljiv	ponikao: ponikli
pomisao: pomisli	poniže (<i>adv.</i>)
pomjediti	ponoće: ponoća
pomjeranje	ponoći (<i>adv.</i>)
pomjerati, <i>pomještati</i>	ponočka
pomjeriti	ponošljiv
pomjesni	ponjegovati
pomjestiti	ponjemčivati
pomještati; <i>griješkom</i> *pomiještati	poočim
pomlačiti	poodavno (<i>adv.</i>)
pomlađivati	poodsjedati
pomnjev	popječak (<i>mesa</i>): popečka
pomočiti	*popječitelj; <i>bolje</i> ministar . . .
pomoć	popječī: popečem
pomoći: pomožem (pomognem)	popić, <i>cvrčak</i>
pomoćni	popijevati, <i>impf. prema perf.</i> popjevati
pomoćnik	popijevka; <i>mn.</i> popijevke, popjevākā,
pomračiti, <i>učiniti da što bude mračno</i>	popijevkama
pomrćati, <i>postati mračnu</i>	popjevati, <i>perf. prema impf.</i> popijevati
pomrčina	popjevkivati
pomrčiti, <i>učiniti da što bude mrko</i>	poplačati
pomrijeti	poplavetnjeti, <i>plav postati</i>
pomrzao: pomrzli	poplavjeti, <i>plav postati</i>
pomučan	popletati; <i>dijal.</i> *poplitati
ponačiniti se, <i>oporaviti se</i>	poplijeniti
ponad (<i>prijedl.</i>)	popločiti
*ponajpače; <i>bolje</i> ponajviše	popljeskati
ponajprije	popljesniviti
ponajviše	popodne; <i>vidi</i> 247
ponamještati	popola (<i>adv.</i>)
ponaprijed	poposjediti
ponedjeljak: ponedjeljka; <i>dijal.</i> *po-	Popovača
nedeljak i *ponediljak	popračati
ponehari (<i>adv.</i>), <i>prekasno</i>	poprečan; poprečno
*ponesrećiti, <i>griješkom</i> mjesto po-	poprečke, <i>poprijeko</i>
stradati	poprečnica
ponešto (<i>adv.</i>)	poprečivati, <i>impf. prema</i> poprijetiti
ponići: poniknem	poprijeko
ponijemčiti	poprijeti: poprem, <i>potisnuti</i>
ponijeti (se); ponijeh . . . ; ponesav(si);	poprijetiti
ponio, ponijela . . . ; ponijet	popudbina

Piše se: *deu puta*. ali: *dvaput*; *jedamput*.

popustljiv	posijecati
poput (<i>prijedl.</i>)	*posijedati, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> posjedati
popuzljiv i popužljiv	posijedjeti, <i>postati sijed</i>
poradšta (<i>adv.</i>)	pösijek, <i>pokolj</i> ; <i>drugo je</i> posjek
porazbolijevati se	posijelo
po'rđati; <i>dijal.</i> *pohrđati	posinački
Poreč	posipač
poreći: porečem (poreknem)	posirotneti; posirotneti . . .; posirotneti(ši);
poredom (<i>adv.</i>)	posirotno, posirotnjela . . .
poređati; <i>griješkom</i> *poredati	posjahivati
poređenje	posjēci: posiječem
*poreklo, *porijetlo, <i>dijal.</i> <i>mjesto</i> porijetlo	*posjēc(iv)ati; <i>bolje</i> pohađati
poriječati se: poriječam se	posjed, <i>gen. mn.</i> pösjēdā, <i>sijelo</i>
porijevati, <i>impf. prema perf.</i> porēvati	posjedanje
porinuće	posjedati, <i>perf. i impf.</i> ; <i>griješkom</i> *posijedati
porječje; <i>gen. mn.</i> pörjčējā	posjēditi
porječkati se	posjednica, <i>sijelo</i> ; <i>imalica</i>
poročan	posjednik
porodički i porodični	posjednuti
porođaj	posjedovati
poručati	pösijek, <i>zimina</i> ; <i>drugo je</i> pösijek
perući(va)ti	posjeka, <i>pokolj</i>
poručnik	posjeklica
porumeniti, <i>učiniti što rumenin</i> ; <i>drugo je</i> porumenjeti	posjesti: posjedem (posjednem)
porumenjeti, <i>postati rumen</i> ; <i>drugo je</i> porumeniti	*posjet(a), *posjetiti; <i>bolje</i> pohod, pohoditi
poružnjati; poružnjeh . . .; poružnjati(ši);	posjev, <i>sjedba</i>
poružnio, poružnjela . . .	poskočica
po'rвати (se); <i>dijal.</i> *pohrvati (se)	poskočiti
posad, <i>odсад</i>	poskočnica
posahnuti	poskupiti, <i>učiniti što skupim, skupljim</i> ; <i>drugo je</i> poskupjeti
posalac: posaoa . . ., <i>gen. mn.</i> posalaca	poskupjeti; poskupjeh . . .; poskupjev(ši); poskupio, poskupjela . . ., <i>skupo, skuplje postati</i> ; <i>drugo je</i> poskupiti
*posan, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i> posan	poslije
posavački <i>prema</i> Posavac	poslijed, <i>poslije</i>
posavjetovati	poslijepjeti
posavski <i>prema</i> Posavlje	poslijepodne i poslije podne, <i>vidi pod 247</i>
posele, <i>odсад</i>	
posezati; <i>dijal.</i> *posizati	

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

poslovač
 poslovičan
 poslovički
 posluh
 poslušljiv
 posljedak: posljeta
 posljedica
 posljedican
 posljednik
 posljednji
 *posmatrač, *posmatrati; *bolje* proma-
 trač, promatrati
 posmijeh
 posmiješan
 posmijevati se
 posmjehivati se
 posmjehnuti se
 posmrće: posmrćeta
 pospjeh
 pospješan
 pospiješiti { *tako *pospiješiti* }
 pospješivati { *2. i 3. lica* }
 posprebniti; *griješkom* *posprebniti;
vidi pod srebrn
 posred (*ikav.* posrid)
 posrednica
 posrednik
 posredovati
 posrtati: posrćem
 posnan: posna; *griješkom* *posan
 *postelj, *dijal.* mjesto postelja
 postići: postignem
 postidjeti se
 posto: postola, *črevlja*
 postrjeljati
 posuđe
 posuđivati
 posumračiti se
 posvađati se
 posve
 posvećenje *prema* posvetiti

posvećivati
 posvijetliti
 posvjedočavati
 posvjedočiti
 posvjet
 po svoj prilici
 *pošast, *dijal.* mjesto kuga
 pošijaciti
 pošivač
 pošokčiti
 pošteđjeti
 poštipač
 *poštivati, *griješkom* mjesto poštovati
 pošto (*vezn.*)
 pošto poto
 poštovač
 poštovalac: poštovaoca . . ., *gen. mn.*
 poštovalaca
 potade (*adr.*)
 potamniti, učiniti što tamnim; *drugo*
 je potamnjeti
 potamnjeti, *postati* taman; *drugo je*
 potamniti
 potanko
 potanje
 poteći: potečem
 potenčiti se
 potepuh
 *poteškoća, *griješkom* mjesto teškoća
 pothraniti
 pothvaćati se
 pothvat
 poticati *prema* potaći, a *potjecati prema*
 poteći
 potih(an)o (*adv.*)
 potiljak: potiljka
 potjecati *prema* poteći, a *poticati prema*
 potaći
 potjera; *gen. mn.* pōtjērā
 potjer(iv)ati
 potjernik, *jedan od* potjere

potješiti
 potkivač
 potklobučiti se, *potprištiti se*
 potkoljenčiti
 potkraćivati
 potkraj (*prijedl.*)
 potkrepa
 potkrepljivati
 potkrijepiti
 potkućnica
 potkupljiv
 potlači(va)ti
 potle i potlje
 *potlehušica; *bolje* pozemljušica, pozemljuha
 potmuo: potmula
 potnjičav, *što je od pota umrljano*
 potoč (*žen. roda*): potoči, *potjera*
 potočak, *dem. prema* potok
 potočar, *na pr. rak*
 potočara, *vodenica*
 potočić
 potočina
 potočiti
 potočiti
 potočni
 potočnik, *koji ide u potoč*
 potom (*adv.*)
 potpasač
 potpeći se: potpečem se
 potpećivati, *impf. prema perf.* potpetili
 (*na pr. cipele*)
 potpirača, *poduporanj*
 potplaćivati
 potpleća(va)ti
 potpomoć
 potpomoći: potpomožem (potpomo-gnem)
 potpoučiti se, *malo pojesti prije ručka*
 potrčati
 potreba (*ikav. potriha*)

potreban
 potreboća
 potrebovati
 potrepstina
 potreptjeti
 potrijem
 potrijemak, *mjesto pod trijemom*
 potrostručiti
 potrošač
 potrpjeti (se)
 potrupačke, *lupajući*
 potući: potučem
 potukač
 poturčenik i poturčenjak
 poturčiti
 potutkač, *nukalac*
 *potvarati; *bolje* potvorati
 potvrđenje *prema* potvrditi
 potvrđivati
 poučak
 poučan
 poučavati
 poučica, *potka u tkanju*
 poučiti
 poučljiv
 poučecati: *poutječemo*
 *povađati, *griješkom* mjesto povoditi
 povazdan (*adv.*), *neprestano*
 povečerati
 povećalo
 poveća(va)ti
 poveće (*adv.*)
 poveći
 povenuti
 povezača
 povijedati, *impf. prema perf.* povjediti
 povijest
 povijestan: povijesna
 poviše (*adv.*)
 povjediti; *po pravilu trebalo bi upravo*
da glasi povjedjeti, *ali to je sasvim*

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

<i>neobično; više se čuje</i> *povideti; <i>u nas je pretežno</i> povjediti	pozadugo (<i>adv.</i>)
povjeravati	pozagorijevati
povjerenik	pozaimati (<i>nije dobro</i> *pozajmati); <i>perf.</i> pozajmiti
povjerenstvo	pozavidjeti, <i>postati zavidljiv, početi kome zavidjeti</i>
povjerenje	pozeleniti, <i>učiniti što zelenim; drugo je pozelenjeti</i>
povjerilac: povjerioca . . ., <i>gen. mn.</i>	pozelenjeti, <i>postati zelen; drugo je pozeleniti</i>
povjerilaca	pozivač
povjeritelj	pozlaćenje <i>prema</i> pozlatiti
povjeriti	pozlačivati
povjerljiv	pozlijediti
povjerljivost	pozljeda
povjerovati	pozljeđivati
povjesmo	poznavalac: poznavaoa . . ., <i>gen. mn.</i>
povjesnica	poznavalaca
povjesnički	požarevački, Požarevčanin <i>prema</i> Požarevac
povjesnik	poždrljiv
povješati	poželjeti
povjetarce	poživiti <i>koga, podržati ga živa; drugo je poživjeti, živjeti</i>
povlačiti	požnjeti: požanjem
povlađivati	požudjeti
povodičan, <i>povodljiv</i>	požutiti, <i>učiniti da bude što žuto; drugo je požutjeti</i>
povodljiv	požutjeti, <i>postati žut; drugo je požutiti</i>
povozič, <i>klin u ornicama</i>	pracijep, <i>procijep</i>
povračaj	praća
povraćati (se)	praćak, <i>pratljača</i>
povraćenje	praćakati se
povratič, <i>nekakva biljka</i>	praćaknuti se
povratljiv	praćati se
poviće	praćenje <i>prema</i> pratiti
povrći: povrgnem	pračka
povreda	praćkati se
povredljiv	praćnuti se
povređivati	pradjed
povrh (<i>prijedl.</i>)	prah
povrijediti	
povrijeslo, <i>povraz</i>	
povrvjeti	
povući: povučem	
pozadijevati	
pozadrijemati	

č se piše prema c i k; micati: mičem, plakati: plačem.

prahača, *ralica, kojom se posijano proso praha (preorava)*

prahati

praktičan

praktičnost

pramče: pramčeta, *dem. prema* pram

pramičak

praporčić, *dem. prema* praporac

prapradjed

praseći

*prasečina, *dijal. mjesto* prasetina

praskoč, *nakakva* trava

prašćevina, *svinjsko meso*

prašćić, *dem. prema* prasac

prašilac: prašioca . . . , *gen. mn.* prašilaca

praštati

pratilac: pratioca . . . , *gen. mn.* pratilaca

pratljača

pravednički

pravičan

pravičnost

pravječan

*pravjekovan; *bolje* pravječan

pravnički

*pravorek; *bolje* presuda

pravovjerac: pravovjêrca

pravovjerje

pravovjêrnica

pravovjêrnîk

praznični

praznoća

praznovjeran

praznovjerica

praznovjerje

Prćanj: Prćanja

prčevina

prčkati

prčak: prčka (*adj.*), *sipak*

prčast, *na pr. nos*

prčênje *prema* prčiti se; prčênje *prema* prtiti

prčeusnast, *naprčênih usana*

prčija, *miraz*

prčiti *usne*

pre-; *kad ostaje pre-, a kad opet bude prije-, o tome vidi pod 13*

prehirač

prebjeći: prebjegnem

prebjerg (*gen. mn.* prëbjêgâ), *uskok*

prebjergavati

prebjegnuti

prebježati

prebljedjeti

prebljedivati

prêbol: prebola

prebolijevati

preboljeti

preci: predaka

precijediti

precijeniti

precjeđivati

prčcjena; *gen. mn.* prčcjêná

precjenjivati

precvjetati

prččaga

prččastan: prččasna

prčice, *poprijeko*

prčiniti

prčinjati

prčistiti

prčišća(va)ti

prčita(va)ti

*prči *ekav.; ijekav. prijeći, koje vidi*

prčutjeti

predak: pretka

*predbježno; *bolje* zasad, za neko vrijeme . . .

predgovor

predgrađe

predijevati

*predjel (<i>riječ ruska</i>); <i>bolje</i> kraj, okolina, okoliš, dio	pregibao; pregibli
*predjelni; <i>bolje</i> okolni, okolišni	preglava, <i>drvo, o kome jaram visi</i>
predjenuti, predjesti, predjeti	pregléd
*predlog <i>je ekav.</i> ; <i>ijekav. je</i> prijedlog, <i>ali po ekav. i ijekav.</i> predložiti	pregledan
predložak	pregljača, <i>pregača</i>
predložiti	pregnuće
predmet	pregorijevati
*predmnijevati; <i>bolje</i> misliti, držati	pregorjeti, <i>ali</i> prijedor
*predmnjeva; <i>bolje</i> misao	pregovarati
prednjačiti	pregovor, <i>dogovor</i>
predočiti	pręgrada
predodžba	pręgradak; pręgratka
predoljeti, <i>običnije</i> odoljeti	pręgrađivati
predrasuda	pręgrijebati, <i>izgrtati žito iz koša</i>
predrijeti: predrem . . .; predr'o, predrla . . .	pręgrmjati
predručak, <i>doručak</i>	pręgršt (<i>žen. roda</i>): pręgršti
predruđojati	pręhodni
predsjedatelj	pręhodnica
predsjedati; <i>griješkom</i> *predsjedati	pręhodnik
predsjednik	prehraniti
predsoblje	prehranjivati
predstavnik	*preimućstvo; <i>bolje</i> izvrština
*predsuda; <i>bolje</i> predrasuda	preinači(va)ti
*predsasnik; <i>bolje</i> prethodnik	prejahati
*predusresti; <i>bolje</i> spriječiti, ukloniti, zabraniti	prejahivati
*preduzeće; <i>bolje</i> pothvat	prejédati se
*preduzimač; <i>bolje</i> pothvatnik	prękada i prękadjna
predvidjeti	prękid
predvostručiti	prekipjeti
predžba, <i>prevlaka</i>	prękjuće
preda	pręklani
predašnji	prękletić, <i>dem. prema</i> prijeklet
pređe, <i>prije</i>	preko <i>je prijedlog; na pr. otišao je</i>
pregača	preko <i>svijeta; drugo je prijeko</i>
pregalac: pregaoca . . ., <i>gen. mn.</i> pregalaca	preko-; <i>tako je prva pola u svjema sastavljenim riječima; na pr. Preko-</i>
pręgib	kuplje, prekoruđe . . .
	prękodan, <i>svaki drugi dan</i>
	prękojuće
	prękonačiti
	prękorači(va)ti

je se piše u kratkome slogu: djeteta.

prekosjutra
 prekosred (*prijedl.*)
 prekraćivati
 prekrēt
 prekočiti
 prekrštavati
 preksinoć
 preksjutra
 prekuhati
 prelać: prelaća . . ., *gen. mn.* prelaća
 prelašćivati, *impf. prema* prelastiti (*varati*)
 *prélaz je *ekav.*; *ijekav.* je prijelaz, *ali po ekav. i ijekav.* prelaziti
 prelazak, *ali* prijelaz
 prelazan
 prelaziti
 prelažljiv
 preletjeti
 prelijetati: prelijećem
 prelijevati
 preljeći: preljegnem, *prijedi*
 preljesti: preljezem
 preljetiti, *proboraviti ljeto*
 prčljub(a)
 preljubočinac
 preljubočinstvo
 premac
 premaljeće, *proljeće*
 premaljetni
 premda
 prēmēt (*da se premedemo, pa tko na koga u premet nasrne*); *drugo je* prijemēt
 premetać
 premetačina
 premijeniti
 premitača, *vrsta prsluka*
 premjena
 premjenjivati
 premjer

premjeriti
 premjestiti
 premještaj
 prēmjestati; *griješkom* *premiještati
 premljeti: premeljem
 premoći: premognem
 premrežiti
 premučiti
 prenaređivati
 *prenašati, *griješkom* mjesto prenositi
 prenemoci: prenemognem
 prenijeti; prenijeh . . .; prenesav(ši); prenio, prenijela . . .; prenijet
 prenočiti
 *prénos je *ekav.*, *ijekav.* je prijenos, *ali ekav. i ijekav.* prenositi . . .
 preoblačiti (se)
 prebući: preobučem
 preodijevati
 preodjenuti, preodjesti, preodjeti
 preosvećeni
 prepečenica, *rakija*
 prēpeka
 prepeličar
 prepeličji
 prepijevati, *impf. prema perf.* prēpjevati
 prepirać
 prepirka
 *prēpis je *ekav.*, *ijekav.* je priјēpis, *ali po ekav. i ijekav.* prepisati . . .
 prepisivać
 prepisivalac: prepisivaoca . . ., *gen. mn.* prepisivalaca
 prepjecati, *impf. prema perf.* prepeći
 prēpjevati, *perf. prema impf.* preprijēvati
 preplaćivati
 *preplitati je *dijal. mjesto* prēpletati
 prepoćeti: prepoćnem
 prepoćinjati
 *prēpona; *bolje* prepreka, smetnja
 *prepor(an), *griješkom* mjesto prijepor(an)

ije se piše u dugome slogu: *dijete*.

preporod
 preporučan: preporučna
 preporučiti
 preporučivati: preporučujem
 preporuka
 preprečivati
 prepreka, *zapreka*
 prepriječiti

preprodavalac: preprodavaoca . . . , *gen.*

mn. preprodavalaca

prepući: prepuknem

prereći (se): prerečem (se)

prerez *

*prerov *je ekav., ijekav. je prijerov, ali po ekav. i ijekav. prerovati*

prerući(va)ti

*presad *je ekav., ijekav. je prijesad, ali po ekav. i ijekav. presaditi . . .*

presada

presadivati

presahnuti

presezati; *griješkom* *presizati

presijecati

presjeći: presiječem

presjedanje

presjedati; *griješkom* *presijedati

presjediti

presjednuti

presjeka; *gen. mn.* presjêkâ

presjesti: presjedem (presjednem)

preskočiti

preslaćci: preslaćaka, *slastice*

presmičav, *dug i mršav*

presnoća

presrît (*žen. roda*): presrti, *gdje se pre-
 valjuje preko brda*

prestarjeti

prestići: prestignem

*presto, *prestol, *prestolje, *prestol-
 nica . . . *po ekav., po ijekav. prije-
 sto . . .*

prestrići: prestrižem

prestrijeliti

prêstupak, *ali* prijestup

prêstupni *prema* prijestup

prestupnički

prêstupnik

prêsuda

presvijetli

presvlačiti

presvući: presvučem

*preša, *prešan; *bolje* hitnja, hitan

prêšao, prêšla . . . *prema* prijeći

prêšav(ši) *prema* prijeći

prešutjeti

prêlêč: *otišao na preteč, da ga ubije,
 t. j. da ga preteče i dočeka*

preteća; *griješkom* *pretjeća

preteći: pretečem

preterečivati

prêthodnik

preti: prem . . .

preticati *prema* pretaći, *a nasuprot* pre-
 tjecati *prema* preteći

pretilina

pretio: pretila; *komp.* pretlji

pretjecati *prema* preteći, *a nasuprot*
 preticati *prema* pretaći

pretjerati

pretjerivati

pretkućnica

pretočiti

*prêtop *je ekav., ijekav. je prijetop, ali po ekav. i ijekav. je pretopiti . . .*

pretpodne i pred podne, *vidi pod 247*

pretposljednji

pretrča(va)ti

prêtres

prêtrg: bez pretrga, *jednako, bez pre-
 kida*

pretrpjati

pretući: pretučem

dj se piše prema ekav. *de*, ikav. *di*; *djevojka*.

*prétvor <i>je ekav.</i> ; <i>ijekav. je</i> prijetvor, <i>ali po ekav. i ijekav.</i> pretvoriti . . .	prezime
pretvorica, licemjer	prežir
*prevađati . . ., <i>griješkom</i> mjesto pre- voditi . . .	prezirati
*prévara <i>je ekav.</i> , <i>ijekav. je</i> prijevvara <i>ali po ekav. i ijekav. je</i> prevariti . . .	prezirno
prevarljiv	prezreo: prezrela
*prevažati . . ., <i>griješkom</i> mjesto pre- voziti . . .	prezreti: prezrem
preveć	preživac
prevejan(ac) <i>je ekav.</i> , <i>ijekav. je</i> previ- jan(ac) 15	preživjeti
previdjeti	*prhak, <i>dijal. mjesto</i> buhav(an) ili sipak
previjača, <i>vrsta</i> kolibe	prhati
prèvječan	prhli
prevjera	prhnuti
prevjeravati	prhut (<i>žen. roda</i>): prhuti; <i>običnije</i> perut
prevjeriti	prianjati; <i>dijal. *</i> prijanjati
prevjesiti	pribjeći: pribjegnem
prevješati	pribjegar
prevlačiti	pribjegavati
prevlaka	pribjegnuti
*prévod <i>je ekav.</i> , <i>ijekav. je</i> prijevod, <i>ali po ekav. i ijekav.</i> prevoditi . . .	pribježište
prevodičan, <i>povodljiv</i>	pricijepiti
prevodilac: prevodioca . . ., <i>gen mn.</i> prevodilaca	pricjepljivati
prevodljiv	priča
prevođenje <i>prema</i> prevoditi	pričati
*prévoz <i>je ekav.</i> , <i>ijekav. je</i> prijevov, <i>ali</i> <i>po ekav. i ijekav.</i> prevoziti . . .	priček
prevraćati	priček(ivati)
prèvrât	pričesni
prevrći: prevrgnem	pričesnik
prevreti: prevrim	pričest
prevrijeti: prevrem	pričestiti
prevrtljiv	pričešće(nje) <i>prema</i> pričestiti
prevući: prevučem	pričešćivati
prezdan, <i>svaki drugi dan</i>	pričeti: pričnem
prezid	pričiniti se
	pričinja(va)ti se
	pričuti
	pričuvati
	pričvrstiti
	pričesak, <i>kao mala kesa</i>
	prići: pridem
	pričutjeti se, <i>pričajiti se</i>
	pridíci: pridignem

pridijeliti
 pridijevati
 pridjenuti, pridjesti, pridjeti
 pridjev; *gen. mn.* pridjevā
 pridjevak: pridjevka; *mn.* pridjevci,
 pridjevākā, pridjevcima
 pridonijeti
 prignječiti
 prigorjeti
 prigrevica, *pripeka*
 prigrijati
 prigrijevati
 pride, *prije*
 prihod
 prihvaćati
 prihvatiti; *dijal.* *prifatiti
 prijateljevati i prijateljovati
 prijateljčin
 prijateljovati i prijateljivati
 prije
 prije-; *vidi kod pre-*
 prijeboj
 prijećac: prijećca, *prijeki put*
 prijećati (*na pr. opanke*), *poprijeko ve-*
zati; prijećati se *na koga*, *gledati*
poprijeko
 priječiti
 priječnica
 priječnik; *bolje nego* *promjer
 priječnjak
 priječenje *prema* prijetiti, *prijetnja*
 prijeći: prijeđem . . . ; prešav(ši); pre-
 šao . . .
 prijed, *prije*
 *prijedjel; *bolje kraj*, okolina, okoliš
 prijedlog, *ali* predložiti . . .
 prijedor, *ali* predrijeti . . .
 priječglavica, *pored* pręglava
 *prijegled, *griješkom mjesto* pręględ
 prijegon
 prijegor, *ali* pregorfeti . . .

prijedhod (*lađa, koja prenosi što*), *ali*
 prehoditi
 prijehranak, *što se prehrani preko zime*
 prijek i prijekī; *komp.* pręči
 prijeklet (*ali* pręklećić), *pregrada*
 prijeko je *prilog. na pr. otišao je pri-*
jeko (na pr. iz Hrvatske u Bosnu
ili iz Bosne u Hrvatsku); *drugo je*
preko
 prijekop, *ali* prekopati . . .
 prijekor, *ali* prekoriti . . .
 prijekoran; *prikoran je *ikav.*
 prijelaz, *ali* prelazak, prelaziti . . . ;
drugo je (i po ijekav.) prilaz, pristup,
prema prilaziti
 prijelog (*njiva neugarena*), *ali* prelō-
 žiti . . .
 prijelom, *ali* prelomiti . . .
 prijemet (*vino, koje se toči ispod leda*);
drugo je prēmēt
 prijenos, *ali* prenositi . . .
 priječep (*rakija, prepečenica, prepeka*),
ali prepeći . . .
 priječpis, *ali* prepisati . . .
 priječplet, *ali* preplesti . . .
 prijepodne i prije podne, *vidi pod* 247
 Prijepolje
 prijepor
 prijeporan
 prijerov, *ali* prerovati . . .
 prijesad; prijesadnica, *ali* presaditi . . .
 prijesan, *siror*; *drugo je (i po ijekav.)*
prisan
 priješjed, *pće* za *priplodak*
 priješjek, *ali* pręsjeka, presjeći . . .
 priješnac, *vrsta kolača*
 prijesto: prijestola
 prijestolni
 prijestolnica
 *prijestolonasljednik; *bolje* nasljednik
 (prijestola)

prijestolje	prilijepiti
prijestup, <i>prestupna godina, ali pre-</i> <i>stupak, prestupiti, prestupni . . .</i>	prilijetati: prilijećem
priještak, <i>ime biljci</i>	prilijevati
prijet, <i>kad od velikoga truda zaboli iza</i> <i>pleći</i>	*priljepčiv, <i>griješkom mjesto</i> priljepljiv
*prijetak, <i>dijal.; bolje</i> prijam (<i>gen.</i> <i>prijma</i>)	priljepljivati
prijetiti	primaći: primaknem
prijetjer (<i>prijegon</i>), <i>ali</i> pretjerati . . .	primalac: primaoca . . ., <i>gen. mn.</i> pri- malaca
prijetnja	primamljiv(ać)
prijetop, <i>ali</i> pretopiti . . .	primečiti, <i>prignječiti</i>
prijetran, <i>kao mastan</i>	primetača, <i>vrsta (ženske) košulje</i>
prijetvor(ba), <i>ali</i> pretvoriti . . .	primijeniti
prijevvara, <i>ali</i> prevariti, prevarljiv	primiješati
prijevaran	*primijetiti, <i>bolje</i> napomenuti, reći, kazati
prijevez (<i>povezača</i>), <i>ali</i> prevezati . . .	primišaljski <i>prema</i> Primislje
prijevjes, <i>ali</i> prevjesiti	*primječivati, <i>vidi</i> *primijetiti
prijevod, <i>ali</i> prevoditi . . .	*primjedba, <i>bolje</i> napomena, bilješka
prijevodan	primjena
prijevoj	primjenjivati
prijevoznica	primjenljiv
prijevoz, <i>ali</i> prevoziti . . .	primjer; <i>gen. mn.</i> primjērā
*prionuti, <i>griješkom mjesto</i> prionuti	primjerak: primjērka
prikazivač	*primjeren; <i>bolje</i> zaslužen, privrijeđen
prikićivati <i>prema</i> prikititi, <i>kiteći pri-</i> <i>metati što u što</i>	*primjerice, <i>griješkom mjesto</i> na primjer
*priključiti se (<i>komu ili čemu</i>); <i>bolje</i> pristati, pridružiti se . . .	primjesa; <i>gen. mn.</i> primjēsā
*prikoran je <i>ikav., vjekav.</i> prijekoran	primješa; <i>gen. mn.</i> primješa
prikraćivati	primrći: primrknem
prikrić(va)ti	prinaci: prinade (<i>snijeg</i>), <i>kad padne,</i> <i>pa opet na nj drugi padne</i>
prikrić(va)ti	*prinašati, <i>dijal. mjesto</i> prinositi
prikuć(va)ti (se)	prinijeti; prinijeh . . .; prinesav(ši); pri- nio, prinijela; prinijet
prilaz <i>prema</i> prilaziti; <i>drugo je</i> prijelaz <i>prema</i> prelaziti	priodjenuti, priodjesti, priodjeti
prileći: priležem	prionuti
priletjeti	priopći(va)ti
priličan	pripašnjača
priličiti	pripeći:ripečem
prilijegati: priliježem	pripijevati, <i>impf. prema perf.</i> pripje- vati

pripjevka; <i>mn.</i> pripjevke, prĳjevākā, pripjevka	prisresti: prisretem (prisretnem)
pripis, <i>što se</i> pripíše; <i>drugo je</i> pripis	pristao: pristala
pripjev; <i>gen. mn.</i> pripjĳvā	pristići: pristignem
pripjevati <i>perf.</i> ; pripijevati <i>impf.</i>	pristupačan
pripomoći: pripomognem (pripomožem)	*prisue, <i>bolje</i> nazočnoš
pripovijedalo	prisusjediti, <i>prinaći</i>
pripovijedan	prismjetiti
pripovijedati	prismjetljivati
pripovijest	prist
pripovijetka; <i>gen. mn.</i> pripovijedākā	pristjedjeti
pripovjedač	pristić
pripovjedački	pritaći: pritaknem
pripovjediti; <i>vidi kod</i> povjediti	priteći: pritečem
pripredivati <i>prema</i> priprijetiti; <i>prpre-</i> <i>čivati bilo bi prema</i> pripriječiti	priticati <i>je prema</i> pritaći, <i>a nasuproš</i> <i>pritecati prema</i> priteći
priprijeti: <i>priprem . . .</i> ; <i>prpri'o, pri-</i> <i>prla . . ., zaokupiti koga, navali</i> <i>na nĳ</i>	pritjesniti
priprijetiti	pritecati <i>je prema</i> priteći, <i>a priticati</i> <i>prema</i> pritaći
pripući: pripuknem	pritjer(iv)ati
prirastao: prirasla; <i>griješkom</i> *prirasao	pritiješnjavati i pritiješnjivati
priređivati	pritočica, <i>gdje voda priteče sa strane</i>
prirječe (<i>gen. mn.</i> prirječjā), <i>poslovica</i>	pritrčati
priručan	pritrpjati
prisan (<i>u sva tri govora</i>), <i>na pr.</i> <i>prisni (glavni) prijatelji; drugo je</i> <i>prijesan (ikav. prisan)</i>	pritući: pritučem
priseći: prisegnem	pritrđivati
prisijevati	pritučiti (se)
*prisizati <i>je</i> <i>dijal. mjesto</i> prisezati	privezač
prisjećati se	privići: se: priviknem se
prisjedati; <i>griješkom</i> *prisijedati	prividjeti
prisjednik	prividenje <i>prema</i> prividjeti (se)
prisjetiti se	privjenčati
priskočiti	privjesak
prisleći: prislekнем, <i>ustupiti</i>	privjesiti
prismočiti	privlačan
prismrdjeti	privlačiti
prispjevati	privlačljiv
prispjeti: prispijem	privodenje <i>prema</i> privoditi
	privolja; <i>griješkom</i> *privola
	privoljeti
	privreda
	privređivati

d t se gube ispred c ě; sudac: suca, otac: oće.

privremen
 privrijediti
 privući: privučem
 prizreti (se); prizrio, prizrela . . .
 prizrijevali
 prižeći: prižežem
 prižgati: prižgam; *dijal.* *prižgem . . .
 prkoždžija, *koji prkosi kome*
 prljiti: *griješkom* *prliti
 probavljiv
 probesjediti
 probiljeska, *skitnica*
 probirač
 probisvijet, *skitnica*
 probitačan
 probitačnost
 probježivati
 probljedjeti
 proboljeti
 procijediti
 procijeniti
 procijep
 procjeđivati
 procjemba
 prōcjena; *gen. mn.* prōcjēnā
 procjenitelj
 procjenjivati
 procvatjeti
 procviljeti
 procvjetati
 pročačkati
 pročasiti se
 pročelnik
 pročelje
 pročešljati
 pročistiti
 pročišćavati
 pročit(va)ti
 pročupati
 pročuti
 proći: prođem

proću, *prema*
 proćukati se
 prodol: prodola
 prodrijemati
 prodrijeti: prodrem; prodr'o, prodrila...
 prođa
 profućkati
 prognjeviti
 progorjeti
 progrmjati
 proha
 prohodati (se)
 prohtjeti se: prohtjednem se
 prohućati
 projećati
 prokisao: prokisle (*adj.*)
 prokletstvo
 prokopnjeti
 prokrčiti
 proletjeti
 prōlijet, *vjetrenjak*
 proljetati
 proljevati
 prōljeće; *gen. mn.* prōljēcā
 proljepšati se
 proljetni
 proljetos
 proljetošnji
 prōljev; *gen. mn.* prōljēvā
 promaći: promaknem
 promaha
 promaknuće
 promećuran, *koji se promeće, okretan*
 promijeniti
 promiješati
 promisao (*muš. roda*): promisla
 prōmjena; *gen. mn.* prōmjēnā
 promjenit
 promjenljiv
 promjenjivati
 *promjer; *bolje* priječnik

promljjeti: promeljem
 promući: promuknem
 promučkati
 pronaći: pronađem
 pronevjeriti
 pronići: proniknem
 pronijeti; pronijeh . . .; pronesav(ši);
 pronio, pronijela . . .; pronijet
 pepeće
 propijevati, *impf. prema perf.* prōpje-
 vati
 prōpjovati, *perf. prema impf.* propijē-
 vati
 propovijed
 propovijedaonica
 propovijedati
 propovjediti
 propovjednički
 propovjednik
 praćati
 propući: propuknem
 propučkati, *profučkati, rastepsti*
 propuhati
 propupčati
 propuštati
 proračunati i proračuniti
 prorašće, *kao bilje*
 proraći: proraćem
 prorijediti
 prorjeđivati
 proročanstvo
 proročica
 proročki
 proroštvo
 prosački
 prosijecati
 prōsijek, *nekakva kuka, kojom se prosi-
 jeca; drugo je prōsjek*
 prosilac: prosioca . . ., *gen. mn.* pro-
 silaca
 prosjačina

prosjačiti
 prosjački
 prosjajivati
 prosjak; *dijal.* *prosiyak
 *prosječan; *prosječno; *bolje* osječan;
 osječno
 prosjeći: prosijećem
 prosjed, *koji je počeo sijedjeti*
 prōsjek (*gen. mn.* prōsjēkâ), *prosječen*
put; drugo je prōsijek
 prōsjeka (*gen. mn.* prōsjēkâ), *prodol*
 *prosječkom; *bolje* osjekom
 prosjesti se
 prosjev
 *prosljediti, *griješkom mjesto* nastaviti
 prostački
 prostirać
 prostrijeliti
 prostrijeti; prostrem . . .; prostr'o,
 prostrla
 prostrjeljivati
 prosuće
 prosvijetiti
 prosvijetliti
 prosvijetljen; *komp.* prosvjetljeniji
 prosvjećenje
 prosvjećivati
 *prosvjed i *prosvjedovati; *bolje* pro-
 test, protestirati
 prosvjeta; *prosveta *je ekav.*
 prosvjetitelj
 prosvjetljivati i prosvjetljivati
 prosvjetljenje
 prosvjetni
 *prošasti, *bolje* prošavši, prošli
 prošće *prema* prošac
 proštenje
 proteći: protećem
 *proticati, *ikav. mjesto* sijekav. protjecati
 protisli (*mn. ž. roda*)
 protivnički

*protivuriječiti; <i>bolje</i> pobijati, protiviti se	provrvjeti
protivurječan	provući: provučem
protivurječe	prozorčić
protjecati <i>prema</i> proteći; *proticati <i>je ikav.</i>	prozračiti
protjeranica	prozreti: prozrem
protjeranik	prozrijevati
protjer(iv)ati	proždrijeti; proždrem; proždr'o, prož-
protoč: protoči, <i>kao proljev</i>	drla . . .
protočiti	proždrljiv
protosindel	proživjeti
protreći	prožvatati: prožvaćem
protu- <i>ne valja u složenim riječima, koje su književnici načinili, na pr.</i>	prsobonik
*proturječe, *protudokaz, *protu-	prstić
papa . . ., <i>nego valja uzeti protivu, na pr.</i> protivurječe, protivudokaz,	pršljiv
protivupapa . . .	prtenjača, <i>torba</i>
protući: protučem	pručati se, <i>praćati se</i>
protumačiti	pruće <i>prema</i> prut
*protusloviti i <i>izvedene; bolje je</i> protiviti se, pobijati	pručiti se, <i>bacati se</i>
proučavati	prugao: prugla, <i>klupko</i>
proučiti	prvača, <i>koji što učini prvi put</i>
*provađati, <i>griješkom</i> mjesto provoditi	prvačiti, <i>ugariti (njivu ili zemlju)</i>
provaljivač	přvenac (<i>u nekim krajevima govore i</i>
*proveja(va)ti <i>je ekav., ijekav. je</i> provija(va)ti 15	prvenac)
provenuti	prvenački
providjeti (se)	prvenče: prvenčeta
provjekovati	prvenstvo
provješati	prvobratučed
provlačiti	prvoč, <i>prije</i>
provodadžija	prvostolni
provodič	prvovjenčani
provođač	pseći
provreti: provrim	psovač
provrijed(n)iti se	pšenica; <i>dijal.</i> *šenica
provrijeslo	pšeničan
provrijeti: provrem	pšeničnjak (<i>hljeb</i>)
provrtjeti	ptica; <i>dijal.</i> *tica
	ptičar
	ptičetina
	ptičica
	ptičji
	ptičurina

ptić, *ali* ptičica, ptičji . . . *prema* ptica
 ptič, *jama, gdje se drži voda; drugo*
 je puć
 pućanin
 pućanstvo
 pućenje *prema* pućiti, *cijepati; drugo*
 je pućenje
 pućica, *nekakva školjka, koja se jede*
 pućina
 pućiti, *cijepati; drugo je* pućiti se
 pućka, *pućanka; drugo je* pućka
 pućki
 puć, *uzvrik; drugo je* puć
 pućak: pućka, *puran*
 pućenje *prema* pućiti se i putiti; *drugo*
 je pućenje
 pući: puknem
 pućiti se, *kao nadimati se* (pući se *kao*
 ćurak)
 pućka, *pura; drugo je* pućka
 pućkac! *puć!*
 pućkati, *pušeci odbijati dimove*
 puh
 puhać, *onaj, koji puše; drugo je* puhać
 puhać, *puh*
 puhara, *nekakva gljiva*
 puhati: pušem i puham
 Pula: Pule; *griješkom* *Pulj i *Pola

punaćak
 punahan
 puničin
 punoća
 punoljetan
 punomoć
 pupčast
 pupčiti, *pupiti*
 *pustaija, *dijal. mjesto* pustahija . . .
 pustimiće *na pr. baciti drvo*
 pustinički
 pustjeti; pušćah . . .; pustjeh . . .; pu-
 sljev(ši); pustio, pustjela . . ., *posta-*
 jati pusto
 pušać
 puščani (*na pr. prah*)
 puščica
 Pušća
 puščina, *augm. prema* puška
 pušljiv, *creljiv; dij. *pišljiv*
 puštati
 put; *kad se s riječju piše zajedno a*
 kad odjelito od nje, vidi pod 214;
 taj put, ovaj put, svaki put . . .
 putnički
 putnjičav, *umazan (na čemu je putnjica)*
 puzečke, puzečki
 pužić

R.

Rača
 — račanski *prema* Rača
 raće: račeta, *mlada raca*
 raćenje *prema* račiti se; *drugo je* ra-
 ćenje
 račica
 račilo
 Raćinovci
 račiti se, *kao imati volju*
 raćji

račun
 računati i računiti
 račundžija
 računica
 račvast
 račve: račava, *raslje*
 raćenje *prema* ratiti (*ratovati*); *drugo je*
 raćenje
 rad; *komp. radij; radije*
 Radić, *ime muško*

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

Rádić, *prezime po Rádi (ocu ili ma-
teri)*

radionica

radljiv

Radmil

radnički

Radojica

radoznao: radoznala

radšta (*adv.*)

Radul

radati

*rade, *griješkom mjesto radije*

radevina

*rahaj, *rahlost, *dijal. mjesto* supljik-

kav, supljikavost

rajčica *rahajlić, *rahajlić*

Rajica *de*

Rajić, *ime muško*

Rajić, *prezime po Ráji*

rakčin, *kapica, što se nosi pod fesom*

ral (*m. i ž. roda*): rala i rali

ranilac: ranioća . . . , *gen. mn. ranilaca*

ranljiv

raonik

*rapav, *dijal. mjesto hrapav*

rasahnuti se

rascijepiti

rascjep

rascjepkati

rascjepljivati

rascvatjeti

rascvijeliti

rascvjeljivati

rascvjetati se

rascvrijeti se

rashladiti

rashlađivati

rashod

rasijati

rasijecati

rasipač

rasjeći: rasijećem

rasjelina, *gdje se zemlja rasjela*

rasjesti se

raskačkati

raskol

raskoljenka, *vrsta košulje*

raskopča(va)ti

raskoračiti se

raskrči(va)ti

raskreči(va)ti, *na pr. noge*

raskrhati

raskršće

raskršta(va)ti

raskući(va)ti

raskuća, *raspikuća*

raskući(va)ti se

raskuha(va)ti

raso: rasola

rasohe, *račve*

raspača(va)ti

raspećaćavati

raspećatiti

raspećiti, *razmaziti*

raspeće

raspijevati *je impf. prema perf. ras-*

pjevati

raspikuća

raspijevati *je perf. prema impf. raspi-*

jevati

rasplamtjeti se

rasplet

raspletati: rasplećem

*rasplitati, *dijal. mjesto raspletati*

raspljeskati

rasprćati, *impf. prema perf. rasprtit*

raspreći: raspregnem

rasprićati se

rasprostrijeti: rasprostrem . . . ; raspro-

str'o, rasprostrela . . .

raspuća(va)ti; raspućiti, *raskopča(va)ti*

raspuće

raspući se: raspuknem se	*rašćenje <i>prema</i> rasti, <i>griješkom</i> <i>mjesto</i>
raspuštati	rastenje
rasrditi se, <i>rasrditi se</i>	rašćerelati se
rast <i>prema</i> rasti; *rast, <i>dijal. mjesto</i>	*rašta, <i>vidi</i> rađšta
hrast, <i>drvo</i>	*rastrkati (se), <i>dijal. mjesto</i> rastrkati (se)
rastao: rasla . . . ; <i>griješkom</i> *rasao	ravnobreg (<i>adj.</i>)
rasteći: rastečem	*ravnovesje; <i>bolje</i> umjera, ravnoteža
rastegljiv	razabirati: razabiram; <i>griješkom</i> *razabirem . . .
rastenje <i>prema</i> rasti	razabrati: razaberem . . .
rastičiti se, <i>o kukuruzu, kad na njemu izrastu „tići“ (zaperci)</i>	razastrijeti: razastrem . . . ; razastr'o,
rastjecati <i>je prema</i> rasteći, <i>a</i> rasticati	razastrla . . . ; razastrt
<i>bi bilo prema</i> rastaći	razbijeliti
rastjer(iv)ati	razbijesniti se
rastočiti	razbirati: razbiram; <i>griješkom</i> *razbirem . . .
rastopljiv	razbjeci se: razbjegnem se
rastrebljivati	razbojnički
rastrežnjivati	razholjeti se
rastrići: rastrizem	razdijeliti
rastrijebiti	rázdio: rázdjela . . . , <i>gen. mn.</i> rázdjělā;
rastrijeskati	<i>običnije nego</i> razdjel
rastrijezniti (se)	razdjelan: razdjelna
rastrkati (se); <i>dijal. *rastrkati (se)</i>	rázdjeljak: rázdijeljka; <i>mn.</i> rázdijeljci,
rastruheliti se	rázdjeljākā, rázdijeljcima
rastruhnuti se	razdjeljenje
rastući: rastućem	razdjeljivanje
rasudljiv	razdjeljivati
rasuđenje <i>prema</i> rasuditi	razdrešivati
rasuđivati	razdrijemati
rasvijetliti	razdriješiti
rasvjeta	razdrijeti: razdrem . . . ; razdr'o, raz-
rasvjetni, <i>na pr. plin</i>	drla . . . ; razdrt
rašćehnuti; <i>dijal. *rašćenuti</i>	razduhati
rašćepiti se, <i>rašćeciti se</i>	razgnječiti
rašćesljati	razgnjeviti
rašćiniti, raščinjavati	razgorijevati se
rašćistiti	razgorio: razgorjela . . .
rašćišćavati	razgorjeti se
rašćovjek	razgovijetan; <i>komp.</i> razgovjetniji
rašćupa(va)ti	razgovijetno
rašćvariti se, <i>rastopiti se</i>	

Uz *nj*, *k* i *s* ne piše se apostrof.

razgovijetnost
 razgovorljiv
 razgrađivati
 razgrijeti
 razgrijevati
 razgruhati
 razići se: razidem (razidem) se
 razjédati
 razjéditi
 razjednaći(va)ti
 razjesti (se)
 razléći se: razležē (razlegnē) se
 razléći se: razléžē se
 razletjeti se
 različak, *biljka*
 različan
 različit
 različnost
 razlijegati se
 razlijetati se: razlijećem se
 razlijevati
 razlući(va)ti
 razmačica, *razmak*
 razmahivati (se)
 razmahnitati (se)
 razmijeniti
 razmijesiti
 razmimoći se: razmimoidem (razmi-
 moidem) se
 rāzmjena; *gen. mn. rāzmjēnā*
 rāzmjerak: razmjērka
 razmjera(va)ti
 razmjeriti
 razmjerica (*u računstvu*); *drugo je*
razmirica, boj, svađa
 razmješivati
 razmještaj
 razmještati
 razmočiti
 razmućivati
 *raznašati, *griješkom mjesto raznositi*

raznijeti; raznijeh . . . ; raznesav(ši);
 raznio, raznijela . . . ; raznijet
 razočarati (se)
 razortačiti (se)
 razračiti se
 razréditi, *odrediti, razvrstati; drugo je*
razrijediti
 razređivati, *impf. prema perf. razrediti;*
drugo je razrjeđivati
 razrijediti, *činiti da bude što rijetko;*
drugo je razrediti
 razriješiti
 razrjeđivati, *impf. prema perf. razrije-*
diti; drugo je razređivati
 razrješljiv
 razrogačiti (*oči*)
 razumijevati, *impf. prema perf. raz-*
umjeti
 razumiti: razūmim . . . , *činiti da tko*
razumije; drugo je razumjeti
 razumjeti: razumijem . . . , *kao umom*
shvatiti, razbirati; drugo je raz-
umiti
 razumljiv
 razumijeti se
 razvađač
 razvidjeti
 razvijevati, *običnije razvijavati*
 razvjenča(va)ti
 razvlačiti
 razvojačiti
 razvrći: razvrgnem
 razvrijediti (se), *o rani*
 razvući: razvućem
 ražeći
 ražvatati: ražvaćem
 *rbat, *dijal. mjesto hrbat*
 rboč, *od kože, čime se vadi voda iz*
bunara
 rđa; *dijal. *hrđa*
 rđav

Tude *i-a* u nas je *tja*: *dijalekt.*

rečec, *rječit*
 rečenica
 Rečica
 *reć bi, *griješkom* *mjesto* rekao bih
 reći: rečem (reknem)
 rediti *prema* red; *drugo je* rijediti
 redovnički
 redati; *griješkom* *redati i složene
 ređenje *prema* rediti
 *regbi, *griješkom* *mjesto* rekao bih
 reha(v), *na pr. ovca s rijetkom vunom*
 rehulja
 *rekuć, *na pr. tako rekuć, griješkom*
mjesto tako reći, rekavši
 Reljković; *griješkom* *Relković
 remećenje *prema* remetiti
 repa (ikav. ripa)
 repača, *repatica* (zvijezda)
 repić
 repuh, *biljka*
 resiti; *griješkom* *rijesiti
 reskoća
 rezač
 rezati (ikav. rizati)
 ribež
 ribić, *koji ribu hoata; ime ptici; drugo*
je ribić
 ribić, *mala riba ili mišica; drugo je*
 ribić
 riblji
 rid(an)
 *ridovka, *dijal. mjesto* hridovka.—
 riječ
 riječan, *rječit*
 Riječanin *prema* Rijeka
 riječati se
 rijeća, *dem. prema* riječ
 riječki *prema* Rijeka
 riječni, *što pripada rijeci*
 *rijeći: rečem, *dijal. mjesto* reći
 rijedak; *komp. rjeđi*

rijediti *prema* rijedak; *drugo je* rediti
 rijeđenje *prema* rijediti
 rijek
 rijeka
 Rijeka
 rjeslo, *povraz na kotlu*
 *riješenje, *griješkom* *mjesto* rješenje
 riješiti (se)
 rijeti *mjesto* reći
 rijetkost
 rijež, *ali* rezati . . .
 rizničar
 risač
 Rišjanin, rišnjanski ili risanski *prema*
 Risan
 rječica, *dem. prema* rijeka
 rječina, *augm. prema* rijeka
 rječit
 rječitost
 rječkati se, *dem. prema* riječati se
 rječnik
 rješavati
 rješénje
 rješidba
 rjetkosija, *rijetko rešeto*
 *rkać, *dijal. mjesto* hrkać
 ročenje *prema* ročiti; *drugo je* ročenje
 ročište
 ročiti
 ročenje *prema* rotiti se; *drugo je* ro-
 čenje
 rodljiv
 rođačiti se
 rođački
 rođak
 rogač
 rohav, *ospičav*
 ronjenje *prema* roniti
 ropčad
 ropče: ropčeta
 rositi

tj se piše prema ekav. *te*, ikav. *ti*: *letjeti*.

rošćić, *dem. prema* rog

rožnjača

*rpa, *dijal. mjesto* hrpa

*rskati, *dijal. mjesto* hrskati

*rstati, *dijal. mjesto* hrstati

rt, *šiljak*; *drugo je* hrt

rubaća

ručak

ručanica, *ručano* doba

ruča(v)ti

ručetina

ručica

ručina

ručiti (se)

ručkonoša

ručni

ručnik

ručurina

rudaća

ruditi, *činiti da bude što rudo (crven-*
kasto); *drugo je* rudjeti

rudjeti; ruđah . . .; rudjeh . . .; ru-

djev(ši); rudio, rudjela . . ., *biti rudu*

rudnički

ruđenje *prema* rudjeti i ruditi

rugač

ruho

rukačica, *lonac sa rukunicom*

rukodaće, *zajam*

rukodavalac: rukodavaoca . . ., *gen.*
mn. rukodavalaca

rukopomoć

rukovet

rumeniti, *činiti da bude što rumeno*;
drugo je rumenjati

rumenjati, rumenjeh . . .; rume-
njih . . .; rumenje(š)u; rumenio,
rumenjela . . ., *biti rumenu*

rupčina

rupičav

*Ruska, *griješkom* mjesto Rusija

Rušćuk

*rušt, *dijal. mjesto* hrušt

ružičast

ružični

ružičnjak

rvač

rvati (se): rvem (se); *dijal.* *hrvati (se)

rzati: ržem; *dijal.* *hrzati

rž: *običnije* raž; *dijal.* *hrž

S.

s' *bilježi se* *pogrješno* mjesto s; 28

sabirač

saček(iv)ati

sačeliti se

sačma

sačuti

saće

sačura, *slamna* košarica

sadijevati

sadjeljati

sadjesti, sadjeti: sadjedem (sadjenem);

sadio, sadjela

sadno (*prijedl.*)

sadrijeti: sadrem; sadr'o, sadrla . . .

sadenje *prema* saditi

sagnjiti

sagorijevati

sagorjeti

sagrađivati

sagriješiti

sagrješaj

sagrješenje

sagrješivati

sahat i sat

sahnuti; *dijal.* *sanuti

sahrana

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

sahraniti	sasjeći: sasijećem
sahranjivati	sasred (<i>prijedl.</i>)
sakaćenje <i>prema</i> sakatiti	sastavljač
sakraj (<i>prijedl.</i>)	sastrag (<i>adv.</i>)
saletjeti	sasvijem i sasvim; <i>ali</i> sa svim tim
salijetati: salijećem	sat i sahat
salijevati	satić
samardžija, <i>koji gradi samare</i>	satjer(iv)ati
samdrugi	satrijeti: satrem . . .; satr'o, satrla . . .
samljeti: sameljem	saučesće
samoća	savijača
samoćovati	savjest
samohran	savjestan: savjesna
samokres	sávjet; <i>gen. mn.</i> sávjetá
samosioni. <i>samovoljan</i>	savjetnik
samosvijesno	savjetovati
samosvijest	sav kolik, sva kolika, sve koliko . . . ,
samosvijestan	svega kolikoga . . .
samotreći	*savremeni(k), <i>vidi</i> suvremeni(k)
samoubistvo	savrh (<i>prijedl.</i>)
samouće: samoučeta	savrijeti se: savrem se . . .; savr'o se,
samoučki	savrila se . . . , <i>zguriti se</i>
samovlašće	sazad (<i>adv.</i>)
samrijeti: samrem	sazreti: sazrim
samtreći	*scijeniti, <i>dijal.</i> mjesto misliti, držati . . .
sandučić	sebeznao: sebeznała
sandžak	sebičan
sandžije, <i>protisli</i>	sebičiti <i>vinograd, u proljeće ga kopati</i>
sanijeti; sanijeh . . .; sanesav(ši); sanio,	<i>prvi put</i>
sanijela; sanijet	sebični
sanljiv	sebičnost
sanjač	sedalce, <i>dem. prema</i> sedlo
sanjalački	sedamnaest; <i>dijal.</i> *sedamnajst
saopćiti	sehir, <i>čudo</i>
sapetljača	sěka, <i>oseka</i>
sapinjača	selski, <i>običnije</i> seoski
sapreti: saprem . . .; sapreo, saprela	seljački
sarač, <i>sedlar</i>	seljanče: seljančeta
sasahnuti	seljenje <i>prema</i> seliti
sasijecati, <i>impf. prema perf.</i> sasjecati	seoba
sasjecati, <i>perf. prema impf.</i> sasijecati	seoce: seoca

Genitiv množine: *sviju*, *ali: svih*.

seoski	sjelo
serdar; <i>griješkom</i> *srdar	sjence, <i>dem. prema</i> sijeno
sestričić	sijeno
sestrič(i)na	sijer, <i>kao medljika</i>
sestrić, <i>nećak</i>	sijerač
sezati; <i>dijal.</i> *sizati	sijeri, <i>opxjena</i>
sežanj	sijevak
shlapiti	sijevati
shlaptati se	sijevnuti
shvaćati	silan: silna
shvatiti	siledžija, <i>nasilnik</i>
shvatljiv	silnički
Sibirac, sibirski <i>prema</i> Sibirija	sinčić
Sicilac, sicilski <i>prema</i> Sicilija	sindžir, <i>lanac</i>
sićan, <i>mišomor</i> ; <i>drugo je</i> sićan	sinoć(ke)
sićija, <i>suha bolest</i>	sinoćni
sić, <i>bakren sud za vodu</i>	sinovče: sinovčeta
sićan, <i>hip. prema</i> sitan; <i>drugo je</i> sićan	sinovičin
sićenje <i>prema</i> sititi	sipljajiv, <i>tko boluje od sipnje</i>
sidi: sidem (sidem)	sipljiv
sićušan	Sirač
Sigećanin <i>prema</i> Siget	*sirak, <i>dijal. mjesto</i> sijerak
siguran; <i>griješkom</i> *sjeguran	sirčić, <i>dem. prema</i> sirac
sigurati	sirće: sirčeta, <i>ocat</i>
sigurnost	siročad
sijač	siroče: siročeta
sijati	siroćići, <i>siročad</i>
sijećanj	siromah; <i>dijal.</i> *siromak
sijećenje <i>prema</i> sjeći: sijećem	siromaština
sjed; <i>komp.</i> sjedi	sirotinjski <i>prema</i> sirotinja; sirotinski
*sjedati, <i>griješkom mjesto</i> sjědati	<i>bi bilo prema</i> sirota
sjediti (<i>kogu</i>), <i>činiti da bude</i> <i>sjed</i> ;	sisanče: sisančeta, <i>odojče</i>
<i>drugo je</i> sjedjeti	sišče: siščeta, <i>odojče</i>
sjedjeti (<i>bivati sjedju</i>): sjedim; sije-	sitnarije; <i>griješkom</i> *sitnjarije
đah . . . ; sjedjeh . . . ; sjedjev(ši);	sitniž; <i>griješkom</i> *sitniš
sjedio, sjedjela . . . ; <i>drugo je</i> sje-	sivčev
diti: sjedim . . . i sjediti	*sizati, <i>dijal. mjesto</i> sezati
sjedost	sjecalica, <i>vrsta noža</i>
sjedenje <i>prema</i> sjedjeti	sjecalo, <i>kresivo</i>
sijek, <i>opejek</i>	sjěcati; <i>od toga treba razlikovati</i> sijě-
sjeliti. <i>ići po sjelima</i>	<i>cati, koje dolazi samo složeno</i> (pro-

Govori se i piše: lak(o), mek(o).

sijecati i dr.), *te su na pr. nasijè-*
cati i nàsjecati dva osobita glagola
 sjecavac, *na pr. kupus, koji se sječe*
 sjecište
 sjekati, *dem. prema* sjecati
 sjěča; *gen. mn. sjěčâ*
 sjedimice *na pr. udariti subljom, oštri-*
mice
 sjediva (*množ. sred. roda*), *oruđe što*
se njime sječe
 sječka
 sječanje
 sječati (se)
 sjěci: sjěčēm, sjěčēs, sjěčē, sjěčemo,
 sjěčete, sjěkū; sjěcijāh i sjěčāh...;
 sjěkoh, sječe, sjěkosmo . . .; si-
 jěci . . .; sjěkūci; sjěkāv(ši); sjěkao,
 sjěkla . . .; sjěčen . . .
 sjedalo
 sjědānje; *griješkom* *sijedanje
 sjědati; *griješkom* *sijedati
 sjedba, *sjetva*
 sjedilac: sjedioca . . ., *gen. mn. sje-*
dilaca; vidi sjediti
 sjedine, *kao sjedost*
 sjedište
 sjediti; *po pravilu trebalo bi upravo*
da glasi sjedjeti, *ali to je neobično;*
više se čuje *sīdēti; *u nas je pretežno*
 sjediti
 sjednica
 sjednik, *sjedište*
 sjednuti; *vidi* sjesti
 sjedoglav
 sjedokos
 sjěda (*gen. mn. sjědâ*), *kao kolibica nad*
vodom, odakle se riba hvata
 sjeđenje *prema* sjediti
 *sjeguran, *griješkom* *mjesto* siguran
 sjěk, *kuća od sjeka*
 sjekač, *čim se sječe kov*

sjekavac, *nekakva trava i obad*
 sjekavica, *bužka*
 sjekira i *izvedene*
 sjeknuti
 sjekotići ili sjekutići, *zubi*
 *sjem, *dijal. mjesto* osim
 sjeme i *sve izvedene*
 sjemenjača
 sjen(a) i *sve izvedene*
 sjenara, *gdje sijeno stoji*
 sjenica
 sjeničar(ka)
 sjeničji
 sjenik
 sjenina, *augm. prema* sijeno
 sjenit, *krupan, velik*
 sjeniti se
 sjěnka, *dem. prema* sjen(a)
 sjenokos ili sjenokoša
 sjenovit
 sjenjaj, *nišan na puški*
 sjenjak, *sjenara*
 sjěra (*gen. mn. sjěrâ*), *voda, u kojoj se*
prala vuna
 sjerčani *prema* sjerak
 sjerčanica, *hleb od sjerka*
 sjesti: sjedem (sjednem) . . .; sje-
 doh . . .; sjedi (sjedni) . . .; sje-
 dav(ši); sio (sjeo), sjela . . .
 sjěta; *gen. mn. sjětâ*
 sjetan; sjetno
 sjetiti (se)
 sjetkariti, *dem. prema* sjediti
 sjetovati, *biti sjetnu*
 sjetva
 sjevača, *dva drveta, što se metnu*
uzduž preko načava, kad se brašno
sije
 sjěvāljka, *sjevača*
 sjever i *sve izvedene*
 sjeverljiv

sjeveroistočni
 sjeveroistok
 sjeverozapad(ni)
 sutra i s jutra; *isp.* 247 i 248
 sutradan
 sutraveče
 skakač
 skakutati: skakućem
 skerlet; *griješkom* *skrlet
 skičati: skićim
 skitač
 skitalac: skitaoca . . . , *gen. mn.* ski-
 talaca
 skitalački
 sklać, *nekakva* riba
 skladnoća
 skloniti; *griješkom* *sklonuti
 skoćac, *nekakva* biljka
 skoćanjiti se, *smrznuti se, otvrdnuti*
 kao koćanj
 skoćci: skoćaka, *koloture*
 skoće: skoćeta, *dem. prema* skot
 skoćiti
 skolijeriti, *opkoliti*
 skomračiti, *tvrdovati*
 skonča(va)ti
 1118 skopljanski i skopljanski *prema* Skoplje
 skopča(va)ti
 skorjeti se, *okorjeti se*
 skoroteća
 skotski
 skraćati se (*komu*), *prijaesti*
 skraćenje *prema* skratiti
 skraćivati
 skraj (*prijedl.*)
 skrajni i skrajnji
 skrbiti
 skrhati (se)
 skršta(va)ti, *na pr. ruke*
 skućiti
 skuhati

skup; *komp.* skuplji
 skupljač
 skupocjen
 skupoća
 skvičati: skvićim
 skvrčati: skvrćim
 skvrčiti, *zgrčiti*
 slab; *komp.* slabiji
 slabačak
 slabić(ak)
 slabočina, *slabina*
 slaboća
 slabomoćan
 slaćica, *gorušica i vrsta vina*
 slaćina, *sladost*
 sladak; *komp.* sladi
 sladičar, *koji pravi i prodaje slatkiše*
 slađahan < slađan, cf. *slatkiš* >
 slađenje *prema* sladiti
 slagat
 slamčica, *dem. prema* slamka
 slamnjača
 slanoća
 slaptina, *vrlo slab čovjek*
 slatkoća
 slatkojeđa
 Slaveni, Slavenin, slavenski, *kad se*
misli cijela plemenska zajednica, na
pr. stari Slaveni, *praslavenski jezik*
 slavac i slavic, *slavuj*
 slavuj; *dijal.* *slavulj
 sled
 sletjeti
 slezina (*jedn.*); *dijal.* *slezena
 *slezovača, *biljka; vidi* sljezovača
 sličan
 sličica, *dem. prema* slika
 sličnost
 slijed, *trag*
 slijediti, *samo prelazno; ne valja na pr.*
nastavak *slijedi

slijeđenje <i>prema</i> slijediti	sljepački
slijep	sljepar
slijepac	sljeparija
slijepi miš	sljepčovođa
slijepiti <i>prema</i> lijepiti	sljepica
slijepiti (<i>koga</i>), <i>činiti ga slijepim; drugo je</i> slijepjeti	sljepić
slijepjeti; slijepljah . . . ; slijepjeh . . . ; slijepjev(ši); slijepio, slijepjela . . . , <i>bivati slijepu; drugo je</i> slijepiti	sljepljivati, <i>impf. prema perf.</i> slijepiti
slijepljenje <i>prema</i> slijepiti i slijepjeti	sljepočice
slijepo oko	sljepoča
slijetati: slijetec	sljepota
slijeva (<i>adv.</i>)	sljesti: sljezem
slijevati	sljez
slikaričin	sljezovača
slovački	sljezovina
*slovenački, <i>nepotrebno mjesto slovenski (prema Slovenac)</i>	smahivati
Slovenin, slovenski, <i>za osobito pleme slavensko, na pr. panonski Sloveni</i>	smahnuti
*Slovjenin, *slovjenski, <i>griješkom mjesto Slovenin, slovenski</i>	smečiti
slučaj	smeće
slučajan; slučajno	smed; <i>griješkom *smjed</i>
slučavati se	smijati se
slučiti se	smijeh
slučenje <i>prema</i> slutiti	*smijeran, <i>griješkom mjesto smjeran</i>
sluh	*smijerati, <i>griješkom mjesto smjerati</i>
slušać	smiješak
slušalac: slušaoca . . . , <i>gen. mn. slušalaca</i>	smiješan; <i>komp.</i> smješnji
slušće: sluščeta, <i>mlad(a) sluga</i>	smiješati
slutiti	smiješiti se
služinčad	*smiještati, <i>griješkom mjesto smještati</i>
služinče: služinčeta	smiljeti
sljedba	Smirnjanim, smirnjanski <i>prema</i> Smirna
sljedbenik	smisao: smisla
sljēdnik, <i>pas</i>	*smjed, <i>griješkom mjesto smed</i>
sljedovati	smjelurica
sljeme	smjelan: smiona, <i>smion</i>
	smjelost
	smjēr
	smjēran; <i>griješkom</i> *smijeran
	smjērānje
	smjērati; <i>griješkom</i> *smijerati
	smjēreno, <i>smjerno</i>
	smjērno; <i>griješkom</i> *smijerno

smjėrnost; *griješkom* *smijernost
 smjėsa; *gen. mn.* smjėšā
 smjesta (*adv.*), *odmah*
 smjestiti
 smješkatı se
 smješljiv
 smještati; *griješkom* *smiještati
 smjeti: smijem (smjednem): smjeh,
 (smjedoh) . . .; smio, smjela . . .
 smlačiti
 smlednjeti; smlednjih . . .; smle-
 dnjev(ši); smlednio, smlednjela . . .,
omršati
 smljeti: smeljem
 smočan
 smočiti
 smoćnica
 smoći: smognem
 smoljenje *prema* smoliti
 smračiti se
 smradljiv
 smrč(a), *smreka*
 smrčak: smrčka, *nekakva gljiva*
 smrčka, *rod od smreke*
 smrći se: smrknem se
 smrdec, *smrdljiv*
 smrdjeti: smrđah . . .; smrdjeh . . .;
 smrdjev(ši); smrdio, smrdjela . . .
 smrdljiv
 smrđenje *prema* smrdjeti
 smrečak, *smrekova šuma*
 smrėka (*ikav.* smrėka)
 smrml(j)ati
 smrndžati
 smrzao: smrzla (*pridj.*)
 smrzao: smrzli (*imenica ž. r.*)
 smučavati se
 smučiti se
 smućen
 smuđ
 smuđenje *prema* smuditi

smuml(j)ati
 snabdjeti; snabdjeh . . .; snabdjev(ši)
 snabdio, snabdjela . . .; snabdjeven
bit će bolje mjesto toga oskrbiti
 snaći: snađem
 snaha
 *snašati, *griješkom mjesto* snositi
 snebivljiv
 sneruke (*adv.*), *nezgodno*
 snijeg; *mn.* snjėgovi
 snijet; *gen.* snijeta (*m. r.*), snijeti (*ž. r.*)
 snijeti: snesem . . .; snijeh . . .; sne
 sav(ši); snio, snijela . . .; snijet
 *snijevati, *dijal. mjesto* sniti
 snijėžiti
 sniježnica, *jama, gdje ljeti ima snijega*
 sniže (*prijedl.*)
 snopić
 snošljiv
 snovača
 snjegopadan, *na pr. kraj, u kome mnogo*
snijėži
 *snjeti, *dijal. mjesto* sniti
 snjetljiv, *pun snijeti*
 snježan
 snježanica, *voda od snijega*
 snježanik, *zgusnut snijeg, po kome se*
može ići
 snježnik
 so: soli
 Soća, *rijeka*
 sočan
 soćica, *dem. prema so, solika*
 soćiti, *pronalaziti*
 soćivica
 soćivo
 sođžbina, *što se da soku*
 sofra
 soha
 soihljebnik
 *sojenica, *griješkom mjesto* sošnica

soko: sokola
 sokolak: sokolka
 Solunac i Solunjanin *prema* Solun
 somić, *dem. prema* som, i *rupa na*
krovu, kroz koju izlazi dim
 sović
 sovjelo, *čunak u razboju*
 spadljiv
 spahija
 spahinica
 spaho, *djever*
 spanać, *biljka (spinat)*
 Sparćanin *prema* Sparta
 sparćanski i spartski *prema* Sparta
 spavač
 spavaći, *na pr. spavaća haljinu*
 spavaćiv, *spavajuci*
 spečaliti
 Spič, *ime mjestu i kraju*
 *spijev, *griješkom mjesto* spjev
 spila ili spilja; *dijal. *spilja*
 spjeniti
 spješati, *malaksati*
 *spješiti, *dijal. mjesto* hitjeti, žuriti
 spjēv; *griješkom* *spijev
 spjeva(va)ti
 splatine, *voda, kajom se splaknu sudovi*
 splahitati, *kao navaliti*
 splet *prema* splesti
 spletati: splećem
 spletke: spleteka
 *splitati, *dijal. mjesto* spletati
 Spljet; *dijal. *Split* —
 *spočitavati, *spočitnuti, *dijal. mjesto*
 prekoravati, prekoriti
 spol: spola
 spolja (*adv.*)
 spoljni
 sporiječiti se
 sporječkati se, *dem. prema* sporiječiti se
 spracati, *impf. prema perf.* spratiti

spřčiti, *pokvariti*
 sprečavati
 sprečica, *prepreka*
 spred (*prijedl.*), *ispred*
 spreko (*prijedl.*)
 spriječiti
 sprijed(a) (*adv.*)
 sproću, *suprot*
 sprva (*adv.*)
 sprvice (*adv.*)
 spuča(va)ti
 spučiti
 srabljiv
 sračuna(va)ti
 srameč
 sramežljiv
 sramoćenje *prema* sramotiti
 srazmjeran
 sřč: sřča, *hrast*; sřč: sřči, *sřčika u*
drvetu
 sřcak, *što se jednom sřkne*
 sřčan
 sřčanica
 sřčanik
 sřčanost
 sřčika
 sřčiti, *sřčiti*
 sřčko, *sřčitko*
 sřdačan
 *srdar, *griješkom mjesto* serdar
 sřdjela (*gen. mn. sřdjělâ*), *riba (sardela)*
 sřdžba, *sřdnja; griješkom* *sřdžba
 Sřđ, *planina*
 srebrn; *dijal. *srebrni (ili *srebrni);*
 srebrni *bi bio pas. part. prema*
 srebriti; *po tome treba i pisati sre-*
brnik, srebrnjak, posrebrniti . . .
*mjesto *srebrnik (ili *srebrnik),*
**srebrnjak (ili *srebrnjak), *posre-*
breniti . . .
 srebrnjača, *puška srebrnom okovana*

Uz *K* (kruna), *f* (filir), *m* (metar) ne piše se točka.

sreća (*ikav. srića*) i *sve izvedene*
 srećan i sretan
 Srećko
 sred (*ikav. srid*) (*prijedl.*), *na pr. sred gore*
 sredica (*ikav. sridica*)
 sredina (*ikav. sridina*)
 srednji (*ikav. sridnji*); *drugo je srijedni*
 sredo-: *tako se pišu sve sastavljene riječi, na pr. sredozemni, sredoposni . . .*
 sredokrača, *sredina, centar*
 sředovijećan, *čovjek srednjih godina*
 sredovječan, *što pripada srednjemu vijeku (u povijesti)*
 sređivati
 sremački *prema Srijemac*
 Sremica, *Srijemka*
 Sremkinja
 sresti . . .; sreo i srio: srela
 sretalac: sretaoca . . ., *gen. mn. sretalaca*
 sretan i srećan
 sretati: sretam
 srez, *kao kotar*
 srijeda
 srijedni, *što pripada srijedi; drugo je srednji*
 srijeđ, *srednja duga u dnu bačve*
 Srijem
 Srijemac
 Srijemka
 srijemski
 srijemuž(a), *nekakva biljka*
 sriješ: sriješa, *birsa*
 srkati: srćem
 srnće: srnćeta
 srndać
 srneći
 sročan i sročit
 sročiti
 srodstvo

Srpće: Srpčeta
 stabljika
 staći: staknem, *na pr. ugarke, vatru*
 stajaći, *na pr. stajaja haljina, svečana*
 stajačica (*mjesto pridjeva stajati*), stajačica *zvijezda*
 stajati: stojim; *griješkom* *stojati
 stakalce: stakalceta
 stalac: stalca, *sprava, kojom se dijete uči stajati*
 Stalać: Stalaća
 stalan: stalna
 stalež; *griješkom* *staleš ili *stališ
 staraćac: staraćca, *dem. prema starac*
 starački
 staralac: staraoca . . ., *gen. mn. staralaca*
 starčev
 starčić, *dem. prema starac*
 starež
 starićin
 starić, *dem. prema star, mjera*
 starješica
 starješina
 starješinski
 starješinstvo
 starješovati
 starješтво
 starjeti; starah . . .; starjeh . . .; starjev(ši); stario, starjela . . ., *biti staru*
 starosjedilac: starosjedioca . . ., *gen. mn. starosjedilaca; isp. pod sjediti*
 starosjedilački
 starosjelac: starosioca . . ., *gen. mn. starosjelaca*
 starosjelački
 starosvatićin
 starovječan, *što pripada staromu vijeku (u povijesti)*
 starovjek, *starovječan*
 starovjerac

starovjerka
 starovjerski
 starovremešan
 stečevina
 stećnik, *koji što steče ili je stekao*
 stećak: stećka, *otesan kamen, koji se meće na grob*
 steći: stečem
 steona (*krava*)
 sticati: stičem *prema* staći (staknuti),
 a stjecati: stječem *prema* steći
 stidjeti se; stidjah se ...; stidjeh se ...;
 stidjev(ši) se; stidio se, stidjela se ...
 stidljiv
 stidnoća
 stidjenje *prema* stidjeti se
 stijeg; *mn.* stjègovi
 stijena; *dat. lok. i instr. mn.* stjenama
 stijenj
 stijenjak, *stijenje (prema stijenj); drugo je stjenjak*
 stijenje *prema* stijena, a stijenje *prema* stijenj
 stijesniti
 stim (*adv.*)
 stjecati: stječem *prema* steći, a sticati:
 stičem *prema* staći (staknuti)
 stjegonoša
 stjenica
 stjeničav
 stjenjak, *stijenje*
 Stjépa, *hip. prema* Stjepanija
 Stjepan
 Stjepanj dan: Stjepanja dne
 Stjepanje
 Stjépo, *hip. prema* Stjepan (*v. Dan. 14.*)
 Stjepoje
 stjer(iv)ati
 sto: stola
 stoćan
 stoćar

stočić, *dem. prema* stolac
 stoga (*vezn.*)
 *stojati, *griješkom* mjesto stajati
 stoječke
 Stojić, *ime muško*
 Stojisav(a)
 stokućanin, *blebetaš, koji po kućama raznosi glasove te mrazi susjede sa susjedima*
 stolac: stoca
 Stolac: Stoca
 stoličica, *dem. prema* stolica
 stolni
 stolnjak
 stoljeće; *gen. mn.* stōljěća
 stoljetan
 strač i stračara, *vrlo rđava kuća ili koliba*
 stračiti, *izgubiti*
 stradalac: stradaoca ..., *gen. mn.* stradalaca
 stradalnik
 straga (*adv.*)
 strah
 strahić, *koji se straši*
 strahoća
 stramputica
 stramputičiti
 *stran, *dijal. mjesto* strana
 strančica, *dem. prema* strana
 strančiti se, *kao tuđiti se*
 stranjski
 strašiv i strašljiv
 stravičan
 strčati (se)
 streha (*ikav. striha*)
 strelica, *dem. prema* strijela
 strelimice i strelimke *na pr. leti, t. j. leti kao strijela*
 strelomet
 strelovit, *pun strijela*

streljač	sučev
streljački	*sućanstvo; <i>bolje</i> bistvo
strepiti	sudački
stričak	sudić
stričan, očin rođak	sudnički
stričević	suđaja
stričić	suđenje <i>prema</i> suditi
strijeka, <i>pruga</i>	suglup
strijela; <i>dat., lok. i instr. mn.</i> strélama	suh; <i>komp.</i> suši
strijelac: strijelca	suhaća, <i>mlin</i>
strijeljati	suhaćak
strijež, <i>ptica carić</i>	suhad, <i>suha drva</i>
strijezić, <i>dem. prema</i> strijež	suhadžija, <i>mlinar, koji ima</i> suhaju
strmogleđa	suhaja, <i>suhaća</i>
strog; <i>komp.</i> stroži	suharak
strpjeti (se)	suhatka, <i>suharak</i>
strpljiv	suhoća
stišljén; <i>gen. mn.</i> stišljéná	suhojedia
stručak, <i>hip. prema</i> struk	suhomeđina
stručan	suhoparan
stručati, <i>u kadi gaziti grožđe</i>	*suhržica, <i>dijal. mjesto</i> su'ržica
stručnjak	*sujevjeran; <i>bolje</i> praznovjeran
strugač	*suevjerje, *suevjernost, *suevjerstvo;
strunjičar, <i>koji pravi strunjice</i>	<i>bolje</i> praznovjerica
stući: stućem	sukati: sućem
studenčev	sumahnit
studen: studenoga, studenom . . . ;	sumeđa
<i>griješkom</i> *studena . . . , <i>ime mjesecu</i>	sùmjesa; <i>gen. mn.</i> sùmjêsâ
studjeti (studi <i>vrijeme, studeno je</i>); stu-	sumnjičiti
đah . . . ; studjeh . . . ; studjev(ši);	sumporača, <i>žigica</i>
studio, studjela . . .	sumračak
stuhać, <i>nekakav vilenjak</i>	sumračavati se
stvaralac: stvaraoca . . . , <i>gen. mn.</i> stva-	sumračina
ralaca	sumračiti se
stvaralački	sumračje
subjel i subjelast, <i>bjelicašt</i>	sunasljedník
subliže	sunčani
sućediti se, <i>dogoditi se</i>	sunčanica
sućelice (<i>adv.</i>)	sunčanik
sućeliti se	sunčarica
sućeljavati se	sunčati se

sunčev
 sunder, *spužva*
 suočavati
 suočiti
 suparničin
 suproč(u)
 suproćenje *prema* suprotiti se
 Surtin
 su'ržica; *dijal.* *suhržica
 susjed i susjeda (*gen. mn.* sūsjećā ili
 sūsjećā) i *sve izvedene*
 susjedstvo
 susnježica, *snijeg s kišom*
 susresti: susretem (*susretnem*)
 Sušačanin, sušački *prema* Sušak
 sušičav
 sutjeska, *tjesnac*
 Sutjeska
 sutra, *vidi* sjutra
 sutradan, *vidi* sjutradan
 sutraveče, *vidi* sjutraveče
 suvjerica
 suvremeni(k) *bolje nego* *savremeni(k)
 suždreban
 sužnjičar
 svačesov
 svačiji
 svača, *snahina sestra*
 svadljiv
 svađa
 svagdje; *dijal.* *svagđe
 svakoji
 svanuće
 svastičić
 svastičin
 svašta
 svatri: svatriju, svatrima
 svatski
 svečan
 *svečanik
 svečanost

svečar
 svečera (*adv.*)
 svečev
 svečenički
 svećenik
 svećenstvo
 svećenje *prema* svetiti
 svedni, *svagda*
 sved(er)
 svejednako (*adv.*), *sveudilj*
 svejedno (*adv.*)
 svekrvičin
 svemoćni
 svemoguć
 svemogućnost i svemoguć(s)tvo
 *sveopći, *griješkom* mjesto opć(en)i
 sveščić
 *sveštenik, *arhajistički* mjesto svećenik
 svetačac: svetačca, *dem. prema* svetac
 svetački
 Sveto Pismo
 svetri: svetriju, svetrima
 svetroje: svetroga, svetroma (*svetrome*)
 sveučilište
 sveudilj(no) (*adv.*)
 svežnjič
 svidjeti se; svidjeh se . . . ; svidjev(ši) se;
 svidio se, svidjela se . . .
 svijeca
 Svijećnica, *blagdan*
 svijećnjak
 svijest
 svijestan; *komp.* svjesniji
 svijestiti (se), *osvijestiti se, k* svijesti
dolaziti
 sviješćenje *prema* svijestiti
 svijet; *mn.* svjetovi; *drugo je* svjet
 svijetao: svijetla; *komp.* svjetliji
 svijet(l)iti
 svijetlo, *svjetlost*; *griješkom* *svjetlo
 Svijetlo Marinje, *blagdan*

svijetlo *u adverb. službi ne piše se zajedno s pridjevima (prilozima)* 197
 svijetljenje *prema* svijetliti
 svijetnjak
 svikati: svičem
 svilac: svilca
 svilača, *svilena košulja*
 svilajica, *kruška*
 svilengača
 svinjarče: svinjarčeta
 svinjaričin
 svinjče: svinjčeta
 svinjeći
 *svinječina, *griješkom mjesto* svinjetina
 *svioni, *dijal. mjesto* svilen
 svirač
 svirčev
 sviriti i svirjeti
 svitati: svičem
 svječalo
 svječar
 svječarica, *barka, na kojoj se pri svijeći noću hvata riba*
 svječica, *dem. prema* svijeća
 svječonoša
 svjedočanstvo
 svjedočiti
 svjedodžba
 svjedok
 svjerovati
 svjesiti
 svješati
 svješta(va)ti
 svještilo, *stijenj*
 svjet (gen. mn. svjetâ), *savjet; drugo je svijet*
 *svjetal: svjetla, *griješkom mjesto* svijet
 *svjetao . . .
 svijetljika
 svjetina, *augm. prema* svijet; *drugo je* svetinja *prema* svet

svjetionica
 svjetionik
 svjetlac, *blješnjak*
 svjetlarica
 svjetlati (se)
 svjetlica, *munja*
 svjetlika, *drvo, kojim se svijetli kao lučom*
 svjetlilja, *koja svijetli*
 *svjetlo, *griješkom mjesto* svijetlo
 svjetlo-; *tako se pišu sastavljene riječi, kojima je prva pola prema* svijetlo; *na pr.* svjetlomrcati
 svjetlost
 svjetlucati se
 svjetnik, *savjetnik*
 svjetovati
 svjetovni
 svjetovnjak
 svjetski
 svjež i *sve izvedene*
 svlačionica
 svlačiti
 svođenje *prema* svoditi
 svojačiti
 svojtljiv
 svrabljiv
 svračak
 svračić
 svračine, *u rude stražnji kraj, koji je račrast*
 svračji
 svračati
 svrbjeti; svrbljah . . .; svrbjeh . . .; svrbjev(ši); svrbio, svrbjela . . .
 svrtak
 svrdao: svrdla
 svrdlić
 svrh(u) (*prijedl.*)
 svrućiti se
 svući: svućem

č se piše prema c i k; micati: mičem, plakati: plaćem.

Š.

šabački *prema* Šabac
 šačica, *dem. prema* šaka
 šakački, *na pr. jesti*
 šakić, *u ruke pet prsta do šake*
 šalac: šalca, *šaljivac*
 šalidžija, *šaljivac*
 šaljiv

šaljivčina, *augm. prema* šaljivac
 šančić, *dem. prema* šanac
 Šapčanin *prema* Šabac
 šaptač
 šaptalac: šaptaoca . . . , *gen. mn. ša-*
ptalaca

šaptati: šapćem
 šarančić, *dem. prema* šaran(ac)
 šarčev

šarčić, *dem. prema* šarac
 šarčina, *augm. prema* šarac

šček(iv)ati
 ščeliti se, *sučeliti se*

ščeljavati se

ščepa(ri)ti, *pograbiti*

ščinjati se

ščučunjiti se, *skriti se*

ščunjiti se, *skriti se*

šćapiti

šćerdati, *izgubiti*

šćućuriti se, *savrijeti se*

ščuhati se, *raskuhati se*

ščukati

šeca, *šetnja*

šećer i šeker

šeher, *varoš*

*šenica, *dijal. mjesto* pšenica

šesnaest; *dijal. *šesnajst*

šeširdžija, *klobučar*

šeširić

šetalac: šetaoca . . . , *gen. mn. šetalaca*

šetaonica

šetati: šećem (šetam)

šezedeset

*šežanj, *dijal. mjesto* sežanj

Šibeničanin, šibenički *prema* Šibenik

šičar, *dobit*

šijački

šiljčić

šiljeg (*gen. mn. šiljēgā*), *mali ovan*

šiljež: šilježi, *janjad*

šipčanica (*ruža*), *prema* šipak

širok; *komp. širi*

šivati, *što pripada šivanju, na pr. ši-*
vaća igla

škakljiv

škarići, *u rude stražnji kraj, koji je*
račvast

Škoćanin *prema* Škotska

škodljiv

školjčica, *dem. prema* školjka

škopčevina

škrgutati: škrgućem

šljem, *kaciga*

šljivic

šokački

Šokče: Šokčeta

šokčiti

*špijun, *uhoda*

*špilja, *dijal. mjesto* spila ili spilja

štagod i štagod

štapić

štećenje *prema* štetiti

šta više

štedionica

štedionički

štedjeti; štedah . . . ; štedjeh . . . ; šte-
 djev(si); štedio, štedjela . . . ; šteden

štedljiv

štedenje *prema* štedjeti

štehtati: štešćem (*o psu*)

č se piše prema t; metati: mećem.

štetočinac
 štetočinja
 štićenje *prema* štitići (*šticom otiskivati lađu*)
 štićenik
 štićenje *prema* štitići
 štićenje *prema* štiti, čitanje
 štilac: štioća . . ., *gen. mn.* štilaca
 štitie
 što: čega (česa) . . .
 -što: gdješto, kadšto . . .; *ali* kao što, nego što
 štočiji
 stogdje
 štogod(ijer), štogod
 štokad
 štokoji
 sto li?
 štono
 štošta: štočega
 štolko: štokoga
 štovalac: štovaoca . . ., *gen. mn.* štovalaca

što više
 štrojač
 štučji
 sućenje *prema* šutjeti
 sućmuć, *tamo amo*
 šućūr, sućurica, *nekakva tikva*
 šukundjed
 šuljajiv, *na pr. žito, u koga na vrhuerna ostanu kao dlačice, pa brašno od takova žita bude plavetnikasto*
 Šumadinac, šumadinski *prema* Šumadija
 šumaričin
 šumnjača, *vreta kolibe*
 šupljieki, *na pr. porubiti maramu*
 šuričić, *šurin sin*
 šušljajica, *nekakva kapa*
 šušljětati: šušljětām, *šušketati*
 šutjeti; sućah . . .; šutjeh . . .; šutjev(ši); šutio, šutjela . . .
 šutljiv
 Švajcarska, švajcarski; *griješkom* *Švica(rska), *švicarski
 švrća i švrčo, *slabić*

T.

tačka, *prika*
 táčke, *gen. mn.* tačákā i táčki
 taći: taknem
 tajanstven
 tajnički
 takmačiti se, *natjecati se*
 talac: taoca . . ., *gen. mn.* talaca
 tambura; *griješkom* *tanbura
 tamničar
 tamnički
 tamnični
 tamno *u adverb. službi ne piše se zajedno s pridjevima (prilozima)* 197
 tamniti, činiti da bude što tamno; *drugo je* tamnjeti

tamnjeti: tamnjah . . .; tamnjeh . . .; tamnjev(ši); tamnio, tamnjela . . ., *biti tamnu; drugo je* tamniti
 tanahan
 tanak; *komp.* tanji
 tančac: tančaca, *dem. prema* tanac
 tančina
 tančiti, *tentati*
 tančeće: tančeceta, *žuti lim*
 tankoća
 taostvo
 tarčug, *vresta torbe*
 tatić
 -te *sastavlja se s riječima; na pr. dete, ovamate, nate . . .*

je se piše u kratkome slogu: djeteta.

tecikuća
 teča, *hip. prema* tetak
 tečaj
 tečan
 tečenje
 tečevina
 tečić, *tetkin sin*
 tečićna, *tetkina kći*
 tečnost
 teći: tečem
 tedaruć: *živi na* tedaruču, *udobno*
 tedžbina, *tečevina*
 teferić, *na pr. otišli na* teferić: *otišli*
na veselje na selo
 tefter
 tegleći, *na pr. tegleći ro*
 teklić
 tekući, *na pr. tekuća voda*
 tekućica, *na pr. voda* tekućica, *t. j.*
tekuća
 *tekućina; *bolje* kapljevinā
 telac: telca; *mn. teoci: telaca*
 telčić
 telećak
 teleći
 *telećina, *dijal. mjesto* teletina
 telićica
 telići
 teluće: teluća, *u noža kao* hrbat
 teno (*vezn.*)
 teoćar, *koji čuva* teoce
 tepče: tepčeta
 terećenje *prema* teretiti
 tesač
 teškoća
 tetkić, *tetkin sin*
 tetrijeb; *mn. tetrebovi*
 težače: težačeta
 težačiti
 težački
 težak; *komp. teži*

-ti *sastavlja se s riječima:* iliti, kako-
 noti, kaonoti, niti, nuti
 Tibećanin, tibetski *prema* Tibet
 *tica, *dijal. mjesto* ptica . . .
 ticati: tičem
 tičiti se, *o kukuruzu, kad pored gla-*
vnoga struka rastu manji (tići)
 tih; *komp. tiši*
 tihoća
 tihohoda
 tiječ
 tijek
 tijelo; *mn. tijela i* tjelesa
 Tijelovo, *Brašančevo*
 tješovski
 tijenje, *debljanje*
 tjesak
 tjesan; *komp. tješnji i* tjesniji
 tjesniti, *činiti da bude što* tjesno
 tjesno
 tjest, *tjesak*
 tjesto
 tještiti, *na pr. grožđe; drugo je* tištati:
 tištīm
 tikvić
 Timoćanin, timočki *prema* Timok
 tisić
 tisuća
 *tjedan, *dijal. mjesto* nedjelja, sedmica
 tjelesa, *mn. prema* tijelo
 tjelesan
 tjelesina
 tjelesni
 tjelesnost
 *tjelovježba; *bolje* gimnastika
 tjeme i *izvedene*
 tjemenica
 tjemenjača, *u djece na* tjemenu *kao*
putnjica ili kruste
 tjěna; *gen. mn. tjěnā, tanka* kožica *na*
jajetu

tje se piše u dugome slogu: *dijete*.

tjeralac: tjeraoca . . . , *gen. mn.* tjeralaca
 tjeralica
 tjerati
 tjerba
 tjeskoba
 tjeskoban
 tjeskoća
 tjeskota
 tjeskotan
 tjesnac
 tjesnoća
 tjestav(an), *za što prione tjesta*
 tjestavina *(f. srebrnina)*
 *tjestenina; *bolje tjestavina*
 tješilac: tješioća . . . , *gen. mn.* tješilaca
 tješitelj
 tješiti
 tješnjak, *tjeskoba*
 tještan, *tjestavan*
 tkač
 tkalac: tkalca
 tkalački
 tkaničica
 tkati: čem (tkam)
 tko, *ne* *ko
 -tko: gdjetko, šotko 198
 tkogod: kogagod . . . , tkogod
 tlačiti
 tlakomjer
 tobđžija
 tobolac: tobolca
 tobolčar
 tobolčić
 tobože
 toćac, *koji toći*
 toćajlija, toćac
 toćak
 toćan; toćno
 toćenje
 toćilo, *gdje se drva otiskuju niz brdo*
 toćiti

točka
 togovie
 tolič, *čas prije*
 tolihni
 tolikački
 topal i topao: topla
 Topčider
 topionica
 toplomjer
 topljenica, *topljena kriška; voda (topljena od snijega ili leda)*
 topljiv
 torbičar
 torbičina
 tovjelica, *vrsta stoca*
 tovljenje *prema* tovti
 tračak, *dem. prema* trak
 Traćanin, trački *prema* Trakija
 tračnice
 traćenje *prema* tratiti
 tratinčica, *biljka*
 travčica, *dem. prema* travka
 travljača, *nekakav zli prišt*
 Travničanin ili Travljanin *prema* Travnik
 travnički ili travanjski *prema* Travnik
 trbuh
 trbušić
 trčak
 trčati
 trčkarati i trčkariti
 trčkati
 trčke, *trčeci*
 trčiti se, *pregibati se*
 trčka, *ptica*
 trebati
 Trebèvić, *planina*
 trebežina, *krčevina*
 trebežnik, *krčilac*
 trebnik, *obredna knjiga*
 trebovati

trećača, *groznica, koja se povraća treći dan*

trećak

trećebratučed(a)

treći

trećina

trećom

trenuće

trepača, *trlica*

treptčani, *na pr. igla*

treptčanica

treptčenje *prema* treptjeti

trepetati: trepećem

treptjeti; trepčah . . . ; treptjeh . . . ;

treptjev(ši); treptio, treptjela . . .

treset

tresilac: tresioca . . . , *gen. mn. tresilaca*

trëska; *u nas običnije* trijeska

treskoline, *triješće*

treskovit

treslovina *prema* trijeslo

trëšljen (*gen. mn. trëšljënâ*), *koljeno na pr. u trske*

trëšnja (*ikav. trišnja*)

treznoća

trgalac: trgaoca . . . , *gen. mn. trgalaca*
trgovački

trgovčić, *dem. prema* trgovac

*trh, *dijal. mjesto* breme

tričan: trična *prema* trice

tričarija

tričav *prema* trice

tričida, *nekakav svijetnjak*

trijeba (*sāmo u rijeku*): *nije mi* trijebe,
t. j. ne treba

trijebiti

trijebljenje *prema* trijebiti

trijem; *mn. trijemovi*

trijemak, *dem. prema* trijem

trijes; *mn. tresovi*

trijesak; *mn. treskovi*

trijeska; *vidi* trëska

trijeskati

trijesla, *nekakvo drvo*

trijeslo

triješće, *iverje*

triježan; *komp. trezniji*

triježniti se

triježnost

trikrat, *triput*

trinaest; *dijal. *trinajst*

triput, *ali* tri puta

trired, *triput*

trista, *ali* tri stotine; *griješkom* *tri sto

trkati: trčëm

trnovača, *nekakva šljiva*

trogoće: trogočeta, *na pr. ždrijebe, od tri godine*

troha, *mrva, trina*

Trojac, Trojkinja *prema* Troja

trojačiti (*njivu*), *treći put* preoravati

Trojičin dan, *Duhovi*

trojski *prema* Troja

trokuće, *od tri kuta*

troljeće, *vrijeme od tri godine*

troljetni

troljetnica

tromeđa

tromjesečan

tropol: tropola (*udj.*), *od tri pola*

tropolac: tropolca, *biljac od tri pole*

troponi, *od tri pole*

trošadžija, *koji mnogo troši, raspikuća*

trovjeran

trožičan, *u čega su tri žice*

trpež

trpjeti; trpljah . . . ; trpjeh . . . ; trpjev(ši);

trpio, trpjela . . .

trpkoca

Trsačanin, trsatski *prema* Trsat

trskovača, *štap od trske*

trščak, *gdje raste trska*

Vzn. pl. trësaka
of. liješta

trëska

Tršćanin, tršćanski *prema* Trst
 trti: trem (tarem); tr'o, trla . . .
 trubač
 trubljača
 trućiati, *bacati*; trućiiti, *baciti*
 trudahan
 trudnoća
 truđenje *prema* truditi
 truh, *truhlina*
 truhlež
 truhli: truhla
 truhlika
 truhlost
 truhljenje
 truhnuti
 trulja, *prnja*
 truljar, *koji trulje kupuje*
 truo: truhla
 trupačke i trupački, *na pr. skočiti, t. j. smjesta*
 tucački, *prosjacki*
 tuć: tuća, *bronz*
 tuća, *grūd*
 tućak: tućka, *oruđe, kojim se što tuće*
 tućan, *čvrst*
 tućar, *koji čuva tuke ili njima trguje*
 tuće: tućeta, *pile od tuke*
 tućenik, *nekakav puščani prah*
 tućenjak, *vrsta sira*
 tućenje *prema* tući: tućem
 tućevina, *meso od tuke*
 Tućin (Tucin) dan, *dan uoči Badnjega dne*
 tućiiti se, *sudariti se*
 tućnica, *skitnica*
 tućnjak, *gdje se drže tuke*

tućnjava
 tućvati se, *potucati se*
 tući: tućem
 tudijer, *tuda*
 tuđ
 tuhnuti, *zaudarati*
 tul: tula, *u čemu se nose strijele*
 tulac: tulca
 tulajica, *na lijevku ono, što se zadjene u sud*
 tumač
 tumačiti
 tundjela, *blazina*
 tunijeskati se; *nešto mi se tunijeska, čini mi se*
 tup; *komp. tuplji*
 tupoća
 turački
 Turčin
 turčinak, *nekakav cvijet*
 turčiti
 turčija, *turska popijevka*
 turovet: turoveti, *nekakva trava*
 tutlić, *vrsta tikve*
 tutnjiti
 tužilac: tužioca . . ., *gen. mn. tužilaca*
 tužljiv
 tvorački
 tvorničar
 tvrd; *komp. tvrdi*
 tvrdičin
 tvrdoća
 tvrdostjen, *u čega su tvrde stijene*
 tvrđa
 tvrđenje *prema* tvrditi

U.

*uapsiti; *vidi* uhapsiti

uhav, *običnije nego hubav*
 ubavijest; *bolje* obavijest

uhavijestiti; *bolje* obavijestiti
 ubavješćivati; *bolje* obavješćivati
 ubica

Zvučni pred bezvučnim bude bezvučni; nadpis: *natpis*.

ubiće	učestati
*ubijediti; <i>bolje</i> uvjeriti	učestvovati; <i>bolje</i> sudjelovati
ubijeliti	učesće
ubilac; ubilca	učevan
ubilački	učilo
ubistvo	učin, čin
ubitačan	učiniti
ubivalac; ubivaoca . . ., <i>gen. mn.</i> ubi- valaca	učionica
ubjeći; ubjegnem	učitelj
*ubjeđenje; <i>bolje</i> uvjerenje	učiteljčin
ubjel: ubjela, <i>alabastar</i>	učiteljevati i učiteljovati
+ ublijedjeti	učiniti
uboljeti, <i>razboljeti se</i>	Učka, <i>gora</i>
ubožnički	učo, <i>hip prema</i> učitelj
ubradač, <i>nekakva ženska povezača od</i> <i>krpa</i>	učtiv(ost)
ubrušić, <i>dem. prema</i> ubrus	učuvati
ubrzo (<i>adv.</i>)	učvrstiti
ucijediti	ući; uđem
ucijeniti	ucuditi se, <i>koi stane biti čudljiv</i>
ucijepiti	ucutati, <i>umuknuti</i>
ucjeđivati	ucutjeti, <i>umuknuti</i>
ucjena; <i>gen. mn.</i> ucjêna	ucutkati
ucjenjivati	ud: uda; <i>griješkom</i> *udo
uckati; <i>dijal.</i> *huckati	udaljiti
ucvatjeti	udavača
ucvijeliti	udičar, <i>ribar udicom</i>
ucvjetati	udijeliti
uča, <i>hip. prema</i> učitelj	udijevati
učajnik, <i>marljiv posnik</i>	udilj (<i>adv.</i>), <i>uvijek, odmah</i>
učan	uditi, <i>škoditi; dijal.</i> *huditi
učašiti, <i>na pr. nogu</i>	*udjel, <i>bolje</i> dio od . . .
učeličiti se, <i>sastati se s kim čelo u čelo</i>	udjelak: udioka . . ., <i>gen. mn.</i> udjeljaka, <i>podjela</i>
učen	udjeljivati
učenica	udjenuti, udjesti, udjeti
učenički	udno (<i>prijedl. s gen.</i>)
učenik	udomaćiti se
učenost	udovački
učesnik	udovičin
učestan	udovički
	udovištvo

*udovoljiti; *griješkom* *udovoliti; *bolje*
zadovoljiti (*koga ili što*)

udrijeti: udrem; udr'o, udrila . . .

udugo (*adv.*)

udurečiti se, *uštapiti se*

udvoje (*adv.*)

udvoričin

uđenje *prema* uđiti

uđutur (*adv.*)

ufanje, ufati se; *griješkom* *uhvanje,
*uhvati se

*ufatiti, *griješkom* mjesto uhvatiti

ugal, *vidi* ugao; *drugo je* ugalj

ugalan: ugaona

ugalj: uglja

ugao: ugla

ugarčić, *dem. prema* ugarak

ugič, *ovan*

uglačati, *ugladiti* < *uglaci* ? >

ugljen; *gen. mn.* *ügljēnā*

ügljenčić, *dem. prema* ügljen

ügljēvlje

ügljičak, *dem. prema* ügljen

ügljični

ügniježditi se

ügnusiti

ügnječiti

ügnjesti

ügodljiv

ügođaj

ügorjeti se

Ügričić

ügrijati

ügrijevati

uhapsiti

uharačiti

uhat

uho

uhoda

uhodjenje *prema* uhoditi

uholaža

üholjēz

uhraniti

*uhvanje, *uhvati, *griješkom* mjesto

ufanje, ufati

uhvatiti; *griješkom* *ufatiti

ujmati, *impf. prema perf.* ujmiti

ujamčiti

ujati: 1. ujam (*odmarati se*); 2. ujim
(*o vodi i vjetru*), *isp.* hujati

ujčev, *što pripada* ujcu, *ujakov*

ujedamput

ujédati

ujedljiv

ujednačiti

ujedno (*adv.*)

ujutro(u) (*adv.*)

ukićati, *impf. prema perf.* ukiriti

ukliješiti očima, *zakriješiti*

ukljeva, *nekakva* riba

ukočiti (se)

*ukoliko (*adv.*); *bolje* koliko

ukoljenčiti

ukopnjati

ukoričiti

ukorijeniti se

ukorijepiti se

ukoštac (*adv.*), *na pr.* uhvatiti se

ukovitlac (*adv.*), *na pr.* skočiti, *preme-*
tnuti se

ukraćivati

ukraj (*prijedl.*)

ukratko (*adv.*)

ukrepljivati

ukrhati

ukrijepiti

ukročavati, *impf. prema perf.* ukro-

titi

ukršta(va)ti

ukrupno (*adv.*)

ukućanin

ukuhati

d t se guhe ispred *c š*; sudac: *suca*, otac: *oče*.

uleći se: uleknēm se, *uleknuti se*; ulēci se: uležēm (ulegnēm) se *prema* leći; uleći se: uležēm se, *ugnijezditi se*
 uletjeti
 uličar, *bolje nego* *uličnjak
 uličica, *dem. prema* ulica
 uličiti (se)
 *uličnjak; *bolje* uličar
 ulijegati: uliježēm
 ulijeniti se
 ulijepiti
 ulijevati
 ulisičiti se, *postati kao lisica*
 ulockati se, *uprljati se*
 ulučiti *priliku, kao uhvatiti*
 uludo (*adv.*)
 uljeći: uljegnem, *ući*; *drugo je* uleći (se)
 uljenica
 ūljénka
 ūljepak: ūljepka, *od masti ulijepljena kapa*
 uljepša(va)ti (se)
 uljesti: uljēzem
 ulješura
 uljetnica, *što se plaća na ljetu*
 uljevi, *pčelinje leglo*
 ūljev (*gen. mn. ūljězā*), *pripuz*
 uljezina, *kraste*
 uljudivati
 umaći: umaknem
 umah (*adv.*)
 umahati
 umalo (*adv.*)
 umijeće
 umijesiti
 ūmiješan
 umiješati
 *umiještati, *griješkom mjesto* umještati
 umiljeti
 ūmiti: ūmīm, *misлити*; *drugo je* umjeti
 umivaonica

umjenje < *hitiene* >
 umjera
 umjeravati, *mjeriti*
 umjeren
 umjerenost
 umjeriti
 *umjestan, *rdavo mjesto*: zgodan, što je na mjestu
 umjestiti
 umješivati
 umještati; *griješkom* *umiještati
 umještina, *umijeće*
 umjestvo
 umjetan
 ūmjeti: ūmijēm; *drugo je* ūmiti: ūmīm
 umjetnica
 umjetnički
 umjetnik
 umjetnost
 umlačiti
 umliječiti, *o pčelama, kad zatvore na satu čahurice odozgo*
 umljeti: umeljēm
 umnogo (*adv.*)
 umočiti
 umračī(va)ti se
 umrće, *smrt*
 umrijeti: umrem . . .; umr'o, umrla . . .
 umučati
 umučka(va)ti
 umući: umuknem
 unakrst (*adv.*)
 unaokolo
 unapredak (*adv.*)
 unapređivati
 unaprijed (*adv.*)
 unaprijediti
 unaruč, *na pr. dati, posuditi*
 *unašati, *griješkom mjesto* unositi
 unatoč (*adv. i prijedl. s dat.*)
 unatrage (*adv.*)

d t se pišu ispred *s*: *gradski, bratski.*

unatrč (*adv.*), *dosta*
 unaviljčiti
 unazad (*adv.*)
 unča, *mjera (lat. uncia)*
 unesrećavati
 unesrečiti
 unići: uniđem
 unijaćenje *prema* unijatiti
 unijeti; unijeh . . .; unesav(ši); unio.
 unijela . . .; unijet
 unizi (*adv.*), *kao dolje*
 unočati se
 unovčiti
 unučad
 unuče: unučeta
 unučići
 unutar i unutra (*adv.*, *ne prijedl.*)
 uobičajiti se
 uobličiti se, *primiti oblik*
 uoči (*prijedl. s gen.*)
 uočiti
 uopće(no) (*adv.*)
 uortačiti (se)
 upaljiv
 upao: upala
 upaočiti, *prema* palac: paoca
 upeći: upečem
 uplaćivati
 upletati: uplećem
 upletnjak
 *uplitati, *dijal. mjesto* upletati
 upločiti se
 upljačkati, *zaplijeniti*
 upljehati, *ubiti*
 upljesnivići se
 upočak: upočka, *srnce u platnu*
 upolovačiti, *do polovine doći, svršiti*
 upopriječiti
 upored(o) (*adv.*)
 upotljiv
 upotrebljavati: upotrebljavam

upotrebljiv
 upotrebljavati: upotrebljujem
 upotrijebiti
 uprav(o) (*adv.*)
 uprijeke (*adv.*)
 upriekrst (*adv.*), *unakrst*
 uprijeti: uprem . . .; upr'o, uprla
 *upriličiti; *bolje* prirediti
 upropašćivati
 upropaštenje *prema* upropastiti
 uprtnjača, *t. j. torba*
 upuće
 upućivati
 upuštati
 uput (*adv.*), *odmah*
 uračuna(va)ti
 urazdaleko (*adv.*) *urazdaleko*
 urazumiti
 ureći: urećem
 uredništvo
 uređivati
 uriježan, *na pr. nož, oštar*
 urlikalac: urlikaoca . . ., *gen. mn. urli-*
 kalaca
 urlikati: urličem
 uročiti
 uročnica
 uročnik
 urokljiv
 usaćmiti se
 usahnuti
 usavjetovati se, *usvijestiti se, dozvati se*
 usebičiti
 usekač
 usekati se: usećem se
 ushitati (se)
 ushtjeti: ushtjednem
 usićiti se, *kao opizmiti se na koga*
 *usidjelica, *dijal. mjesto* usjedilica
 usijati
 *usijedati, *griješkom mjesto* usjedati

Komparativ: *jaci, vrući, širi, viši, teži.*

usirćetiti se
 usitno (*adv.*)
 usjecati: usjecām
 usjeći: usiječem
 usjed, *bol u križima*
 usjedati; *griješkom* *usijedati
 usjedba, *usjev*
 usjedilica; *isp.* sjediti
 ūsjeka; *gen. mn.* ūsjékā
 ūsjeknuti, *na pr. oganj, ukresati; drugo*
je usėknuti, *ubrisati*
 Usjekovanje, *blagdan*
 usjelina, *mjesto presrtno, strmeno, vr-*
letno

usjemeniti se
 usjesti: usjedem (usjednem)
 usjetiti se
 ūsjev; *gen. mn.* ūsjāvā
 uskipjeti
 uskličnik
 uskočiti
 uskočki
 uskočkinja
 uskočnica
 uskoća
 uskos, *usprkos*
 uskrснуće
 *uslijed; *bolje* poradi, s, zbog
 usmrćivati
 usmrdjeti (se)
 uspijevati
 uspjeh
 uspješan; uspješno
 uspjeti: uspijem
 usplahiriti (se)
 usplahnuti (se), *postati plah*
 usporedno (*adv.*)
 uspravo (*adv.*)
 usprkos (*prijeđl. s dat.*)
 usput (*adv.*)
 usrećavati

usrećiti
 usred (*prijeđl.*)
 *usredotočiti; *bolje skupiti*
 ustalac: ustaoca ..., *gen. mn.* ustalaca
 ustiti; *dijal.* *hustiti
 usto (*adv.*) 250
 ustrča(va)ti
 ustrijeliti
 ustrpjati se
 ustručavati se
 usuđivati se
 usuprot (*prijeđl. s dat.*)
 ususret (*adv.*)
 usvijestiti se
 usvjetovati se, *usavjetovati se*
 ušančiti (se)
 ušće
 ušćuliti se, *o konju, kad načuli uši*
 ušećeriti se
 uširoko (*adv.*)
 ušiv i ušljiv
 uštedjeti
 ušteđivati
 uštipčić, *dem. prema* uštipak
 ušutjeti
 utal: utla, *šupalj*
 utaman (*adv.*)
 utamničiti
 *utanačiti, *dijal. mjesto* uglaviti
 uteći: utečem
 utez
 uticati: utičem *prema* utaći, utaknuti,
a utjecati *prema* uteći
 utisućiti se
 utjecaj
 utjecati: utječem *prema* uteći, *a* uti-
cati prema utaći, utaknuti
 ūtjeha; *gen. mn.* ūtjehā
 *utjeloviti; *bolje* pridružiti, udružiti,
 ujediniti, sastaviti
 utjeloviti, *inkarnirati*

utjer(iv)ati	uvještiti (se)
utješan; utješno	ūvjet; <i>gen. mn. ūvjēštā</i>
utješavati	uvjetan; uvjetno
utješitelj	uvježbati; <i>griješkom *uvjedžbati</i>
utješiti	uvlačaj
utješljiv	uvlačiti
utkati: učem (utkam)	uvođenje <i>prema</i> uvoditi
utočište	uvraćati, <i>vracajući (čarajući) pogoditi;</i>
utočiti	<i>drugo je</i> ūvracati (se)
uto(m) (<i>adv.</i>)	ūvracati (se), <i>impf. prema perf. uvratiti</i>
*utoliko (<i>adv.</i>); <i>bolje</i> toliko	se; <i>drugo je</i> uvracati
utoliti	uvreda
utoma (<i>adv.</i>), <i>utaman</i>	uvreditelj
utrča(vati)	uvređenik
utrijeti: utrem; utr'o, utrla . . .	uvremeniti se
utrostručiti	uvreti: uvrim
utrti; utr'o, utrla . . .	uvrh (<i>prijedl. s gen.</i>)
utrudivati	uvrijediti
utući: utučem	uvrijeti se: uvrem se; uvr'o se, uvrla
ututanj (<i>adv.</i>), <i>usalud</i>	se . . .
utvrđenje <i>prema</i> utvrditi	uvriježiti se
*uvađati, <i>griješkom</i> mjesto uvoditi	uvrtač
*uvažati, <i>griješkom</i> mjesto uvoziti	uvrtjeti
uveće(r) (<i>adv.</i>)	uvući: uvučem
uvelak: uveoka . . ., <i>gen. mn. uvelaka</i>	uzačak
uveliča(vati)	uzaimač
uvelike (<i>adv.</i>)	uzaimanje
uvenuti, <i>običnije nego</i> *uvehnuti	uzaimati, <i>impf. prema perf. uzajmiti</i>
*uvidjeti; <i>bolje</i> vidjeti, razabrati, razu-	uzajedno (<i>adv.</i>)
mjeti, shvatiti	uzajmice
*uviđati, <i>vidi</i> *uvidjeti	uzajmični
uvijač(a)	uzajmiti
uvijek (<i>adv.</i>)	uzak; <i>komp. uži</i>
uvis (<i>adv.</i>)	uzalud (<i>adv.</i>)
uvjeravati	uzaman (<i>adv.</i>)
uvjeren	uzamance
uvjerenje	uzao: uzla
uvjerica	uzasebice
uvjeriti	uzastopce
uvjernik	Uzašašće Isusovo, <i>blagdan</i>
uvjerovati se, <i>pousđati se</i>	uzato (<i>adv.</i>)

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim*.

uzavreti: uzavrim
 uzbijesiti se
 uzbrdo (*adv.*)
 uzbućati
 uzdah
 uzdrhtati (*se*)
 uzduh
 uzduž (*adv.* i *prijedl.*)
 uzeće
 uzendića, *stremen*
 uzgor(a), uzgori (*adv.*)
 uzgred (*adv.*)
 uzletjeti
 uzlic
 uzlijetati: uzlijećem
 uzmiješati
 uzmlaći(va)ti
 uzmućiti (*se*)
 uzmućivati
 uzmuhati se
 uznički

uznijeti: uznese; uznijeh . . . ; uznese-
 sav(ši); uznio, uznijela . . . ; uznijet
 uznošljiv
 uzobijestiti se
 uzreti: uzrem
 uzročan
 uzročiti
 uzveliča(va)ti
 uzvičnik *uzvičnik*
 Źvjerati se, kao poplašiti se
 uzvođenje *prema* uzvoditi
 uzvraćati
 uzvrtjeti se
 užeci: užezem
 uželjati se
 užgati: užgam . . . ; *djāl.* *užgem . . .
 Užicanin, užički *prema* Užice
 uživalac: uživaoca . . . , *gen. mn.* uživa-
 valaca
 užlijebiti
 užutjeti, *postati žut*

V.

vadivijek, *nešto teško, gdje čovjek svoj*
život gubi
 vađenje *prema* vaditi
 val: vala
 Valpovac, valpovački *prema* Valpovo
 valjada
 vapiti: vapijem . . . ; *grješkom* *vapim . . .
 varicać, mjera
 varjača
 varmeđa
 varmeć(s)ki
 varničav, *na pr. barut*
 varošance: varošanceta
 varošće: varošćeta
 varoštica
 vascijeli: vascijeloga
 *vas dan, *vidi* vazdan

vasiljena
 vasiljeni i vasioni
 vasiljenski
 vas kolik, *vidi* sav-kolik
 vašardžija, *sajmar*
 vatrenjača, *paroplov*
 vavijek; *običnije* uvijek
 vavijest
 vazdan (*adv.*), *neprestano*
 večati
 večer(r)
 večera
 večera(va)ti
 večerivati
 večernjača
 večernjica
 već(e)

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše*.

Večeslav
 veći, *komp. prema* velik
 većina
 većma
 vedrica
 vedro; *dijal. *vjedro i *vijedro*
 *velnuti; *običnije* venuti
 vele, *vidi pod* 197
 veličajan
 veličanstven
 veličanstvo
 veličati
 veličav, *koji se rado veliča*
 veličina
 velik; *komp.* veći
 velikačak
 veljača
 venuće
 venuti, *običnije nego* *velnuti
 veo: vela
 verati (se)
 veresija; *griješkom* *vjesesija
 vesaoce, *dem. prema* veslo
 veseo: vesela
 veslač
 vezač
 vezilac: vezioca . . ., *gen. mn.* vezilaca
 vičan
 Vića i Vičo, *hip. prema* Vićentije (i
 Vilip, Filip)
 vidjelac: vidioca . . ., *gen. mn.* vidje-
 laca, *koji vidi*
 vidjelica, *svijeta*
 vidjelo; *gen. mn.* vidjela
 vidjeti: vidim (vidu); vidah . . .; vi-
 djeh...; vidjev(ši); vidio, vidjela...;
 viđen
 vidljiv
 viđati
 viđenje *prema* vidjeti
 vihar (*gen. jedn.* vihara) i vihor

vijača, *lopata za vijanje žita*
 vijati
 vijećan, *koji dugo traje, trajan (komp.*
vjećniji); drugo je vječan
 viječnost *prema* vijećan; *drugo je*
 vječnost
 vijeća
 vijećanje
 vijećati
 vijeće
 vijećnica
 vijećnik
 *vijedro, *dijal. mjesto* vedro
 vijek; *mn.* vijekovi
 vijenac; *gen. mn.* vijenčâ
 vijeno, *miraz*
 vijenje *prema* viti (se)
 vijest
 vijetati, *obećati*
 vijoriti se
 vikač
 viličiti, *na pr. konja, zauhariti ga*
 Vilič-selo
 vime; *griješkom* *vjeme
 vinkovački, Vinkovčanin *prema* Vinkovci
 vinodjelje
 vinogradski
 visiti (se), *dizati (se) uvis; drugo je*
 visjeti
 visjeti; višah...; visjeh...; visjev(ši);
 visio, visjela . . .
 visočanstvo
 visočina
 visok; *komp.* viši (visočiji); više
 višeput, *ali* više puta(i)
 vitao: vitla
 vječan, *vjekovit; drugo je* vijećan
 vječit
 vječnost
 vjedogonja
 vjedovit

*vjedro, *dijal.* *mjesto* vedro
 *vjedžba, *griješkom* *mjesto* vježba
 vjeđa; *gen. mn.* vjeđa, *obrca* —
 Vjekoslav
 vjekovati
 vjekovit
 *vjeme, *griješkom* *mjesto* vime
 vjenčac, *dem. prema* vijenac
 vjenčani(ca)
 vjenča(va)ti
 vjenčić, *dem. prema* vijenac
 vjera; *gen. mn.* vjēra
 vjēran; *dijal.* *vijeran —
 vjerenica
 vjereničin
 vjerenik
 *vjesesija, *griješkom* *mjesto* veresija
 vjeridba
 vjeri(va)ti
 vjērnost; *dijal.* *vijernost
 *vjerođostojan; *bolje* dostojan (vrijedan)
 vjere, pouzdan
 *vjeroispovijed, *vjeroispovijedanje, *vjeroispovijest; *bolje* ispovijest(d) vjere
 vjerojatan; *griješkom* *vjerojetan i *vjero-
 rovan
 *vjeronauk; *bolje* nauk vjere
 vjerovanje; Vjerovanje, *molitra*
 vjerovati
 *vjeroznak; *bolje* rukodavac, ruko-
 davnik
 *vjerozakon; *bolje* zakon, vjera
 vjerski
 vjesnik
 vješač
 vješati i *sve izvedene*
 vješt i *sve izvedene*
 vještac; vješca —
 vještački
 vještica
 vjetar i *sve izvedene*

vjetrenjača
 vjetrenjak
 vjetric i vjetrić
 vjetriti
 vjetrni, *na pr. mlin*
 vjetrogonja
 vjetromet
 vjetrovit
 vjeverica
 vjeveričić
 vježba i *sve izvedene*
 vježbalac; vježbaoca . . ., *gen. mn.*
 vježbalaca
 vlača, *drljača*
 vlačale (*množ. žen. roda*), *vlakala*
 (*množ. sred. r.*)
 vlačiti
 vlačuga, *paočunica*
 vlačē
 vladalac; vladaoca . . ., *gen. mn. vla-*
 dalaca
 vladalački
 vladništvo
 vladčin
 vladčiti (se)
 Vlah(o)
 vlasništvo
 vlasteoka
 vlasteoski, *običnije nego* vlastelski
 vlasteostvo, *običnije nego* vlastelstvo
 Vlašići, *zvijezde*
 vo: vola
 voč! vočke! *uzvici, kojima se odgoni*
goveće
 vočić, *dem. prema* vo
 vočar
 voče
 Voćin
 vočka
 vočkati (*t. j. vođ-kati*), *voditi kojekuda*
 voćnjak

vodeničar	vragolstvo
vodenični, <i>na pr. kamen, kolo</i>	vrančev
vodičar, <i>koji nosi vodu</i>	vrančić, <i>dem. prema vranac</i>
vodič, <i>koji vodi</i>	vranic
vodijer	Vrapče
vodilac: vodioca . . . , <i>gen. mn. vodilaca</i>	vrapčić, <i>dem. prema vrabac</i>
Vodokršće, <i>blagdan (Bogojavljenje)</i>	vrapčji
vodotočje, <i>vodovod</i>	vrataoca (<i>mn. sred. roda</i>), <i>dem. prema</i>
vođ	vrata (vratlo)
Vođinci	vratitič, <i>ime biljci; drugo je vrtitič</i>
vojevati	vrtatič, <i>dem. prema vrat; drugo je vrtitič</i>
Vojica	vrbotoč
Vojin	Vrhovšćanin <i>prema Vrbovsko</i>
vojnički	vrč
Vojnić	vrtčati: vrtčim, <i>vrtčati</i> ; vrtčati: vrtčam,
vojništvo	<i>perjati</i>
vojvodski	vrtčica, <i>gvozdена perajica</i>
vojvodstvo	vrtčmati, <i>vrtčati</i>
volak: voka . . . , <i>gen. mn. volaka</i>	vrtčenje <i>prema vrtjeti</i>
voloski, <i>Vološćanin prema Volosko</i>	vrtči: vrtgnem; vrtči: vrtsem
voljenje <i>prema voljeti</i>	vrtčkati, <i>dem. prema vrtjeti</i>
voljeti; voljah . . . ; voljeh . . . ; vo-	*vrebac, <i>dijal. mjesto vrabac</i>
ljev(ši); volio, voljela . . .	vrebač
vošće, <i>nekakvo bilje</i>	vreća (<i>ikav. vrića</i>)
voštanica	vrednica, <i>vrijedna žena</i>
vozač	vrednik, <i>vrijedan čovjek</i>
vozilac: vozioca . . . , <i>gen. mn. vozilaca</i>	vrednoća
vrabac	vrednota
vrač	vrelo (<i>ikav. vriilo</i>)
vračanje <i>prema vračati; drugo je vra-</i>	vremen(it)
<i>ćanje</i>	vremenski
vračar	vremešan
vračati <i>prema vrač; drugo je vračati</i>	vrténje <i>prema vrteti</i>
vrača <i>prema vračati; na pr. bez plaće</i>	vreo: vrela . . .
<i>i bez vraće</i>	vreoce, <i>dem. prema vrelo</i>
vračalac: vraćaoća . . . , <i>gen. mn. vra-</i>	vreti: vrim . . . vru; vrtči; vreo (vrio),
<i>ćalaca</i>	vrela . . .
vračanje <i>prema vračati; drugo je vra-</i>	vreva
<i>ćanje</i>	vrrh
vračati <i>prema vratiti; drugo je vračati</i>	vrgomoski, Vrgomošćanin <i>prema Vrgin</i>
vračžbina, <i>čarolije</i>	Most

tj se piše prema ekav. te, ikav. ti: letjeti.

vrijeći: vršem
 vrijed: vrijeda, *prišt*
 vrijedan; *komp.* vredniji
 vrijediti
 vrijednost
 vrijednja
 vrijedati
 vrijeme: vremena
 vrijes ili vrijesak ili vrijesak, *ime travi*
 vrijeslo, *povraz*
 vrijeti se: vrem se . . . ; vrah se . . . ;
 vrijeh se . . . ; vrv(ši) se; vr'o se,
 vrla se . . .
 vriježa, *struk, na čemu rastu bundeve,*
 lubenice i t. d.
 vriježiti se
 vrkoč, *kicoš*
 vrkočiti se, *kicošiti se*
 vrlčina, *vr'o čovjek*
 vrloča
 vrnčati: vrnčam
 vr'o (*vrlj*): vrla, vrlo
 *vrpca, *dijal. mjesto vrvca*
 vrsnoća
 *vrst: *vrsti, *dijal. mjesto vrsta: vrste*
 vrščić, *dem. prema vrh i vrg*
 vršilac: vršioća . . . , *gen. mn. vršilaca*

vrtača, *dolina; vrtlog (u vodi)*
 vrtao: vrtla, *vrt*
 vrtjeti; vrtah . . . ; vrtjeh . . . ; vrtjev(ši);
 vrtio, vrtjela . . .
 vrtlar i *izvedene; grijeskom* *vrtlar . . .
 vruć; *komp.* vrući
 vručica
 vručina
 vrvca; *dijal. *vrpca*
 vrvljenje *prema vrvjeti*
 vrvjeti; vrvljah . . . ; vrvjeh . . . ; vrvjev(ši);
 vrvio, vrvjela . . .
 vučac: vučca
 vučad
 vučenje *prema vući: vučem*
 vučetina, *vučja koža i kapa od nje*
 vučica
 vučić, *dem. prema vuk*
 vučija, *bremenica*
 vučina, *augm. prema vuk*
 Vučitrn
 vučji
 vučke(i) (*adc.*)
 vući: vučem
 vugnuće
 Vujica
 *vunta, *dijal. mjesto funta*

Z.

zabadava (*adv.*)
 zabahtati: zabaščem
 zabilglisati
 zabijediti, *obijediti*
 zabijeliti, *učiniti da bude (malo) bijelo*
 zabijeljati, *početij bijeljati*
 zabilješka
 zabilježiti
 zabjeci: zabjegnem
 zabjeloglaviti se, *udati se*
 zablehnut; *dijal. *zablenut*

zablehnuti se; *dijal. *zablenuti se*
 zablješčiti
 zaboljeti
 zabrlb(j)ati (se)
 zabrđe
 zabrežje
 zacijediti
 zacijelo (*adv.*)
 zacijeljati
 zacijeniti
 zacijepiti

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

zacjeđivati
 zacjeljivati
 zacjenjivati
 zacrljeniti, *učiniti da bude što crljeno*
 zacrljenjeti, *postati crljen*
 zacrveniti, *učiniti da bude što crveno*
 zacrvenjeti, *postati crven*
 zacuriti
 zacviljeti
 začamiti
 začarati
 *začasni, *griješkom mjesto počasni*
 začavliiti
 začee
 začeliti
 začelje
 začeljivati
 začepak
 začepiti
 začepljivati
 začeprkati
 začestiti
 začetak
 začeti: začnem; *griješkom* *začnem
 začetnik
 začimba
 začin(a)
 začiniti
 začinjati
 *začudan; *bolje* začudo
 začuditi se
 začuti
 začí: začem
 začopati i začopiti, *blatom zamazati*
 zadaća
 zadacnica
 zadah(a)
 zadaždjeti
 zadihati se
 zadijeliti se
 zadijevati

zadjeljati
 zadjenuti, zadjesti, zadjeti
 zadjetinjiti
 zádjeva; *gen. mn. zádjevā*
 zadjevica
 zadjevoječiti se
 zadocniti
 zadocnjenje *prema* zadocniti
 zadosta (*adv.*)
 zadovijek (*adv.*)
 zadovoljenje *prema* zadovoljiti
 zadovoljiti; *griješkom* *zadovoliti
 zadrhtati: zadržćem
 zadrijemati
 zadrijeti: zadržem...; zadrž'o, zadržla...
 zadugo (*adv.*)
 zadrž(a)
 zadržati se
 zadušljiv
 *zafaliti, *dijal. mjesto zahvaliti*
 *zafatiti, *dijal. mjesto zahvatiti*
 začaćivati *prema* zagatiti (*vodu*)
 zagalačiti, *zagaliti*
 Zagarač: Zagarča, *polje i pleme u Crnoj Gori*
 zagledač
 zagluh(nuti)
 zagojaćivati
 zagonačke(i), *na pr. skočiti*
 zagorijel: zagorijeli, *kad što zagori, udara na zagorijel*
 zagorijevati
 zagorio: zagorjela
 Zagorje
 zagorjelica, *rakija*
 zagorjeti
 zagorči(va)ti
 zagrađivati
 zagrdjeti
 zagrebački, Zagrepčanin *prema* Zagreb
 zagrijati se

zagrižljiv	zakasniti
zagrmeti	zaklanjač
zagruhati	zaklinčiti
zaguđjeti	zaklinjač
zagušljiv	zaključak
zahiljiti	zaključa(va)ti
zahitati: zahitam	zaključići(va)ti
zahititi	zakonačiti, <i>konak učiniti, sanociti</i>
zahladiti, <i>postati hlad</i>	zakopča(va)ti
zahladnjeti, <i>postati hladno</i>	zakoračići(va)ti
zahlađivati	zakovrčiti
*zahman, <i>grješkom mjesto zaman</i>	zakračivati
zahod	zakrčići(va)ti
zahodjenje <i>prema</i> zahoditi	zakrič: zakriči, <i>zabrana</i>
zahrkati: zahrčem	zakričati
zahtijevati	zakrljčestiti <i>očima</i>
zahtjeti: zahtijem, zahtjednem	zakročiti
záhtjev; <i>gen. mn. záhtjévâ</i>	zakršta(va)ti
zahučkati	zakučaći(s)
zahukati: zahučem	zakučiti, <i>zapeti, sakinuti; drugo je</i>
*zahvaćati; <i>bolje</i> zahvatati	zakučiti
zahvalan	zakučivati <i>prema</i> zakučiti
zahvaliti; <i>dijal. *zafaliti . . .</i>	zakučiti <i>kome kuću, priskrbiti mu je;</i>
zahvatati: zahvatam; <i>dijal. *zafatati</i>	<i>drugo je</i> zakučiti
zahvatiti; <i>dijal. *zafatiti</i>	zakuha(va)ti
zaimati; <i>dijal. *zajimati</i>	zakukurijekati
zaintačiti	zakupnički
zaiskati: zaistem	zakvačiti <i>što, kao kvakom zahvatiti</i>
za ispokoj duše	*zakvačiti se, <i>dijal. mjesto</i> zavaditi se,
zaista i zaisto (<i>adv.</i>)	spopasti se
zajamčiti	zalac: zalca
Zaječar	zalčić: zalčžēm i zalčić: zālčžēm,
zaječati	zālčgnēm; <i>drugo je</i> zaljeći
zajedati	zaletjeti (se)
zajedničar, <i>druževan</i>	zalih
zajedničar	zaliječiti
zajednički	zalijegati
zajedno (<i>adv.</i>)	zalijepiti
*zajimati, <i>dijal. mjesto</i> zaimati	zalijetati: zalijećem
zakačiti	zalijevati
zakačka	zaliv i zaljev

Govori se i piše: lak(o), mek(o).

zalučiti, *odbiti, odlučiti*; zalučiti, *po-
miješati u jelo luka*

zalud (*adv.*)

zaluditi, *činiti, da tko bude kao lud*;
drugo je zaludjeti

zaludjeti; zaludjeh . . .; zaludjev(ši);
zaludio, zaludjela . . ., *biti kao lud*;
drugo je zaluditi

zaludu (*adv.*)

zaludivati

zaljeći: zalježem i zaljegnem, *zaljesti*;
drugo je zaleći

zaljepljivati

zaljesti: zaljezem

zaljetiti

zaljev i zaliv

zāljeva, *vrsta kisela mlijeka*

zamahnitati

zamahnuti

zamalo (*adv.*)

zamamljiv

zaman; *griješkom* *zahman

zamašćivati, *mašću začinjati*

zamčica, *dem. prema* zamka

zametati: zamećem; *griješkom* *zamitati

zamijeniti

zamijesiti

zamijetiti

zamisao: zamisli

zāmjena; *gen. mn. zāmjenā*

zamjenica

zamjenik

zamjenit

zamjenjivati

zāmjera; *gen. mn. zāmjerā*

*zamjeran; *bolje* osobit, velik, golem

zamjérânje

zamjérati; *griješkom* *zamijerati

zamjeravati (se)

zamjeriti (se)

zamjestiti; *običnije* namjestiti

zamješivati

zāmještati; *griješkom* *zamiještati

zamlaćivati

zamlječiti

zamlječivati

zamnogo (*adv.*)

zamočiti

zamračī(va)ti

zamrčiti

zamrežiti

zamrijeti: zamrem . . .; zamr'o, zamrla . . .

zamrml(j)ati

zamučati

zamučiti

zanago (*adv.*), *zaista*

*zanašati, *griješkom* mjesto zanositi

zaneć(iv)ati

zanijekati

zanijemjeti

zanijeti: zaniieh . . .; zanesav(ši); zanio,
zaniijela . . .; zaniijet

zanimljiv

zanočiti

zanovijet: zanovijeti

zanovijetalac: zanovijetaoca . . ., *gen.
mn. zanovijetalaca*

zanovijetalo

zanovijetati: zanovijetam

zanovijetaš

zanjemčati

zanjihati

zao: zla; *komp. gori*

zaodijevati

zaodjenuti, zaodjesti, zaodjeti

zaonda (*adv.*)

zaosob (*adv.*), *kao jedan za drugim*

zaovičin

zapaćati, *impf. prema perf. zapatiti*

zapaha

zapaaljiv

zapaštati, *impf. prema perf. zapostiti*

Piše se: umr'o, satr'o, su'ržica.

zapašnjača	zapovjediti
zapčija, <i>koji pazi na zapt</i>	zapovjedni
zapćenje <i>prema</i> zaptiti	zapovjednik
zapečaćavati	zapovjedništvo
zapečatiti	zapracati, <i>kao šiljati kojekud</i>
zapećak	zapravo (<i>adv.</i>)
zapeći se: zapečem se	zaprčiti <i>nos</i>
zapijevalja, <i>narikača</i>	zaprjećivati <i>prema</i> zaprijetiti
zapijevati, <i>impf. prema perf.</i> zapijevati	zaprjećivati <i>prema</i> zapriječiti
zapijevka; <i>mn.</i> zapijevke, zapijévákâ,	zapreka
zapijevka	zaprekovati, <i>zabraniti</i>
zapijaj(a)	zapriječiti
zapjeniti (se)	zaprijeti: zaprem; zapr'o, zaprla . . .
zapjenušiti se	zaprijetiti
zapijevati, <i>perf. prema impf.</i> zapijevati	zapriličiti, <i>postati prilika</i>
zaplamtjeti	zapućak
zaplavjeti	zapućati, <i>zakopčati</i>
zapleće, <i>pomoć, obrana, štit</i>	zapući
zapletati: zaplećem	zapuhača, <i>žaba krastavica</i>
zaplijeniti	zapuno (<i>adv.</i>)
*zaplitati, <i>griješkom mjesto</i> zapletati	zapustjeti, <i>postati pusto</i>
zapljakčati	zapušač
zapljehati, <i>udariti</i>	zarad(i) (<i>prijedl.</i>)
zāpljena; <i>gen. mn.</i> zāpljēnâ	zaradšta (<i>adv.</i>)
zapljenjivati	zarađivati
zapljeskati	zara(a) (<i>adv.</i>)
započetak	zarđati; <i>dijal.</i> *zahrđati
započeti: započetem; <i>griješkom</i> *za-	zareći se: zarečem se
početem . . .	zaređivati
započinjati; <i>griješkom</i> *započimati . . .	zaručan
zapodijevati, <i>impf. prema perf.</i> zapo-	zaruči(va)ti
djenuti	zaručnica
zapodjenuti, zapodjesti, zapodjeti	zaručnik
zaponjač	zarudjeti
*zaposjedati, <i>vidi</i> zaposjesti	zarumeniti se
*zaposjesti; <i>bolje</i> osvojiti, zauzeti, za-	zarzati; <i>dijal.</i> *zahrzati
premiti	zasad(a) (<i>adv.</i>)
zaposlijed (<i>adv.</i>)	zasadivati
zapovijed	zase, zasebe (<i>adv.</i>), <i>napose</i>
zapovijedati	zaselak: zaselka
zapovijest	zasijati

zasijecati
 zasijevati
 zasipač
 zasjeći: zasiječem
 zāsveda; *gen. mn. zāsvedā*
 zasjedač
 zasjedanje; *griješkom* *zasijedanje
 zasjedati; *griješkom* *zasijedati
 zasjednik
 zasjednuti
 zasjek
 zāsjeka; *gen. mn. zāsjekā*
 zāsjena; *gen. mn. zāsjenā*
 zāsjenac: zasijenca, *sjenka*
 zāsjenak: zasijenka, *zasjenac*
 zasjeniti
 zasjenjivati
 zasjesti: zasjedem (zasjednem)
 zaskočiti
 zasladiivati
 zaslijepti *kome oči, učiniti da bude
slijep, da ne vidi; drugo je zasli-
jepjeti*
 zaslijeptjeti, *postati slijep; drugo je za-
slijepti*
 zasmijati se
 zasmočak, *začina*
 zasmočiti
 zasmrdjeti
 zastalio (*adv.*)
 zastarjelost
 zastarjeti
 zastavnički
 zastidjeti (se)
 zastirač
 zastrijeliti
 zastrijeti: zastrem...; zastr'o, zastrla...
 zastudjeti
 zastupnički
 zasučak, *što se zasuče, na pr. od tijesta*
 zasvagda (*adv.*)

zasvijetliti
 zasvjedočavati
 zasvjedočiti
 zasvrhjeti
 zašaćiti, *čusiti*
 zašećeriti
 zaštedjeti
 zaštićivati
 zašto (*vezn. i adv.*); *vidi pod 250*
 zašutjeti
 zataći: zataknem
 zateći: zatečem
 zateščati
 zatežljiv
 zaticati *je prema zataći, a zatjecati
prema zateći*
 zatilak: zatioka..., *gen. mn. zatilaka*
 zatiljak: zatiljka
 zatim, zatijem (*adv.*) 250
 zatirač
 zatjecati *je prema zateći, a zaticati
prema zataći*
 zatjer(iv)ati
 zato (*adv.*); *vidi pod 250*
 zatoč: zatoča, *opklada*
 zatočenje
 zatočiti
 zatočnički
 zatočnik
 zatrća(vati) se
 zatrebati
 zatreptjeti
 zatri: zatrem...; zatri'o, zatri...
 zatrudnjeti; zatrudnjeh...; zatrud-
njev(ši); zatrudnio, zatrudnjela...
 zatrudivati
 zatući: zatučem
 zaufano
 zauhar (*adv.*), *korisno*
 zaunapredak (*adv.*)
 *zauvar, *dijal. mjesto zauhar*

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

zauvijek (*adv.*)

*zavađati, *griješkom mjesto* zavoditi

zavarčiti

zavičaj

zavidjeti; zaviđah . . . ; zavidjeh . . . ;

zavidjev(ši); zavidio, zavidjela . . .

zaviđenje *prema* zavidjeti

zavijača

zavijevati *prema* zavijati

zaviličiti, *na pr. konja, zaulariti*

*zavisjeti *o kome; bolje* stajati do . . .

závjera; *gen. mn. závjerā*

závjerak; závjerka; *u kletvi: trista mu*
zavjeraka!

zavjeravati se

zavjeriti se

závjes; *gen. mn. závjesā*

zavjetan

zavješiti

zavješati (se)

závjet; *gen. mn. závjetā*

zavjetina

zavjetovalac; zavjetovaoca . . . , *gen. mn.*

zavjetovalaca

zavjetovanik

zavjetovati

zavjetrina

zavjetrno

zavlačiti

zavladičiti

zavođenje *prema* zavoditi

*zavoljeti; *bolje* zamilovati

zavraćati

zavrćivati, *impf. prema perf.* zavrtjeti

zavrékola

zavreda

zavreti: zavrem . . . ; zavreo, zavrela . . . ;

drugo je zavrijeti

zavrijeti: zavrem . . . ; zavr'o, zavrla . . . ,

kao zatvoriti; drugo je zavreti

zavrtjeti

zavrzača, *žena veliku i nespretna*

zavući: zavučem

zazbilj (*adv.*)

zazeljenjeti, *početi zelenjeti*

zazorljiv

zazreti: zazrem, *plašiti se*

zazrijevati

zazvečati

zažeci: zažežem

zaželjeti

zažutiti, *činiti da bude što žuto; drugo*
je zažutjeti

zažutjeti, *biti žutu; drugo je* zažutiti

zbjeći se: zbegnem se

zbjæg

zhježati se

zbog

zbogom (*adv.*)

zhornički

zdesna (*adv.*)

zđjēla; *gen. mn. zđjēlā*

zđjesti: zđjenem (zđjedem)

zđjetan: zđjetna

Zdravomarija, *molitva*

zdvora (*adv.*), *spolja*

zečevina, *zečeje meso*

zečić

zečji

Zećanin *prema* Zeta

zelembać

zelenić i zelenićak, *zeleno mlado tanko*
drvo

zeleniti, *činiti da bude što zeleno; drugo*
je zelenjeti

zelenjeti; zelenjah . . . ; zelenjeh . . . ;

zelenjev(ši); zelenio, zelenjela . . . ,

biti zelenu; drugo je zeleniti

zemička i zemljčka

zemljōdjelac; zemljōdjēlca

zemljōdjēlka

zetski *prema* Zeta

Uz *K* (kruna), *f* (filir), *m* (mešar) ne piše se točka.

zgađati
 zgnječiti
 zgorjeti
 zgrčiti
 zgrijati
 zgriješiti
 zgrijevati
 zgrtati: zgrćem
 zgruhati (se)
 zgučiti
 zgustavati
 zijehalica, *zijevalica*
 zijehati, *zijevati*
 zijehavica, *zijev*
 zijehnuti, *zijevnuti*
 zijev
 zijevalica
 zijevati
 zijevnuti
 zimnjača, *jabuka, kruška i t. d. zimna*
 zimogrižljiv
 zjenica
 zlaćan
 zlaćenje *prema* zlatiti
 zlaradičke, *zlaradice*
 zličina
 zlič, *zli prišt*
 zlič, *zlo*
 zlijed
 zlijediti
 zlijeđenje *prema* zlijediti
 zlikovački
 zlo (*udv.*); *komp. gore*
 zločest
 zločestvo, *zloba*
 *zločin, *griješkom mjesto* zločinstvo
 zločinac
 zločinstvo
 zloča
 zločud(an)
 zločudnost

zlopaćenje *prema* zlopatiti
 zlosreća
 zlosrećnik
 zmijče: zmijčeta
 zmijč
 značaj
 značajan
 značenje
 značiti
 znalac: znalca
 *znaličan: *izvedene; bolje* radoznao...
 zoreti: zorim, *vidi* zreti
 zornjača
 zračan
 *zračiti, *na pr. sobu; bolje* promahivati
 zrelina
 zrelost
 zrenik
 zreo: zrela
 zreti: zrem (zrim) ...; zreo, zrela ...
 zrijevati, *običnije složen, na pr. dozri-*
 jevati
 Zrinski
 zubača
 zubić
 zubunčina
 zubunić
 zućati: zućim
 zujača, *zujalica (djetinja igračka)*
 zulumčar
 zurenje *prema* zuriti
 zuriti
 *zvaničan; *bolje* služben
 zvećac: zvećca, *nekakva trava*
 zvećak
 zvećan
 zvećati
 zvećka, *klepalo*
 zveketati: zvekećem
 zvijer: zvijeri; *u mn. bude i muškoga*
 roda: zvjerovi

zviĳerac, *vuk*
 zviĳere: zviĳereta
 zviĳerin *prema* zviĳer
 zviĳerje
 zviĳezda; *dat., lok. i instr. mn. zviĳe-*
zdama i zviĳezdama
 zviĳeųde
 *zviĳedljiv *i izvedene, dij. mjesto ra-*
doznao . . .
 zviĳerād *prema* zviĳere
 zviĳerati, *plaųljivo gledati oko sebe*
 zviĳerav, *koji zviĳera*
 zviĳerinac, *liųaj*
 zviĳerinjak
 zviĳerinje
 zviĳerka
 zviĳerokradica
 zviĳerski
 zviĳerstvo
 zviĳezdan, *nekakva trava*
 zviĳezdan, *na pr. zviĳezdano nebo*
 Zviĳezdana

zvjezdar
 zvjezdast
 zvjezdica
 zvjezdo-; *tako se piųu sve sastavljene*
rijeĳi, kojima je prva pola prema
zvijezda; na pr. zvjezdolik
 zvjezdovit
 zvjeųdan, *nekakva trava*
 zvonaĳac: zvonaĳca, *nekakva trava*
 zvonĳac: zvonĳca, *zvonaĳac*
 zvonĳiĳ
 zvoniĳ, *nekakva biljka; zvoniĳ bi bilo*
kao zvonce
 zvoniti
 zvonjenje *prema* zvoniti
 zvrĳak
 zvrĳati: zvrĳim
 zvrĳina, *zvekan*
 zvrĳka
 zvrĳoka, *ųkrebetaljka*
 zvuĳan
 zvuĳiti

ų.

ųabiĳ
 ųablji
 ųabokreĳina
 ųabokriĳek
 ųalac: ųalca
 ųalba
 ųaliboųe
 ųaloųćenje *prema* ųalostiti
 ųaljenje *prema* ųaliti
 ųao; *komp.* ųalije
 ųaobina
 ųaoce: ųaoĳa, *dem. prema* ųal(ac)
 ųaoka
 ųaraĳ. *oųeg*
 ųdral: ųdrala
 ųdrebad *prema* ųdrijebe

ųdreban: ųdrebna
 ųdrebat, *ųdrijebom odluĳiti; griĳeųkom*
 *ųdrijebati
 ųdrebeĳak, *zub*
 ųdrebeĳi
 ųdrebenĳe: ųdrebenĳeta *ili* ųdrebeųce:
 ųdrebeųceta, *dem. prema* ųdrijebe
 ųdrebiga
 ųdrepeĳanik, *na kolina (jarmak)*
 ųdrepeĳiĳ, *dem. prema* ųdrijebac
 ųdrijeb; *mn.* ųdrebovi
 ųdrijebac; *gen. mn.* ųdrijebāĳa
 *ųdrijebati, *griĳeųkom mjesto* ųdrehati
 ųdrijebe: ųdreĳeta; *mn.* ųdrebad
 ųdrijebiti (se)
 ųdrijelo

Govori se i piųe: *riĳa, rvati, rzati, nauditi.*

zdrijeti: žderem	žličnjak, <i>gdje stoje žlice</i>
žećca, <i>prema</i> žeđ 81	žlijeb; <i>mn.</i> žljèbovi
žeći: žežem	žlijebiti
žednjeti; žednjah . . . ; žednjeh . . . ; žednjev(ši); žednio, žednjela . . .	žlijezda
žedahan	žljebast, žljebovit
želješce: želješceta, <i>dem. prema</i> željezo	žmurečke
željeti; željah . . . ; željeh . . . ; željev(ši); želio, željela . . .	žnjeti: žnjem; žnjev(ši); žnjeo, žnjela . . . ; žnjeven . . . ; <i>pravilnije</i> žeti
željeznica	žuć
željeznički	žućica (<i>prema</i> žuk), <i>zanovijet</i>
željezo	žućak
žemba, <i>ženidba</i>	žućanica, <i>divlja salata i žutica (bolest)</i>
ženskić	žućenje <i>prema</i> žutiti i žutjeti
žepački, Žepčanin <i>prema</i> Žepče	žućka(ra)st
žestok; <i>komp.</i> žešći i žestočiji	Žudio: Žudjela (<i>gen. mn.</i> Žudjelâ), <i>Žid</i>
žešćenje <i>prema</i> žestiti	žudjeti; žudaš . . . ; žudjeh . . . ; žu- djev(ši); žudio, žudjela . . .
žetelac: žeteoca . . . , <i>gen. mn.</i> žetelaca	žuđenje <i>prema</i> žudjeti
žetelački	*žuhak, <i>dijal. mjesto</i> žuk
žeteličin	žuljajiv
Žića	žuljiti; <i>griješkom</i> *žuliti
žičina (<i>prema</i> židak). <i>židina</i>	žunjić
žiče	župnički
židak; <i>komp.</i> žiđi	žut; <i>komp.</i> žući
žitkoća	žutičav <i>prema</i> žutica
živače: živačeta	žutiti, <i>činiti da što bude žuto; drugo</i> <i>je</i> žutjeti
živahan	žutjelj, <i>cvijet (tulipan)</i>
živčan	žutjenica, <i>nekakva trava</i>
živičiti	žutjeti; žućah . . . ; žutjeh . . . ; žutjev- (ši); žutio, žutjela . . . , <i>biti žutu;</i> <i>drugo je</i> žutiti
živić, <i>mladica</i>	žvakati: žvačem
živinče: živinčeta	žvatalac: žvataoca . . . , <i>gen. mn.</i> žva- talaca
življati; življah . . . ; živjeh . . . ; živjev(ši); živio, živjela . . .	žvatati: žvačem.
življenje <i>prema</i> živjeti	
životinja, životinjski	
žličica, <i>dem. prema</i> žlica	

KLJUČ.

Brojevi pokazuju §§ u ovoj knjizi.

a pomično u riječima iz grčkoga i latinskoga jezika, 283—285;

— na kraju tuđih riječi, 291.

-ač, nastavak, 27.

-ača, nastavak, 28.

-ač(a)k, nastavak, 29.

-ač(a)n, nastavak, 30.

-ačina, nastavak, 31.

-ači, nastavak, 50.

-ai grčkih riječi piše se u hrv. prema latinskom izgovoru (*e*), 260.

-αιος, grčki završetak, u hrv. se izmjenjuje u *ej*, 294.

Akcenti, znaci za njih, 319.

-αος, grčki završetak, u hrv. se izmjenjuje u *aj*, 296.

Apostrof, 327;

— označuje samoglasno *r*, 329;

— kad ga ne valja bilježiti, 328.

-as (gen. *-adis*, *-antis*), **-ας** (gen. *-αδος*, *-ατος*), latinski i grčki završeci, izmjenjuju se u hrv. u *-ad(a)*, *-ant*, 298;

— **-ας** (gen. *-ov*), **-as** (gen. *-ae*), grč. i latinski završeci, odbacuju u hrv. *s*, 289.

au, **au** grčkih i latinskih riječi u hrv. ostaje 262;

— mijenja se u hrv. u *av*, 263.

-aus, latinski završetak, izmjenjuje se u hrv. u *aj*, 296.

b ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *p*, 81.

Bezvučni suglasnici, 79;

— kako se mijenjaju ispred zvučnih, 84;

— ispred *v* se ne mijenjaju, 86.

Brojevi sastavljeni, 211—217.

c piše se prema lat. *ti*, 266;

— prema grč. *χ* u općim imenima, 267;

— prema talijanskome *z*, *zz*, 269.

ch latinsko u hrv. se piše *h*, 271.

Crtica, kad se upotrebljava, 322 do 325;

— u sastavljenim imenicama, 184 do 190;

— u sastavljenim pridjevima, 194 do 195.

č u oblicima imeničnim, 22;

— u pridjevnim (u komparativu i superlativu), 23; u glagolskim 24;

— u izvedenim riječima (prema *k*, *c*, *č*), 25;

— ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *dž*, 84;

— ispred *t* mijenja se u *š*, 88;

— ispred *t* ostaje nepromijenjeno, 89;

— ispred *c* mijenja se u *š*, 90;

— ispred *c* ostaje nepromijenjeno, 91;

— rusko, slovensko i bugarsko na kraju ličnih vlastitih imena mijenja se u *ć*, 257.

-čad, nastavak, 32.

-če, nastavak, 33.

Čestice, vidi *veznici*.

-čica, nastavak, 35.

-čić, nastavak, 36.

- ć u oblicima imeničnim, 44;
 — u oblicima pridjevnim, 45;
 — u oblicima glagolskim, 46;
 — u izvedenim riječima (prema *t i d*), 47;
 — prema *k* u tuđim (grčkim i turskim) riječima, 48;
 — ili *k* u tuđim (grčkim i turskim) riječima, 49.
- ćl**, nastavak, 51.
- d** ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *t*, 81;
 — ispred *c*, *č* i *ć* ispada, 99;
 — ispred *c*, *č* i *c* ostaje, 100—101;
 — ispada ispred *š*, 103;
 — ostaje ispred *s*, 105;
 — ostaje ispred *š*, 104;
 — ispada između dva suglasnika, 106;
 — ostaje između dva suglasnika, 108 do 109.
- da**, veznik, piše se zajedno s veznicima, 235;
 — piše se odjelito od veznika, 236;
 — kad se ispred njega ne meće zarez, 365.
- de(r)** stoji iza imperativa piše se s njime zajedno, 228.
- dj** prema ekavskom *de* i ikavskom *di*, 63;
 — u složenim riječima, 64;
 — u tuđim književničkim riječima, 65;
 — mjesto *d*, 62.
- dt** mijenja se u *t*, 82.
- Dva samoglasnika** ostaju u tuđim riječima, 262.
 — među njih se umeće *j*, 261.
- Dva suglasnika**, ako su jednaki, jednoga nestaje, 96;
 — ako su parni, izjednačuju se, i jednoga nestaje, 98
- u tuđim riječima, ako su jednaki, jednoga nestaje, 265;
 — na kraju tuđih riječi, 282, 286.
- Dvotočje** ispred upravnoga govora, 374;
 — ispred objasnidbene rečenice bez veznika, 375;
 — u polovini perioda, 376;
 — ispred rečenice, kojom se što izbraja, 377;
 — ispred navođenja, 379;
 — ne bilježi se poslije izraza *na pr.*, 378.
- dž**, 8;
 — piše se *đ*, 4;
 — u složenim riječima, 5.
- d**, 59;
 — ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *ć*, 81;
 — ispred *e* u glagolskim oblicima, 60—61, u izvedenim riječima, 62, u tuđim riječima, 62.
- e** (gen. -es), -*η* (gen. -*ης*), završeci latinskih i grčkih ženskih imena, izmjenjuju se u hrv. u *a*, 297.
- e-a** na kraju tuđih riječi, umeće se *j*, 261.
- eč(ak)**, nastavak, 38.
- ećl**, nastavak, 52.
- et** grčkih riječi piše se u hrv. prema latinskom izgovoru (*i*), 260.
- etov**, grčki završetak, izmjenjuje se u hrv. u -*ej*, 294.
- etoc**, grčki završetak, izmjenjuje se u hrv. u -*ej*, 294.
- ens** (gen. -*entis*), latinski završetak, izmjenjuje se u hrv. u -*ent*, 299.
- es**, -*ς*, -*ης*, lat. i grčki završeci, izostavljaju se u hrv., 288.
- eu** tuđih riječi kad postaje u hrv. *ev*, 263.
- eum**, latinski završetak, izmjenjuje se u hrv. u -*ej*, 294.
- eus**, -*ς*, latinski i grčki završeci, izmjenjuju se u hrv. u *ej*, 294.

-ević, nastavak, 58.

g ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *k*, 81.

gj piše se mjesto *d*, 62.

gk mijenja se u *k*, 82.

Glagoli sastavljeni, 218—228.

Glasovi tuđih riječi, 259—278.

god piše se zajedno sa zamjenicama, 206—207;

— piše se zajedno s veznicima, 237.

h u završecima zamjeničkih i pridjevnih padeža, 66;

— u završecima imperfekta i aorista, 67;

— piše se pogrješno, 68—70, 72—74;

— prema grčkome spiritui asp. i latinskome *h*, 270;

— prema grčkome *χ* i latinskom *ch*, 271;

— ne piše se prema grčkome *ρ* i latinskom *rh*, 273, prema grčkome *θ* i latinskom *th*, 273.

i mjesto *je* ispred *o* ili *j*, 15.

i, čestica, piše se zajedno sa zamjenicama, 200;

— piše se zajedno s prilogima, 245;

— veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

-i (-y), završetak talijanskih i madžarskih vlastitih imena. kako se takva imena sklanjaju, 258.

i-a u tuđim riječima, umeće se *j*, 261.

-ić, nastavak u općim imenima, 40;

— u vlastitim imenima, 41.

-ić(a)k, nastavak, 42.

-ić, nastavak, 53—56.

i-e u tuđim riječima, umeće se *j*, 261.

ije prema ekavskome (kajkavskom) *ě* i ikavskome (čakavskom) *ī*, 6—7.

ili, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

Imenice sastavljene, 180—190.

-tov, završetak grčkih općih i geografskih imena, izmjenjuje se u hrv. u *-ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima izmjenjuje se u *-ije*, 293.

-toč, završetak grčkih općih i geografskih imena, izmjenjuje se u hrv. u *ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije*, 293.

-is (gen. *-idis*, *-inis*). *-is* (gen. *-idos*, *-ivos*), latinski i grčki završeci, izmjenjuju se u hrv. u *-id(u)*, *-inu*, 300;

— *-is*, završetak grčkih vlastitih imena, koja su složena s *-πολις*, izostavlja se u hrv., 290.

-ium, završetak latinskih općih i geografskih imena, izmjenjuje se u hrv. u *-ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije*, 293.

-ius, završetak latinskih općih i geografskih imena. izmjenjuje se u hrv. u *-ij*, 292;

— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije*, 293.

j gubi se iza *r*, 13;

— ostaje iza *r*, 14;

— piše se između *a-i*, *e-i*, *o-i*, *u-i*, 116;

— piše se ispred nastavaka *-iu*, *-ski*, *-ica*, 118—120;

— ne piše se ispred nastavaka *-ski*, *-ica*, *-stvo*, *-ić*, 121—122;

— ne valja pisati u završetku za komparativ i superlativ, 110;

— ne valja pisati ispred završetka *-ču* u instrumentalu jednine, 111;

— umeće se između *i-a*, *i-e* tuđih riječi, 261;

— umeće se između *e a* u završetku tuđih riječi, 261.

je prema ekavskom *ě* i ikavskom *ī*, 8—10;

— prema ekavskom *e* i ikavskom *i*, 11—12;

— mjesto *i* ispred *o*, 16.

jj ostaje u superlativu, 97.

k ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *g*, 84;

— *k* ili *đ* u tuđim (turskim i grčkim) riječima, 49;

— prem *x* grčkih vlastitih imena 268;

— po latinskom izgovoru mjesto *h*, 272.

kao, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 364.

kg mijenja se u *g*, 85.

l mijenja se u *o*, 75;

— mjesto *o* u tuđim riječima, 76, u domaćim riječima, 77;

— preteže mjesto *o*, 78*b*;

— umeće se između *b-j*, *m-j*, *p-j*, *v-j*, 112;

— kad se ne umeće između ovih suglasnika, 113—115.

li, čestica, kad se piše zajedno s veznicima, 233;

— kad odijeljeno od njih, 234.

lj, 3;

— piše se *l*, 4.

n ispred *b*, *p* mijenja se u *m*, 87.

Navodnici u tuđem govoru, 393;

— ispred tuđih riječi i iza njih, 398;

— ispred pojedinih riječi i iza njih, 399;

— prosti navodnici, 400;

— mjesto navodnikā stanka, 397.

ne piše se zajedno s imenicama, 182;

— piše se zajedno s pridjevima, 193;

— piše se zajedno sa zamjenicama, 201;

— piše se zajedno s glagolima, 219 do 226;

— piše se zajedno s prilogima, 243;

— piše se odijeljeno od glagolā, 227.

nego(11), veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 364.

ni piše se zajedno sa zamjenicama, 208;

— piše se zajedno s prilogima, 244;

— veznik (i *niti*), kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

no piše se zajedno sa zamjenicama, 209;

— piše se zajedno s veznicima, 236.

nj, 3;

— piše se *n*, 4.

nj, zamjenica, piše se odijeljeno od prijedlogā, 210.

o postalo od *l*, 75;

— preteže mjesto *l*, 78*a*;

— dodaje se na kraju tuđih riječi, 281, 286.

-o (gen. -onis), završetak latinskih riječi, mijenja se u hrv. u -*on(a)*, 301;

— *-o* (gen. -us), -*u*, završeci lat. i grčkih vlastitih ženskih imena, mijenjaju se u hrv. u -*a*, 297.

-oća, nastavak, 57.

oi grčkih riječi piše se u hrv. prema latinskom izgovoru (*e*), 260.

-ov, završetak grčkih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 282.

-on (gen. -ontis), -*ων* (gen. -ωνος), završeci latinskih i grčkih riječi, mijenjaju se u hrv. u -*ont*, 302.

-oć, završetak grčkih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 280, 282.

-ović, nastavak, 58.

p ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *b*, 84.

pa, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez, 363.

Pridjevi od prostih vlastitih imena pišu se s malim slovom početnim, 138, 143, 150; s velikim, 142, 145, 147;

— od složenih vlastitih imena pišu se s malim slovom početnim, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164; s velikim 152, 154;

— uz vlastita imena kad se pišu s velikim slovom početnim, 168—170;

— sastavljeni, 191—197.

Prijedlozi sastavljeni, 229—231.

Prilozi sastavljeni od priloga, 239;

— sastavljeni od priloga i imenice, 240;

— sastavljeni od priloga i prijedloga, 241—242;

— sastavljeni od prijedloga i imenice, 246—248;

— sastavljeni od prijedloga i pridjeva, 249;

— sastavljeni od prijedloga i zamjenice, 250—251.

put piše se zajedno s brojevima, 214;

— piše se odijeljeno od brojeva, 215.

r, samoglasnik, 17;

— samoglasnik s apostrofom, 19;

— pogrješno mjesto *er*, 18;

— piše se prema grčkome *ρ* i latinskom *rh*, 273.

Rastavljanje riječi: dva samoglasnika, 307;

— suglasnik između dva samoglasnika, 308;

— dva ili tri suglasnika, 309—313;

— četiri suglasnika, 314—315;

— složene riječi, 316—317.

red piše se zajedno s brojevima, 217.

rh latinskih riječi u hrv. se piše *r*, 273.

s ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *z*, 84;

— ispred nepčanih suglasnika mijenja se u *š*, 92, 93;

— ispred *lje*, *nje* ostaje nepromijenjeno, 94;

— na kraju prijedloga u složenim riječima ostaje nepromijenjeno, 95;

— u latinskim riječima između dva samoglasnika, iza *n* i *r* mijenja se u *z*, 274;

— u grčkim općim imenima između dva samoglasnika mijenja se u *z*, 275;

— u tuđim složenim riječima, 275;

— ostaje između dva samoglasnika grčkih vlastitih imena, 276;

— ostaje na kraju tuđih riječi, 277;

— ne valja pretvarati u *š*, 277.

Samoglasnici tuđih riječi, 259—263.

Sastavljene riječi, opća pravila, 176 do 179;

— pravila za pojedine vrste riječi, 180—251;

— kako se rastavljaju, 316—317.

-ski, završetak u slavenskih vlastitih imena, kako se ona sklanjaju, 258.

Slova, 1.

Složene riječi, vidi *sastavljene riječi*.

Sljublivanje suglasnika u tuđim riječima, 278.

Spiritus asper grčkih riječi u hrv. se piše *h*, 270.

Stanka, gdje se prekida govor, 381;

— u pripovijedanju odvaja govore pojedinih lica, 384;

— ispred nečega neočekivana, 387;

— ispred umetnute rečenice i za njom, 388;

— na prekretnu, 390;

— stanica ili točke, 382—383;

— kad je ne treba bilježiti, 385—386.

Suglasnici tuđih riječi, što od njih ostaje u hrv., 264—278;

— *suglasnik* + *s*, završetak grčkih i latinskih riječi, u hrv. je nominativ prema osnovi, 304.

š ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *ž*, 84.

šč, mjesto njega *št*, 26.

št mjesto *šč*, 26.

t ispred zvučnih suglasnika mijenja se u *d*, 84;

— ispada ispred *c*, *č*, *ć*, 99, ispred *š*, 103, između dva suglasnika, 106;

— ostaje ispred *ć* u futuru, 102, ispred *s*, 105, između dva suglasnika, 108—109;

— *τ* vlastitih grčkih imena ostaje u hrv. *t*, 266;

— ispred *i* latinskih riječi mijenja se u *c*, 266.

td mijenja se u *d*, 85.

te, veznik, kad se ispred njega ne piše zarez, 363.

th, *θ* latinskih i grčkih riječi bude u hrv. *t*, 273.

Točka, iza rednih brojeva, 330;

— iza pokraćenih riječi 331;

— kad je ne valja bilježiti, 332;

— na svršetku rečenice cjeline, 334;

— na svršetku pojedinih riječi, 334.

Točka i zarez odvajaju omanje rečenice cjeline, 369;

— odvajaju prvu polovinu perioda od druge, 371;

— rastavljaju u nabranju pojedine vrste riječi, 372.

Tude riječi, stare, 252;

— nove, koje zadržavaju svoj oblik, 253—254;

— koje mijenjaju oblik, 259—304;

— glasovi, 259—278;

— završeci, 279—304;

— kako se rastavljaju, 318.

-um, završetak latinskih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 282;

— kad u hrv. ostaje, 287.

Upitnik, na svršetku upravnoga pitanja, 336;

— iza više samostalnih pitanja, 337;

— ne bilježi se iza neupravnoga pitanja, 369;

— upitnik ili uzvičnik, 349;

— upitnik i uzvičnik, 351.

-us, završetak latinskih riječi, u hrv. se izostavlja, 279, 282;

— kad u hrv. ostaje, 287.

Uzvičnik, iza uzvičnih riječi, 341;

— iza uzvičnih rečenica, 342;

— iza vokativa, 345—348;

— uzvičnik ili upitnik, 349;

— uzvičnik i upitnik, 351;

— dva uzvičnika, 351.

v ispred bezzvučnih suglasnika se ne mijenja, 83.

Veliko slovo početno, na početku članka i natpisa, 124—125:

— poslije točke, 127;

— poslije dvotočja, 129;

— poslije upitnika, 132;

— poslije uzvičnika, 134;

— u vlastitim imenima, 137—171;

— u pridjevima od vlastitih imena, 142, 143, 145, 147, 152, 154;

— u riječima za znak poštovanja, 172—174;

— u stihovima, 175.

Veznici sastavljeni, 232—238;

— ispred kojih se ne piše zarez, 363 do 365.

Vlastita imena, *prosta*, 137—150;

— pišu se s velikim slovom početnim: uopće, 137, lična, 140, Bog, 144, zvijezde, 146, svetkovine, 149;

složena, 151—167;

— složena od dvije imenice, 151 do 155, sastavljaju se crticom, 151, 153, obadvije se imenice pišu s velikim slovom početnim, 151, 155, samo se prva imenica piše s velikim slovom početnim, 153;

— složena od pridjeva i imenice, 157

do 163, pišu se zajedno. 157, odijeljeno, imenica s malim slovom početnim, 159, s velikim, 161, 163;
— složena od prijedloga i imenice, 165—167.

z ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *s*, 80;

— ispred nepčanih suglasnika mijenja se u *ž*, 92—93;

— nepromijenjeno ostaje ispred *lje*, *nje*, 94;

— na kraju prijedloga u složenim riječima, 95;

— u riječima iz talijanskoga jezika mijenja se u hrv. u *c*, 269;

— piše se prema *s* između dva samoglasnika latinskih riječi, 274, i grčkih općih imena, 275.

Zagrada, u riječima, 326;

— u rečenicama, 402;

— uglata, 403.

Zamjenice sastavljene, 198—210.

Zarez, 353; rastavlja:

— usporednu rečenicu od glavne 354;

— zavisnu od glavne, 355;

— dijelove u rečeničnom nizu, 356;

— rečenične dijelove iste vrste bez veznika, 357;

— uklopljene rečenice od ostalih rečeničnih dijelova, 359;

— apoziciju, 360;

— vokativ, 361;

— kad se ne piše, 362—367.

Završeci tuđih riječi, 279—304;

— koji se izostavljaju, 279—291;

— koji se izmjenjuju, 292—297;

— koji se u hrv. grade prema osnovi, 398—304.

Znak za genitiv množine, 320—321.

z mijenja se u *s*, 82.

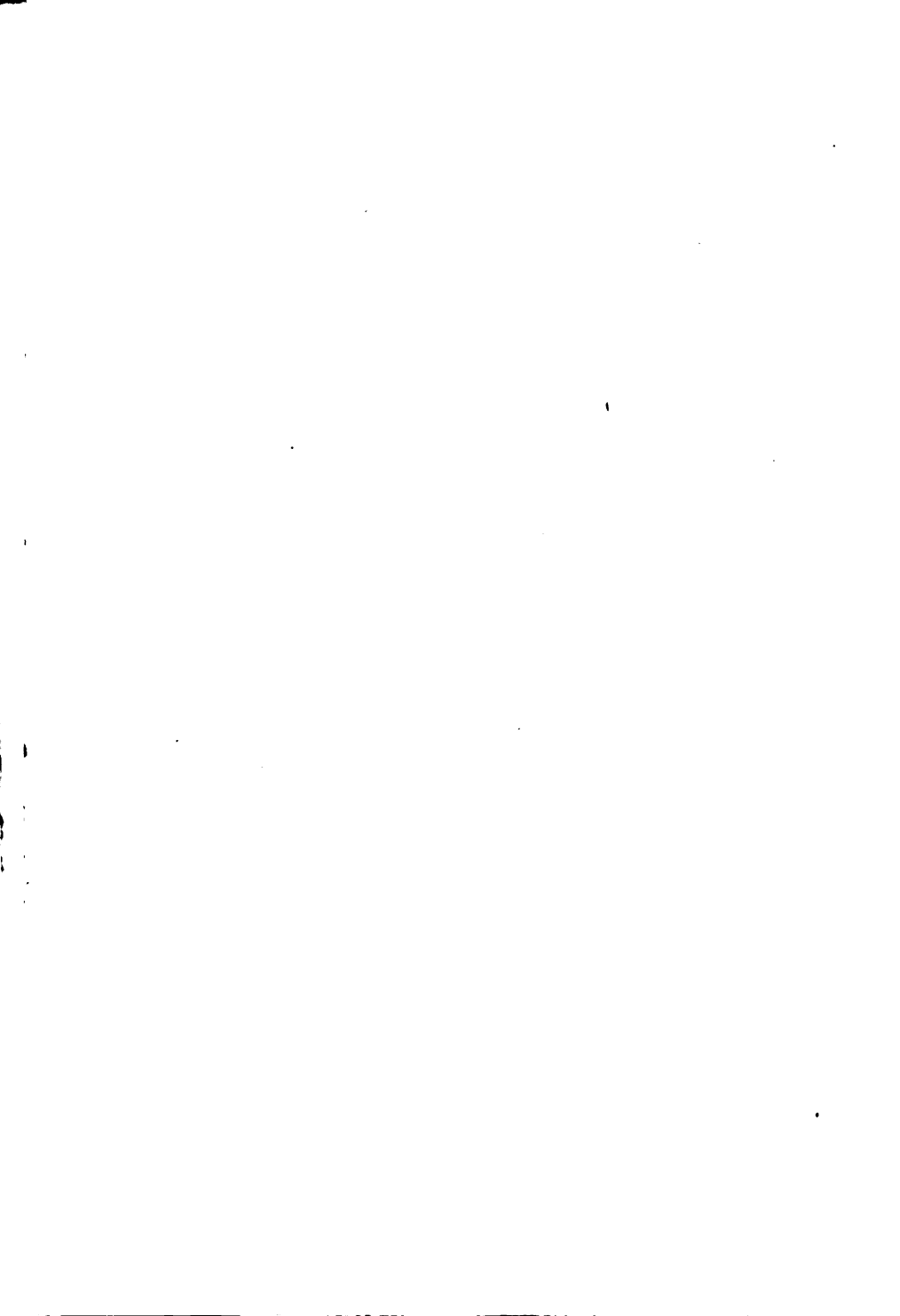
Zvezdica (*), kad se bilježi, 333.

Zvučni suglasnici, 79;

— kako se mijenjaju ispred bezvučnih, 81.

ž ispred bezvučnih suglasnika mijenja se u *š*, 81.

PG 1245

B76

1915

